

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, samosudcom JUDr. Petrom Pulmanom LL.M. v Banskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. októbra 2025 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Ing. PhDr. Michal Suchoba, narodený 29.12.1973 v Bratislave, trvale bytom Mudroňova 86, 811 03 Bratislava sa

u z n á v a v i n n ý m , ž e

v priebehu rokov 2012 a 2013 na opakovaných stretnutiach v jeho rodinnom dome v Limbachu č. d. 595 a na ďalších bližšie nezistených miestach na území Slovenskej republiky sa spolčil s odsúdeným Ing. Františkom Imreczem, prezidentom Finančnej správy Slovenskej republiky (ďalej FS) a Ing. Danielom Čechom, generálnym riaditeľom sekcie daňovej a colnej na FS (ktorý je stíhaný v samostatnom trestnom konaní, a o jeho vine doteraz rozhodnuté nebolo, pričom tento rozsudok sa ho nedotýka) a nahovoril ich, aby spoločnosť Allexis s.r.o., so sídlom Staré Grunty 1/B, 841 04 Bratislava, IČO: 36 866 865 zastúpená konateľkou odsúdenou Janou Rovčaninovou (ďalej „Allexis s.r.o.“) priamo, bez verejného obstarávania, dodávala informačné systémy pre Finančnú správu Slovenskej republiky a aby za účelom vyhnutia sa uskutočneniu procesu obstarania v zmysle zákonných postupov pre verejné obstarávanie upravených zákonom č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní účinnom do 02.12.2015 (ďalej len „zákon č. 25/2006 Z. z.“) a neskôr zákonom č. 343/2015 o verejnom obstarávaní účinnom od 03.12.2015 (ďalej len „zákon č. 343/2015 Z. z.“) sa použili ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a) citovaných zákonov a s týmto cieľom Ing. Daniel Čech, na pokyn Ing. Františka Imreczeho vypracoval dokument s názvom „Odôvodnenie obstarania na základe výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní vo vyhradenom režime“ a zadal požiadavku, aby Finančné riaditeľstvo SR (ďalej FR) objednalo zákazku s nízkou hodnotou do 20 tisíc eur,

Michal Suchoba:

Skutočne nerozumiem, ako som v rokoch 2012 a 2013 mohol niekoho nahovoriť, aby sa vyhol zákonným postupom upraveným „zákonom č. 343/2015 Z. z.“, ktorý bol vyhlásený v Zbierke zákonov až 3. decembra 2015.

Michal Suchoba:

Súd rámkuje moje konanie do rokov 2012 a 2013.

Michal Suchoba:

Ani Imrecze, ani Čech nevypovedali, že by predmetom našich rozhovorov v Limbachu bolo uplatnenie výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní, a už vôbec nie, že by som ich nahováral na uplatnenie tejto výnimky pri obstaraní informačných systémov od spoločnosti Allexis.

predmetom ktorej bolo obstaranie štúdií uskutočniteľnosti, zameraných na využitie mobilných aplikácií pri realizácii daňovej kontroly a kontroly elektronických registračných pokladníc, colnej kontroly ochranných známk a v oblasti výkonu a plánovania colných kontrol, pričom na dodanie týchto štúdií mu obžalovaný doručil žltý lístok, na ktorom boli na jej dodanie o. i. odporúčené spoločnosti IQUAP a. s. a Allexis s.r.o. Spoločnosť IQUAP a. s. v predmetnej štúdii dodanej FR SR 30.06.2013 ako možných dodávateľov na realizáciu projektu a dodanie technického riešenia uviedla spoločnosti CGI Group Inc, Allexis s. r. o. a SAP AG. Následne Ing. František Imrecze obstaral od podpredsedu Úradu pre verejné obstarávanie (ďalej ÚVO) Andreja Holáka stanovisko podpredsedu ÚVO datované 22.11.2013, **bez spisovej značky**, doručené priamo Ing. Františkovi Imreczemu, v ktorom sa o. i. uvádza, že „**za predpokladu, že verejný obstarávateľ v celom procese zadávania a realizácie Projektu bude musieť postupovať v zmysle ustanovení zákona o ochrane utajovaných skutočností a jeho vykonávacích predpisov, je oprávnený aplikovať výnimku z povinného použitia postupov verejného obstarávania v zmysle zákona o verejnom obstarávaní**“, na základe ktorých podkladov potom **následne Ing. František Imrecze ako prezident FS v rozpore s § 1 ods. 2 písm. a), § 9 ods. 1, ods. 3, § 10a ods. 1 písm. a) a písm. c) zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a § 1 ods. 2 písm. a), § 10 ods. 1, ods. 2 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní rozhodol, že na dodanie, správu a servis IT systémov FS bez riadnej súťaže priamym zadáním bola ako dodávateľ vybratá vopred dohodnutá spoločnosť Allexis, s. r. o., ktorá pre FS dodala:**

Michal Suchoba:

Záver súdu o rozpore s § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní je neopodstatnený.

Výnimka podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní bola uplatnená v súlade so stanoviskom ÚVO.

na základe Rámcovej zmluvy o dielo, Rámcovej licenčnej zmluvy a Rámcovej zmluvy o poskytnutí služieb (ďalej len „Zmluva“) zaevidovanej ako **utajovaná písomnosť** pod číslom FR-V-91/2013, ktorá bola podpísaná dňa 27.12.2013 za FR, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, IČO: 42 499 500 odsúdeným Ing. Františkom Imreczem a za spoločnosť Allexis s.r.o. odsúdenou konateľkou Janou Rovčaninovou v znení dodatkov podpísaných odsúdenými Ing. Františkom Imreczem a Janou Rovčaninovou a to Dodatku č. 1 podpísanom dňa 09.07.2014, Dodatku č. 2 podpísanom dňa 30.04.2015, Dodatku č. 3 podpísanom dňa 30.06.2015, Dodatku č. 4 podpísanom dňa 17.12.2015, Dodatku č. 5 podpísanom dňa 07.12.2016, Dodatku č. 6 podpísanom dňa 07.12.2016, Dodatku č. 7 podpísanom dňa 27.12.2017, Dodatku č. 8 podpísanom dňa 02.05.2018 a Dodatku č. 9 podpísanom dňa 02.05.2018 informačný systém „Komplexný manažment daňových a colných kontrol v pilotnej prevádzke“ (ďalej ALLADIN),

na základe Čiastkovej licenčnej zmluvy zaevidovanej ako **utajovaná písomnosť** pod číslom FR-V-15/2014, ktorá bola podpísaná dňa 01.10.2014 a Čiastkovej licenčnej zmluvy a čiastkovej zmluvy o poskytovaní služieb zaevidovanej ako **utajovaná písomnosť** pod číslom FR-V-16/2014 podpísanej dňa 16.12.2014 a k nej podpísaných dodatkov Dodatku č. 1 zo dňa 16.03.2015, Dodatku č. 2 zo dňa 30.04.2015, Dodatku č. 3 zo dňa 30.06.2015, Dodatku č. 4 zo dňa 22.09.2015, Dodatku č. 5 zo dňa 13.02.2017, Dodatku č. 6 zo dňa 27.12.2017, Dodatku č. 7 zo dňa 02.05.2018 a Dodatku č. 8 zo dňa 02.05.2018 podpísanými za Finančné riaditeľstvo SR odsúdeným Ing. Františkom Imreczem a za spoločnosť Allexis s. r. o. odsúdenou Janou Rovčaninovou informačný systém kontrolných známk (ďalej IS KZ),

na základe Čiastkovej zmluvy o dielo a čiastkovej licenčnej zmluvy zaevidovanej ako **utajovaná písomnosť** pod číslom FR-V-85/2014, ktorá bola podpísaná dňa 29.10.2014 spolu s prílohami a k nej podpísaných dodatkov Dodatku č. 1 zo dňa 30.06.2015, Dodatku č. 2 zo dňa 18.12.2015, Dodatku č. 3 zo dňa 12.07.2016, Dodatku č. 4 zo dňa 21.09.2017, Dodatku č. 5 zo dňa 27.12.2017, Dodatku č. 6 zo dňa 01.02.2018 a Dodatku č. 7 zo dňa 02.05.2018 podpísanými za Finančné riaditeľstvo SR odsúdeným Ing. Františkom Imreczem a za spoločnosť Allexis

Michal Suchoba:

Súd poukazuje na absenciu spisovej značky, čím implicitne znižuje váhu stanoviska ÚVO.

Súd sa však vôbec nevysporiadal so svedeckou výpoveďou Ing. Kataríny Brtáňovej, bývalej zamestnankyne ÚVO, ktorá na hlavnom pojednávaní dňa 30.07.2025 výslovne potvrdila, že predmetné stanovisko ÚVO, ako osobný list podpredsedu JUDr. Andreja Holáka, nemuselo obsahovať spisovú značku.

Michal Suchoba:

Súd sa v nadväznosti na citované stanovisko ÚVO náležite nevysporiadal s tým, že z navrhnutých a vykonaných dôkazov vyplynulo, že „*v celom procese zadávania a realizácie Projektu*“ – t.j. pri prevádzke dodaných informačných systémov, ako aj následne pri poskytovaní služieb ich prevádzkovej podpory – museli byť chránené utajované skutočnosti v zmysle zákona o ochrane utajovaných skutočností a jeho vykonávacích predpisov; a že práve z tohto dôvodu uzavreté zmluvy so spoločnosťou Allexis boli „*zaevidované ako utajovaná písomnosť*“ (ako sám súd uvádza nižšie).

Súd ignoroval navrhnuté / vykonané dôkazy, najmä:

- zoznamy utajovaných skutočností v pôsobnosti Ministerstva financií SR a Finančnej správy SR, z ktorých vyplýva, že dokumentácia k informačným systémom bola utajovanou skutočnosťou a že informačné systémy zbierali, generovali, spracúvali a uchovávali údaje, ktoré boli utajovanými skutočnosťami,
- dokument spracovaný Finančným riaditeľstvom SR v rámci kontroly ÚVO, v ktorom Finančné riaditeľstvo SR podrobne popísalo opatrenia na ochranu utajovaných skutočností pri prevádzke nami dodaných informačných systémov.

Tieto dôkazy potvrdzujú, že podmienky na aplikáciu výnimky z postupov verejného obstarávania, tak ako sú vymedzené v stanovisku ÚVO, boli splnené.

Michal Suchoba:

Výpočet údajného prospechu spoločnosti Allexis je v rozpore s vykonaným dokazovaním, nevyplyva z údajov, zistených vykonaným dokazovaním, najmä:

- výnosy spoločnosti Allexis z tržieb od FRSR neboli 20.929.773,27 € (viď žltá poznámka k predchádzajúcemu textu),
- neboli preukázané režijné náklady spoločnosti Allexis vo výške 1% z tržieb od FRSR (je pochopiteľne absurdné, že by spoločnosť Allexis po celé obdobie rokov 2013 až 2019 mala režijné náklady vždy presne 1% z tržieb od FRSR), súd si údaj o 1%-ných režijných nákladoch jednoducho vymyslel – uviedol, že tento údaj mal vyplývať z mojej výpovede, ja som však nikdy, ani pred vyšetrovateľom, ani na hlavnom pojednávaní pred súdom o režijných nákladoch spoločnosti Allexis nevypovedal.

Michal Suchoba:

Z vykonaného dokazovania nevyplyva, že by som Františka Imrecho, Daniela Čecha, alebo kohokoľvek iného z prostredia Finančnej správy naviedol na porušenie zákona o verejnom obstarávaní, ani na porušenie „všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok“.

Naopak, z predloženého znaleckého posudku znaleckého ústavu STU v Bratislave, ktorý však súd odmietol vykonať, vyplýva, že informačné systémy a služby podpory ich prevádzky boli od spoločnosti Allexis dodané Finančnému riaditeľstvu SR za cenu, ktorá bola o takmer 500.000 € nižšia, ako obvyklá trhovú cenu v danom mieste a čase. K žiadnemu porušeniu povinnosti spravovať cudzí majetok, teda majetok Slovenskej republiky, zastúpenej Finančným riaditeľstvom SR, tak pochopiteľne nedošlo a nemohlo dôjsť.

Ja som nebol verejným obstarávateľom, ani som nekonal v mene verejného obstarávateľa, ani som nekonal v mene spoločnosti Allexis, ja som nemohol konať v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní.

Z vykonaného dokazovania nevyplynulo, že by som Františka Imreczeho alebo Daniela Čecha, alebo akúkoľvek inú osobu z prostredia Finančnej správy naviedol na porušenie zákona o verejnom obstarávaní, ani na uplatnenie výnimky z verejného obstarávania.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že rozhodnutie o uplatnení výnimky bolo rozhodnutím Františka Imreczeho, ako prezidenta Finančnej správy a štatutára Finančného riaditeľstva SR, ako výsledok interného postupu v rámci Finančného riaditeľstva SR, opakovaných stretnutí s metodikmi ÚVO a po doručení stanoviska ÚVO v tejto veci.

s.r.o. odsúdenou Janou Rovčaninovou informačný systém Virtuálna registračná pokladnica (ďalej VRP) a eKasa systém, hoci Ing. František Imrecze bol spoločnosťou Logica Slovakia s.r.o. už 29.01.2013 informovaný o ich prototyp informáčného systému virtuálnej registračnej pokladnice.

V dôsledku toho Finančné riaditeľstvo SR na základe uvedených zmluvných vzťahov so spoločnosťou Allexis s.r.o. uhradilo v rokoch 2013 až 2019 v prípade IS ALLADIN sumu 21.920.832 eur, v prípade IS ISKZ sumu 14.655.251,67 eur a v prípade IS VRP sumu 17.306.049,33 eur, čo predstavuje celkovú sumu 53.882.133 eur, čím spoločnosť Allexis s.r.o. získala prospech vo výške 20 929 773,27 eur (zistený odpočítaním režijných nákladov spoločnosti Allexis s. r. o. vo výške 1 % čo je 538.821,33 eur, ako aj sumy vo výške 32.413.538,40 eur vyplatené subdodávateľovi spoločnosti QBSW, s. r. o. Plynárenská 3E, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO 35 798 297).

t e d a

- naviedol iného, aby
- porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok, čin spáchal organizovanou skupinovú a spôsobil takým činom škodu veľkého rozsahu a
- v súvislosti s verejným obstarávaním v úmysle zadovážiť sebe a inému prospech konal v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o verejnom obstarávaní a dojednal niektorému súťažiteľovi prednosť na úkor iných súťažiteľov, čin spáchal organizovanou skupinou a spôsobil takým činom škodu veľkého rozsahu,

č í m s p á c h a l

pokračovací zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 do 17.12.2024 v jednočinnom súbehu so zločinom machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 2 písm. e) ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 do 17.12.2024 s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona, obidva trestné činy závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. i) Trestného zákona vo forme účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona (ako návodca).

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 33a Trestného zákona k úhrnnému peňažnému trestu 500.000,- € (päťstotisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovuje náhradný trest odňatia slobody na 5 (päť) rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci: 400.000,- € (štyristotisíc eur), ktoré sa nachádzajú v úschove na depozitnom účte Špecializovaného trestného súdu vedenom v Štátnej pokladnici číslo IBAN SK82 8180 0000 0070 0033 9225 pod VS 9500920625.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Michal Suchoba:

Trestný zákon v § 126 ods. 3 Trestného zákona vyžaduje, aby škoda bola určená odborným vyjadrením alebo znaleckým posudkom, ibaže ide o jednoduché prípady vyčíslenia škody podľa ods. 1 alebo ods. 2 (obvyklá cena veci poškodenej alebo zničenej trestným činom, náklady na uvedenie do pôvodného stavu, a pod.), o takýto prípad v mojej trestnej veci nešlo.

Prokurátor žiadne odborné vyjadrenie, ani znalecký posudok nepredložil – súd v rozpore s § 126 ods. 3 Trestného zákona sám pristúpil k vyčísleniu škody, pri čom sa dopustil závažných pochybení.

Súd v celom rozsudku neodôvodňuje, ako dospel k výške úhrad FRSR pre Allexis v prípade IS ALLADIN vo výške 21.920.832 €, v prípade ISKZ vo výške 14.655.251,67 € a v prípade IS VRP vo výške 17.306.049,33 €, čo predstavuje celkovú sumu 53.882.133,00 €.

Tieto sumy v rozpore so skutočnou výškou úhrad od FRSR, ktorú sám súd uvádza v odôvodnení rozsudku (k tomu viď už na str. 5, rovnako na str. 42).

Súd bez ďalšie prevzal uvedené (nesprávne) sumy z obžaloby, prokurátor ich do obžaloby prepísal zo znaleckého posudku ÚSI Žilina, ktorý je však nezákonný a za ktorý preto Ministerstvo spravodlivosti SR uložilo ÚSI Žilina pokutu. Prokurátor preto znalecký posudok ÚSI Žilina ani nepredložil ako dôkaz (hoci sa naň v obžalobe odvolával).

ÚSI Žilina navyše ani úhrady FRSR v prospech spoločnosti Allexis nespočítal správne, dopustil sa počtárskych chýb (k tomu viď str. 5), ktoré prokurátor mechanicky prevzal do obžaloby a následne súd do rozsudku.

Michal Suchoba:

František Imrecze bol za skutok, ktorý je predmetom môjho trestného stíhania, uznaný vinným trestným rozkazom ŠTS, č.k.: 16T/7/2024, súd však upustil od toho, aby mu za tento skutok uložil súhrnný trest (údajne postačovalo, že už bol predtým potrestaný za korupčnú trestnú činnosť, nešlo však o „preddavok“ na budúce trestné stíhania).

Navyše, suma 200.000 €, zložená Františkom Imreczem do úschovy OČTK ako prostriedky pochádzajúce z trestnej činnosti, mu bola vrátená.

František Imrecze bol prezidentom Finančnej správy, bez ktorého rozhodnutia by k žiadnemu dodaniu informačných systémov od spoločnosti Allexis nedošlo. Odkráčal bez uloženia akéhokoľvek trestu, zložené peniaze mu dokonca boli vrátené. Je spravodlivé, že v mojom prípade súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku?

V prípade Daniela Čecha, tomuto prokurátor JUDr. Repa uznesením č.: VII/3 Gv 62/21/1000-5 zo dňa 22.03.2023 podmienčne zastavil trestné stíhanie pre skutok, ktorý je predmetom môjho trestného stíhania.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodené Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Naproti tomu sa

Obžalovaný:

Ing. PhDr. Michal Suchoba, narodený 29.12.1973 v Bratislave, trvale bytom Mudroňova 86, 811 03 Bratislava

podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku **oslobodzuje spod obžaloby** prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. XX/2Gv 120/24/1000 zo 17.01.2025, ktorá mu kládla za vinu spáchanie pokračovacieho zločinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 4 písm. c), ods. 5 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, ktorý mal spáchať tým, že

ako člen organizovanej skupiny, po vzájomnej dohode a naplánovaní si úloh, s ich určitou deľbou medzi jednotlivými členmi, v úmysle zatajiť príjem z trestnej činnosti a zakryť jeho pôvod v pokračovacom zločine porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i) Trestného zákona v súbehu so zločinom machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť v súvislosti s trestnou činnosťou popísanou v bode 1/ obžaloby,

v presne nezistený deň v prvej polovici roku 2013 na 10. poschodí DoubleTree by Hilton Hotel, Trnavská cesta 27/A v Bratislave, obvinení vedomí si tohto, že Allexis s.r.o. získa zákazku na dodanie informačných systémov pre FS bez riadneho verejného obstarávania, v úmysle zabezpečiť si takto neoprávnený majetkový prospech a jeho rozdelenie vo vopred dohodnutom pomere v zmysle dohody, ktorú medzi sebou mali obv. Michal Suchoba a Ing. Jozef Brhel (*stíhaný v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorého doposiaľ rozhodnuté nebolo*), kde spoločnosť sa medzi nimi mala rozdeliť v pomere 50:50, na základe ktorej Ing. Jozef Brhel nakontaktoval Michala Suchobu na Jozefa Brhela ml. (*stíhaný v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorého doposiaľ rozhodnuté nebolo*) a následne Jozef Brhel ml., Michal Suchoba a Mgr. Martin Bahleda (*stíhaný v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorého doposiaľ rozhodnuté nebolo*) dohodli vytvorenie štruktúry obchodných spoločností za účelom ovládania spoločnosti Allexis s.r.o., a to tým spôsobom, že Mgr. Martin Bahleda na základe pokynu od Jozefa Brhela ml. najprv dňa 26.07.2013 založil spoločnosť ALLEXIS GROUP a.s., IČO: 019 26 390, so sídlom Na strži 1702/65, Praha v Českej republike (ďalej aj len „ALLEXIS GROUP“), v ktorej predsedom predstavenstva sa stal Michal Suchoba a podpredsedom predstavenstva Mgr. Martin Bahleda,

následne dňa 07.02.2014 Martin Bahleda zabezpečil založenie spoločnosti ALLEXIS ASSETS LIMITED, ID: C 63805, so sídlom 17, MACERATA STREET, FLORIANA, Malta (ďalej v texte „ALLEXIS ASSETS“), v ktorej sa stali riaditeľmi Mgr. Martin Bahleda a Michal Suchoba,

a dňa 29.09.2014 Mgr. Martin Bahleda zabezpečil založenie spoločnosti PRENMOR FINANCE LIMITED, reg. č. HE336330, so sídlom Poseidonos 1, LEDRA BUSINESS

CENTRE, 2406 Egkomi, Nicosia, Cyprus (ďalej v texte „PRENMOR“), ktorej je riaditeľom a jediným akcionárom, pričom túto spoločnosť spravoval pre Jozefa Brhela ml. a fakticky ju ovládal Ing. Jozef Brhel,

pričom Martin Bahleda deklaroval bankám, v ktorých mali vyššie uvedené obchodné spoločnosti vedené účty, a to v J&T banka a PPF banka v Českej republike ako konečného užívateľa výhod Jozefa Brhela ml.

následne bolo Michalom Suchobom na pokyn Martina Bahledu zabezpečené vypracovanie a uzavretie distribučných / licenčných zmlúv medzi spoločnosťou ALLEXIS ASSETES a ALLEXIS GROUP a medzi ALLEXIS GROUP a Allexis s.r.o. o distribúcii týchto licencií s odmenou 40% zo všetkých výnosov a fakturácií medzi Allexis s.r.o. a Finančným riaditeľstvom SR,

dňa 27.12.2013 bola medzi spoločnosťou Allexis s.r.o. a FR SR uzatvorená Rámcová zmluva o dielo, Rámcová licenčná zmluva a Rámcová zmluva o poskytnutí služieb (ďalej len „Zmluva“) na dodanie informačného systému ALLADIN, ku ktorej boli postupne uzatvárané aj ďalšie dodatky a na základe Zmluvy uzatvorené

- dňa 01.10.2014 Čiastková licenčná zmluva a Čiastková licenčná zmluva a čiastková zmluva o poskytovaní služieb podpísaná dňa 16.12.2014, spolu s ďalšími dodatkami na dodanie informačného systému kontrolných známk,
- dňa 29.10.2014 Čiastková zmluva o dielo a čiastková licenčná zmluva na dodanie informačného systému Virtuálna registračná pokladnica,
- dňa 01.02.2018 Dodatku č. 6 k Čiastkovej zmluve o dielo a čiastkovej licenčnej zmluve zo dňa 29.10.2014 zaevidovaný pod č. FR V-9/2018, ktorej predmetom bolo rozšírenie informačného systému Virtuálna registračná pokladnica na eKasa systém, začo takto

dňa 20.03.2014 FR SR uhradilo na účet spoločnosti Allexis s. r. o. vedený vo Všeobecnej úverovej banke, a. s. (ďalej „VÚB, a. s.“) IBAN SK65 0200 0000 0027 0691 3951, v nadväznosti na zmluvné vzťahy, prvú platbu v sume 2.985.480 €, pričom takto boli Finančným riaditeľstvom SR postupne uhrádzané platby v roku 2014 v celkovej výške 7.548.332,76 €, v roku 2015 v celkovej výške 14.596.133,64 €, v roku 2016 v celkovej výške 11.692.036,80 €, v roku 2017 v celkovej výške 9.652.960,00 €, v roku 2018 v celkovej výške 10.597.911,60 €, v roku 2019 v celkovej výške 5.321.606,80 € a v roku 2020 v celkovej výške 5.669.635,35 €, čo predstavuje spolu celkovú sumu 65.078.616,95 €, pričom v období od roku 2014 do 2019 boli zrealizované úhrady v celkovej výške 59.408.981,60 eur,

následne boli z účtu spoločnosti Allexis s.r.o. boli postupne vykonané transakcie v prospech účtu spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s. IBAN CZ14 5800 0000 0025 0005 1698 vedený v J&T banka Česká republika v celkovej výške 19.887.439,30 € v zmysle Prílohy A k Distribučnej zmluve zo dňa 26.07.2013 a to konkrétne dňa 19.02.2015 suma vo výške 1.516.110,92 €, dňa 19.02.2015 suma vo výške 250.000 €, dňa 20.02.2015 suma vo výške 250.000 €, dňa 16.06.2015 suma vo výške 250.000 €, dňa 17.06.2015 suma vo výške 250.000 €, dňa 25.01.2016 suma vo výške 3.800.000 €, dňa 23.09.2016 suma vo výške 1.065.377,92 €, dňa 27.12.2016 suma vo výške 4.208.577,60 €, dňa 27.12.2017 suma vo výške 3.135.038,93 €, dňa 28.12.2018 suma vo výške 3.304.019,60 €, dňa 31.12.2019 suma vo výške 1.858.314,33 €,

Michal Suchoba:

Súd na tomto mieste správne uvádza, že celková suma úhrad Finančného riaditeľstva SR na účet spoločnosti Allexis v období od roku 2014 do 2019 je 59.408.981,60 €, čo je v rozpore s údajom z výroku rozsudku (viď str. 3), kde súd uvádza celkovú sumu úhrad do roku 2019 v nesprávnej výške 53.882.133,00 €, ktorá nevyplývala z vykonaného dokazovania.

Súd sumu 53.882.133,00 € čerpal z obžaloby prokurátora, prokurátor do obžaloby mechanicky prepísal údaje zo znaleckého posudku ÚSI Žilina, ktorý je však nezákonný (Ministerstvo spravodlivosti SR zaňuložilo ÚSI Žilina pokutu a prokurátor ho ako dôkaz ani nepredložil na hlavnom pojednávaní).

ÚSI Žilina nebol schopný ani správne spočítať výšku úhrad Finančného riaditeľstva SR v prospech spoločnosti Allexis.

Napr. v prípade Dodatku č. 2 k Rámcovej zmluve na systém ALLADIN, bola za udržiavanie a aktualizáciu systému v období 01.05.2015 – 01.05.2018 (teda za 36 mesiacov) dohodnutá mesačná odplata 33.172,00 € bez DPH, ÚSI Žilina však nesprávne počítala s odplatou 32.172,00 €.

v nadväznosti na vyššie uvedené platby boli z účtu spoločnosti ALLEXIS GROUP a. s. IBAN CZ14 5800 0000 0025 0005 1698 vedený v J&T banka Česká republika v prospech účtu ALLEXIS ASSETS vedený v PPF Banka Česká republika IBAN CZ93 6000 0000 0060 5682 0005 v mene EUR zrealizované platby na základe distribučnej / licenčnej zmluvy dňa 24.08.2016 vo výške 1.000.000 €, dňa 25.11.2016 vo výške 4.320.260,21 €, dňa 03.02.2017 vo výške 4.124.406,05 €, dňa 23.04.2018 vo výške 3.072.338 € a dňa 03.07.2019 vo výške 2.000.000 €, dňa 08.11.2019 vo výške 180.000 € a dňa 11.11.2019 dve platby každá vo výške 195.000 €, dňa 30.12.2019 vo výške 195.000 €, dňa 04.02.2020 vo výške 195.000 €, dňa 24.06.2020 vo výške 1.000.000 €, ktoré predstavujú celkovú sumu 16.477.004,26 €,

z účtu spoločnosti ALLEXIS ASSETS vedený v PPF Banka Česká republika IBAN CZ93 6000 0000 0060 5682 0005 boli vo forme dividend a refundácie dane:

- v prospech účtov Michala Suchobu zrealizované platby, a to na účet vedený v Tatra banka, a.s. IBAN SK58 1100 0000 0029 3648 2982 dňa 30.08.2016 suma vo výške 764.928 €, dňa 29.11.2016 suma vo výške 1.000.000 €, dňa 16.01.2017 suma vo výške 507.656 €, dňa 30.03.2017 suma vo výške 1.500.000 € a dňa 08.02.2018 suma vo výške 1.200.000 € a v prospech účtu vedeného v banke v Abu Dhabi Spojené arabské emiráty (ďalej „SAE“) IBAN: AE51 0030 0113 5201 3930001 dňa 17.06.2019 platba vo výške 200.000 €, dňa 08.07.2019 platba vo výške 800.000 € a dňa 18.11.2019 platba vo výške 442.398 €, ktoré predstavujú celkovú sumu 6.414.982 € a

- v prospech účtu spoločnosti PRENMOR vedený v J&T banka Česká republika IBAN: CZ92 5800 0000 0025 0006 7948 dňa 29.11.2016 v sume 764.928 €, dňa 29.11.2016 v sume 1.000.000 €, dňa 18.01.2017 v sume 507.656 €, dňa 09.05.2018 v sume 200.000 €, dňa 09.07.2019 v sume 1.250.000 €, čo predstavuje celkovú sumu 3.722.584 €, kde po vrátení 6/7 korporátnej dane akcionárom v zmysle maltských daňových zákonov tak obdržal Michal Suchoba sumu v celkovej výške 7.726.915 € a spoločnosť PRENMOR 5.854.445 €,

pričom z účtu spoločnosti PRENMOR boli v prospech účtu IBAN: CZ61 5800 0000 0025 0005 5023 vedený v J&T banka Česká republika, ktorého disponentom je Martin Bahleda postupne prevedené dňa 22.12.2016 suma vo výške 20.100 €, dňa 27.09.2018 suma vo výške 13.903,69 €, dňa 30.03.2020 suma vo výške 144.100 €, dňa 13.01.2021 suma vo výške 180.000 €, dňa 14.01.2021 suma vo výške 180.000 €, dňa 15.01.2021 suma vo výške 180.000 €, dňa 18.01.2021 suma vo výške 180.000 €, dňa 19.01.2021 suma vo výške 30.000 €, dňa 27.01.2021 suma vo výške 190.000 €, dňa 28.01.2021 suma vo výške 190.000 € a dňa 29.01.2021 suma vo výške 462.323,52 € a v prospech účtu 2500065360/5800 vedeného v J&T banka Česká republika s názvom PIL PATRIA INVESTMENTS LIMITED, z ktorého boli napokon dňa 04.03.2019 realizované platby v sume 39.024,39 € a v sume 727.863,61 €, pričom akcionármi spoločnosti PIL PATRIA INVESTMENTS LIMITED so sídlom Poseidonos 1, LEDRA BUSINESS CENTRE, Egkomi 2406, Nikosia, Cyprus sú Jozef Brhel, ml. a Ing. Jozef Brhel,

čím obvinený s ďalšími osobami po vzájomnej dohode účelovým vytvorením reťazca nimi ovládaných obchodných spoločností ALLEXIS GROUP, ALLEXIS ASSETS a PRENMOR, uzatvorením zmlúv medzi nimi a realizáciou prevodov medzi bankovými účtami vyššie menovaných spoločností vytvorili mechanizmus, ktorým mali takto zakryť pôvod finančných prostriedkov pochádzajúcich z trestnej činnosti popísanou v bode 1/ obžaloby, ako aj zakryť ich konečného užívateľa, a získali ním tak Michal Suchoba prospech v rozsahu 7.726.915 eura

a Ing. Jozef Brhel a Jozef Brhel ml. prostredníctvom Martina Bahledu prospech v rozsahu 5.854.445 eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

O d ô v o d n e n i e

Dokazovaním na hlavných pojednávaniach bolo preukázané, že obžalovaný Ing. PhDr. Michal Suchoba v priebehu rokov 2012 a 2013 na opakovaných stretnutiach v jeho rodinnom dome v Limbachu č. d. 595 a na ďalších bližšie nezistených miestach na území Slovenskej republiky sa spolčil s odsúdeným Ing. Františkom Imreczem, prezidentom Finančnej správy Slovenskej republiky (ďalej FS) a Ing. Danielom Čechom, generálnym riaditeľom sekcie daňovej a colnej na FS (ktorý je stíhaný v samostatnom trestnom konaní, a o jeho vine doteraz rozhodnuté nebolo, pričom tento rozsudok sa ho nedotýka) a **nahovoril ich, aby spoločnosť Allexis s.r.o., so sídlom Staré Grunty 1/B, 841 04 Bratislava, IČO: 36 866 865 zastúpená konateľkou odsúdenou Janou Rovčaninovou (ďalej „Allexis s.r.o.“) priamo, bez verejného obstarávania, dodávala informačné systémy pre Finančnú správu Slovenskej republiky a aby za účelom vyhnutia sa uskutočneniu procesu obstarania v zmysle zákonných postupov pre verejné obstarávanie upravených zákonom č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní účinnom do 02.12.2015 (ďalej len „zákon č. 25/2006 Z. z.“) a neskôr zákonom č. 343/2015 o verejnom obstarávaní účinnom od 03.12.2015 (ďalej len „zákon č. 343/2015 Z. z.“) sa použili ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a) citovaných zákonov** a s týmto cieľom Ing. Daniel Čech, na pokyn Ing. Františka Imreczeho vypracoval dokument s názvom „Odôvodnenie obstarania na základe výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní vo vyhradenom režime“ a zadal požiadavku, aby Finančné riaditeľstvo SR (ďalej FR) objednalo zákazku s nízkou hodnotou do 20 tisíc eur, predmetom ktorej bolo obstaranie štúdií uskutočniteľnosti, zameraných na využitie mobilných aplikácií pri realizácii daňovej kontroly a kontroly elektronických registračných pokladníc, colnej kontroly ochranných známk a v oblasti výkonu a plánovania colných kontrol, pričom na dodanie týchto štúdií mu obžalovaný doručil žltý lístok, na ktorom boli na jej dodanie o. i. odporúčené spoločnosti IQUAP a. s. a Allexis s.r.o. Spoločnosť IQUAP a. s. v predmetnej štúdii dodanej FR SR 30.06.2013 ako možných dodávateľov na realizáciu projektu a dodanie technického riešenia uviedla spoločnosti CGI Group Inc, Allexis s. r. o. a SAP AG. **Následne Ing. František Imrecze obstaral od podpredsedu Úradu pre verejné obstarávanie (ďalej ÚVO) Andreja Holáka stanovisko podpredsedu ÚVO. S Andrejom Holákom ho pritom zoznámil obžalovaný Ing. PhDr. Michal Suchoba. V tomto stanovisku datovanom 22.11.2013, bez spisovej značky,** ktoré bolo doručené priamo Ing. Františkovi Imreczemu vodičom ÚVO mimo poštových služieb sa o. i. uvádza, že „za predpokladu, že verejný obstarávateľ v celom procese zadávania a realizácie Projektu bude musieť postupovať v zmysle ustanovení zákona o ochrane utajovaných skutočností a jeho vykonávacích predpisov, je oprávnený aplikovať výnimku z povinného použitia postupov verejného obstarávania v zmysle zákona o verejnom obstarávaní“, na základe ktorých podkladov potom následne Ing. František Imrecze ako prezident FS v rozpore s § 1 ods. 2 písm. a), § 9 ods. 1, ods. 3, § 10a ods. 1 písm. a) a písm. c) zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a § 1 ods. 2 písm. a), § 10 ods. 1, ods. 2 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní rozhodol, že na dodanie, správu a servis IT systémov

Michal Suchoba:

Opis skutkového deja je v tejto časti skratkovitý a neúplný. Súd opomenul, že František Imrecze vo svojej výpovedi uviedol, že po tom, ako som mu prezentoval ponúkané riešenia, prvým krokom, ktorý urobil, bolo zorganizovanie prezentácie spoločnosti Allexis, na ktorú pozval relevantnú časť vedenia Finančnej správy, ktorej sa predmetná problematika týkala (k tomu viď str. 15). Z výpovedí Františka Imreczeho a JUDr. Ľudmily Kmecovej ďalej vyplynulo, že otázka možnosti uplatnenia výnimky z verejného obstarávania bola predmetom diskusie medzi odbornými zamestnancami Finančnej správy a prezidentom Imreczem, pričom až v rámci týchto vnútorných diskusií bolo rozhodnuté požiadať o stanovisko ÚVO. Z dokazovania zároveň vyplynulo, že na ÚVO prebehlo viacero stretnutí zástupcov Finančnej správy s podpredsedom JUDr. Andrejom Holákom a metodikmi ÚVO a že stanovisko ÚVO bolo poskytnuté práve na podklade týchto stretnutí, nie ako výsledok jednorazového kontaktu (k tomu viď str. 16).

Michal Suchoba:

Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by som Františka Imreczeho a/alebo Daniela Čecha nahovoril, „aby za účelom vyhnutia sa uskutočnenia procesu obstarania v zmysle zákonných postupov pre verejné obstarávanie“ sa použili ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní.

Tomu, že pri uplatnení výnimky nešlo o žiaden návod z mojej strany, zodpovedá aj výpoveď svedkyne JUDr. Ľudmily Kmecovej, z ktorej vyplynulo, že rozhodovanie o použití výnimky z verejného obstarávania prebiehalo v rámci vnútorných procesov Finančnej správy, bez môjho vstupu či vplyvu (k tomu viď str. 28).

Michal Suchoba:

Do komunikácie Františka Imreczeho s podpredsedom ÚVO JUDr. Andrejom Holákom som nijako nezasahoval.

Žiaden svedok nepotvrdil, že by som mal akýkoľvek vplyv na obsah ich rokovaní alebo na rozhodovanie o právnom postupe, vrátane otázky uplatnenia výnimky z verejného obstarávania.

FS bez riadnej súťaže priamym zadáním bola ako dodávateľ vybratá vopred dohodnutá spoločnosť Allexis, s. r. o., ktorá pre FS dodala:

na základe Rámcovej zmluvy o dielo, Rámcovej licenčnej zmluvy a Rámcovej zmluvy o poskytnutí služieb (ďalej len „Zmluva“) zaevidovanej ako utajovaná písomnosť pod číslom FR-V-91/2013, ktorá bola podpísaná dňa 27.12.2013 za FR, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, IČO: 42 499 500 odsúdeným Ing. Františkom Imreczem a za spoločnosť Allexis s.r.o. odsúdenou konateľkou Janou Rovčaninovou v znení dodatkov podpísaných odsúdenými Ing. Františkom Imreczem a Janou Rovčaninovou a to Dodatku č. 1 podpísanom dňa 09.07.2014, Dodatku č. 2 podpísanom dňa 30.04.2015, Dodatku č. 3 podpísanom dňa 30.06.2015, Dodatku č. 4 podpísanom dňa 17.12.2015, Dodatku č. 5 podpísanom dňa 07.12.2016, Dodatku č. 6 podpísanom dňa 07.12.2016, Dodatku č. 7 podpísanom dňa 27.12.2017, Dodatku č. 8 podpísanom dňa 02.05.2018 a Dodatku č. 9 podpísanom dňa 02.05.2018 informačný systém „Komplexný manažment daňových a colných kontrol v pilotnej prevádzke“ (ďalej ALLADIN),

na základe Čiastkovej licenčnej zmluvy zaevidovanej ako utajovaná písomnosť pod číslom FR-V-15/2014, ktorá bola podpísaná dňa 01.10.2014 a Čiastkovej licenčnej zmluvy a čiastkovej zmluvy o poskytovaní služieb zaevidovanej ako utajovaná písomnosť pod číslom FR-V-16/2014 podpísanej dňa 16.12.2014 a k nej podpísaných dodatkov Dodatku č. 1 zo dňa 16.03.2015, Dodatku č. 2 zo dňa 30.04.2015, Dodatku č. 3 zo dňa 30.06.2015, Dodatku č. 4 zo dňa 22.09.2015, Dodatku č. 5 zo dňa 13.02.2017, Dodatku č. 6 zo dňa 27.12.2017, Dodatku č. 7 zo dňa 02.05.2018 a Dodatku č. 8 zo dňa 02.05.2018 podpísanými za Finančné riaditeľstvo SR odsúdeným Ing. Františkom Imreczem a za spoločnosť Allexis s. r. o. odsúdenou Janou Rovčaninovou informačný systém kontrolných známk (ďalej IS KZ),

na základe Čiastkovej zmluvy o dielo a čiastkovej licenčnej zmluvy zaevidovanej ako utajovaná písomnosť pod číslom FR-V-85/2014, ktorá bola podpísaná dňa 29.10.2014 spolu s prílohami a k nej podpísaných dodatkov Dodatku č. 1 zo dňa 30.06.2015, Dodatku č. 2 zo dňa 18.12.2015, Dodatku č. 3 zo dňa 12.07.2016, Dodatku č. 4 zo dňa 21.09.2017, Dodatku č. 5 zo dňa 27.12.2017, Dodatku č. 6 zo dňa 01.02.2018 a Dodatku č. 7 zo dňa 02.05.2018 podpísanými za Finančné riaditeľstvo SR odsúdeným Ing. Františkom Imreczem a za spoločnosť Allexis s.r.o. odsúdenou Janou Rovčaninovou informačný systém Virtuálna registračná pokladnica (ďalej VRP) a eKasa systém, hoci Ing. František Imrecze bol spoločnosťou Logica Slovakia s.r.o. už 29.01.2013 informovaný o ich prototyp informачného systému virtuálnej registračnej pokladnice.

V dôsledku toho Finančné riaditeľstvo SR na základe uvedených zmluvných vzťahov so spoločnosťou Allexis s.r.o. uhradilo v rokoch 2013 až 2019 v prípade IS ALLADIN sumu 21.920.832 eur, v prípade IS ISKZ sumu 14.655.251,67 eur a v prípade IS VRP sumu 17.306.049,33 eur, čo predstavuje celkovú sumu 53.882.133 eur, čím spoločnosť Allexis s.r.o. získala prospech vo výške 20 929 773,27 eur (zistený odpočítaním režijných nákladov spoločnosti Allexis s. r. o. vo výške 1 % čo je 538.821,33 eur, ako aj sumy vo výške 32.413.538,40 eur vyplatené subdodávateľovi spoločnosti QBSW, s. r. o. Plynárenská 3E, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO 35 798 297).

Splnomocnený zástupca FR SR JUDr. Jozef Majchrák na hlavnom pojednávaní uviedol, že v súvislosti s machináciami pri verejnom obstarávaní poškodenej strane vznikla škoda spočívajúca v rozdieli medzi príjmami spoločnosti Allexis s.r.o. a nákladmi, ktoré jej

Michal Suchoba:

Údaj o režijných nákladoch spoločnosti Allexis vo výške 1% z úhrad od Finančného riaditeľstva SR nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu.

Súd si tento údaj jednoducho vymyslel.

Michal Suchoba:

Uvedené sumy nezodpovedajú skutočným úhradám Finančného riaditeľstva SR v prospech spoločnosti Allexis (k tomu viď str. 5, rovnako str. 42).

s obstaraním systémov vznikli, ktorú vyčísľujú na sumu 21.468.594,60 eur a žiadajú, aby bol obžalovaný k náhrade tejto škody zaviazaný.

Bolo prečítané uplatnenie nároku na náhradu škody z 26.11.2021 na č. 1. 805, ktorým FR SR uplatnilo nárok na náhradu škody vo výške 19.887.439,30 eur a doplnenia uplatnenia nároku na náhradu škody z 13.12.2021 na č. 1. 806 – 808 a zo 16.2.2022 na č. 1. 809 – 810, ktorými FR SR uplatnilo nárok na náhradu škody vo výške 45.193.846 eur.

K vykonaným dôkazom a k zisteniu skutkového stavu veci:

Obžalovaný Ing. PhDr. Michal Suchoba na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, pričom tvrdenie, že spoločnosť Allexis s.r.o. dodávala predražené informačné systémy je absolútny výmysel a čiastka, ktorú za to Allexis dostal vo výške 65 miliónov eur počas šiestich rokov je nie, že absolútne adekvátne, ale úplne že výhodná. Dopady informačných systémov, ktoré dodala spoločnosť Allexis s.r.o. na rozpočtové príjmy Slovenskej republiky do roku 2019 boli vo výške plus 7,13 miliardy eur. Do dňa výsluchu obžalovaného na súde to je čiastka prevyšujúca 10 miliárd eur. Ide o najväčšie informačné systémy nielen na Slovensku, ale na svete. Samotné všetky štyri informačné systémy majú 4,5 milióna riadkov kódu. To značí, že neboli to nejaké imaginárne systémy, kde by sa potichu, konšpiratívne dohodli v Limbachu s Františkom Imreczem a Danielom Čechom, že niečo na tajnáša dodajú Finančnej správe a Fero im za to zaplatí giganticky veľa peňazí.

František Imrecze bol nominovaný za prezidenta FS v máji v roku 2012. Jeho kariérny životopis hovorí, že v roku 1998 keď sa zoznámili, pracoval ako predajca licencií pre spoločnosť ORACLE, ako databázový predajca, ktorá zhodou okolností je aj takzvanou podkladovou databázou ich informačných systémov, to značí, že predával licencie. Následne ako zamestnanec spoločnosti EUROTEL súčasný T-mobile predával dátové paušály a mobilné telefóny. Následne predával licencie spoločnosti SAP, ktorá je základom informačného systému, ktorý sa volá informačný systém FS, stál 100 miliónov eur a je považovaný za úspech napriek tomu, že nebol dodaný načas a nebol dodaný v rozpočte prvotnej zmluvy. **Pán Imrecze v roku 2012 nemal žiadne informácie o tom, ako funguje FS, ale keďže sa poznali dlho, vedel, čo robia a vedel, že od roku 2002 do roku 2008, spoločnosť Allexis s.r.o., ktorá sa vtedy volala spoločnosť Centire, realizovala jedny z najväčších reštrukturalizačných projektov, tak mal záujem, aby mu tieto informácie prezentoval, aby získal vedomostnú úroveň svojich kolegov, ktorých začal riadiť ako prezident FS.**

Obžalovaný súčasne predložil výstupy z týchto projektov z rokov 2002 – 2007, ktoré boli prezentované na tých tzv. a údajných konšpiračných stretnutiach v Limbachu. V rámci týchto stretnutí predstaviteľom FS, pánovi Františkovi Imreczemu, ktorý bol predajca mobilných telefónov a Danielovi Čechovi, ktorého životopis hovoril o tom, že bol obchodníkom v dovozcovi, v rodinnej firme, ktorá dovážala a mala veľkoobchod na čínsky tovar, prezentoval niečo, čo ich zaujímalo. Počas týchto stretnutí im prezentoval aj informačné systémy, ktoré mali vyvinuté a táto činnosť sa volá tzv. pre-sales, alebo obchodná činnosť. Od vznesenia obvinenia dňa 29.1.2021 pokračuje v činnosti, v ktorej je dobrý, to značí, že je autorom daňových informačných systémov na boj proti daňovým a colným podvodom. Počas týchto štyroch rokov sa v Dubaji a asi v 15-tich krajinách sveta stretával s ministrami, s predstaviteľmi FS, colnej správy, s predstaviteľmi ministerstva vnútra a prezentoval im ich riešenia, lebo iným spôsobom sa dotčení predstavitelia nemajú ako dozvedieť, čo robia. To značí, že prezentácia informačných systémov a jeho služieb je vec, ktorá je úplne normálna. Je

Michal Suchoba:

Spoločnosť Allexis dodala Finančnému riaditeľstvu SR informačné systémy, ktoré Finančná správa využíva do dnešných dní, pričom ich prínos pre verejné financie je dlhodobo vyčísľovaný v miliardách eur. Nerozumiem preto argumentácii zástupcu Finančného riaditeľstva SR, podľa ktorého mala štátu ako poškodenej strane vzniknúť škoda vo výške rozdielu medzi príjmami spoločnosti Allexis a jej nákladmi v súvislosti s obstaraním dodaných systémov. Takto koncipované vyčíslenie škody fakticky vychádza z predpokladu, že dodávateľ mal informačné systémy a služby ich podpory poskytnúť bez zisku, resp. výlučne za úroveň svojich nákladov. Vyčíslenie škody ako rozdielu medzi príjmami a nákladmi spoločnosti Allexis, ako bolo zástupcom Finančného riaditeľstva prezentované, nemá oporu v žiadnych relevantných podkladoch vykonaného dokazovania.

Michal Suchoba:

František Imrecze ani Daniel Čech v čase nástupu do funkcií na Finančnej správe nemali žiadne praktické skúsenosti s fungovaním Finančnej správy, so správou a výberom daní, s mechanizmami daňových a colných kontrol, ani s bojom proti daňovým podvodom. Z tohto dôvodu mali záujem, aby som im prezentoval odborné poznatky a výstupy z projektov realizovaných v minulosti pre Daňové riaditeľstvo a Colné riaditeľstvo. Predmetom našich stretnutí boli odborné prezentácie a vysvetlenia, ktorých cieľom bolo zvýšiť ich vedomostnú úroveň a lepšie porozumenie problematike, ktorú mali z titulu svojich pozícií na Finančnej správe riadiť. Je pochopiteľné, že tieto stretnutia nechceli realizovať na pôde Finančnej správy. Na návrh Františka Imreczeho sa tieto stretnutia uskutočňovali v súkromí, konkrétne v mojom rodinnom dome v Limbachu.

to činnosť, ktorú robí každá firma a nie je to ani koordinované, nie je to ani sofistikované a môžeme tomu dať hocijaké iné nálepky. To značí, že to, čo vykonával v rodinnom dome v Limbachu sa nedá nazvať inak, ako predajná činnosť. Nemalo to nič spoločné s machináciou a keby mal machinovať ako človek, tak predsa odovzdá Františkovi Imreczemu návod na spracovanie výnimky, alebo hocičo iné, čo je jedna strana A4, možno že tri strany A4 – Ferko zmachinuj. Nikdy sa také nič nestalo. Nie je odborník na verejné obstarávanie. Nebol ani návodcom, ani organizátorom, ani len netušil akým spôsobom to Fero chce obstarat' (Fero znamená vedenie FS). Podľa jeho názoru ani on to netušil, lebo má na to odborníkov na verejné obstarávanie. Nikdy danú výnimku, ani odôvodnenie výnimky nevidel. Nikdy nebol účastný týchto procesov. O obstaraní takzvanej tej prvej rámcovej zmluvy, ktorá bola podpísaná dňa 28.12.2013, o tomto procese vedelo minimálne 100 ľudí. Lebo na to, aby rozpočtová organizácia typu finančné riaditeľstvo niečo obstarala, tak musí mať košielku, zmluvu, stanoviská, proste musí o tom vedieť neskonal veľa ľudí. Nikto z týchto ľudí jemu, ani žiadnemu z jeho kolegov nič nepovedal a nevie ani o tom, že by František Imrecze alebo Daniel Čech, niekedy riešili, že by tento proces bol nezákonný.

Samotná výnimka, ktorá je spomínaná v obžalobe a ktorá je spomínaná v rôznych rozhodnutiach úradu pre verejné obstarávanie je niečo, čo nikdy nevidel, ani to neinicioval, ani to okolo neho nešlo. Spôsob obstarania bol jednoznačne motivovaný a inšpirovaný obstaraním informačného systému Kontrolný výkaz DPH, ktorú získala spoločnosť LYNX. On nevie, ako sa to stalo, lebo v roku 2012, ani v roku 2013 nemal vedieť ako sa to stalo, lebo nemal vtedy previerku NBÚ ako osoba, len vie už v dnešnej dobe, že sa to udialo.

František Imrecze ako spolupracujúci obvinený sa musel priznať ku všetkým trestným činom, ktoré spáchal ako predstaviteľ štátu a obžalovaný nemá informáciu o tom, že by sa František Imrecze ani Daniel Čech priznali k machináciám vo verejnom obstarávaní v prípade spoločnosti LYNX ani v prípade spoločnosti BESET. Zo všetkých informácií, ktoré v dnešnej dobe máme, že po tom, ako sa orgány činné v trestnom konaní dozvedeli, že spoluvlastníkom spoločnosti Allexis s.r.o. je Ing. Jozef Brhel starší, tak sústredili všetku svoju energiu na to, aby spoločnosť Allexis s.r.o. bola odsťhaná a v prípade, že by tam Jozef Brhel nebol, tak si myslí, že po Allexise by ani pes neštekol.

V tejto súvislosti spomenul, že ani vstup Brhelovcov nemá nič s machináciami ani predražením. S pánom Kažimírom sa pozná asi od polovičky deväťdesiatych rokov a od roku 1999 si myslí že ho videl iba raz. To značí, že neboli v žiadnom kontakte. Bohužiaľ počas ich histórie mali jeden osobný spor, ktorý nechcel rozoberať, nemal nič spoločné ani s podnikaním, nemal nič spoločné ani s informatikou, nemal nič spoločné ani s financiami. Keď Fero – pán Ing. František Imrecze – vtedajší prezident FS išiel informovať Kažimíra, že boj proti daňovým podvodom bude realizovať aj implementáciou informačného systému Aladdin colná a daňová kontrola, vrátil sa od neho s tým, že Suchoba nikdy nič nebude dodávať. Keďže to bola iracionálna reakcia, Fero to s ním riešil a výsledkom bolo, že dostal odporúčenie sa stretnúť s Jozefom Brhelom starším, ktoré stretnutie veľmi intenzívne popisoval v rôznych procesných postaveniach pred rôznymi súdmi a výsledkom bolo, že pán Jozef Brhel cez štruktúru spoločnosti PRENMOR vstúpil do spoločnosti Allexis s.r.o. Súčasťou toho bolo, že založili aj spoločnosť ALLEXIS GROUP so sídlom v Čechách a to s cieľom okrem iného realizovať projekty v Čechách. Prečo? Vtedy bolo známe, že Andrej Babiš, rodený to Slováč, ako minister financií bude realizovať projekt EET, čo sa volá elektronická evidencia tržieb, čo je klon informačného systému eKasa alebo VRP a mali záujem ho realizovať. Jožo Brhel starší mu

otvoril dvere k Babišovi a na viacerých stretnutiach mu prezentoval rovnakým spôsobom, ako prezentoval Františkovi Imreczemu, len na ešte vyššej úrovni, ich informačné systémy a že ich chceli dodávať. Bolo troška prekvapením, že pán Babiš s predstaviteľmi FS Českej republiky obstarali daný systém z ruky, to znamená že obstarali ho priamym zadáním spoločnosti IBM. To značí, že procesne museli spraviť úplne presne to isté, ako spravila Slovenská republika a bohužiaľ teda tento informačný systém nedodali, alebo nemali možnosť dodávať.

Hlavným argumentom prokurátora je rozhodnutie Úradu pre verejné obstarávanie číslo 12289-6000/2018-OD/11. Uvedené rozhodnutie poukázalo na nelegálne uzatváranie dodatkov číslo 5 až 8 v rámcovej zmluve a dodatkov číslo 3 až 7 čiastkovej zmluve o dielo zo dňa 29.10.2014 a dodatkov 5 až 8 čiastkovej licenčnej zmluve zo dňa 29.10.2014. Dôvodom bolo nie to, že by finančné riaditeľstvo neoprávnene využilo výnimku zo zákona o verejnom obstarávaní, ale to, že pri kontrolách nepreukázalo oprávnenosť využitia tejto výnimky. Poukázal na to, že z výroku uvedeného rozhodnutia jednoznačne nevyplýva, že by finančné riaditeľstvo neoprávnene využilo výnimku zo zákona o verejnom obstarávaní aj pri uzatváraní rámcovej zmluvy a čiastkových zmlúv. To podľa neho znamená, že keď hlavná zmluva bola obstaraná podľa tohto rozhodnutia v poriadku, tak potom aj tie dodatky k tej zmluve museli byť obstarané v poriadku. Súčasne platí, Michal Suchoba nemá s týmto nič spoločné. To, čo urobilo finančné riaditeľstvo, akým spôsobom procesne to realizovalo je jeho rozhodnutím. On postupoval absolútne transparentne a absolútne čisto.

Ešte pred tým, ako sa finančné riaditeľstvo rozhodlo o obstaraní systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. mali najprv prezentáciu pred asi dvadsiatimi ľuďmi na porade vedenia, na riadiacom výbore projektu. Týchto 20 ľudí to odsúhlasilo. Je okolo toho iks zápisov, iks dokumentácie. Až potom následne finančné riaditeľstvo – Fero s Danom, povedal to takto ľudsky – sa rozhodlo, ako to bude obstarávať. To, ako to bude obstarávať, nie je jeho problém. Je to ich rozhodnutie. On s tým nemá nič spoločné. On robil to, čo by robil každý normálny vlastník firmy – inovátor. Dodal informačné systémy, zorganizoval viac ako sto ľudí na to, spolu s Janou Rovčaninovou a so všetkými tímami a hlavne aj s ľuďmi, ktorí pracovali na finančnom riaditeľstve, že tie informačné systémy fungujú a doniesli tých 7,13 miliardy eur. Keby jeden človek povedal, že nie, tak to to musia stopnúť, alebo dôvodiť, že prečo to nespravia. Následne si išli vypýtať peniaze na Ministerstvo financií, aby to mohli podľa zákona o rozpočtových pravidlách odfinancovať. V prípade, že by to jeden človek na sekcii financovania FR, alebo na jeho zrkadle na sekcii financovania MF SR povedal, že je to v rozpore s právom, tak v tej sekunde sa žiadne informačné systémy nerealizujú. V prípade, že by minister financií, alebo štátny tajomník povedali, že je tam nejaký problém, to značí, že je to protiprávne, alebo že je tam nejaký legálny problém, procesný problém, v tej sekunde sa informačné systémy nerealizujú. To isté aj v následnom podpisovaní zmluvy, ktorá už bola utajená. To značí, že každá zmluva na Finančnom riaditeľstve musí mať košielku. Je tam podpísaných x ľudí. Keby niekto z týchto ľudí tam nedal svoj podpis, tak sa nič nerealizuje. Keby niekomu z ľudí, ktorí boli nominovaní do riadiaceho výboru projektu by sa to nepáčilo, tak by sa nič nerealizovalo. To znamená, že od toho údajného alebo hypotetického machinovania až po začiatok projektu o tejto aktivite vedelo desiatky až sto ľudí. Keby jeden z nich vedel, že je to ilegálne, Fero do toho nepôjde. O tom je absolútne presvedčený.

Finančné riaditeľstvo si vyčíslilo spôsobenú škodu vo výške 21.468.596,6 eur, kde proste považuje licencie za nulitné, za neexistentné. Predstavitelia finančného riaditeľstva mali eminentný záujem na kúpe licencií a vyriešenie majetkových práv k uvedeným informačným

systémom, o tom bola viacmesačná handrkovacia debata s aktívnou účasťou predstaviteľov Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR spojená s vyhrážkami, že skončí v base na 25 rokov keď obratom neodovzdá zdrojové kódy a licencie.

Súčasne obžalovaný predložil úradný záznam spísaný na ÚŠP GP SR 17.3.2012 sp. zn. VII/3 Gv 143/21/1000 – 9 z ktorého vyplýva, že došlo k stretnutiu vyšetrovatelky, prezidenta Finančného riaditeľstva SR, právneho zástupcu Finančného riaditeľstva SR a v tom čase obhajkyne obžalovaného JUDr. Valkovej, na ktorom sa riešila otázka platieb za licencie v nadväznosti na platnú zmluvu systému e-Kasa.

Ku škode, ktorú vypočítal prokurátor v obžalobe vo výške 8.082.319,95 eur, ktorú vypočítal spôsobom, že prepočítal celkovú fakturáciu vo výške 53.882.133 eur koeficientom 15 %, ako predpokladom ziskovosti IT firmy uviedol, že táto úvaha je absolútne scestná a nie je podložená ničím iným, len nejakou divnou úvahou pána Jelínka už v nerelevantnom znaleckom posudku (pozn. samosudcu: Predmetný znalecký posudok nebol navrhnutý na oboznámenie v rámci dokazovania).

K žalovanej legalizácii výnosu z trestnej činnosti obžalovaný uviedol, že skutok pod bodom 1/ obžaloby podľa alebo nie je trestným činom, a preto nemohlo ísť o výnos z trestnej činnosti. Aj v prípade, že by sa jednalo o výnos z trestnej činnosti a chceli by ho tzv. preprať, tak by to predsa neprevádzali na základe jasných zmlúv medzi spoločnosťami, ktoré boli v jednoznačnom vlastníctve jednoznačne definovaných osôb a minimálne v dvoch z nich bol predseda predstavenstva. Nešlo o žiadnu formu zakrytia finančných prostriedkov, alebo ich roztrúsenia a potom následného spojenia. Všetky platby boli bezhotovostné, na základe jednoznačnej zmluvnej dokumentácie. A v neposlednom rade, všetky platby išli cez subjekty Európskej únie, nie cez daňové raje, alebo niečo podobné. V dnešnej dobe, či už finančná polícia, alebo FS jedným klikom myšou vie zistiť kade tie peniaze tiekli. Jeho bankové inštitúcie, či už TatraBanka alebo ADCB v UAE si vypýtali celú zmluvnú dokumentáciu a nezistili žiadne pochybenie, uvedené finančné prostriedky boli považované za úplne legálne.

Následne obžalovaný odmietol odpovedať na otázky prokurátora.

Na návrh prokurátora boli prečítané výpovede obžalovaného z prípravného konania, ku ktorým obžalovaný uviedol, že pokiaľ sa týka opisu skutkových okolností, na hlavnom pojednávaní vypovedal pravdu a nemyslí si, že sú nejaké rozpory medzi touto jeho výpoveďou a jeho výpoveďami v prípravnom konaní. Teraz uvádza v podstate rovnaké skutočnosti, ale má na ne iný uhol pohľadu, pretože má za to, že sa ničoho zlého nedopustil a nemyslí si, že by porušil zákon. Pokiaľ bol spolupracujúcim obvineným, konal tak na základe usmernenia jeho vtedajších obhajcov s tým, že mu bolo sľúbené, že jeho trestné stíhanie bude podmienené zastavené, ale prokurátor nedodrжал dohodu, a tak sú niektorí dnes bez trestu a on tu sedí ako obžalovaný.

Jedinú výhradu mal, že pokiaľ v prvej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že Jozef Brhel st. si ho zavolať, tak v skutočnosti to bolo inak, poslal ho za ním František Imrecze. Rozdiel si vysvetľuje jeho stresom, pretože to bolo prvýkrát v živote, keď čelil takejto situácii, že bol vypočúvaný na veľvyslanectve SR v UAE formou videokonferencie, pričom dochádzalo k opätovným výpadkom.

Prečítaním výpovedí obžalovaného z prípravného konania bolo zistené, že v prípravnom konaní v podstate vypovedal zhodne, ako na hlavnom pojednávaní, ohľadne

prevodu časti obchodných podielov spoločnosti Allexis s.r.o. vypovedal podrobnejšie, že začiatkom roka 2013 prišiel na 10. poschodie budovy hotelu Hilton, kde mal kanceláriu Ing. Jozef Brhel. a Jozef Brhel. Po úvodných spoločenských vetách sa ho Ing. Jozef Brhel opýtal, že aký s ním má problém Kažimír, tak mu to vysvetlil a Brhel povedal, že bohužiaľ, napriek tomu, že to žiadny racionálny problém nie je, on vie tento problém vyriešiť tým, že si vlastníctvo spoločnosti Allexis s.r.o. rozdelia v pomere 40:40:20 t. j. Brhel a obžalovaný budú mať 40 % a Kažimír bude mať 20 %. To spôsobilo jeho intenzívny nesúhlas a sklamanie, ktoré mu dosť emotívne prekomunikoval. On to ukončil tým, že si to má rozmyslieť a je jeho rozhodnutím či chce niečo dodávať na FS alebo nechce a podmienkou toho bude, že sa vzdá časti vlastníctva svojej firmy. Spoločnosť Allexis s.r.o. bola v danom období v jeho 100 %-nom vlastníctve. Tak následne išiel za Františkom Imreczem, ktorému vysvetlil čoho bol práve svedkom a ten mu povedal, že situácia je vážna a buď sa dohodnú alebo z toho nič nebude. Následne po ďalších dvoch stretnutiach s Ing. Jozefom Brhelom, opäť v Hiltone na 10. poschodí sa zhodli, že vlastníctvo spoločnosti bude 50 na 50 teda pol na pol, pričom Jana Rovčaninová bude jediným konateľom spoločnosti Allexis s.r.o. Ing. Jozef Brhel následne niekedy v apríli 2013 zorganizoval stretnutie so svojim synom Jozefom Brhelom vo veľkej zasadačke, ktorá je mimo súkromného traktu Brhelovcov na 10. poschodí a tu mu bol predstavený Tomáš Lysina ako právnik a Martin Bahleda ako jeho budúci spoločník v štruktúre firiem, ktoré Lysina s Bahledom založia. Tak sa aj stalo a v roku 2013 boli založené dve spoločnosti spoločnosť ALLEXIS GROUP a.s. so sídlom v Prahe a spoločnosť ALLEXIS ASSETS so sídlom na Malte. Následne Martin Bahleda zorganizoval založenie účtov pre obe spoločnosti, a to v J&T banka v Prahe pre ALLEXIS GROUP a v PPF banka v Prahe pre ALLEXIS ASSETS. Následne obžalovaný dostal úlohu, že prevedie všetky majetkové práva z tých hotových riešení na spoločnosť ALLEXIS ASSETS a to tiež zorganizoval Martin Bahleda tak, že s Tomášom Lysinom identifikovali firmu BDO audit v Prahe, ktorá urobila znalecký posudok na dané majetkové práva, ktoré následne ako fyzická osoba previedol na spoločnosť ALLEXIS ASSETS. V auguste 2013 spoločnosť Allexis s.r.o. získala previerku NBÚ a teda sa mohlo rozbehnúť faktické obstaranie, pričom Imrecze resp. Čech sa rozhodli, že spravia ešte trhový prieskum, či na trhu existujú ešte nejaké riešenia, ktoré by zvládali problematiku CDK nejakým lepším spôsobom informatizovať. FR SR si vybralo spoločnosť IQUAP. Následne podľa obžalovaného bola Jana Rovčaninová v utajenom spôsobe vyzvaná na podanie ponuky a opäť v utajenom režime bola uzavretá zmluva, ktorú on nikdy nevidel a tým sa začala implementačná fáza produktov ALLADIN v prostredí FS.

V roku 2013 bola podpísaná prvá zmluva, na základe ktorej začali dodávať ich systémy a keďže bola založená aj celá štruktúra firiem ALLEXIS v Prahe a na Malte, bola podpísaná licenčná zmluva medzi spoločnosťou ALLEXIS GROUP a ALLEXIS ASSETS a rovnako aj medzi spoločnosťou Allexis s.r.o. a ALLEXIS GROUP t. j. toto bol spôsob ako sa licencie, ktoré predal do spoločnosti ALLEXIS ASSETS následne fakturovali cez ALLEXIS GROUP na slovenský Allexis s.r.o. Ako vzor použili licenčnú zmluvu, ktorú používa spoločnosť ORACLE na realizáciu obdobných transakcií vo svojich štruktúrach a de facto spôsobovala, že zo všetkých finančných prostriedkov, ktoré spoločnosť Allexis s.r.o. fakturovala FR SR 40 % odišlo do ALLEXIS GROUP a po odpočítaní režijných nákladov napríklad odmeny pána Bahledu tak 95 % z tých 40 % odišlo do ALLEXIS ASSETS Malta. Následne tento hospodársky ALLEXIS ASSETS bol zdanený korporátnou sadzbou dane na Malte a vyplatený ako dividenda dvom akcionárom spoločnosti ALLEXIS ASSETS a to jemu a spoločnosti PRENMOR, ktorú navonok zastupoval Bahleda, ale bola to Brhelova firma.

Michal Suchoba:

Je zrejmé, že tu rámcovo vypovedám o režijných nákladoch ALLEXIS GROUP, a.s. Praha, nie o režijných nákladoch Allexis s.r.o.

Michal Suchoba:

Nie je relevantné, že novému vedeniu Finančného riaditeľstva SR sa finančné plnenie zo zmlúv so spoločnosťou Allexis javilo ako „značne nevýhodné“. Podstatné je, že znalecký ústav STU v Bratislave potvrdil, že informačné systémy od Allexis, ako aj služby ich prevádzkovej podpory, boli dodané za cenu, ktorá bola o takmer 500 tisíc eur nižšia, ako obvyklá trhovacia cena.

Michal Suchoba:

Prezentovaný názor je jednoducho v rozpore so závermi znaleckého ústavu STU v Bratislave.

Na návrh prokurátora bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedka - **splnomocnenca poškodeného Ing. Lukáša Sojku**, ktorý k veci uviedol, že po jeho nástupe na FS na pozíciu generálneho riaditeľa sekcie informatiky dňa 01.10.2020 začali vykonávať audit všetkých platných zmlúv, v rámci ktorého narazili na utajené zmluvy so spoločnosťou Allexis s.r.o. **Finančné plnenie týchto zmlúv sa im javilo značne nevýhodné** z pohľadu FS, a preto rokovali s konateľkou spoločnosti Allexis s.r.o. Janou Rovčaninovou o znížení prevádzkových nákladov. Tieto rokovania však boli neúspešné, nakoľko Allexis s.r.o. ponúkol nižšiu zľavu ako požadovali, vo výške 20-30 % v závislosti od toho, či bude zabezpečovať aj dodávku potrebných sublicencií – **Allexis s.r.o. diela vybudoval na iných existujúcich platformách svetových výrobcov**. Preto na konci roka 2020 FS vypovedala zmluvy k všetkým systémom spoločnosti Allexis s.r.o., okrem systému eKasa. Počas rokovaní s pani Rovčaninovou táto deklarovala, že nemá problém s tým, že FS vlastní všetky nadobudnuté diela tak, aby dané systémy mohla ďalej FS prevádzkovať, rozvíjať a urobiť transparentnú súťaž. Po výmene štatutára sa tento názor spoločnosti Allexis s.r.o. zmenil a pán Rovčanin tvrdil, že FS tieto systémy nevlastní, resp. pán Rovčanin tvrdí, že spomínané systémy aj vlastní, ale nemá právo na zdrojové kódy a úpravu diela, ktoré sú pre FS potrebné pre ďalšiu transparentnú súťaž. FS ďalej rokovala so štatutárom spoločnosti Allexis s.r.o., aby došlo k dohode s cieľom vlastniť všetky spomínané systémy a znížiť prevádzkovú cenu o 50 %. K tejto dohode prišlo až dňa 29.04.2021, pričom FS do 30.04.2021 pripravila návrh dodatkov, následne však neprišlo k ich podpísaniu zo strany spoločnosti Allexis s.r.o. Pán Rovčanin udával technické problémy na strane jeho biznis partnerov. Aktuálne prevádzka všetkých troch systémov, u ktorých došlo k ukončeniu na základe vypovedania, je v prevádzke FS. Softvérové riešenia resp. ich potreba nebola zahrnutá do plánu dodávok zo strany sekcie informatiky. Na otázku vyšetrovateľky: „Keď uvádzate rozdiel vo výške 50 % o akú čiastku ide, viete túto špecifikovať?“, svedok odpovedal, že: „Ide o čiastku z celkovej fakturovanej sumy t. j. cca 50 miliónov eur.“ **Ich názor je, že ak by prišlo k transparentnej súťaži ceny za prevádzku, rozvoj a vývoj diela by boli minimálne o 50 % nižšie.** K uvedenému záveru prišiel na základe 15 ročných skúseností v oblasti IT ako aj názoru architekta FS Jozefa Ivaniča, ktorý je súčasne súdny znalec z odboru elektrotechnika, ktorý spomínanú analýzu vypracoval. Obsahom tej analýzy je odhad v prípade, že by bola súťaž.

Svedok Ing. František Imrecze na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Na návrh prokurátora boli prečítané zápisnice jeho výpovedí z prípravného konania.

Svedok v prípravnom konaní uviedol, že „na pozíciu prezidenta FS nastúpil 9.5.2012 na základe odporúčenia Roberta Kaliňáka Petrovi Kažimírovi. **Pri vstupných pohovoroch pred nástupom do vyššie uvedenej pozície mu Peter Kažimír zadefinoval dve kľúčové priority, ktorými boli zníženie daňovej medzery primárne v oblasti DPH a boj proti daňovým podvodom a druhou prioritou bola konsolidácia FS po jej totálnom kolapse na konci roka 2011 a v prvom kvartáli 2012, ktorý súvisel so zlyhaním informačného systému KONS.** V súvislosti s výkonom priority v oblasti boja proti daňovým podvodom ho oslovil jeho dlhoročný kamarát Michal Suchoba, že má vypracovanú celú koncepciu boja proti daňovým podvodom z hľadiska analytických systémov, ktoré sú primárne určené na boj proti daňovým podvodom vo finálnej potrebe. Takisto ho informoval, že jeden z tých prototypov, ktorý slúžil na elektronizáciu daňových a colných kontrol má aj overený v praxi myslí si, že to bolo v oblasti poisťovníctva. Táto koncepcia predstavená Michalom Suchobom sa mu páčila, lebo spolu s riešeniami mohla

Michal Suchoba:

Toto je zavádzajúce, ničím nepodložené tvrdenie.

Michal Suchoba:

Práve naše systémy boli vhodným nástrojom pre riešenie týchto úloh:

- Z výročných správ Finančného riaditeľstva SR vyplýva, že sú Finančnou správou využívané dodnes.
- Znalecký posudok STU v Bratislave potvrdil, že len za obdobie 2015 až 2023 bol prínos našich systémov pre výber DPH a korporátnej dane z príjmu vyše 7,13 miliárd eur.

Riešenie popísaného katastrofálneho stavu verejných financií bolo základným bezpečnostným záujmom štátu. Ak nefunguje výber verejných financií, štát nemôže plniť svoje úlohy.

Svedok obžaloby, Daniel Čech, v danom čase generálny riaditeľ Sekcie daňovej a colnej Finančného riaditeľstva SR, vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní jednoznačne potvrdil, že v čase jeho nástupu do funkcie bola situácia na Finančnej správe, situácia verejných financií a situácia vo výbere daní katastrofálna, boli sme najhorší v EÚ, v dôsledku čoho boli ohrozené základné bezpečnostné záujmy štátu (túto časť výpovede svedka Daniela Čecha však súd opomenul uviesť v odôvodnení tohto rozsudku).

Pre zákazku, pri ktorej je potrebné dbať na základné bezpečnostné záujmy štátu, platí výnimka z postupov verejného obstarávania podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní.

Michal Suchoba:

Podľa môjho názoru toto je najvýznamnejšia časť výpovede Františka Imreczeho. Výslovne uviedol, že predmetom uvedených stretnutí boli výlučne diskusie o funkcionalite ponúkaných riešení a o ich potenciálnom prínose pre Finančnú správu.

Z jeho výpovede nevyplýva nič, čo by nasvedčovalo tomu, že by som jeho alebo Daniela Čecha navádzal na porušenie zákona o verejnom obstarávaní alebo akéhokoľvek iného právneho predpisu.

Nevyplýva z nej, že by na našich stretnutiach v mojom rodinnom dome v Limbachu prebiehali diskusie o postupe obstarania, o uplatnení výnimky z verejného obstarávania, ani že by z mojej strany dochádzalo k akémukoľvek naliehaniu či presviedčaniu.

rýchlo prispieť k efektívite výberu daní a zníženiu daňovej medzery, primárne na DPH. O tejto koncepcii informoval aj svojho podriadeného Daniela Čecha, ktorý už v tom čase zastával pozíciu generálneho riaditeľa sekcie daňovej a colnej alebo bol v nejakej dočasnej pozícii, ktorá smerovala k tejto pozícii. Súčasne Daniela Čecha aj zoznámil s Michalom Suchobom. Jedným z prvých krokov v rámci diskusie o možnosti nasadiť tieto riešenia vo FS svedok zorganizoval prezentáciu spoločnosti Allexis s.r.o. na FS, ktorú Michal Suchoba v danom období vlastnil a ktorá sa mala stať dodávateľom týchto informačných systémov. Na túto prezentáciu pozval relevantnú časť vedenia FS, ktorého sa táto problematika týkala. Zástupcovia spoločnosti Allexis s.r.o. tu odprezentovali, že zo svojich skúseností v zahraničí pri prezentáciách a diskusiách o možnom obstaraní týchto systémov majú skúsenosť, že by sa tieto informačné systémy mohli obstaráť vo vyhradenom režime, keďže sa jedná o analytické systémy priamo určené na boj proti daňovým podvodom. Táto prezentácia bola úvodná, odprezentoval sa hrubý rámec týchto riešení, ich funkcionalita a potencionálny prínos. Následne detailne diskutovali funkcionalitu týchto riešení a ich potencionálny prínos pre FS, primárne v trojici a to v zostave Michal Suchoba, Daniel Čech a svedok. Tieto stretnutia prebiehali predovšetkým v dome Michala Suchobu v Limbachu a to na pravidelne vždy v nedeľu večer v úvodných mesiacoch na týždňovej alebo dvojtýždňovej báze a potom neskôr na mesačnej báze. Frekvencia týchto stretnutí sa znižovala aj preto, že postupne pribúdali oficiálne stretnutia na pôde FS a to buď vo forme pracovných stretnutí alebo vo forme zasadania riadiacich výborov po tom ako boli pre účely riadenia týchto projektov zavedené. V dome Michala Suchobu sa takto stretávali od jesene 2012 až do konca roka 2014 resp. začiatku roku 2015 v tej zostave ako uviedol. Tieto riešenia prezentované firmou Allexis s.r.o. mu pripadali ako zmysluplné a presadzoval ich kontrahovanie resp. ich následné nasadenie vo FS. Svedok považoval za dôležité a úprimné povedať, že dôvodom prečo tieto systémy presadzoval bol aj jeho dlhoročný kamarátsky vzťah s Michalom Suchobom.

Niekedy ku koncu roku 2012 alebo začiatkom roku 2013 koncepciu týchto analytických riešení od spoločnosti Allexis s.r.o. odprezentoval ministrovi financií, Petrovi Kažimírovi, ktorý nereagoval negatívne na predstavenú koncepciu boja proti daňovým podvodom a predstavené riešenie ale reagoval veľmi negatívne na osobu Michala Suchobu. Povedal, že „tento človek (Michal Suchoba) má zlú karmu a on (Peter Kažimír) nechce, aby bol dodávateľom informačných systémov pre FS“. Ešte mu povedal, že obžalovaného zažil v rámci situácie v osobnom živote, kde sa nezachoval pekne k svojej bývalej partnerke. Približne v tomto istom období, myslí si, že to bolo v prvom kvartáli 2013 si ho zavolať na stretnutie Jozef Brhel st., ktorého už v tom čase poznal. Ich stretnutie sa uskutočnilo v jeho kancelárii na 10. poschodí hotela DoubleTree by Hilton Bratislava. Jozef Brhel st. sa ho pýtal čo majú znamenať aktivity Michala Suchobu vo finančnej správe a že čo s ním rieši. Svedok mu odprezentoval koncepciu riešení firmy Allexis s.r.o. na boj proti daňovým podvodom a vysvetlil mu, že zavedením týchto riešení by FS rýchlo dospela k splneniu cieľa efektivity výberu daní a zníženia daňovej medzery na DPH. Jozef Brhel st. to pochopil a zároveň mu povedal, že Peter Kažimír nemá Michala Suchobu rád a nechce, aby dodával informačné systémy na FS. Následne mu Jozef Brhel st. na tomto stretnutí povedal, že on na to má, na tento problém, že Peter Kažimír nemá Michala Suchobu rád, nejaké riešenie a že má Michala Suchobu za ním poslať. Následne o tomto informoval obžalovaného s tým, že ak chce dodávať informačné systémy na FS tak má ísť za Jozefom Brhelom st., pričom ho informoval aj o výsledku stretnutia s Petrom Kažimírom. Michal Suchoba sa následne s Jozefom Brhelom st. stretol, a obaja svedkovi potvrdili, že sa nejakým spôsobom dohodli. Michal Suchoba ho informoval, že musel odovzdať polovicu firmy Allexis s.r.o. Jozefovi Brhelovi st. za to, aby mohol dodávať informačné systémy FS. Ďalej mu

Michal Suchoba:

Z výpovede Františka Imreczeho vyplýva, že postup bol od začiatku zameraný na oboznámenie relevantných predstaviteľov Finančnej správy s ponúkanými riešeniami. Z jeho výpovede nevyplýva, že by tento postup mal povahu machinácií alebo netransparentného konania.

Michal Suchoba:

Z výpovede Františka Imreczeho predovšetkým vyplýva, že prezentované riešenia presadzoval preto, že mu pripadali ako zmysluplné a prínosné pre Finančnú správu. Až následne uviedol existenciu dlhoročného kamarátskeho vzťahu so mnou.

Pokiaľ aj František Imrecze vnímal tento kamarátsky vzťah ako jeden z motívov svojho postoja a postupu pri presadzovaní našich riešení, samotná existencia kamarátskeho vzťahu nemá žiadnu právnu relevanciu, pokiaľ nebolo preukázané aktívne využitie tohto vzťahu z mojej strany.

Z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výpovedí Františka Imreczeho však rozhodne nevyplýva, že by som môj osobný vzťah s Františkom Imreczem akokoľvek zneužil, využil alebo že by som ho presviedčal či ovplyvňoval pri rozhodovaní o postupe obstarania, konkrétne pri uplatnení výnimky z verejného obstarávania.

povedal, že mu Jozef Brhel st. nasadil nejakú konkrétnu osobu do firmy Allexis s.r.o., ktorá mala kontrolovať konateľa tejto firmy, ktorým bola v danom čase Jana Rovčaninová a finančné toky. Takisto má vedomosť o existencii Allexis ČR, existencii Allexis Malta, ale detailné informácie o finančných tokoch medzi týmito spoločnosťami nemá.

Následne mu Jozef Brhel st. povedal, že už s Petrom Kažimírom hovoril a že môže ísť opätovne za Petrom Kažimírom odprezentovať riešenia firmy Allexis s.r.o. a že by to malo dopadnúť dobre, čo aj urobil. Na tomto stretnutí Petrovi Kažimírovi odprezentoval aj prototyp riešenia ALLADIN na tablete a Petrovi Kažimírovi sa samotné riešenie páčilo. Povedal mu, že s ním o tom hovoril aj Jozef Brhel st.. Pri tomto stretnutí už nebol tak negatívne naladený proti Michalovi Suchobovi a výsledkom tohto stretnutia bolo, že svedok môže pokračovať v interných diskusiách o účelnosti tohto riešenia a jeho obstaraní. Petra Kažimíra informoval, ale nevie, na ktorom z ich stretnutí to bolo, že jednou z možných ciest obstarania tohto riešenia je obstaranie vo vyhradenom režime. Dohodli sa, že v diskusii o obstaraní tohto riešenia, jeho funkcionálite a rozpočtovom krytí bude v rezorte ministerstva financií pokračovať primárne s vedúcim služobného úradu Jarom Míklom a jeho zástupcom Albínom Kotianom, pričom tie riešenia boli prezentované aj širšiemu tímu na menovanom ministerstve.

Čo sa týka samotného obstarania vo vyhradenom režime, tak mu pri jednom z ich stretnutí Peter Kažimír povedal, že vyhradený režim je citlivý ako mediálne tak aj vecne, treba byť opatrný a že je to na jeho zodpovednosť. Bolo to tesne pred samotným obstaraním/podpisom zmluvy a už po konzultáciách s ÚVO a ich vyjadrení k tomu. Čo sa týka obstarania informačných systémov spoločnosti Allexis s.r.o. vo vyhradenom režime, chcel si byť istý, že môže uplatniť vyhradený režim, keďže spoločnosť Allexis s.r.o. nemala v tejto oblasti referenciu v štátnej správe a neexistoval precedens obstarania vo vyhradenom režime, na rozdiel od systému od spoločnosti LYNX, ktorý bol v minulosti obstaraný vo vyhradenom režime na Ministerstve vnútra a bol dodaný na tej istej technologickej platforme (DETICA REVEAL) ako bol systém KV DPH tiež od spoločnosti LYNX.

O tom, že bude požadovať konzultáciu s ÚVO informoval aj Michala Suchobu, ktorý to akceptoval a povedal mu, že pozná vtedajšieho podpredsedu ÚVO Andreja Holáka, s ktorým ho zoznámil a s ktorým následne absolvoval stretnutie v reštaurácii oproti vtedajšiemu sídlu ÚVO. Na tomto stretnutí mu odprezentoval zámer FS a predstavil mu riešenia od firmy Allexis s.r.o., ktoré chce FS obstarat' a dohodli sa, že v rámci tejto témy sa stretnú oficiálne na pôde ÚVO zástupcovia FS a zástupcovia ÚVO, primárne z odboru metodiky verejného obstarávania. Pokiaľ si dobre pamätá, takýchto konzultácií bolo 3-5 v mesiacoch september – október 2013. Po týchto konzultáciách sa s Andrejom Holákom dohodli, že ho oficiálne požiada o stanovisko. Andrej Holák mu povedal, že by stanovisko od metodikov trvalo veľmi dlho, preto mu dá stanovisko on ako podpredseda ÚVO. Toto stanovisko bolo doručené na sekretariát prezidenta FS niekedy v novembri 2013. Dnes mu je ľúto, že toto stanovisko považoval za dostatočne silne právnu istotu, že mohol postupovať pri verejnom obstarávaní vo vyhradenom režime.

K samotným podkladom, ktoré predchádzali obstaraniu vo vyhradenom režime chce uviesť ešte to, že požiadal Daniela Čecha, aby vypracoval interný dokument, ktorý by bol odôvodnením výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní. Daniel Čech takýto dokument vypracoval a priniesol mu ho podpísaný ním, Igorom Kmetíkom, vtedajším GR sekcie informatiky, Kornéliou Černou, vtedajšou riaditeľkou odboru verejného obstarávania a Petrom Zemaníkom, vtedajším riaditeľom právneho odboru. Podpisy na tomto dokumente boli uvedené, pokiaľ sa dobre pamätá, bez uvedenia mena a funkcie tých štyroch funkcionárov, ktorí

Michal Suchoba:

František Imrecze potvrdil, že zástupcovia Finančnej správy sa opakovane stretli so zástupcami (metodikmi) ÚVO a že na podklade týchto stretnutí požiadal podpredsedu ÚVO JUDr. Andreja Holáka o stanovisko k obstaraniu informačných systémov od spoločnosti Allexis.

Michal Suchoba:

Z výpovede Františka Imreczeho ani z iných vykonaných dôkazov nevyplýva, že by som sa akokoľvek podieľal na rozhodnutí vypracovať odôvodnenie výnimky z verejného obstarávania alebo na jeho samotnom vypracovaní. Nemám žiadnu súvislosť s tým, že predmetný dokument bol spracovaný Danielom Čechom, bol podpísaný Danielom Čechom, Igorom Kmetíkom, Kornéliou Černou a Petrom Zemaníkom, ani nebolo na hlavnom pojednávaní pred súdom potvrdené, že by som tieto osoby akokoľvek ovplyvňoval, navádzal alebo sa podieľal na ich rozhodovaní o podpise tohto dokumentu.

tento dokument podpísali, s čím Daniela Čecha konfrontoval, na čo mu on povedal, že to chceli podpísať len takto, čo vnímal ako nejakú snahu z ich strany vyhnúť sa priamej zodpovednosti za rozhodnutie o tom, že tieto systémy budú obstarané vo vyhradenom režime. Keďže mal aj stanovisko ÚVO, tak týchto zamestnancov z pozície prezidenta FS nepožiadali, aby tam uviedli svoje mená a funkcie, lebo ich nechcel dotlačiť k tomu proti ich vôli. Pokiaľ sa dobre pamätá, tento dokument predložil aj na schválenie na jednu z porád vedenia FS, aby aj on bol interne krytý.

Po rozhodnutí o obstaraní tohto systému vo vyhradenom režime sa jeho diskusie s vedúcim služobného úradu MF SR a jeho zástupcom týkali predovšetkým rozpočtového krytia projektu ALLADIN, pričom sa nepamätá, či v prípade tohto konkrétneho projektu boli rozpočtové zdroje na jeho obstaranie alokované priamo MF SR pre FS, alebo či to bolo riešené príslušným finančným krytím do budúcnosti, alebo dohodou, že na to FS použije vlastné kapitálové finančné zdroje, ktoré budú následne refundované resp. doplnené MF SR. Uvádza to preto, že v prípade ďalších informačných systémov (virtuálna registračná pokladnica, informačný systém kontrolných známok a eKasa), ktoré FS obstaral vo vyhradenom režime od spoločnosti Alexix s.r.o. boli rozpočtové zdroje na ich krytie alokované priamo MF SR.

Po všetkých týchto udalostiach bola koncom decembra 2013 podpísaná rámcová zmluva na dodanie licencií a rámcová zmluva na dodanie služieb so spoločnosťou Alexix s.r.o. a prvá výkonná zmluva na dodávku informačného systému ALLADIN. Ako ďalší bol podpísaný projekt VRP niekedy v roku 2014, informačný systém kontrolných známok bol podpísaný niekedy v roku 2015, ak si dobre pamätá, a eKasa niekedy v prvom kvartáli roku 2018. Všetky tieto informačné systémy boli uzatvorené formou dodatku k samotnej rámcovej zmluve so spoločnosťou Alexix s.r.o., opätovne vo vyhradenom režime. Ich samotnému obstaraniu predchádzalo samozrejme veľké množstvo interných diskusií ako vo FS tak na MF SR s Petrom Kažimírom resp. vedúcim služobného úradu resp. štátnym tajomníkom MF SR a to v prípade VRP Petrom Pellegrinim, v prípade eKasy Radkom Kurucom, v prípade ISKZ najmä s Miklom a Kotianom a s daňovou a colnou sekciou MF SR vedenou Danielou Klučkovou, čo sa týkalo všetkých tých systémov. V tomto procese bol zapojený aj Inštitút finančnej politiky, ktorý vypracoval materiál typu hodnota za peniaze pre systém eKasa.

Svedok sa ďalej v rámci výpovede vyjadroval ku korupčným skutkom, ktoré nie sú predmetom tejto obžaloby.

Na otázky vyšetrovateľky a obhajcu svedok uviedol, že o možnom obstaraní informačných systémov od spoločnosti Alexix s.r.o. vo vyhradenom režime sa s obžalovaným rozprávali ešte pred prvou prezentáciou systému na FS. Bola to iniciatíva obžalovaného vychádzajúca z jeho skúseností v zahraničí. Rozdiel v postupe pri obstaraní kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX oproti obstaraniu informačných systémov od spoločnosti Alexix s.r.o. bol v tom, že v prípade spoločnosti Alexix s.r.o. svedok musel toto presadzovať na FS a MF SR a stretával sa s Michalom Suchobom a Danielom Čechom v Limbachu. S Plankom z LYNX sa stretávali výhradne pracovne, tak na pôde FS, ako aj mimo. V tomto druhom prípade nebolo potrebné, aby svedok nejakým spôsobom intervenoval, nakoľko tento systém každý presadzoval, bolo to už dohodnuté a rozhodnuté, čo vnímal ako politické rozhodnutie. Toto bola úplne prvá vec, ktorú mu ako Kaliňák, tak aj Kažimír po jeho nástupe ihneď povedali. Už pri jeho prvom stretnutí s Plankom bolo jasné, že aj on to bral ako samozrejmosť, že to bude vo vyhradenom režime. O všetkých svojich krokoch vopred informoval Petra Kažimíra a až po jeho odsúhlasení tieto následne realizoval. A to, či už išlo o odôvodnenie výnimky, ako aj

Michal Suchoba:

Popieram túto časť výpovede svedka Imreczeho. V danom čase ja osobne, ani spoločnosť Alexix sme nemali žiadne skúsenosti s dodávkami informačných systémov alebo iných plnení v utajovanom (vyhradenom) režime v zahraničí. Navyše, svedok Daniel Čech výslovne potvrdil, že s ideou (nápadom) na použitie utajeného (vyhradeného) režimu prišiel on (viď str. 19).

Súd sa rozpormi vo výpovediach Františka Imreczeho a Daniela Čecha nezaoberal.

o stanovisko ÚVO. Tieto kroky navrhoval svedok, on ich odsúhlasil a povedal mu, že je to na jeho zodpovednosť. Rovnako o spôsobe a dôvodoch obstarania týchto informačných systémov vo vyhradenom režime informoval o všetkom ako Kažimíra aj Jozefa Brhela st., ktorý sa o všetko zaujímal.

Svedok Ing. Daniel Čech vypovedal, že s obžalovaným Ing. PhDr. Suchobom sa zoznámil koncom roku 2012 až začiatkom roku 2013 po tom, ako od 1. októbra 2012 nastúpil na Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky ako generálny riaditeľ sekcie daňovej a colnej. Zoznámil ich pán Imrecze u neho doma v Devínskej Vsi, na ktoré stretnutie svedka zavolať, predstavil mu pána Suchobu ako dobrého kamaráta – blízkeho človeka, ktorému môžu veriť, že veci, ktoré mu povie on, je ekvivalent toho, ako by mu to povedal pán Imrecze. Potom sa dohodli, že sa budú stretávať na pravidelnej báze v rodinnom dome v Limbachu u pána Suchobu v nedeľu o 19-tej. To, že sa stretnutie uskutoční, si vždy vopred vo štvrtok alebo v piatok predtým potvrdili. Keď už mal obžalovaný uzavretú zmluvu s finančným riaditeľstvom, tie stretnutia v Limbachu ubúdali a stretávali sa u pána Imreczeho v kancelárii, alebo u svedka v kancelárii, alebo na chodbe riaditeľstva.

Na stretnutiach v rodinnom dome v Limbachu najprv riešili rôzne všeobecné personálne otázky, tiež problémy, ktoré boli, komunikáciu finančnej správy a podobne. Na jednej z týchto debát mu pán Suchoba hovoril, že robí pre jednu spoločnosť projekt profesionalizácie obhliadky, kde sa všetky veci fotili s tým, že tento projekt by sa dal využiť aj vo finančnej správe na zelektrizovanie a digitalizovanie daňovej kontroly. Zhruba v tom čase sa schválil akčný plán boja proti daňovým únikom 2012 – 2016, kde jednou z tém bola aj téma kontrolných známok a z ich debaty vyplynulo, ale nevie kto s tým prišiel, že by o túto tému mal záujem pán Suchoba. Dohodli teda nejakým spôsobom ten postup a niekde zhruba v tom čase sa uzatvárala aj ďalšia zmluva v utajovanom režime. Bol to kontrolný výkaz, kde pán Suchoba chcel, aby išli tým istým spôsobom.

Faktom je, že sa na jednom z týchto stretnutí dohodlo, že sa spravia nejaké štúdie a robila ich spoločnosť IQUAP. Pán Suchoba mu doniesol napísané na papieriku tri názvy spoločností, ktoré bolo treba osloviť s tou štúdiou a jednou z nich bola aj spoločnosť Allexis s.r.o. Za to sa potom pán Imrecze rozčuľoval, že ako tam môže byť firma, ktorá to potom vyhrá. Na základe toho lístočka svedok napísal požiadavku na útvar ekonomiky na zákazku s nízkou hodnotou do 20 tisíc eur na obstaranie predmetných štúdií. Tieto štúdie mu potom boli prinesené na USB kľúči. Štúdie potom pripomienkovali, pričom v štúdiách boli aj odporúčania dodávateľia. Jeden bol SAP, ktorý neprichádzal do úvahy, druhý bol Allexis s.r.o., tretiu firmu si nepamätá. Následne bolo treba pripraviť tzv. zdôvodnenie utajovaného režimu. To zdôvodnenie utajovaného režimu sa robilo primárne preto, lebo existovala vyhláška ministerstva financií, ktorá hovorila o tom, aké skutočnosti môžu byť v gescii Ministerstva financií utajované. Tá vyhláška mala niekoľko bodov, boli to dve stránky – myslí si, že jeden z tých bodov boli výstupy a analytické informácie z finančnej správy a tak oni potom to zdôvodnenie výnimky opreli o znenie tohto dokumentu o utajovaných skutočnostiach tak, že to určite nevyzeralo ako nejaké klamstvo, lebo napríklad pri kontrolných známkach sa to dalo relatívne dobre odôvodniť na prítomnosť QR kódu, ktorý bol špecifický, a ak by sa niekto k nemu dostal, tak by si mohol tlačiť kontrolné známky samostatne, čo by spôsobilo, že by potom nemusel zaplatiť príslušnú spotrebnú daň. Nakoľko tam stále pretrvávali pochybnosti o správnosti ísť v utajenom režime za použitia výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní, tak sa zháňali ešte ďalšie podklady. Jedným z tých podkladov bolo aj vyjadrenie ÚVO od pána

Michal Suchoba:

Nie je relevantné, že svedok Čech vypovedal, že František Imrecze sa údajne „rozčuľoval, že ako tam môže byť firma, ktorá to potom vyhrá“. Ani svedok Čech, ani svedok František Imrecze (v prípravnom konaní) nevypovedali, že by so mnou dohodli, že spoločnosť Allexis vyhrá prieskum trhu, ktorý robila spoločnosť IQUAP.

Michal Suchoba:

Z výpovede svedka Čecha nevyplýva, že v mojom rodinnom dome v Limbachu by sme dohodli postup obstarania informačných systémov od spoločnosti Alladin v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní, alebo uplatnenie výnimky (viď žltá poznámka na str. 19). Okrem toho, z vykonaného dokazovania vyplýva, že dokumentácia k našim informačným systémom bola utajovanou skutočnosťou, že naše systémy zberali, generovali, spracúvali a uchovávali údaje tvoriace utajované skutočnosti, ktoré Finančné riaditeľstvo SR ako (budúci) prevádzkovateľ informačných systémov bolo pochopiteľne v súlade so zákonom o ochrane utajovaných skutočností povinné utajovať. Ak som teda (údajne) chcel, aby naše systémy boli obstarané v utajenom režime, vlastne som chcel, aby Finančné riaditeľstvo SR postupovalo v súlade so zákonom o ochrane utajovaných skutočností. Z toho, že som chcel, aby Finančné riaditeľstvo SR, štátny orgán, postupovalo v súlade so zákonom, je absurdné robiť záver o tom, že som kohokoľvek navádzal na porušenie zákona. Napokon skutočnosť, že naše informačné systémy zberali, generovali, spracúvali a uchovávali údaje tvoriace utajované skutočnosti, preukázal na hlavnom pojednávaní sám prokurátor, ktorý predložil zmluvnú dokumentáciu medzi Finančným riaditeľstvom SR (podpísanú už prezidentom Ing. Jiřím Žežulkom) a spoločnosťou Allexis o prístupe podnikateľa k utajovaným skutočnostiam, v súvislosti s poskytovaním služieb podpory prevádzky dodaných systémov. Aký by bol iný dôvod podpísania tejto zmluvnej dokumentácie, ak by naše systémy skutočne nenakladali s utajovanými skutočnosťami?

Michal Suchoba:

V tejto súvislosti svedok Daniel Čech na hlavnom pojednávaní na moju priamu otázku výslovne uviedol, že ja som sa na spísaní zdôvodnenia výnimky z verejného obstarávania nepodieľal. Zároveň k stretnutiam v mojom rodinnom dome v Limbachu svedok Čech výslovne potvrdil, že obsah výnimky so mnou neriešil.

Holáka, ktoré mu ukázal pán Imrecze, ale svedok ho nečítal. Ďalším bolo nejaké právne stanovisko, s ktorého obsahom sa tiež neoboznámil. Pán Imrecze mu niekoľkokrát povedal, že je to v súlade so zákonom. Samotné kreovanie zmluvy a cenotvorba prebehlo mimo svedka. Vie iba, že následne bola zmluva podpísaná v utajovanom režime niekedy v roku 2013 a na jej základe sa následne zriaďovali projektové tímy, ktorých súčasťou bol aj svedok a projekt prešiel do fázy štandardného projektového riadenia, na ktorom sa zúčastňovali zástupcovia spoločnosti Allexis s.r.o., ako aj zástupcovia Finančnej správy. Projekt kontrolné známky v roku 2014 bol uvedený v zásade bez problémov do prevádzky. Problémy vznikali ohľadne projektu daňových kontrol, ale tie sa priebežne riešili a postupne sa spustil aj ten. Za úspešný projekt kontrolných známok mu obžalovaný v roku 2015 vyplatil 50.000 eur, pričom mu povedal, že by mu dal ešte aj ďalšie peniaze, ale že 50 % firmy musel prepísať na pána Brhela a že tým pádom mu nič nezostáva. Vzhľadom na to, že jeho vzťahy s Františkom Imreczem sa postupne zhoršovali, na konci júna 2016 podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru s tým, že jeho služobný pomer skončil 31.8. Odvtedy nevie, čo sa v tejto veci ďalej dialo, až do roku 2019, alebo 2020 sa s obžalovaným nevidel, nestretávali sa, ani si nevolali.

Na otázky svedok uviedol, že pána Imreczeho pozná od osláv Silvestra v roku 2010, potom spolu dlhšie neboli, kým mu v roku 2012 neponúkol prácu na FS. Na stretnutiach v rodinnom dome obžalovaného v Limbachu, ktoré trvali 2-3 hodiny, boli prítomní len traja, svedok, obžalovaný a pán Imrecze. Konali sa pravidelne každú druhú nedeľu, potom boli raz do mesiaca. Keď bolo nutné, že sa niečo udialo, že bolo treba riešiť, tak sa stretávali aj každý týždeň. Presné termíny stanovené neboli, iba deň a čas – nedeľa o 19. hodine. Keď hovoril, že sa riešili aj personálne otázky, tak sa bavili o neobsadených funkciách, kto by bol vhodným kandidátom na ne. Napríklad sa riešila aj riaditeľka kancelárie pána Imreczeho pani Struhárová, ktorá nastúpila na základe odporúčenia obžalovaného, či zvláda prácu, alebo keď mal zdravotný problém pán Luterán, tak sa bavili o tom, kto by bol vhodný kandidát na KÚFSe.

Pokiaľ ide o obstaranie informačných systémov, tak najprv im obžalovaný urobil prezentáciu. Bola to prezentácia na papieri vo formáte A4, kde boli uvedené zjednodušene procesy a zaoberala sa tým, ako by sa dala digitalizovať daňová kontrola a keď už mali informáciu, že by sa to dalo obstaráť v utajenom režime, tak obžalovaný Ing. PhDr. Suchoba chcel aby aj tento jeho projekt obstarávali v utajenom režime s tým, že podľa jeho názoru to spĺňa podmienky na použitie utajeného režimu. Pri tom medzi nimi vznikli rozkoly, či nedorozumenia, či to je, alebo nie je možné. Z ďalších debát vyplynulo aj to stanovisko ÚVO, aj tie právne stanoviská, že je možné použiť výnimku zo zákona o verejnom obstarávaní, ale vlastne od začiatku bolo jasné, že tá zmluva sa bude uzatvárať so spoločnosťou Allexis s.r.o. Všetko hlavné ohľadne utajeného režimu a použitia výnimky sa dohodlo v rodinnom dome obžalovaného v Limbachu.

Pokiaľ ide o myšlienku (nápad) urobiť obstaranie v utajenom režime, tak ako prvý s tým prišiel svedok. Niekedy v roku 2012 sa na školení na finančnej spravodajskej jednotke dozvedel o riešení analytických výstupov neobvyklých obchodných operácií, pričom systém na ich spracovanie obstarali v utajenom režime na základe vyhlášky ministerstva financií o utajovaných skutočnostiach v rezorte. Dôvodom bolo, že v tom čase sa uvažovalo, alebo už bolo pripravené Jednotné analytické centrum, pričom sa mala prepájať databáza finančnej spravodajskej jednotky s databázou finančnej správy kontrolného výkazu. Po tom, ako sa obžalovaný Ing, PhDr. Suchoba dozvedel, že sa dá obstarávať v utajenom režime, chcel, aby sa týmto spôsobom obstaral systém ALLADIN . Svedok dostal pokyn na prípravu obstarania

Michal Suchoba:

Svedok Čech predovšetkým výslovne potvrdil, že s myšlienkou (nápadom) „urobiť obstaranie v utajenom režime“ prišiel on, svedok Čech – je preto pochopiteľne vylúčené, že iniciatíva mohla ísť odo mňa, že by som na uplatnenie utajeného (vyhradeného) režimu Imreczeho alebo Čecha neuviedol.

Michal Suchoba:

Svedok Čech neuviedol, že by som bol akokoľvek účastný na „zháňaní ďalších podkladov“, pre (údajné) pochybnosti „o správnosti ísť v utajenom režime za použitia výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní“, že by som tento postup inicioval, ovplyvňoval, alebo naň kohokoľvek navádzal.

Celý svedkom Čechom popisovaný postup bol plne v réžii Finančnej správy, ako napokon bolo potvrdené aj výpoveďou svedkyne JUDr. Ľudmily Kmecovej.

Michal Suchoba:

Parafrázovaním výpovede Daniela Čecha, že „všetko hlavné ohľadne utajeného režimu a použitia výnimky sa dohodlo v rodinnom dome obžalovaného v Limbachu“, súd robí skutkové závery nad rámec toho, čo svedok Čech skutočne na hlavnom pojednávaní vypovedal.

Čech na otázku prokurátora uviedol, že „si nie je na 100 % istý, ale to gro, alebo to hlavné sa dohodlo v rodinnom dome v Limbachu“, pričom nijako nekonkretizoval, čo tým „gro-m“ myslel. Ide o neurčitú formuláciu, ktorú svedok sám relativizoval vyjadrením neistoty, a z ktorej preto nemožno bez ďalšieho vyvodzovať jednoznačný záver o dohode na použití výnimky z verejného obstarávania, a už vôbec nie o navádzaní z mojej strany na použitie výnimky.

Zároveň svedok na moju priamu otázku, či so mnou niekedy hovoril o výnimke, odpovedal: „... na tom stretnutí v Limbachu sme sa dohodli, že takúto výnimku pripravíme. Obsah som sa s vami neriešil.“ Z tejto výpovede vyplýva nanajvýš dohoda o príprave výnimky, nie však dohoda o jej uplatnení (použití), ani dohoda alebo aspoň diskusia o jej obsahu alebo právnom základe, a už vôbec nie navádzanie z mojej strany na uplatnenie (použitie) výnimky.

Tento výklad Čechovej výpovede je plne v súlade s ďalšími vykonanými dôkazmi, najmä s výpoveďou JUDr. Ľudmily Kmecovej, že otázka možnosti uplatnenia výnimky bola riešená interne na úrovni Finančnej správy na podnet prezidenta Imreczeho. Na tento proces nadviazali stretnutia zástupcov Finančnej správy s metodikmi ÚVO, po ktorých si Finančná správa vyžiadala stanovisko ÚVO. Až na základe tohto procesu sa František Imrecze rozhodol o použití výnimky pri obstaraní našich informačných systémov.

Z vykonaného dokazovania teda nevyplýva, že by v mojom rodinnom dome v Limbachu došlo k dohode o použití výnimky z verejného obstarávania, ani že by som akokoľvek participoval na rozhodnutí o jej použití, dokonca Imreczeho alebo Čecha na jej použitie navádzal. Súd napriek tomu Čechovu výpoveď vyložil v môj neprospech ako dohodu o použití výnimky, čím prekročil obsah vykonaného dokazovania a nerešpektoval zásadu *in dubio pro reo* (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

v utajenom režime a spracovával to s kolegami z oddelenia bezpečnosti, ktorí mali na FS na starosti utajované skutočnosti. Oni vlastne procesovali celú tú zmluvu.

Na jednom zo stretnutí v dome obžalovaného v Limbachu bolo dohodnuté, že sa spravi štúdia a obžalovaný svedkovi doručil žltý lístok, na ktorom boli napísané tri spoločnosti - IQUAP, Allexis s.r.o., tretiu si nepamätá, Svedok emailom zaslal požiadavku pánovi Fleischerovi, kde žiadal o zákazku s nízkou hodnotou s tým, že treba osloviť tieto tri spoločnosti. Pán Imrecze bol na svedka nepríjemný za to, že tam uviedol aj Allexis s.r.o., že či nevie, že keď to má vyhrať Allexis s.r.o., že nemôžu ju predsa oslovovať. Svedok k tomu uviedol, že jeho to v tom čase ani nenapadlo nejak spájať, len to chytil, prepísal a poslal ďalej. Po nejakom čase, ktorý svedok nevedel presne uviesť, prišiel obžalovaný s USB kľúčom, na ktorom boli hotové štúdie spoločnosti IQUAP, ktoré mali oni, ako finančná správa pripomienkovať. Ešte bol problém, či tie štúdie budú, alebo nebudú utajované. Presne si to už nepamätá, ale boli najprv v trezore ako neutajované a potom sa dodatočne utajovali.

Otázku, či vo funkcii generálneho riaditeľa sekcie vnímal pri obstarávaní týchto projektov, že je tam priestor, aby to obstarávala nejaká iná spoločnosť mimo spoločnosti Allexis, s.r.o. svedok označil za ťažkú otázku s tým, že **od začiatku bolo jasné, že sa idú dohodnúť so spoločnosťou Allexis s.r.o.**, tak nejaká debata o tom, že by to mohla robiť iná firma ani nebola, asi mala na to odpovedať tá štúdia IQUAP-u, ale teda tá bola urobená tak, ako bola urobená.

Systém ALLADIN bol navrhnutý tak, aby daňoví a colní kontrolóri boli pod kontrolou. Každý jeden z nich dostal tablet, do ktorého bola nainštalovaná aplikácia vyvinutá pánom Suchobom. Problém v aplikačnej praxi bol, že tým, že to bolo obstarávané v utajovanom režime, tak ten tablet musel spĺňať nejaké bezpečnostné podmienky, nedalo sa do neho nahráť nič iné. Aplikácia ako taká fungovala, ale nebolo možné do tabletu integrovať aj registre a veľa vecí sa muselo zadávať ručne, čo vyvolávalo odpor kontrolórov. Daňoví kontrolóri v tom čase odmietali tablety používať, radšej po kontrole nahadzovali údaje do tabletov dodatočne, u colných kontrolórov to bolo jednoduchšie, pretože tí ako ozbrojená zložka dostali rozkazom úlohu pracovať s tabletmi. Preto potom prebiehali rôzne zmenové konania, na základe ktorých sa tam postupne mali pridávať informácie, tlačiarne, klávesnice, aby to slúžilo účelu na zrýchlenie daňovej kontroly.

Na otázku, či svedok vnímal požiadavku od podriadených alebo kolegov v rámci finančnej správy na niečo také, čo by fungovalo ako ALLADIN svedok odpovedal záporne.

V prípade ISKZ uviedol, že nemal problém s režimom obstarávania v utajovanom režime. Pri ostatných systémoch to bolo nielen z jeho pohľadu diskutabilné. Diskutabilné to bolo aj z pohľadu pána Imreczeho a na tom základe sa potom dorábali právne stanoviská, robilo sa stanovisko ÚVO, robili sa štúdie, všetko preto, aby sa ako keby utvrdili v tom, že ide o správny postup. **Záver bol, že pán Imrecze ho niekoľkokrát ubezpečil, že je to všetko v poriadku.**

Po prečítaní listiny označenej ako „Zdôvodnenie výnimky z pravidiel a postupov vo verejnom obstarávaní vo vzťahu k uplatneniu mimoriadnych bezpečnostných opatrení“ zo zv. XI č. 1. 3982 svedok uviedol, že má za to, že to je ten dokument, ktorý pripravoval, a na ktorom spolupracovali s oddelením bezpečnosti. Nespoznáva prílohu číslo 1, nevie, k čomu je tá

Michal Suchoba:

Toto tvrdenie svedok Čech neuviedol v súvislosti s akoukoľvek dohodou so mnou, ani ako výsledok môjho navádzania, presviedčania alebo iného ovplyvňovania z mojej strany.

Ja môžem byť zodpovedný len za vlastné konanie, ktoré mi musí byť preukázané, nie za subjektívne dojmy alebo vnímanie situácie inými osobami.

Zdôrazňujem, že ani František Imrecze, ani Daniel Čech nevypovedali, že by som ich navádzal na porušenie zákona o verejnom obstarávaní, na rozhodnutie, že majú uprednostniť dodanie našich informačných systémov pred inými riešeniami, a ani na uplatnenie výnimky z verejného obstarávania.

Michal Suchoba:

Svedok Čech vypovedal, že o tom, že je „všetko v poriadku“, ho niekoľkokrát ubezpečoval Imrecze, nie ja, preto nie je opodstatnený záver (a to aj s ohľadom na výpovede svedka Imreczeho z prípravného konania, čítané na hlavnom pojednávaní), že ja som mal navádzať Imreczeho alebo Čecha na použitie konkrétneho postupu pri obstaraní našich systémov, konkrétne na uplatnenie výnimky z postupov verejného obstarávania.

príloha, ani tú V-čkovú dokumentáciu, lebo on to robil ako A4-kový dokument nahraný na USB kľúč, ktorý odovzdal pánovi Imreczemu.

Po prečítaní listiny označenej ako „List Adreja Holáka, podpredsedu ÚVO z 22.11.2013“ na č. l. 3396 – 3400 zv. IX svedok uviedol, že to je tá, ktorú mu ukazoval Imrecze s tým, že môžu obstarávať v utajenom režime a že si ju odloží do trezoru. Imrecze mu hovoril, že pán Holák mu to neposlal cez oficiálny kanál ÚVO, ale že to išlo ako keby jeho osobným listom, že sa to na ÚVO ani nenachádza.

Ohľadne odovzdania sumy 50.000 eur obžalovaným svedkovi v roku 2015 svedok na otázku upresnil, že k tomu došlo u pána Suchobu v dome v Limbachu. Obžalovaný mu pritom ponúkal, či si tie peniaze nechce nechať uňho, s čím svedok nesúhlasil. Obžalovaný mu pritom povedal, že pán Imrecze si peniaze odkladá u neho a vyberie si ich až potom. Okrem toho obaja - teda svedok a pán Imrecze - od obžalovaného ako darček dostali hodinky a svedok aj ďalšiu sumu vo výške 50.000 eur.

Svedok nemá žiadnu informáciu, že by niekto z účastníkov porady vedenia FS namietal použitie výnimky z verejného obstarávania pri dodaní informačných systémoch spoločnosťou Allexis s.r.o. Podpisy na krycom liste, tzv. košielke, znamenajú súhlas podpísaného s pripojeným dokumentom. Takýto súhlas vyslovil aj svedok. O použití výnimky s dodaním KVDPH ako aj ALLADIN ako jediný štatutárny zástupca FS rozhodol František Imrecze. Spoločnosť Allexis s.r.o. v danom čase jediná bola schopná dodať systémy ako ALLADIN, pretože žiadna iná spoločnosť nemala vedomosť o tom, aké je zadanie. FS sama nevedela v tom čase zadanie na takéto systémy vyhotoviť. Následne svedok upresnil, že „vzhľadom na to, že jediný, kto o tom vedel, že takéto systémy finančná správa pripravuje bol Allexis s.r.o., tak tým pádom logicky z toho vyplýva, že jediný, kto to mohol dodať bol Allexis s.r.o. Ako ak sa ma pýtate, že či keby sme vyhodili verejnú súťaž a prihlásilo sa do toho desiatky firiem, na takúto hypotetickú otázku neviem odpovedať, lebo neviem, koľko firiem by sa prihlásilo, ale v tom čase, keďže jediný kto, aby ste ma správne pochopili, že ja som netvrdil, že jediný, kto takéto niečo vie dodať je Allexis s.r.o. To by som nikdy nepovedal. Nemám na to ani oprávnenie, ani nič podobné, také informácie mám, v tom čase, keďže jediný kto o tom projekte vedel a kto ho pripravoval bol Allexis, s.r.o. takže jasné, že to podpísal Allexis“. V štúdii IQUAP boli odporúčení traja dodávatelia - Allexis s.r.o., SAP a ešte nejaká tretia firma.

Spoločnosť Allexis s.r.o. dodala všetko, čo bolo podľa zmluvy. V rámci implementácie sa ukázali niektoré veci, ktoré bolo treba dorobiť, čo vyvolalo potrebu uzavrieť ďalšie dodatky k zmluvám. To, že sú krycie listy k týmto dodatkom podpísané zodpovednými osobami, vrátane svedka, svedok vysvetlil tak, že s tými informáciami, ktoré v tom čase mali, ich všetci podpisovali s tým najlepším vedomím.

Na otázku, či projekt ALLADIN v pilotnej prevádzke do odchodu svedka z finančného riaditeľstva pracoval s nejakými údajmi, ktoré bolo treba utajovať svedok uviedol, že je to ťažká otázka. Ak sa bavíme o definícii utajovaná skutočnosť, tak nie. Samotný výstup z toho, čo - nazval to miestnym zisťovaním - podlieha daňovému tajomstvu, ale nie je to utajovaná skutočnosť.

Na modifikovanú otázku svedok zopakoval, že projekt ALLADIN pracoval s informáciami, ktoré podliehali daňovému tajomstvu.

Michal Suchoba:

Ak nikto z účastníkov porady vedenia Finančnej správy nenamietal použitie výnimky z verejného obstarávania pri dodaní informačných systémov spoločnosťou Allexis, a ak teda žiadny z členov vedenia Finančnej správy nepovažoval uplatnenie výnimky za neodôvodnené alebo sporné, nie je zrejmé, ako by som vôbec ja – laik na verejné obstarávanie – mohol úmyselne navádzať Františka Imreczeho alebo Daniela Čecha na jej neoprávnené uplatnenie.

Ak uplatnenie výnimky nebolo v rámci vedenia Finančnej správy spochybňované, je vylúčené dovodzovať existenciu úmyslu konať protiprávne na mojej strane.

Z vykonaného dokazovania navyše ani nevyplýva, že by som Františka Imreczeho, Daniela Čecha alebo kohokoľvek navádzal na porušenie zákona o verejnom obstarávaní, konkrétne neoprávneným uplatnením výnimky.

Na otázku obžalovaného s akými informáciami utajovaného charakteru pracuje systém KVDPH svedok uviedol, že je to výsledok analýzy, ktorá pochádza z viacerých zdrojov, vrátane utajených informácií zo služieb, tajných služieb a podobne, napríklad o neobvyklých obchodných operáciách. Celý KVDPH išiel do utajovaného režimu, bol off-line a dáta sa tam nahrávali off-line, čiže tam to išlo pod špeciálnym režimom schválením NBÚ a čo sa týka tých ostatných informačných systémov ako sú ISKZ a VRP, tie bežali na štandardných serveroch finančnej správy.

Michal Suchoba:

Svedok Daniel Čech výslovne potvrdil, že o oprávnenosti uplatnenia výnimky ho presviedčal František Imrecze, a nie ja.

Svedok Čech tak rozhodne nepotvrdil žiaden návod z mojej strany na uplatnenie výnimky z verejného obstarávania pri obstaraní našich systémov.

Na otázku, či svedok v čase pred uzatvorením prvej rámcovej zmluvy vedel, že výnimka z verejného obstarávania, ktoré odôvodnenie pripravil bola nezákonná, prípadne neopodstatnená, svedok uviedol, že mal pochybnosti a tie komunikoval tak s obžalovaným ako aj s pánom Imreczem. Odkázal na svoju výpoveď, že s tou jednou časťou problém nemal, ale s tými ďalšími ten problém mal. Ale po tom, ako mu bolo predložené stanovisko ÚVO a právna analýza tak povedal, že nie je odborník na verejné obstarávanie a tým pádom povedal, že je to teda v poriadku. Okrem toho ho niekoľkokrát presviedčal pán Imrecze, že je to v poriadku a že aj cena celého projektu je generovaná tak, že kedykoľvek to môže ktokoľvek pozrieť a bude to v poriadku. O tejto komunikácii neexistuje žiadny záznam, email, správa, bavili sa výlučne ústne, niečo také človek nenapíše.

Na otázku obžalovaného, či s ním svedok niekedy hovoril o výnimke, svedok uviedol, že áno, že na tom stretnutí v Limbachu sa dohodli, že takúto výnimku pripravia. Obsah výnimky s obžalovaným neriešil.

Michal Suchoba:

Toto sú závažné zistenia z výpovede svedka Čecha:

- žiaden z predstaviteľov Finančnej správy, z Ministerstva financií SR, a z ďalších ľudí, ktorí vedeli o obstaraní našich informačných systémov s uplatnením výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní, nemal žiadnu výhradu k uplatneniu výnimky,
- podpredseda JUDr. Andrej Holák nebol nikým ovplyvňovaný pri vypracovaní stanoviska ÚVO pre Finančnú správu.

Na otázku, či mal niekto z ľudí, ktorí vedeli o výnimke, niekedy nejakú výhradu voči použitiu výnimky, svedok uviedol, že si nespomína. Nemá vedomosť, že by pán Holák bol ovplyvňovaný niekým na to, aby napísal stanovisko.

Na otázku, či má svedok vedomosť, že štúdia o uskutočniteľnosti bola obstaraná v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní svedok uviedol, že na ňu nevie odpovedať, keď zadal tri firmy, ktoré sa majú osloviť. Dôkaz o tom, že ten žltý papierik, ktorý mu dal obžalovaný samozrejme, že nemá. Štúdia o uskutočniteľnosti bola obstarávaná, aby sa mohol určiť víťaz, teda ten, s kým finančná správa podpíše zmluvu. V záverečnej správe spoločnosti IQUAP bolo odporúčenie rokovať s tromi dodávateľmi, jeden bol Allexis s.r.o., druhý bol SAP a názov tretej firmy uviesť nevedel. K SAP-u tam bolo súčasne odôvodnenie, prečo výber tejto spoločnosti nie je vhodné riešenie.

Svedkovi bola obhajcom predložená listina označená ako „Zdôvodnenie výnimky z pravidiel a postupov vo VO“ z č. l. 3605 – 3675 zv. X, ku ktorej svedok uviedol, že na prvý pohľad mu to nič nehovorí, je to listina Finančného riaditeľstva SR a nemá dôvod pochybovať o jej pôvode. Predpokladá, že je súčasťou zmluvy, ktorú uzavrelo FR s LYNX-om a spýtal sa, či predpokladá správne. Nie je mu známa, nevie kedy vznikla a nevie kto ju vypracoval, on to určite nebol. Nevie, či ju mal k dispozícii v roku 2013.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že bol dodávateľ a inovátor, nebol obstarávateľ. Podľa neho svedok potvrdil, že nezasahoval do procesov verejného obstarávania, nezasahoval ani do prípravy výnimky. Uviedol, že o nej vôbec nevedel, prvýkrát vo svojom živote ju videl pri preštudovaní spisu. Svedok podľa neho potvrdil, že všetci robili to obstaranie s najlepším svedomím a vedomím, čo na konci dňa prinieslo štátu 10 miliárd o v dodatočných daňových príjmoch.

Michal Suchoba:

Na tomto mieste súd správne reprodukuje Čechovu výpoveď. Ten skutočne vypovedal, že v Limbachu mala byť (údajne) dohodnutá „príprava výnimky“, pričom jej obsah so mnou vôbec neriešil. Čech nevypovedal, že malo byť dohodnuté uplatnenie (použitie) výnimky.

Napriek tomu, a ignorujúc ďalšie svedecké výpovede, predovšetkým svedkyne JUDr. Ľudmily Kmecovej – súd na str. 19 urobil logický skok, keď uzavrel, že Čech údajne vypovedal, že „všetko hlavné ohľadne utajeného režimu a použitia výnimky sa dohodlo v rodinnom dome obžalovaného v Limbachu“.

Obžalovaný sa následne vyjadril ešte k výpovedi svedka Ing. Františka Imreczeho, pričom poukázal na to, že to bol svedok, kto zorganizoval stretnutie, na ktorom bola vykonaná prezentácia systému ALLADIN na Finančnej správe. Následné stretnutia v jeho dome v Limbachu odôvodnil tým, že tam mali súkromie a rozhodol o tom Fero, lebo pred vstupom do jeho kancelárie sedelo ďalších 5 osôb. Nepreberali na nich konkrétnosti systému ALLADIN. Obžalovaný ich takpovediac dostával do obrazu ohľadne činností FS ako osoby, ktoré predtým na FS nepôsobili, nakoľko spoločnosť Allexis s.r.o. už aj v minulosti spolupracovala s FS. Pokiaľ František Imrecze opísal svoje kontakty s Kažimírom a s Brhelom upozornil, že jeho – obžalovaného - tu žiadnym spôsobom nespomína. To, že verejné obstarávanie bude realizované na výnimku, bolo na zodpovednosti Františka Imreczeho a z prečítaných listín je zrejmé, že si chcel byť istý, že túto výnimku uplatniť môže. Pritom je zrejmé, že systém ALLADIN bol obstarávaný úplne rovnakým spôsobom ako LYNX, za obstaranie ktorého žiadne trestné konanie nebolo vedené, napriek tomu, že bolo začaté. František Imrecze vo svojej výpovedi potvrdil, že to, že bude uplatnená výnimka, bolo jeho rozhodnutím a na to nadväzuje vyjadrenie svedka Daniela Čecha, ktorý uviedol, že František Imrecze ho utvrdzoval v tom, že ide o zákonné rozhodnutie. V tomto smere obžalovaný žiadnym spôsobom verejné obstarávanie nemanipuloval, nebol nositeľom oprávnenia na utajené skutočnosti a nemal ako vedieť, že v roku 2010 boli dodané nejaké systémy od LYNX na ministerstvo vnútra. Z výpovede svedka tiež vyplýva, že to, že obstarávanie bude vykonané na výnimku nevymyslel obžalovaný. Upozornil na to, že František Imrecze klamal keď povedal, že spoločnosť Allexis s.r.o. na prvej prezentácii informovala, že uvedené systémy dodávali obdobným spôsobom v zahraničí, čo nie je pravda a nikdy by si nedovolili niečo také tvrdiť, lebo k tomu nemali žiadne referencie ani podklady.

Všetky listiny, ktoré boli prečítané počas výpovede svedka boli listiny, ktoré jemu ako dodávateľovi známe neboli. Sú na nich podpísaní ľudia, ktorí súhlasili so spôsobom obstarania, so spôsobom podpisu zmluvy, odsúhlasili alokovanie finančných prostriedkov, kompatibilitu s právnym systémom SR, zákonnosť obstarávania v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní, čo svojimi podpismi potvrdili. On žiadnym spôsobom na tieto osoby nevplýval, neuplácť ich.

Svedok Ing. Jozef Brhel st. odmietol ako svedok na hlavnom pojednávaní vypovedať.

Rovnako odmietol vypovedať **svedok Jozef Brhel ml.** a na návrh obhajcu bola prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania.

Svedok uviedol, že mu to osobne príde ako veľké nedorozumenie. Neverí tomu, že jeho otec by bol v nejakej organizovanej skupine a hlavne v oblasti IT, ktorej sa nevenuje. Zároveň neverí, že by Martin Bahleda špičkový právnik a daňový poradca, ktorý pracoval pre jednu z najväčších investičných skupín na svete, kde je prísny etický kódex, že by sa zapájal do ilegálnych štruktúr na pranie špinavých peňazí. Rovnako neverí, že by sa obžalovaný podieľal na takejto ilegálnej činnosti.

Obžalovaného spoznal niekedy v roku 2012 alebo 2013 pri športovej aktivite. Pri následných vzájomných stretnutiach mu obžalovaný spomenul, že už dlhšie nosí v hlave platformu, ktorú nazýval ALLADIN, ktorú mu súčasne predstavil. Svedok podniká v oblasti developmentu a IT, venuje sa inováciám a investovaniu do podnikateľských nápadov s globálnym potenciólom, pričom za takýto nápad považoval aj platformu ALLADIN, ktorá mala potenciál na jej ukotvenie v zahraničí, lebo sa dala použiť ako univerzálne riešenie na podvody na dátach, napr. na boj proti podvodom s liekmi. Obžalovaný navrhoval, aby

vzhľadom na to, že spoločnosť Allexis s.r.o. má šikovných programátorov, manažérov a dobré recenzie, aby sa platforma rozvíjala cez Allexis s.r.o. a aby sa vytvorilo jej zastúpenie v Českej republike (ALLEXIS GROUP) a jej prostredníctvom etablovať produkty na báze ALLADIN na českom trhu, čo sa aj udialo. V roku 2014 alebo 2015 bolo rokovanie medzi ALLEXIS GROUP a firmou ATOS za účelom dodania týchto produktov na český trh. Ich úmyslom bolo, že on vstúpi s investíciou do spoločnosti a spolu potom vybudujú spoločnosť so zahraničnými referenciami, kontraktmi, partnermi a následne ju predajú zahraničným investorom. Pre tento účel bolo potrebné vykonať aj daňovo-právnu analýzu, aby možná investícia zahraničných investorov bola do budúcnosti optimálna. Za týmto účelom našiel pána Martina Bahledu, ktorý to mal zabezpečiť. Na základe vzájomnej dohody vykonávali kroky k tomu, aby sa platforma ALLADIN vložila do maltskej spoločnosti, na čo sa aj urobil posudok, aby nedošlo k zneužitiu údajov diela. ALLEXIS GROUP bol založený kvôli českému trhu, ktorý hodnotí ako rozvinutejší na investovanie do startupov. Nakoľko český právny poriadok umožňoval aj výhodnejšiu právnu formu, navrhol obžalovanému, aby využili možnosť právnej formy fondu kvalifikovaných investorov, do ktorého by sa vložila platforma ALLADIN. S tým najprv obžalovaný súhlasil, robili sa v tej súvislosti aj potrebné úkony, ale následne to zastavil. Keď mali spoločné rokovanie o účasti svedka v týchto spoločnostiach, tak sa dohodli na pomere 50:50 s tým, že obžalovaný do tejto štruktúry začlení svoju slovenskú spoločnosť, za čo dostal vyplatenú kúpnu cenu. Podiel svedka na základe jeho žiadosti spravoval Martin Bahleda, ktorému odovzdal osobné doklady, aby s nimi naložil ako uzná za vhodné. V tom období už boli aj merateľné výsledky nasadenia produktov ALLADIN na Slovensku. Obžalovaný mu dal k dispozícii rôzne dokumenty, ktoré pojednávali o efektívite nasadzovaných systémov, ale nikdy nie informácie o konkrétnych zmluvných vzťahoch, pričom mu spomenul, že spoločnosť Allexis s.r.o. prichádza do kontaktu s dôvernými a utajovanými informáciami. Svedok následne pri rokovaniach v zahraničí, konkrétne v Jordánsku, vysvetľoval efektívnosť nasadzovaných systémov, čo vyústilo aj do záujmu Jordánskej colnej správy o tieto systémy a jej cesty na Slovensko v júli 2018. Konečnými užívateľmi výhod spoločností ALLEXIS GROUP, ALLEXIS ASSETS a PRENMOR sú obžalovaný, svedok a Martin Bahleda. Ak Martin Bahleda tvrdí, že bol iba správcom z dôvodu anonymizácie pred verejnosťou, tak ide o nedorozumenie, pretože nebolo cieľom niečo utajovať. Účty a dispozíciu s nimi mal na starosti Martin Bahleda, čo svedok považoval za jeho výkon správy. Pokiaľ sa týka úhrad dividend a bežných výdavkov, v tomto sa spoliehal na obžalovaného a Martina Bahledu. Svedok tiež potvrdil, že na niektoré platby sa ho Martin Bahleda pýtal, ale už si detaily nepamätá. Martina Rybanského pozná, bol jeho odporúčaný finančný kontrolór v Allexis s.r.o., aby vedel posúdiť rentabilnosť produktov, ktorého údaje potom používal pri obchodných rokovaniach.

Na otázku obhajcu, čo doniesol svedok do spoločného podnikania s obžalovaným, svedok uviedol po dlhšej pauze, že doniesol to, čo prináša do svojich iných obchodných partnerstiev a to znalosť určitých trhov, obchodné zručnosti, zároveň určité právne zázemie, nápady k zlepšeniu ukotvenia s potvrdeným záujmom zahraničného klienta a v neposlednom rade aj peniaze. Michal vedel, že má peniaze a ak by ten projekt z nejakých dôvodov nevyšiel, že systémy by nefungovali, potom by spoločnosť Allexis s.r.o. čelila právnym žalobám a obžalovaný by potreboval partnera, ktorý by mu pomohol tak s právnymi otázkami, ako aj sanáciou škôd.

Otázku obhajcu, aby svedok konkretizoval finančné prostriedky, znalosti, právne vedomosti a ďalšie, ktoré priniesol, vyšetrovateľ na námietky obhajcov v tom čase spoluobvinených nepripustil.

Svedkyňa Ing. Lenka Wittenbergerová uviedla, že od 01.06.2012 bola generálnou riaditeľkou daňových úradov a od 01.10. 2018 do 15.07. 2020 bola prezidentkou FS. Vo funkcii generálnej riaditeľky FS sa stretla v rámci implementácie s projektami ohľadne informačných systémov, ktoré spoločnosť Allexis s.r.o. zabezpečovala pre FS, kde z titulu svojej funkcie bola ako keby gestorom niektorých procesov a súčasne bola aj členom riadiacich výborov. Bolo to pri module kontroly, eKasa a VRP. Prvýkrát sa s týmito projektmi stretla v roku 2014, kedy bol v rámci FS jeden spoločný riadiaci výbor pre všetky projekty. Neskôr boli už jednotlivo pre každý osobitne. Za spoločnosť Allexis s.r.o. sa zúčastňovali v rôznom zložení Suchoba, Rovčaninová a ako projektový manažér spoločnosti pán Pridala. So zmluvnou dokumentáciou so spoločnosťou Allexis s.r.o. pred nástupom do funkcie prezidentky FS neprišla do kontaktu.

S Františkom Imreczem sa prvýkrát stretla v roku 2012, keď ju kontaktoval predtým ako nastúpil na FS, že by mal záujem o spoluprácu s ňou na funkcii generálneho riaditeľa sekcie daňovej, potom s ním bola v kontakte celý čas jeho pôsobenia na FS. Výberové konanie na uvedenú funkciu neabsolvovala. Absolvovala výberové konanie asi v roku 2016, kedy jej pribudli nové kompetencie. Poradu vedenia FS v roku 2013 a v roku 2014 tvorili principiálne sekční riaditelia vo FS, prezident FS a šéf Kancelárie prezidenta FS. Určite sa porady vedenia FS konali raz za mesiac Nepamätá si, či predmetom nejakej porady bola otázka ohľadne dodania systémov od spoločnosti Allexis s.r.o., myslí si, že nie.

Pokiaľ sa týka podpisovania zmlúv na FS vo všeobecnosti, ku každej zmluve je spracovaný krycí list, v rámci ktorého sa jednotlivé odbory vyjadrujú z hľadiska svojich kompetencií k správnosti postupu – podpísaniu zmluvy. Odbor verejného obstarávania sa vyjadruje k spôsobu obstarania, pričom tento odbor súčasne patril pod sekciu ekonomiky a tak sa vyjadroval aj k finančnému krytiu.

Ako bývalá prezidentka FS z pohľadu daňových úradov k použitiu systémov dodaných spoločnosťou Allexis s.r.o. sa môže vyjadriť, že došlo k zlepšeniu a zrýchleniu výkonu kontrolnej činnosti, pričom počet kontrol za použitia elektronických pomôcok – tabletov – bol predmetom pravidelného sledovania. Rovnako v prípade projektu eKasa bolo konštatované, že prispieval k zvyšovaniu príjmov a znižovaniu daňových podvodov. Vo vzťahu k ostatným systémom takéto hodnotenie uviesť nevie, ani nevie, či niekto takúto analýzu urobil. Keď z Finančnej správy odchádzala, systémy boli funkčné, ale boli problémy s obmedzeným rozvojom, pretože spoločnosť Allexis s.r.o. stratila previerku NBÚ.

V roku 2012 keď sa prezidentom FS stal František Imrecze, bolo to v čase po zavedení nového informačného systému, resp. po tom, ako sa tento informačný systém nepodarilo nasadiť, v dôsledku čoho sa v informačných systémoch nespracovávali daňové priznania a platby a súčasne bola zlá situácia aj vo vzťahu k plneniu príjmov štátneho rozpočtu. Okrem toho neboli zabezpečené základné veci potrebné pre fungovanie, ako je napríklad upratovanie a podobne.

Vie, že existoval materiál s názvom „Akčný plán boja proti daňovým podvodom“. Išlo o viacrezortný materiál, predpokladá, že z vlády, kde FS mala v rámci neho zadané úlohy.

V rámci Finančnej správy sa sústavne prijímali opatrenia, aby sa zabránilo či už daňovým podvodom, alebo aby sa zvýšili príjmy štátneho rozpočtu.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že potvrdila, že nenavádzal na machinácie, naopak, dodal špičkové informačné systémy a to v čase, keď daňová správa bola v rozvrate a rovnako tak potvrdila ich benefity.

Svedkyňa JUDr. Denisa Židová uviedla, že na FS pracovala od 01.01.2011. Nastúpila na pozíciu vedúcej oddelenia verejného obstarávania. Od augusta 2012 prešla na odbor právnych služieb ako radový referent, od júna alebo júla 2016 bola riaditeľkou odboru právnych služieb.

Ku každému návrhu zmluvy sa vyjadrujú okrem právneho odboru, ktorý sa vyjadruje k zmluve len po právnej stránke teda, aby zmluva mala podstatné náležitosti, prípadne ďalšie nepodstatné náležitosti, ako sú napríklad sankcie, spôsob ukončenia a podobne. Právny útvar nikdy nerieši vecnú stránku zmluvy t. j. predmet kúpy, druh služby a podobne. Cez právny odbor ročne prechádza 400 – 600 návrhov zmlúv. Posudzovanie predmetu zmluvy a tým vecnej stránky zmluvy vykonáva vecne príslušný útvar. Ku každej zmluve sa vyjadruje aj útvar verejného obstarávania, ktorý sa vyjadruje k súladu zmlúv alebo dodatkov alebo návrhu zmlúv so zákonom o verejnom obstarávaní. K návrhu zmluvy sa vyjadruje aj útvar rozpočtu z pohľadu zabezpečenia finančného krytia z rozpočtu FS. Pokiaľ sa týka jej podpisu na č. l. 4187, neposudzovala otázku správnosti postupu. Z dôvodu konania na ÚVO, prišla do kontaktu s dokumentáciou v súvislosti s obstaraním informačných systémov pre FS, ktorých dodávateľom bola spoločnosť Allexis s.r.o. **Vtedy narazila na dokument – zdôvodnenie výnimky použitia zo zákona o verejnom obstarávaní. Ten dokument nemá dátum a sú na ňom podpisy, mnohé nečitateľné bez predtlačenej mena a priezviska.** Nebolo ani na hlavičkom papieri, len na čistej A4. Teda nedalo sa identifikovať, kto ho vypracoval. Stanovisko Finančnej správy v tom čase bolo, že sa postup Finančnej správy vo vzťahu k negatívnemu stanovisku ÚVO k uplatneniu výnimky obhajoval. V tom čase ešte Finančnú správu viedol František Imrecze. Na rozšírení odôvodnenia použitia výnimky vo verejnom obstarávaní (predložená listina č. l. 3605 – 3609) sa svedkyňa podieľala, bolo vypracovávané v čase prebiehajúcej kontroly ÚVO v roku 2016-2017.

Po predložení stanoviska podpredsedu ÚVO svedkyňa uviedla, že túto listinu videla v spise týkajúcom sa verejného obstarávania v tejto veci. Považuje ju za vážny dokument, ktorý uvádza, že zodpovednosť za uplatnenie výnimky je na ťarchu obstarávateľa. Netuší, prečo bolo toto stanovisko vypracované, ani kto ho žiadal. Zo stanoviska sa dá vydedukovať, že ide o reakciu na žiadosť FS.

Bola alebo aj je členom viacerých riadiacich výborov, ktoré sú zriadené na riadenie viacerých IT projektov. Na týchto riadiacich výboroch sa rieši čo všetko by mali dodávané systémy obsahovať, lehoty dodania, otázky ich testovania a ona na nich riešila vzniknuté právne otázky, zapracovanie legislatívnych zmien alebo iných potrebných zmien. Prvýkrát sa zúčastnila riadiaceho výboru projektu až v auguste alebo septembri roku 2017.

Predmetné obstaranie systémov bolo vykonané v utajenom režime, pričom dokumenty boli odtajnené v čase, keď prezidentom Finančnej správy bol pán Žezulka a dôvodom bol podľa jej názoru mediálny tlak. Nakoľko obstarávanie bolo vykonávané v utajenom režime,

Michal Suchoba:

Svedkyňa JUDr. Židová potvrdila výpoveď svedka Imreczeho (citovaná na str. 16), že na Finančnej správe bolo spracované a viacerými osobami podpísané zdôvodnenie výnimky z použitia postupov verejného obstarávania pri obstaraní informačných systémov od spoločnosti Allexis.

S týmito osobami som nemal žiadnu komunikáciu (a ani nebola preukázaná), je pochopiteľne vylúčené, že som tieto osoby navádzal, aby zdôvodnenie výnimky podpísali.

zamestnanci Finančnej správy o ňom, okrem oprávnených osôb na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami, netušili.

S obžalovaným sa stretávala občas na riadiacich výboroch, kde prišiel riešiť prípravnú a realizačnú fázu projektu. Ona sa zúčastnila možno 10-tich riadiacich výborov a obžalovaný bol na cca 2-3. Svedkyňa nemá žiadnu vedomosť o tom, že by vo vzťahu k dodaniu týchto systémov, k uplatneniu výnimky k verejnému obstarávaniu, k stanovisku na ÚVO obžalovaný niekoho ovplyvňoval, alebo že by na niekoho pôsobil. Má vedomosť, že FS obstarala v utajenom režime ešte jeden informačný systém (nie od spoločnosti Allexis s.r.o.), ale to nebolo na výnimku z verejného obstarávania. Na jeho názov si nespomenie.

Svedkyňa PaedDr. Kornélia Černá uviedla, že na FS SR začala pracovať v auguste 2012 na pozícii riaditeľka odboru centrálného obstarávania a nákupu. Bola zaradená pod Sekciu ekonomiky FS SR, kde bol generálny riaditeľ pán Fleischer. To, čo sa neobstarávalo, to znamená výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní, ktoré išli priamym zadáním, neprechádzali cez jej odbor, nezodpovedala a neurčovala ako sa budú zabezpečovať. Vzhľadom k tomu, že v tom čase nemala previerku NBÚ, nemohla sa oboznamovať s utajovanými skutočnosťami. Vedela, že nejaké obstarávania sa v utajenom režime robili, týkali sa informatiky. Až po medializovaných článkoch pána Turčeka v roku 2017 sa dozvedela, že sú problémy s obstaraním, resp. neobstarávaním systémov v utajenom režime. Malo ísť o spoločnosti Allexis s.r.o., BESET a LYNX. Finančné krytie, ktoré bolo nevyhnutné na krytie uvedených zmlúv bolo riešené prostredníctvom štatutára organizácie pána Imreczeho a pána Gregu na ministerstve financií, bolo to vždy nad rámec štandardného rozpočtu.

Plán verejného obstarávania na príslušný nasledujúci kalendárny rok sa robí do 31.01. toho roku, to znamená, že v danom kalendári roku na konci v decembri sa len sumarizujú požiadavky jednotlivých útvarov, čo chcú zabezpečiť v nasledujúcom kalendárnom roku. Čiže plán verejného obstarávania obsahoval to, čo je finančne kryté a predkladal sa na podpis štatutárovi organizácie do roku 2016 cez jej priameho nadriadeného Fleischera, ktorý ho taktiež podpisoval, posunul na pána prezidenta, ktorý ho taktiež podpisoval. K utajovaným skutočnostiam určite existovali riadiace výbory, ktoré mali zrejme za úlohu určiť obsah záväzkov.

Po tom, ako sa v roku 2016 stala generálnou riaditeľkou sekcie ekonomiky, prichádzala do kontaktu so zmluvami a ich dodatkami, ktoré sú predmetom tohto trestného konania iba ohľadne finančného krytia, išlo to mimo zákon o verejnom obstarávaní. Finančné krytie zákaziek bolo vyrokovávané na Ministerstve financií SR prostredníctvom Imreczeho a Gregu. V prípade, že bolo potrebné obstaráť niečo mimo plánu, tak toto sekcia ekonomiky nezabezpečovala, hoci im prišli peniaze na účet.

Na doplnenie svedkyňa uviedla, že bola trestne stíhaná za prijatie daru od pána Františka Imreczeho, pričom si to na ňu pán Imrecze vymyslel a bola právoplatne oslobodená. V rámci toho konania na vlastnú žiadosť podstúpila aj detektor lži, ktorý potvrdil, že vypovedá pravdu.

Svedkyni boli predložené listiny na č. l. 4187 a nasledujúce tzv. „košiel'ky“ ku ktorým uviedla, že košiel'ky boli podpisované v poradí ako je tam uvedené, prvý ich podpisoval riaditeľ odboru právnych služieb, potom riaditeľ odboru financovania a tak ďalej a je zrejmé, že za ich odbor boli podpisované ako posledné. Podpisovala ich buď ona, alebo zamestnanci odboru podľa dostupnosti. Nepovažovala to za nejaký záväzný dokument. Pre ňu košiel'ky mali jediný

význam a to ten, aby bolo možné zavkladať do systému dodávateľa tovarov a služieb. Svoj podpis nevnímala ako súhlas s týmto dokumentom. Podpisom jeho existenciu iba brala na vedomie. K podpisu ju nikto nenútil. Tento jej záver o nutnosti podpísať košielku vyplýva aj z toho, že ich súčasťou napr. neboli zmluvy, na ktoré odkazovali, ani iné dokumenty. Z tohto hľadiska pre ňu, aj z hľadiska jej oprávnení ako riaditeľky odboru, nemá žiadny význam slovné spojenie uvedené na č. l. 4187-4188 „spôsob obstarávania: bez zverejnenia priamym zadáním za použitia osobitných bezpečnostných opatrení v zmysle § 1 ods. 2 písm. a) zákona 25/2006 ...“, pretože tým, že išlo o obstarávanie bez zverejnenia v utajenom režime, toto obstarávanie ich odbor nezabezpečoval a žiadnym spôsobom do neho nevstupoval. Ona bezpečnostnú previerku získala až v roku 2020 a do tej doby nemala oprávnenie sa s utajovanými skutočnosťami oboznamovať. Nevie vysvetliť, prečo na týchto košličkách je okrem nej podpísaná aj vedúca oddelenia. Súčasne upozornila na to, že listina na č. l. 4187 je bez dátumu.

S obžalovaným sa nikdy osobne nestretla, nekontaktoval ju ani prostredníctvom tretej osoby.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že za kľúčové považuje odpoveď, že to nešlo podľa zákona o verejnom obstarávaní, ale vo výnimke. Preto sa on, ako obžalovaný nemohol dopustiť trestného činu machinácií pri verejnom obstarávaní, keď o verejné obstarávanie nešlo.

Svedkyňa JUDr. Ľudmila Kmecová, v rozhodnom čase vedúca oddelenia verejného obstarávania FR po predložení listiny zo zv. IX z č. l. 3396 – 3400 a krycích listov k zmluvnej dokumentácii zo zv. XI z č. l. 4187 – 4193, 4200 – 4204, 4212 – 4216 uviedla, že na ňu nikto nevplýval, aby podpísala, resp. súhlasila s tým, že v prípade dodávania systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. má byť uplatnená výnimka z verejného obstarávania. Jej podpis na predložených krycích listoch vyjadruje skutočnosť, že to išlo mimo jej oddelenia, lebo tam verejné obstarávanie nebolo. Nikto na ňu nevplýval, aby ich podpísala. K nim na oddelenie sa tieto krycie listy dostávali na podpis v zmysle schválených postupov kto všetko má byť na nich podpísaný, bez ohľadu na to, že niekedy sa tieto krycie listy netýkali problematiky, ktorou by sa zaoberalo ich oddelenie. Jednoducho museli byť na nich podpísaní predstavitelia všetkých odborov. Takto sa k nim dostávali na podpis aj krycie listy v prípade obstarávania zákaziek pod 5 tisíc eur , na ktoré sa zákon o VO nevzťahoval.

Zúčastnila sa stretnutia s pánom Imreczem a pani Černou pred tým, ako sa konalo rokovanie s podpredsedom ÚVO. Toto stretnutie sa uskutočnilo v krátkom čase pred rokovaním s podpredsedom ÚVO. Na tomto stretnutí sa všetci traja uzniesli, že by bolo dobré poradiť sa s ÚVO. Nevie sa vyjadriť kto za FS podal v októbri 2013 písomnú žiadosť o stanovisko ÚVO , cez ňu taká žiadosť nešla. Bola si vedomá, že stanovisko alebo metodické usmernenie ÚVO nemá právnu záväznosť. Verejný obstarávateľ však niekedy nemá na výber a obracia sa na ÚVO so žiadosťou o riešenie rôznych otázok, pričom to konkrétne stanovisko, ktoré v tejto veci z ÚVO prišlo podľa jej právneho názoru postačovalo na to, aby bola uplatnená výnimka z verejného obstarávania a považovala ho za súhlas s takýmto postupom. Aj po dvanástich rokoch, ktoré od toho času uplynuli si myslí, že uplatnenie výnimky z VO bol správny.

Svedkyňa tiež uviedla, že činnosť ÚVO, ktorý vydáva metodické usmernenia, nemá logiku, nakoľko sa stáva, že metodické usmernenia si vzájomne odporujú a tiež, že keď podľa metodického usmernenia obstarávateľ postupuje, stáva sa, že následne príde kontrola z ÚVO

Michal Suchoba:

Za kľúčové považujem, že JUDr. Ľudmila Kmecová, v čase obstarania našich systémov vedúca oddelenia verejného obstarávania Finančného riaditeľstva SR, ktorá z poverenia prezidenta Imreczeho skúmala otázku možnosti uplatnenia výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní, a s ktorou som o obstaraní našich systémov nemal absolútne žiadnu komunikáciu (ani pred ich obstaraním, ani v čase ich obstarania, ani kedykoľvek potom), potvrdila, že:

- podľa jej právneho názoru stanovisko ÚVO postačovalo na to, aby bola uplatnená výnimka z verejného obstarávania,
- je stále toho názoru, že uplatnenie výnimky pri obstaraní našich systémov bol správny postup.

Michal Suchoba:

Sudca v odôvodnení rozsudku výrazne zostručnil skutkové zistenia vyplývajúce z výpovede svedkyne JUDr. Ľudmily Kmecovej.

Svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala, že bola oslovená svojou riaditeľkou, aby si pozrela výnimky z verejného obstarávania, ktoré zákazky spadajú a nespádajú pod verejné obstarávanie. Dôvodom bol zámer obstaráť informačný systém, ktorý mal slúžiť na odhaľovanie daňovej trestnej činnosti, pri ktorom sa zvažovalo uplatnenie výnimky, z dôvodu citlivosti údajov, s ktorými tento systém mal pracovať. Išlo samozrejme o náš informačný systém ALLADIN.

Podľa svedkyne, ak by obstaranie išlo procesom riadneho verejného obstarávania, Finančné riaditeľstvo SR by muselo zverejniť všetko, vrátane technickej špecifikácie, čo nebolo žiaduce. Nasledovalo stretnutie s prezidentom Imreczem, na ktorom sa zhodli, že najlepšie by bolo poradiť sa s ÚVO, či Finančné riaditeľstvo SR môže uplatniť výnimku. Po tom, čo bolo doručené stanovisko ÚVO, obstaranie išlo mimo procesu verejného obstarávania, teda mimo oddelenie verejného obstarávania Finančného riaditeľstva SR.

Táto výpoveď svedkyne JUDr. Kmecovej je podľa mňa kľúčová pre posúdenie, či som vôbec Františka Imreczeho a Daniela Čecha „nahováral“, aby obišli zákon o verejnom obstarávaní a aby bola uplatnená výnimka. Z výpovede svedkyne jednoznačne vyplýva, že rozhodnutie o uplatnení výnimky bolo výsledkom procesu v rámci Finančného riaditeľstva SR. Preto skutočne nerozumiem, prečo sudca v odôvodnení rozsudku výpoveď svedkyne JUDr. Kmecovej tak výrazne zostručnil.

a ak ešte nedošlo k uzavretiu zmluvy, tak obstarávanie zruší, alebo ak je tu už zmluvný základ ukladá pokuty.

Obžalovaný k výpovedi vedkyne uviedol, že kompetentne a dôveryhodne zodpovedala otázky a objasnila myšlienkové procesy tak predstaviteľov Finančnej správy, ako aj svoje vlastné, akým spôsobom dospeli k tomu, že ako správny postup vnímali uplatnenie výnimky z verejného obstarávania. Taktiež potvrdila, že nikto tento proces neovplyvňoval a hlavne, že to nebol on.

Svedkyňa Ing. Romana Miková uviedla, že na FS pracuje od roku 1999. Od roku 2012 pôsobila na pozícii vedúcej oddelenia rozpočtu, ktoré má na starosti rozpočet FR SR. Čo sa týka spoločnosti Allexis s.r.o., zmluvy s ňou podliehali stupňu utajenia. Oddeleniu rozpočtu boli poskytnuté len čiastočné informácie od gestora – sekcie informatiky.

Pred uzatvorením zmluvného vzťahu sa vykonáva schvaľovanie základnej finančnej kontroly v zmysle zákona. Vecný útvar predloží požiadavku, ku ktorej sa vyjadrujú aj iné vecné útvary a ak sú finančné prostriedky v rozpočte na daný predmet zákazky, požiadavka sa schváli a postúpi na ďalšie spracovanie na sekciu ekonomiky, kde sa zabezpečí proces verejného obstarávania alebo sa uzatvorí zmluvných vzťah. Keďže v tomto prípade podliehal celý proces stupňu utajenia, tak pred schválením zmluvy a schválením základnej finančnej kontroly poskytol vecný útvar súčinnosť pri zatriedení t. j. klasifikovaní a následne oddelenie rozpočtu schválilo, resp. ak nemalo finančné krytie neschválilo, základnú finančnú kontrolu. Obdobne sa postupovalo aj pri uzatváraní dodatkov, kde pred schválením základnej finančnej kontroly vecný útvar - sekcia informatiky - poskytoval súčinnosť k zatriedeniu.

V prípade štandardného postupu predložia vecné útvary – gestori - požiadavku na zabezpečenie zákazky, kde sa oddelenie rozpočtu vyjadruje k finančnému krytiu. V prípade, že je dostatočné finančné krytie, požiadavku schváli a postúpi na ďalšie spracovanie na sekciu ekonomiky. Po spracovaní prebehne verejné obstarávanie, zabezpečí sa zmluva alebo objednávka, ktorej predchádza schválenie základnej finančnej kontroly. V prípade zmluvy sa návrh zmluvy pripomienkuje odbornými útvarmi, ktorých sa daná oblasť týka. K zmluve sa predkladá krycí list, ktorý takisto schvaľujú vecné útvary a následne sa zmluva predkladá prezidentovi FS na schválenie. Po tom, ako je všetko vypoďpisované, tak je výsledkom to, že to príslušné útvary schvália, súhlasia s návrhom zmluvy. Útvarmi na krycom liste, ktoré to schvaľujú, je vecný útvar, ktorého sa daná zmluva týka, riaditeľ odboru financovania (finančná oblasť), riaditeľ odboru verejného obstarávania, v prípade medzinárodného prvku aj odbor medzinárodných vzťahov a odbor právny. V prípade, že je proces v utajovanom režime, tak oddeleniu rozpočtu nebol predložený návrh zmluvy pred schválením. Následné plnenie zo zmluvy takisto podliehalo v danom prípade stupňu utajenia. Na oddelenie rozpočtu boli predložené len interný list – platobný poukaz, ktorého súčasťou bolo len fotokópia alebo scan faktúry bez preberacích protokolov a ďalších príloh,

So spoločnosťou Allexis s.r.o. v súčasnej dobe existuje jediný platný zmluvný vzťah, ide o eKasu.

Svedok Ing. Peter Kažimír uviedol, že obžalovaného pozná od konca 90.rokov minulého storočia, a naposledy sa s ním osobne stretol na jeseň v roku 2002 na koncerte v Prahe. Od tohto dátumu neboli v žiadnom kontakte. **Nemá žiadnu vedomosť ohľadne spôsobu obstarania informačných systémov na FS.**

Michal Suchoba:

Svedok Ing. Peter Kažimír poprel výpovede svedka Imreczeho, že tento s ním rozoberal podrobnosti obstarania našich informačných systémov.

Verejné financie na prelome rokov 2011 a 2012, najmä vo vzťahu k výberu daní boli v rozvrate a Slovensko v rámci krajín Európskej únie dosahovalo najnižšiu efektivitu výberu daní. Boli prijímané stratégie a množstvo konkrétnych opatrení na Ministerstve financií, ako aj na Ministerstve spravodlivosti, Ministerstve vnútra, Generálnej prokuratúre s cieľom zvýšiť výber daní a brániť daňovým podvodom. V tom období došlo k zlyhaniu informačných systémov Finančnej správy, a tiež prebiehala aj koncepcia zlúčenia daňovej a colnej správy do FS. FS bola v podstate v blackoute, ktorý trval niekoľko týždňov až mesiacov. V čase, keď nastúpil do funkcie ministra financií, FS nedisponovala plošným informačným systémom a nebolo možné, aby daňové úrady bez chýb plnili svoje úlohy. Je možné sa domnievať, že v tom čase dochádzalo k rozsiahlym daňovým únikom, ktoré však nie je možné kvantifikovať.

Františka Imreczeho menoval za prezidenta Finančnej správy, pretože jeho profesionálny profil zodpovedal požiadavkám činnosti Finančnej správy. Kľúčovou úlohou, ktorá pred ním stála, bolo zlepšiť efektivitu výberu daní. K tomu sa prijímali rôzne legislatívne opatrenia, ktoré musela Finančná správa technicky následne zabezpečiť. Rovnako sa prijímali opatrenia na úrovni vlády, ktorých bolo viacero a už si na ne konkrétne nespomína. Upozornil, že Finančná správa má vlastnú právnu subjektivitu a Ministerstvo financií nemá priamu kompetenciu vo vzťahu k jej riadeniu.

Na otázku, či mal informácie, kto konkrétne by mal dodávať informačné systémy Finančnej správy, odpovedal, že si na to nespomína. Vie, že mal asi dva rozhovory s Františkom Imreczem. Prvý sa týkal kontrolného výkazu DPH a ďalší technického zabezpečenia obstarania tohto kontrolného výkazu DPH. Pri prvom rozhovore ho František Imrecze informoval, že mieni využiť spôsob priameho zadania vo vzťahu k výberu dodávateľa, na čo ho svedok upozornil, že k tomu musí mať jednoznačné dôvody a mal by mať aj stanovisko ÚVO. Ďalší rozhovor bol s dlhším časovým odstupom, kde mu Imrecze mával s papierom s tým, že má kladné vyjadrenie ÚVO na zvolenie tohto postupu, na čo mu zopakoval, že metóda výberu dodávateľa je jeho právomoc a zodpovednosť.

Pokiaľ sa týka informačných systémov, za celú históriu pôsobenia Františka Imreczeho na pozícii prezidenta Finančnej správy, mu v jednom prípade prezentoval na technickom zariadení – myslí tým notebook alebo tablet – plánovaný spôsob výkonu colných a daňových kontrol – systém ALLADIN. To bolo už ďaleko po roku 2012, nevie presne špecifikovať obdobie, kedy sa tak presne stalo. Nemá vedomosť o tom, či ten systém nakoniec obstaraný bol, alebo nie a či fungoval. Nevie sa preto vyjadriť ani na otázku, aký bol priebeh obstarania takého systému, o tom sa nerozprávali. Podotkol, že František Imrecze ho v inom konaní krivo obvinil a jeho odpovede môžu byť preto sčasti zaťažené negatívnym vnímaním jeho osoby. O systéme, ktorý mu František Imrecze prezentoval, sa s nikým nerozprával, teda nerozprával sa ani s Jozefom Brhelom. Nemal žiadne informácie o stretnutí Františka Imreczeho s Jozefom Brhelom.

Nepamätá si, od koho bol obstaraný kontrolný výkaz DPH. Názov spoločnosti LYNX mu je známy, je to spoločnosť, ktorá dodáva informačné systémy na Slovensku. Nemá vedomosť, či táto spoločnosť dodávala informačné systémy Finančnému riaditeľstvu. Nevie akým spôsobom bol obstaraný informačný systém eKASA a nespomína si na rozpočtové opatrenie k obstaraniu tohto systému.

V roku 2015 vznikla „kauza“ ohľadne obstarania kontrolného výkazu DPH, ktorá bola politicky riešená zo strany opozície. Pamätá si, že bol k tomu zvolaný aj rozpočtový výbor

Michal Suchoba:

Aj v tejto časti svojej výpovede svedok Ing. Peter Kažimír poprel tvrdenia svedka Františka Imreczeho, podľa ktorých s ním mal rozoberať podrobnosti obstarania informačných systémov spoločnosti Allexis. Zároveň poprel aj existenciu akejkoľvek ingerencie Jozefa Brhela st. do rozhodovania o obstaraní týchto systémov, keď uviedol, že sa s ním o systéme nerozprával a nemal ani vedomosť o údajnom stretnutí Františka Imreczeho s Jozefom Brhelom.

Michal Suchoba:

Výpoveď svedka Ing. Petra Kažimíra potvrdzuje, že na prelome rokov 2011 a 2012 sa verejné financie Slovenskej republiky nachádzali v mimoriadne vážnom stave. Výber daní bol neefektívny, Slovensko patrilo medzi najhoršie krajiny Európskej únie, dochádzalo k rozsiahlym daňovým únikom a Finančná správa sa nachádzala v stave faktického kolapsu informačných systémov, ktorý trval niekoľko týždňov až mesiacov. V takomto stave nebolo možné, aby daňové orgány bezchybne a efektívne plnili svoje zákonné úlohy.

Riešenie takto popísaného stavu verejných financií bolo rozhodne základným bezpečnostným záujmom štátu. Ak štát nie je schopný zabezpečiť riadny výber daní ako zdroj verejných financií na financovanie svojich úloh, nie je schopný plniť svoje základné funkcie.

Pre zákazku, pri ktorej je nevyhnutná ochrana základných bezpečnostných záujmov štátu, platí výnimka z postupov verejného obstarávania podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní.

Práve naše informačné systémy, dodané Finančnému riaditeľstvu SR, boli vhodným a efektívnym nástrojom na riešenie tohto katastrofálneho stavu. Z výročných správ Finančného riaditeľstva SR vyplýva, že všetky naše systémy sú Finančnou správou využívané dodnes. Znalecký posudok znaleckého ústavu STU v Bratislave potvrdil, že len za obdobie rokov 2015 až 2023 bol ich prínos pre výber DPH a korporátnej dane z príjmov vo výške viac ako 7,13 miliardy eur.

Národnej rady SR k metóde obstarania týchto systémov a svedok žiadal z pozície ministra financií Františka Imreczeho, aby sa išiel na tento výbor a pred verejnosťou obhajovať a z titulu svojej funkcie požiadal ÚVO o prešetrovanie správnosti postupu Finančnej správy.

Svedok z titulu pozície ministra vo vzťahu k eKASA-e musel obhajovať legislatívny zámer, pretože tam boli zásahy do hmotnoprávných predpisov, na to samozrejme nadväzovali rozpočtové opatrenia, ale obstaranie a technickú prípravu mala na starosti Finančná správa. Upozornil, že v pôsobnosti Ministerstva financií funguje množstvo subjektov, napr. Eximbanka, Rozvojová a záručná banka, Slovenská konsolidačná, Datacentrum, Štátna pokladnica a všetky tieto subjekty majú svoje informačné systémy a on ako minister žiadnym spôsobom ohľadne obstarávania týchto informačných systémov nekonal.

Po vysvetlení obhajcu, že svedkovi kladie otázky tak, že ho konfrontuje s obsahom výpovede Františka Imreczeho, **svedok uviedol, že František Imrecze je klamár.**

Svedok sa nevedel vyjadriť na otázku, aký bol vzťah Františka Imreczeho s Michalom Suchobom. Vie, že v bulvári sa niekedy objavila ich spoločná fotografia a pýtal sa Františka Imreczeho, či sa poznajú, pričom mu potvrdil, že sa poznajú roky, že sú priatelia.

Michala Suchobu pozná, pričom jeho osobu vníma negatívne od 90. rokov minulého storočia, ktoré vnímanie súvisí so súkromným životom svedka.

Keď ho František Imrecze informoval, že spoločnosť Michala Suchobu môže byť možným dodávateľom informačných systémov priamym zadáním uvádzal, že dôvody na tento postup vyplývajú najmä z časového hľadiska a výsledkov prieskumu trhu, ktorý si obstaral, že mu to vychádza na Michala Suchobu. Veľmi dobre si spomína na svoju reakciu, že si myslí, že dodávateľom by mala byť nadnárodná spoločnosť s pozitívnymi odozvami, čo v prípade firmy Michala Suchobu nie je. Ďalšia komunikácia o tejto otázke nebola, kým nedošlo k tej informácii od Františka Imreczeho, keď mu ukazoval stanovisko ÚVO.

Ing. Jozefa Brhela svedok pozná z čias štúdia na vysokej škole, pozná aj jeho rodinu, sú priatelia. Aký vzťah má s Jozefom Brhelom František Imrecze svedok nemá vedomosť, o vzťahu Michala Suchobu s Jozefom Brhelom nevie.

Na doplnujúcu otázku, že keď spomína priame zadanie, o čo konkrétne išlo, odpovedal, že išlo o to, že František Imrecze chcel spôsob obstarania utajiť, na čo inak mohli byť dôvody, nakoľko sa mal obstarávať informačný systém slúžiaci na boj s daňovými podvodmi, vtedy mu zopakoval, že je to jeho zodpovednosť.

Svedok Ing. Milan Grega využil právo odmietnuť vypovedať.

Svedok JUDr. Ľudovít Makó uviedol, že na FS nastúpil do funkcie riaditeľa Kriminálneho úradu FS dňa 15.9.2014. S obžalovaným ho zoznámil František Imrecze dva až tri dni po jeho nástupe s tým, že to je jeho dôležitý priateľ, s ktorým by sa mal poznať. S Františkom Imreczem ho zoznámili asi dva mesiace pred jeho nástupom Tibor Gašpar a Norbert Bödör. Nepamätá sa, či vo veci podával trestné oznámenie, ale je to možné. Vo veci vypovedal viackrát. On sám nebol účastníkom žiadnych rokovaní, procesov, interných porád, alebo akýchkoľvek iných postupov v súvislosti s obstaraním a dodaním informačných systémov od spoločností Allexis s.r.o., LYNX a BESET pre FR. Informácie o nich má z porád a rozhovorov s Františkom Imreczem, Danielom Čechom, ďalšími funkcionármi FS

Michal Suchoba:

Nie je to len moje tvrdenie, že František Imrecze je klamár, potvrdil aj Ing. Peter Kažimír.

a s obžalovaným. O tom, že boli obstarané utajeným spôsobom, vie z rozhovorov s prezidentom FS, šéfom sekcie boja proti podvodom, samozrejme šéfom sekcie informatiky, preberalo sa to aj na oficiálnych konaniach, alebo poradách FS. Registroval viacero názorov na FS, či takúto vec utajiť, neutajiť, či to spĺňa náležitosti, nespĺňa náležitosti. Vie, že sa to riešilo na ÚVO, a samozrejme, že sa ozývali rôzni iní potencionálni dodávatelia. Výhrad bolo veľa, František Imrecze sa snažil a robil všetky kroky pre to, aby to bolo v súlade so zákonom. Tie výhrady a debaty sa týkali spoločnosti Allexis s.r.o., aj LYNX. Nevedel sa vyjadriť, či systémy dodané spoločnosťou Allexis s.r.o. FS pracovali s akýmikoľvek dátami, ktoré boli predmetom daňového tajomstva. Z rozprávania zamestnancov FS vyrozumel, že systém ALLADIN na začiatku extrémne funkčný nebol, musel sa doladiť. K prínosu dodaných systémov a k tomu, ako fungovali, sa vyjadriť nevie. Rovnako nevie povedať, z akých dôvodov boli obstarané. Aký je obsah zmlúv medzi FS a Allexis s.r.o. nevie, niečo mu naznačil František Imrecze, ale čo to bolo, si už nepamätá. Po prečítaní zápisnice o jeho trestnom oznámení z č. l. 14 – 18 potvrdil, že informácie, že FS nemala prístupové kódy do systému e-Kasa mal od Fera Imreczeho a Ladislava Hannikera, ale nevie povedať, kedy mu to hovorili, možno že vtedy už František Imrecze na FS nepracoval. Michal Suchoba bol vlastníkom Allexis s.r.o. a neskôr v jej pozadí. Myslí si, že v roku 2019 za ním obžalovaný prišiel s tým, že má problém s bezpečnostnou previerkou, že mu ju nechcú vydať. Svedok zisťoval veci, pričom zistil, že má kladné stanoviská, ale NBU aj tak previerku nevydal. Obžalovaný mu povedal, že s tým bol za Brhelom, ktorý za vybavenie žiadal nejaké percento z jeho spoločnosti, alebo zaplatenie. Či mal Brhel nejaký podiel už predtým nevie.

Svedkyňa Jana Rovčaninová na hlavnom pojednávaní využila svoje právo odmietnuť vypovedať a na návrh prokurátora bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, v ktorej uviedla, že v roku 2011 prevzala funkciu konateľu v spoločnosti Allexis s.r.o. po dohode s Michalom Suchobom. Niekde v roku 2011-2012 úspešne implementovali projekt pre spoločnosť Allianz, ktorý slúžil na kontrolu výkonu práce likvidátorov škodových udalostí. Pripravili produkt ALLADIN, ktorý mohol byť aplikovaný napríklad pre FS pre kontrolu daňových a colných kontrolórov. Niekedy koncom roka 2012 boli oslovení FR SR v rámci prieskumu na predloženie ponuky na štúdiu uskutočniteľnosti. Bolo to pre colnú kontrolu, pre kontrolné známky a použitie elektronických registračných pokladníc (ERP). Všetky tri ponuky podali a neboli úspešní. V tom období sa zintenzívnili aj príprava rôznych prezentačných materiálov a demoverzií pre tieto produkty, ktoré potom Michal Suchoba chodil prezentovať tak na Slovensku na Ministerstvo financií SR a FS, taktiež v Čechách. Niekde na prelome prvého a druhého štvrťroka 2013 jej Michal Suchoba povedal, že chce otvoriť firmu v Čechách, ktorá bude matkou spoločnosti Allexis s.r.o. Spýtala sa ho, či za týmto účelom nemôžu použiť spoločnosť Allexis Consulting so sídlom v Prahe a bola dcérskou spoločnosťou Allexis s.r.o., na čo on reagoval, že firma musí byť nová a musí byť matkou. V tom období začali pripravovať aj konkrétnu ponuku na projekty ALLADIN a kontrolné známky. V tomto období jej tiež Michal Suchoba predstavil pána Zemaníka ako osobu, ktorá je zodpovedná za FS, za právne oddelenie začať pripravovať zmluvu s ich spoločnosťou. **V tom období jej Michal Suchoba povedal, že musí byť súčinná a taktiež ponuka musí byť v perfektnom stave, nakoľko Allexis s.r.o. bude dodávať tento systém na FS a má to dohodnuté s Františkom Imreczem.** Niekde v novembri 2013 pán Zemaník povedal, že ohľadom prípravy zmluvy, do ktorej ona odovzdávala podklady ohľadom popisu predmetu zákazky, harmonogramu a technických špecifikácií, má ďalej komunikovať s pánom Machom a Simonovičom z odboru bezpečnosti FS. S nimi sa pravidelne stretávala na FR SR. Oni jej na nich predkladali v tlačenej forme návrhy zmluvy a spoločne ich pripomienkovali. Pred koncom roka 2013 boli už verzie

Michal Suchoba:

Z mojej strany išlo o bežné manažérske a motivačné vyjadrenie smerom k Jane Rovčaninovej. Takto ho aj sama vnímala, ako potvrdila vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní v kmeňovej trestnej veci Mýtnik (obž. Jozef Brhel st. a spol., ŠTS sp. zn. 7T/1/2022), kde uviedla: „... chcem dodať, že ja som v svojom skutku priznala k tomu, že som dopredu vedela, že bola dohodnutá zmluva medzi firmou Allexis a Finančným riaditeľstvom, v skutočnosti som o tom vedela až, keď mi bolo povedané zamestnancami právneho oddelenia na Finančnej správe a na oddelení bezpečnosti, že zmluva bude uzavretá. Bola som presvedčená o tom, že verejné obstarávanie prebehlo a boli sme vybraní ako kandidáti. Chcem ešte doplniť, že Michal Suchoba vždy, keď sa podávali ponuky do verejných obstarávaní hovoril, že on to vybaví, že to má dohodnuté, nakoľko to podľa mňa nebola pravda, brala som to ako motivačnú vetu, ktorú vždy použil. ...“.

pripravené z oboch strán, vtedy jej aj Marek Macho spomínal, že k tomu verejnému obstarávaniu, ktoré u nich údajne prebehlo, bol vypracovaný aj súdnoznalecký posudok a aj potvrdenie z ÚVO o správnosti postupu a že to bolo konzultované aj s NBÚ. Vytlačil zmluvu štyrikrát, k prvému výtlačku pripol košieľku, čo znamená krycí list, kde sa musia podpísať osoby zodpovedné za rôzne oblasti, ako napríklad právne, informačné, ekonomické. Ona musela podpísať zmluvu ako prvá a nakoľko nemala pochybnosť na základe uvedených informácií, tak zmluvu podpísala, následne tieto dal Marek Macho na kolečko čo znamená, že sa každý z nich musí podpísať a až keď je to podpísané všetkými zodpovednými osobami, podpisuje to prezident FS. S Danielom Čechom sa stretla asi dvakrát. Vždy na FR SR z dôvodu, že on mal definovať pilotné miesta pre začiatočnú implementáciu projektu, čo bolo zahrnuté aj do zmluvy.

Niekedy v roku 2014, už keď začali implementovať systém ALLADIN jej Michal predstavil Romana Rybanského ako človeka, ktorý bude kontrolovať príjmy a výdavky spoločnosti Allexis s.r.o. Rybanský chodieval do firmy raz mesačne a túto prácu aj fakturoval spoločnosti Allexis s.r.o. v hodnote približne 1.000 eur a ona tieto peniaze so súhlasom Michala Suchobu uhrádzala. Roman Rybanský na začiatku kontroloval detailne všetky výdavky, neskôr sa venovali už len výdavkom neštandardným, ktoré mu vysvetľovala, aký bol ich účel. Najčastejšie to boli výdavky na zahraničnú prezentáciu firmy, ako napríklad o účasti na rôznych konferenciách, letenky, tvorba videí, ale taktiež aj všetky nepravidelné výdavky (napr. nákup automobilov). Niekedy v októbri v roku 2014 uzavreli aj zmluvu na informačný systém kontrolných známk (ISKZ). Ďalším produktom, ktorý predali FS bola virtuálna registračná pokladňa (VERP), kde menší podnikatelia dostali možnosť používať VERP miesto ERP, ktorú by si museli kupovať, nakoľko VERP bola pre nich zadarmo. Posledným produktom, ktorý zazmluvnili s FS bol projekt eKasa, ktorý vlastne zabezpečoval online centralizáciu všetkých registračných pokladníc používaných na Slovensku.

V roku 2013, keď Michal Suchoba otváral ALLEXIS GROUP so sídlom v Prahe a následne aj ALLEXIS ASSETS na Malte, jej bol predstavený Martin Bahleda, ako človek zodpovedný za ALLEXIS GROUP a ALLEXIS ASSETS Malta, s ktorým má komunikovať. S ním sa stretla asi 3-4 krát. Dvakrát v Prahe, raz ju pozval na obed v Bratislave do hotela Hilton.

Pri cenovej tvorbe ponúk produktov jej Michal Suchoba odovzdával ceny pre tieto produkty, tie sa často menili a často aj prostredníctvom Macha, keď prišla žiadosť z FS na zníženie ceny. Ona to vždy komunikovala s Michalom, ktorý jej potom predložil ďalšiu verziu.

Jej zodpovednosť na projektoch spočívala hlavne v tom, aby projekty boli odovzdané včas, kvalitne, v budgete, ktorý je na nich určený a k spokojnosti zákazníka, ktorým bola FS.

Čo sa týka interného rozpočtu projektu v rámci Allexis s.r.o. jej Michal Suchoba zadal rozpočet nasledovne – 50 % mala vyčlenených na subdodávky, kde hlavným subdodávateľom bola firma QBSW a. s., čo mali nahlásené aj priamo v zmluvách s FS, 10 % zostávalo na neplánované výdavky a prevádzkové réžie spoločnosti Allexis s.r.o. a 40 % bolo prevádzaných na základe distribučnej zmluvy do ALLEXIS GROUP v Prahe ako licenčné poplatky, ktoré sa Michal rozhodol mať v Prahe. O ďalšom pohybe peňazí oboznámená nebola, teda ako platil ďalej ALLEXIS GROUP smerom na Maltu. Tieto licencie hradili vždy ku koncu roka aj napriek tomu, že niekedy tie peniaze nemali uhradené zo strany klienta – FR SR. Samotný klient často meškal s úhradami, hlavne začiatkom roka to bolo 4-5 mesiacov. V tom období mávali veľké

problémy s cash flow, nakoľko v tom období prebiehalo veľa akcií aj v zahraničí. S pánom Bahledom komunikovala vždy, keď potrebovali nejaké väčšie sumy na účasť v zahraničí alebo tiež koncom roka, keď sa platili licencie. Niekedy na jar 2018 alebo 2019 jej pán Bahleda volal, že sa nevie spojiť s Michalom Suchobom a že v Hiltone sú na neho všetci nahnevaní a že sa s ním musí spojiť. Keď sa spýtala, kto je nahnevaný, povedal jej iba, že „ten starší“. Takisto sa raz niekde v roku 2018 Roman Rybanský preriekol, že ide prezentovať výdavky ich firmy do Hiltonu.

Preplácanie výdavkov od spoločnosti ALLEXIS ASSETS prebiehalo tak, že za Allexis s.r.o. to väčšinou komunikoval pán Vízner, on pripravil prehľad nákladov, ktoré boli na propagáciu medzinárodného obchodu – prezentáciu firmy v zahraničí a faktúru, zavolať Bahledovi, odsúhlasili si to a pán Bahleda tie peniaze väčšinou aj uhradil a následne im dal vedieť, že ich uhradil. Niektoré väčšie výdavky hradil priamo a neboli prefakturované. O úhradách spoločnosti ALLEXIS ASSETS Suchobu ako majiteľa neinformovala, mali dohodu, že všetko má riešiť s pánom Bahledom.

Svedok Ing. Oto Pšenák uviedol, že v januári 2012 navrhol projekt virtuálnej registračnej pokladnice - VRP. V tom čase bol zamestnaný v spoločnosti Logica Slovakia, s.r.o. (ďalej Logica). Niekedy na prelome rokov 2012 a 2013 nastúpil na pozíciu riaditeľa tejto pobočky pán Milan Grega. V tom čase ako zamestnanec uvedenej spoločnosti vymyslel projekt VRP a spracoval ukážkovú aplikáciu, s ktorým projektom zvíťazil v internej inovačnej súťaži spoločnosti Logica. Pán Milan Grega následne oslovil FR SR s návrhom prezentovať tento projekt prezidentovi FR SR Františkovi Imreczemu. Dňa 29.01.2013 sa uskutočnilo stretnutie na FR SR, kde spoločne s pánom Gregom pánovi Imreczemu a jeho poradcovi prezentoval prototyp VRP. Prezentácia bola vykonaná s cieľom a snahou presvedčiť Finančné riaditeľstvo, že toto riešenie stojí za to, aby sa aj prípadne zmenil zákon. **Považuje za bežné, že dodávateľ prezentuje inovatívne riešenie štátnemu orgánu, pretože štátny orgán sám nevie posúdiť akú inováciu by potreboval, zväčša sa obracia na trh s dopytmi na úpravy a zlepšenia už existujúcich riešení.** Okrem uvedenej prezentácie sa na Finančnej správe uskutočnili ešte dve stretnutia. Jedno bolo s námestníkom prezidenta Finančnej správy pánom Kmetikom, na ktorom sa zúčastnil svedok a obchodná manažérka spoločnosti Logica a potom ďalšie, na ktorom sa spolu so zástupcami Finančnej správy zúčastnili aj zástupcovia spoločnosti DITEC. Na tomto stretnutí sa hľadalo miesto, kde by sa v rámci Finančnej správy toto nimi ponúkané riešenie dalo použiť. Ďalšie stretnutia už potom neboli. Pán Milan Grega vo februári 2014 odišiel zo spoločnosti Logica a nastúpil na miesto šéfa informatiky FR SR. Dňa 26.08.2014 spoločnosť Allexis s.r.o. vypracovala ponuku na obdobný projekt s rovnakým názvom, ktorý sa následne realizoval a od 01.04.2015 je na FR SR v prevádzke. O zámere FR SR realizovať projekt sa dozvedel z tlačovej konferencie ministra financií dňa 09.07.2014. **Svedok sa domnieva, že samotný zdrojový kód jeho riešenia spoločnosť Allexis s.r.o. nepoužila, ale prevzali celú myšlienku a vzory použitia, ktoré už boli spracované vo forme počítačového programu, preto sa na ne vzťahovala ochrana autorského práva a vo februári 2017 preto podal žalobu o určenie autorských práv k VRP na Okresnom súde Bratislava I a tento súdny spor prebieha doteraz.**

Michal Suchoba:

Idea, myšlienka vyjadrená v diele, vrátane počítačového programu, ani funkcionality počítačového programu, nie sú autorskoprávne chránené.

Ja som riešenie Ota Pšenáka pri vytvorení môjho riešenia Virtuálnej registračnej pokladnice nepoznal, rozhodne som ho nepoužil, ani som sa ním neinšpiroval.

Michal Suchoba:

Výpoveď svedka Pšenáka potvrdzuje, že je bežnou a legitímnou praxou, aby potenciálny dodávateľ alebo inovátor prezentoval inovatívne technologické riešenia potenciálnemu odberateľovi, vrátane subjektov verejného sektora. Verejný sektor spravidla nemá vedomosť o tom, aké konkrétne inovatívne riešenia sú na trhu dostupné, a nemá ani reálnu možnosť sa o nich inak dozvedieť, než prostredníctvom prezentácií zo strany trhu.

Takýto postup nemožno považovať za machinácie pri verejnom obstarávaní. Ide o štandardnú fázu oboznamovania sa s možnými riešeniami ešte pred rozhodnutím o spôsobe ich obstarania.

To korešponduje aj s výpoveďou Františka Imreczeho, ktorý potvrdil, že v mojom rodinnom dome v Limbachu sme diskutovali funkcionality ponúkaných riešení a ich potenciálny prínos pre Finančnú správu.

Samotná skutočnosť, že po týchto diskusiách v našom prípade nenasledoval proces verejného obstarávania, bola výsledkom rozhodnutia Finančnej správy po vyhodnotení splnenia podmienok na uplatnenie výnimky z verejného obstarávania. Ak boli splnené podmienky pre uplatnenie výnimky, čo si Finančné riaditeľstvo SR vyhodnotilo, aj na základe stanoviska ÚVO, nebol dôvod na realizáciu verejného obstarávania.

uskutočiteľnosti zistil v rámci civilného konania o jeho žalobe vo veci autorských práv, keď túto štúdiu potvrdil pán Imrecze, že bola a súčasne povedal, že ju urobila spoločnosť Allexis s.r.o.

Obžalovaný k výpovedi svedka poukázal na to, že svedok potvrdil, že jeho aktivity, ktoré vyvinul v snahe vypracovať a dodať riešenie FS považuje za štandardné predajné praktiky. Z pohľadu NAKA a pána prokurátora Repu, ale zrejme aj on machinoval verejné obstarávanie. Pritom robil to isté, čo obžalovaný, prezentoval svoju ideu s cieľom presvedčiť klienta o jej inovatívnosti a potrebe klienta na jej obstaranie.

Svedok Ing. Roman Rybanský uviedol, že pre spoločnosť Allexis s.r.o. robil finančné poradenstvo zamerané najmä na kontroľujúcu činnosť. Jednalo sa o prehľad výstupov nákladových položiek hlavne z bankových výpisov a sledovanie účelovosti týchto nákladov. V prípade sporných nákladových položiek sa bližšie informoval o ich účele a opodstatnenosti. Zmluva o poskytovaní poradenstva bola uzatvorená medzi spoločnosťou Allexis s.r.o. a E-Mon s.r.o. Asi v roku 2014 bol pozvaný do hotela Hilton, kde mali stretnutie v kancelárskych priestoroch na 10. poschodí, boli prítomní pán Jozef Brhel ml. a Michal Suchoba a tu sa dohodli na spolupráci. Následne ho pán Suchoba predstavil konateľke spoločnosti Allexis s.r.o. Rovčaninovej s tým, že tam bude vykonávať vyššie uvedené činnosti. Výstupy z činnosti vykonávanej od jesene 2014 zhruba do augusta 2020 boli prechádzané s Rovčaninovou na mesačnej báze a na rovnakej báze aj s Jozefom Brhelom ml. Kontaktoval ho Jozef Brhel ml. Na spomínanom stretnutí sa upresnilo to, že s Jozefom Brhelom ml. bude mať stretnutia zhruba na mesačnej báze, niekedy to bolo aj dva mesiace, čo záviselo od jeho pracovnej vytáženosti. Podklady z Allexis s.r.o. dostával od pána Víznera elektronicky mailom počas celého obdobia. Čo sa týka kontaktu s Jozefom Brhelom ml. tak vo vzťahu k nemu išlo o reportovanie o tých nákladových položkách. Stretnutia s Jozefom Brhelom ml. teda prebiehali zhruba na tej mesačnej báze s tým, že ho informoval o prípadných neštandardných nákladových položkách resp. o nákladových položkách ako celku, zoradených podľa jednotlivých projektových stredísk. Svedok mal vedomosť o existencii zmluvných vzťahov spoločnosti Allexis s.r.o. a tiež o existencii zmluvného vzťahu medzi spoločnosťou Allexis s.r.o. a FS. O tomto zmluvnom vzťahu vedel aj Jozef Brhel ml. okrem iného, pretože ho o ňom informoval. Požiadavka na reportovanie výsledkov spoločnosti Allexis s.r.o. Jozefovi Brhelovi ml. padla na prvom stretnutí od Jozefa Brhela ml. s tým, že pán Suchoba súhlasil. Čo sa odo neho chcelo, bolo zadefinované na tom prvom stretnutí a on to realizoval. Podobnú činnosť pre pána Jozefa Brhela ml. vykonával aj zhruba pred 6-7 rokmi v spoločnosti Disig, Suchobovi však neštandardné položky nereportoval, pretože taká požiadavka nebola.

Svedok Ing. Martin Hrnko po prečítaní listín zo zv. IV - zmluvy o poskytnutí služby č. 1. 1217 – 1222, dodatku č. 1 č. 1. 1223, zmluvy o poskytnutí služieb č. 1. 1261 – 1266, dodatku č. 1. 1259 – 1260, zmluvy o poskytnutí služby č. 1. 1236 – 1241, dodatku č. 1 č. 1. 1242 – 1244, dodatku č. 2 č. 1. 1245 – 1246, dodatku č. 3 č. 1. 1247, dodatku č. 4 č. 1. 1248 – 1249, zmluvy o poskytnutí služieb č. 1. 1253 – 1258, dodatku č. 1 č. 1. 1267 – 1268, zmluvy o poskytnutí služby č. 1. 1224 – 1229, dodatku č. 1 č. 1. 1230, zmluvy o poskytnutí služieb č. 1. 1277 – 1284, dodatku č. 1 č. 1. 1285 – 1286, dodatku č. 2 č. 1. 1287 – 1288, dodatku č. 3 č. 1. 1289 – 1291, dodatku č. 4 č. 1. 1292, dodatku č. 5 č. 1. 1293 – 1294 uviedol, že bol predsedom predstavenstva spoločnosti QBSW. Túto spoločnosť vlastnil a bol jej jediným majiteľom. Spoločnosť sa zaoberá vývojom softvérových aplikácií a poskytovaním s tým súvisiacich služieb. Má viac ako 150 zamestnancov. So spoločnosťou Allexis, s.r.o. mali asi od roku 2009 do roku 2021

obchodný vzťah súvisiaci najmä s poskytovaním služieb. Išlo napríklad o práce na projektoch pre Slovenskú poisťovňu – Allianz a tiež pre FS. Pre FS realizovali projekty ALLADIN, VRP, informačný systém kontrolných známok a projekt eKasa. Pokiaľ ide o práce pre spoločnosť Allexis s.r.o., tieto sa realizovali na základe zmlúv alebo objednávok. Za spoločnosť Allexis s.r.o. s nimi komunikovala hlavne pani Rovčaninová a pán Suchoba. Nikto iný. Komunikácia prebiehala vždy tak, že od pani Rovčaninovej im prišli nejaké požiadavky, alebo špecifikácia, čo je potrebné urobiť a na základe toho povedali, že koľko to bude stáť. Keď to bolo potrebné, prebehli aj rokovania s pánom Suchobom, ktorý sa podieľal a dával pozor na to, aby sa splnili ciele, ktoré bolo potrebné projektami dodávanými pre FS dosiahnuť. FR bolo známe, že spoločnosť QBSW je subdodávateľ, pretože ich zamestnanci vzhľadom na spôsob dodávky v utajenom režime boli uvedení ako osoby oprávnené oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami. Tiež sa zúčastňovali pracovných porád a riadiacich výborov na FS. **Predmetom dodávky QBSW pre Allexis s.r.o. bola customizácia licencií, nie vyhotovenie diela ako takého. Zdrojové kódy dostali k dispozícii od spoločnosti Allexis s.r.o., predpokladá že od pani Rovčaninovej. Pojem customizácia znamená, že tu existuje nejaké riešenie, ktoré sa upravuje tak, aby sa dosiahol očakávaný výsledok.** V prípade dodania riešenia na mieru ide o situáciu, keď na začiatku nemá zhotoviteľ nič a potrebuje podľa požiadaviek riešenie vytvoriť. Vo všeobecnosti je možné povedať, že pri akomkoľvek softvérovom projekte je na začiatku nejaký nápad, idea, ktorá sa formuluje do cieľov, požiadaviek, následne riešení, na čo nadväzuje programovanie a dielo ako také. Zákazník pripomienkuje dodávku diela a málokedy býva nositeľom inovácie. V prípade, že ide o inovatívne riešenie, pripraviť zadanie môžu zabezpečiť konzultačné služby, ktoré takéto zadanie vedú urobiť. Nespomína si, že by videl, aké bolo zadanie zo strany FR. Bolo však zrejmé, čo sa ide dodávať a tieto zadania dostali od spoločnosti Allexis s.r.o.

Opäť vo všeobecnosti platí, že v rámci dodávania takýchto riešení je nutné riešiť súčasne aj licenčné otázky. V prípade dodávok softwarových riešení pre FS Allexis s.r.o. komunikoval s koncovým užívateľom a QBSW zabezpečovala technickú realizáciu, ktorá spočívala aj v následných úpravách a rozširovaní diela. Pokiaľ boli prečítané zmluvy medzi spoločnosťou Allexis s.r.o. a spoločnosťou QBSW, ide o zmluvy, ktoré predložil svedok v prípravnom konaní a ide o všetky zmluvy, ktoré existovali medzi spoločnosťami Allexis s.r.o. a QBSW. Ceny boli stanovené korektne a zodpovedali náročnosti a rozsahu dodaných diel.

Projekty, na ktorých sa spoločnosť QBSW podieľala, ktoré boli dodávané pre Finančnú správu, považuje za úspešné, na prekvapenie fungujú. Na prekvapenie preto, že fungujú bez toho, aby k nim bola poskytovaná podpora. Je typické pri organizáciách v štátnej správe, že tieto nie sú spôsobilé poskytovať podporu, pričom podpora by mala fungovať na princípe 24/7 pokiaľ ide o jej dostupnosť. Z verejne dostupných zdrojov, konkrétne z centrálného registra zmlúv, má vedomosť, že v súčasnej dobe má byť vo forme externého dodávateľa poskytovaná podpora iba v prípade projektu e-Kasa. Podpora ako taká vo vzťahu k riešeniam pre Finančnú správu dodávaných spoločnosťou Allexis s.r.o. nebola predmetom zmluvných vzťahov medzi Allexis s.r.o. a QBSW.

Svedkyňa Ing. Katarína Brtáňová uviedla, že na ÚVO pracovala až do odchodu do starobného dôchodku vo funkcii riaditeľky odboru metodiky. Nespomína si, že by FS resp. Finančné riaditeľstvo SR v roku 2013 malo podanú nejakú žiadosť o metodické usmernenie. Stanovisko vypracované podpredsedom ÚVO Andrejom Holákom dňa 22.11.2013 adresované prezidentovi FS svedkyňa nepoznala a o jeho spracovaní nemala vedomosť. Predložená listina

Michal Suchoba:

Výpoveď svedka Hrnka potvrdzuje, že subdodávateľ QBSW sa nepodieľal na vytvorení pôvodného diela pre Finančné riaditeľstvo SR, ale vykonával výlučne jeho customizáciu, t. j. úpravy už existujúcich riešení s cieľom dosiahnuť požadovaný výsledok. Zároveň potvrdil, že QBSW pracoval so zdrojovými kódmi poskytnutými spoločnosťou Allexis.

Išlo o (pôvodné) riešenia, ktoré som vytvoril ešte pred ich nasadením na Finančnej správe, ktoré som prezentoval Františkovi Imreczemu a Danielovi Čechovi a ktoré som následne vložil do spoločnosti Allexis Assets Limited. Majiteľom autorských práv k týmto riešeniam bola spoločnosť Allexis Assets Limited, ktorá na ich použitie poskytla licenciu spoločnosti ALLEXIS GROUP, a tá následne poskytla sublicenciu spoločnosti Allexis.

Odmena za poskytnutie sublicencie bola stanovená výnosovou metódou vo výške 40 % z tržieb dosiahnutých z plnení pre Finančné riaditeľstvo SR.

Náklady spoločnosti Allexis na sublicenčné poplatky platené spoločnosti ALLEXIS GROUP tak predstavovali legitímne náklady priamo súvisiace s realizáciou dodávok informačných systémov a služieb ich podpory pre Finančné riaditeľstvo SR (k tomu viď poznámka na str. 36).

obsahom zodpovedá metodickému usmerneniu tak, ako ho vypracovávali. Odlišné je to v tom, že metodické usmernenie bolo nazvané ako metodické usmernenie a v texte sa uvádzal tiež pojem metodické usmernenie. To sa snažili striktné dodržiavať, nakoľko tá činnosť im vyplývala priamo zo zákona. Forma osobného listu či už od pani predsedníčky alebo podpredsedu nebola síce bežná, ale stávalo sa to. Zaevidovanie žiadosti resp. podnetu ako aj následného výstupu pre žiadateľa prebiehalo tak, že to dostali z podateľne na odbor, asistentka to zapísala, svedkyňa ako riaditeľka to rozdelila a dala príslušnému referentovi a potom, keď to referent vypracoval, prišlo to jej na kontrolu a potom ako to odsúhlasila, tak to išlo potom na sekretariát a ten to následne dal do podateľne na expedíciu. Pošta sa centrálné evidovala. Naspäť už išla priamo z odboru do podateľne. V takomto prípade, ako jej bol predložený list podpredsedu ÚVO, aj tu platí, že jej musela byť doručená žiadosť zo sekretariátu podpredsedu, pripravil sa návrh a znova sa poslal na sekretariát podpredsedu. Žiadosť sa musela opečiatkovať a pridať číslo, následne bol tiež zaevidovaný aj na odbore v podaciach denníkoch a referent musel aj podpísať, že si tú žiadosť prevzal. Na odpovediach sa potom táto spisová značka uvádzala. Nakoľko v predloženej listine ide o list podpredsedu ÚVO uvádza, že takýto osobný list nemusel obsahovať spisovú značku, ale má za to, vychádzajúc z jej vedomosti, že na sekretariáte predsedu a podpredsedov ÚVO existoval denník došlej pošty alebo podací denník, že listiny, ktoré boli funkcionárom zasielané priamo alebo boli priamo odovzdané, boli evidované v tomto denníku – v podacej knihe. Z tohto hľadiska nepovažuje za nezvyčajné, že existuje list priamo od podpredsedu ÚVO, ale myslí si, že určite bol na jeho úrade evidovaný. V prípade, že by sa podpredseda obrátil na jej oddelenie, aby oddelenie spracovalo návrh odpovede, tak tento návrh odpovede z ich strany by ich spisovú značku neobsahoval.

Z listiny, ktorá jej bola predložená nevyplýva súhlas ÚVO s udelením výnimky.

Obžalovaného nepozná, nemá vedomosť, že by bol účastný nejakých procesov verejného obstarávania.

Svedkyňa Ing. Zuzana Horváthová uviedla, že na Úrade pre verejné obstarávanie pôsobila od roku 2000 do konca roku 2017, pôsobila v oblasti metodického usmerňovania a to na pozícii vedúca oddelenia metodiky. Celkovo si na stretnutie s niekým z FS nespomína a to ani v roku 2013.

Vo všeobecnosti platí, že po tom, ako prišli písomné žiadosti o metodické usmernenie, tak ju prideliť jednotlivým referentom, ktorí vypracovali odpoveď. Tento návrh odpovede ona potom skontrolovala a posunula následne riaditeľke pani Brtáňovej a po jej schválení sa to expedovalo. O zriadení nejakej pracovnej skupiny k výkladu výnimky zo zákona o VO na základe žiadosti FS nemá vedomosť. O stanovisku vypracovanom podpredsedom ÚVO Andrejom Holákom dňa 22.11.2013 adresovanom prezidentovi FS, ktoré jej bolo predložené na nahliadnutie, nemá žiadnu vedomosť. Ak bola žiadosť adresovaná na funkcionárov ÚVO, tak vybavenie záviselo od problematiky. Ak sa to týkalo metodického usmernenia, tak to prišlo na odbor metodiky, tu sa pripravila odpoveď a návrh odpovede išiel funkcionárovi naspäť. Občas sa stávalo, že vedúci predstavitelia ÚVO priamo odpovedali žiadateľom a teda mohlo sa stať, že ich odpovede mali rovnakú formu ako táto listina – formu osobného listu. Na predloženej listine nevidí spisovú značku, pričom platí, že každá listina na ÚVO mala pridelená svoju spisovú značku a bola evidovaná. Predloženú listinu nepovažuje za takú, ktorá by vybočovala z toho, akým spôsobom sa spracovávali na ÚVO metodické usmernenia, nakoľko obsahuje aj konštatovanie o zodpovednosti obstarávateľa akú formu zvolí. Metodické

Michal Suchoba:

Svedkyňa Brtáňová potvrdila, že na forme stanoviska ÚVO od podpredsedu JUDr. Andreja Holáka nebolo nič neobvyklé, a nakoľko išlo o formu osobného listu, stanovisko ÚVO nemuselo obsahovať spisovú značku.

Výpoveď svedkyne Brtáňovej tak rozptýlila akékoľvek pochybnosti o forme stanoviska ÚVO, ako aj absencii spisovej značky, na ktorú opakovane upozorňoval prokurátor, a ktorú súd uviedol aj vo výroku rozsudku.

usmernenie nemá vo vzťahu k procesu VO záväzný charakter, aj podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a to do súčasnosti.

Na základe návrhov strán boli na hlavných pojednávaniach prečítané a oboznámené nasledovné **listinné dôkazy**:

Na návrh prokurátora počas výsluchu svedka Ing. Daniela Čecha listina označená ako **„Zdôvodnenie výnimky z pravidiel a postupov vo verejnom obstarávaní vo vzťahu k uplatneniu mimoriadnych bezpečnostných opatrení“** zo zv. XI č. 1. 3982.

Ide o dokument, ktorý svedok Ing. Daniel Čech uvádza vo svojej výpovedi ako dokument, ktorý vypracoval na základe pokynu odsúdeného Františka Imreczeho.

Je v rozsahu jeden a pol strany formátu A4, pričom použitie výnimky z pravidiel a postupov vo verejnom obstarávaní je odôvodnené tým, že daňové podvody veľkého rozsahu realizujú hlavne organizované skupiny a odhaľovanie týchto činov je citlivé a vyžaduje najvyššiu mieru dôvernosti a utajenia, a to nielen návrh riešenia, ale celý súbor informácií a najmä celý špeciálne vyvinutý systém spracovania týchto informácií. Preto štátny orgán potrebuje zaistiť bezpečnosť informácií, procesov, vyšetrovacích úkonov. FS pripravuje Projekt na budovanie systému na boj proti daňovým podvodom a rizikám, ktorý bude realizovať externý dodávateľ v spolupráci so zamestnancami FS v rámci čoho sa dodávateľ oboznámi s procesmi a dokumentami týkajúcimi sa prípravy, zabezpečenia kontrol, opatrení na podnet štátnych orgánov, súčasne sa oboznámi s opatreniami na potláčanie daňových trestných činov, získa informácie o databázach FS, existujúcich a pripravovaných vyšetrovaniach, ktoré informácie tvoria utajovanú skutočnosť podľa zákona 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností. Do procesu organizovaných trestných činov budú zahrnuté databázy Ministerstva vnútra SR, FS, ako aj iných orgánov štátnej správy a je potrebné zabezpečiť bezpečnosť spracovávaných údajov v niektorých vysoko citlivých databázach (Register obyvateľov, Denník vyšetrovacích spisov, databáza vyšetrovaných subjektov atď.).

Súčasne tento dokument odôvodňuje použitie výnimky z pravidiel a postupov vo verejnom obstarávaní tým, že ak by výnimka nebola uplatnená, musel by verejný obstarávateľ poskytnúť informácie, ktorých prístupnosť sa považuje za odporujúcu základným záujmom bezpečnosti Slovenskej republiky. Bezpečnosť dodávok súvisiacich s budovaním Projektu nemôže byť dostatočne garantovaná opatreniami prijatými podľa práva EÚ t. j. s použitím pravidiel a postupov vo verejnom obstarávaní, lebo ide o citlivú zákazku/dodávku, ktorá si vyžaduje mimoriadne vysokú mieru dôvernosti, keďže ide o zákazku/dodávku určenú na ochranu hraníc schengenskej dohody, boj proti organizovanému zločinu a dodávku týkajúcu sa citlivých činností, ktoré vykonáva FS v súčinnosti s policajnými alebo bezpečnostnými zložkami, pričom zníženie miery daňových podvodov je základným záujmom SR ako aj EÚ a preto je potrebné použiť mimoriadne bezpečnostné opatrenia na ochranu základných záujmov SR.

Rovnako na návrh prokurátora počas výsluchu Ing. Daniela Čecha bol prečítaný **„List Adreja Holáka, podpredsedu ÚVO z 22.11.2013“** na č. 1. 3396 – 3400 zv. IX.

List je s hlavičkou podpredsedu Úradu pre verejné obstarávanie Andreja Holáka, datovaný 22.11.2013, bez spisovej značky adresovaný prezidentovi FS. Konštatuje sa v ňom, že je odpoveďou na žiadosť z 25.10.2013, v ktorej sa o. i. malo uvádzať, že v prípade využitia postupu zadávania zákazky v zmysle zákona o verejnom obstarávaní, by išlo o zákazku

zadávanú pre neobmedzený počet záujemcov, čo by v súvislosti s nevyhnutnosťou získania bezpečnostnej previerky už v priebehu verejného obstarávania bolo vo vzťahu k záujemcom nereálne, nehospodárne a súčasne finančne a časovo náročné.

Podpredseda ÚVO v liste konštatuje, že za predpokladu, že verejný obstarávateľ v celom procese zadávania a realizácie Projektu bude musieť postupovať v zmysle ustanovení zákona o ochrane utajovaných skutočností a jeho vykonávacích predpisov, je oprávnený aplikovať výnimku z povinného použitia postupov verejného obstarávania v zmysle zákona o verejnom obstarávaní. Aj napriek tomu však z hľadiska dodržania princípu transparentnosti sa odporúča nezadať zákazku bez toho, aby verejný obstarávateľ vykonal dostatočný prieskum trhu, resp. vypracoval štúdiu uskutočniteľnosti, v rámci ktorých je vhodné identifikovať subjekty, ktoré majú skúsenosti s realizáciou podobných projektov a zároveň disponujú potrebnými oprávneniami resp. osvedčeniami na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami, resp. sú schopné toto oprávnenie získať. Na záver sa konštatuje, že za aplikáciu zákona o verejnom obstarávaní, za výber a následné použitie postupu pri zadávaní zákazky je zodpovednosť na verejnom obstarávateľovi. V prípade, že tento využije výnimku z aplikácie zákona, je povinný odôvodniť splnenie relevantnej podmienky.

Na návrh obhajcu boli prečítané listiny - **Zdôvodnenie výnimky z pravidiel a postupov vo VO** z č. l. 3605 – 3675, **Zdôvodnenie výnimky z pravidiel a postupov vo VO (LYNX)** č. l. 3677 a **Dokument týkajúci sa opisu projektu spoločnosti LYNX** č. l. 3678 – 3686 zv. X, ktoré listiny boli FS predložené ku kontrole vykonávanej ÚVO č. 16861-7000/2017-OD/3 dňa 20.09.2018, pričom je zrejmé, že samotné zdôvodnenie „výnimky“ je obsiahlejšie, je v rozsahu siedmych strán formátu A4 s pripojením ďalších dokumentov oproti zdôvodneniu vypracovanému svedkom Ing. Čechom. Ide o následnú argumentáciu FS ku kontrole ÚVO.

V rámci výsluchu svedka JUDr. Ľudovíta Makóa boli prečítané **záznam z č. l. 28 – 30 a uznesenie z č. l. 31 – 40 zv. I. spisu**, z ktorých vyplýva, že 29.01.2021 bolo JUDr. Ľudovítovi Makóovi dočasne odložené vznesenia obvinenia za skutok v bode 3/ kvalifikovaný ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, pričom iným osobám bolo za ten istý skutok v rovnaký deň vznesené obvinenie, k čomu platí stanovisko súdu uvedené pri výsluchu svedka JUDr. Makóa, že evidentne nejde o vec, ktorá by mala súvis s vecou obžalovaného Ing. PhDr. Michala Suchobu.

Ďalej boli prečítané listiny zo zv. IV - **zmluva o poskytnutí služby č. l. 1217 – 1222, dodatok č. 1 č. l. 1223, zmluva o poskytnutí služieb č. l. 1261 – 1266, dodatok č. 1 č. l. 1259 – 1260, zmluva o poskytnutí služby č. l. 1236 – 1241, dodatok č. 1 č. l. 1242 – 1244, dodatok č. 2 č. l. 1245 – 1246, dodatok č. 3 č. l. 1247, dodatok č. 4 č. l. 1248 – 1249, zmluva o poskytnutí služieb č. l. 1253 – 1258, dodatok č. 1 č. l. 1267 – 1268, zmluva o poskytnutí služby č. l. 1224 – 1229, dodatok č. 1 č. l. 1230, zmluva o poskytnutí služieb č. l. 1277 – 1284, dodatok č. 1 č. l. 1285 – 1286, dodatok č. 2 č. l. 1287 – 1288, dodatok č. 3 č. l. 1289 – 1291, dodatok č. 4 č. l. 1292, dodatok č. 5 č. l. 1293 – 1294**, ktoré poskytol svedok Ing. Martin Hrnko a v ktorých ide o všetky zmluvy, na základe ktorých spoločnosť QBSW dodala Allexis s.r.o. v rámci subdodávky informačné systémy pre FS, z ktorých súd zistil náklady spoločnosti Allexis s.r.o. k ustáleniu výšky škody v zmysle ustálenej súdnej praxe.

Ide o celkovú sumu 32.413.538,40 eur, ktorá pozostáva z platieb vyplatených QBSW v rokoch 2003 až 2019 v celkovej sume 26.741.282 eur bez DPH, čo je 32.089.538,40 eur

s DPH, a z platieb na základe licenčnej zmluvy č. 461 od 01.04.2015 do 31.12.2015 v celkovej sume 324.000 eur.

Ďalej boli prečítané **Rámcová zmluva o dielo, Rámcová licenčná zmluva a Rámcová zmluva o poskytnutí služieb zo dňa 27.12.2013, Dodatok č. 1 k Rámцovej zmluve o dielo, Rámцovej licenčnej zmluve a Rámцovej zmluve o poskytovaní služieb, Dodatok č. 2 k Rámцovej zmluve o dielo, Rámцovej licenčnej zmluve a Rámцovej zmluve o poskytovaní služieb, Dodatok č. 3 k Rámцovej zmluve o dielo, Rámцovej licenčnej zmluve a Rámцovej zmluve o poskytnutí služieb v znení Dodatku č. 1 a Dodatku č. 2, Dodatok č. 4 k Rámцovej zmluve o dielo, Rámцovej licenčnej zmluve a Rámцovej zmluve o poskytnutí služieb v znení Dodatku č. 1, Dodatku č. 2 a Dodatku č. 3, Dodatok č. 5 k Rámцovej zmluve o dielo, Rámцovej licenčnej zmluve a Rámцovej zmluve o poskytnutí služieb v znení Dodatku č. 1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3 a Dodatku č. 4, Dodatok č. 6 k Rámцovej zmluve o dielo, Rámцovej licenčnej zmluve a Rámцovej zmluve o poskytnutí služieb v znení Dodatku č. 1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3, Dodatku č. 4 a Dodatku č. 5, Dodatok č. 7 k Rámцovej zmluve o dielo, Rámцovej licenčnej zmluve a Rámцovej zmluve o poskytnutí služieb v znení Dodatku č. 1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3, Dodatku č. 4, Dodatku č. 5 a Dodatku č. 6, Dodatok č. 8 k Rámцovej zmluve o dielo, Rámцovej licenčnej zmluve a Rámцovej zmluve o poskytnutí služieb v znení Dodatku č. 1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3, Dodatku č. 4, Dodatku č. 5, Dodatku č. 6 a Dodatku č. 7, Dodatok č. 9 k Rámцovej zmluve o dielo, Rámцovej licenčnej zmluve a Rámцovej zmluve o poskytnutí služieb v znení Dodatku č. 1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3, Dodatku č. 4, Dodatku č. 5, Dodatku č. 6, Dodatku č. 7 a Dodatku č. 8, Dodatok č. 10 k Rámцovej zmluve o dielo, Rámцovej licenčnej zmluve a Rámцovej zmluve o poskytnutí služieb v znení Dodatku č. 1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3, Dodatku č. 4, Dodatku č. 5, Dodatku č. 6, Dodatku č. 7, Dodatku č. 8 a Dodatku č. 9, Štúdie uskutočniteľnosti, Čiastková zmluva o dielo a čiastková licenčná zmluva z 29.10.2014, Dodatok č. 1 k Čiastkovej zmluve o dielo a čiastkovej licenčnej zmluve, Dodatok č. 2 k Čiastkovej zmluve o dielo a čiastkovej licenčnej zmluve v znení Dodatku č. 1, Dodatok č. 3 k Čiastkovej zmluve o dielo a čiastkovej licenčnej zmluve v znení Dodatku č. 1 a Dodatku č. 2, Dodatok č. 4 k Čiastkovej zmluve o dielo a čiastkovej licenčnej zmluve v znení Dodatku č. 1, Dodatku č. 2 a Dodatku č. 3, Dodatok č. 5 k Čiastkovej zmluve o dielo a čiastkovej licenčnej zmluve v znení Dodatku č. 1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3 a Dodatku č. 4, Dodatok č. 6 k Čiastkovej zmluve o dielo a čiastkovej licenčnej zmluve v znení Dodatku č. 1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3, Dodatku č. 4 a Dodatku č. 5, Dodatok č. 7 k Čiastkovej zmluve o dielo a čiastkovej licenčnej zmluve v znení Dodatku č. 1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3, Dodatku č. 4, Dodatku č. 5 a Dodatku č. 6, Dodatok č. 8 k Čiastkovej zmluve o dielo a čiastkovej licenčnej zmluve v znení Dodatku č. 1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3, Dodatku č. 4, Dodatku č. 5, Dodatku č. 6 a Dodatku č. 7, Dodatok č. 9 k Čiastkovej zmluve o dielo a čiastkovej licenčnej zmluve v znení Dodatku č. 1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3, Dodatku č. 4, Dodatku č. 5, Dodatku č. 6, Dodatku č. 7 a Dodatku č. 8, Čiastková licenčná zmluva z 1.10.2014, Čiastková licenčná zmluva a čiastková zmluva o poskytovaní služieb z 16.12.2014, Dodatok č. 1 k Čiastkovej licenčnej zmluve a čiastkovej zmluve o poskytovaní služieb, Dodatok č. 2 k Čiastkovej licenčnej zmluve a čiastkovej zmluve o poskytovaní služieb, Dodatok č. 3 k Čiastkovej licenčnej zmluve a čiastkovej zmluve o poskytovaní služieb v znení Dodatku č. 1 a Dodatku č. 2, Dodatok č. 4 k Čiastkovej licenčnej zmluve a čiastkovej zmluve o poskytovaní služieb v znení Dodatku č. 1 a Dodatku č. 2 a Dodatku č. 3, Dodatok č. 5 k Čiastkovej licenčnej zmluve a čiastkovej zmluve o poskytovaní služieb v znení Dodatku**

č. 1 a Dodatku č. 2 a Dodatku č. 3 a Dodatku č. 4, Dodatok č. 6 k Čiastkovej licenčnej zmluve a čiastkovej zmluve o poskytovaní služieb v znení Dodatku č.1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3, Dodatku č. 4 a Dodatku č. 5, Dodatok č. 7 k Čiastkovej licenčnej zmluve a čiastkovej zmluve o poskytovaní služieb v znení Dodatku č.1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3, Dodatku č. 4, Dodatku č. 5 a Dodatku č. 6, Dodatok č. 8 k Čiastkovej licenčnej zmluve a čiastkovej zmluve o poskytovaní služieb v znení Dodatku č.1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3, Dodatku č. 4, Dodatku č. 5, Dodatku č. 6 a Dodatku č. 7 a Dodatok č. 9 k Čiastkovej licenčnej zmluve a čiastkovej zmluve o poskytovaní služieb v znení Dodatku č.1, Dodatku č. 2, Dodatku č. 3, Dodatku č. 4, Dodatku č. 5, Dodatku č. 6, Dodatku č. 7 a Dodatku č. 8 na č. I. 2030 – 2562 zv. VI., z ktorých vyplýva celý zmluvný základ dojednania dodávky informačných systémov spoločnosťou Allexis s.r.o. pre FS, ako aj dohodnutá výška plnení tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

Zápisnica o vydaní veci zo dňa 10.06.2021 a výpisy z účtov vo zv. VII. č. I. 2668–2912, preukazuje, že obžalovaný Ing. PhDr. Michal Suchoba vydal výpisy z účtov z bánk, z ktorých potom vyplýva pohyb finančných prostriedkov na jednotlivých účtoch na základe zmlúv alebo faktúr.

K tomu obžalovaný uviedol, že každá z oboznámených platieb bola zachytená v účtovníctve spoločnosti, boli auditované a ide o platby za majetkové práva týkajúce sa licencií, ktoré on ako autor previedol na spoločnosť ALLEXIS ASSETS. Považuje za absurdné, že čelí obžalobe za legalizáciu výnosov z trestnej činnosti a pýta sa, či platby zo spoločnosti ALLEXIS ASSETS naspäť do spoločnosti Allexis s.r.o., teda do spoločnosti, odkiaľ mali pochádzať prostriedky, ktoré mali byť legalizované, či je možné považovať toto za oprávnený záver o legalizácii, že by sa prostriedky v celkovej výške 700 tisíc eur vracali naspäť na samý začiatok, aby to zasvietilo u všetkých kontrolných inštitúcií.

Výzva a zápisnica o vydaní veci zo dňa 24.02.2023 na č. I. 2918 – 2920 zv. VII preukazuje, že obžalovaný v prípravnom konaní vydal sumu 400.000 eur ako výnos z trestnej činnosti.

K tejto skutočnosti bola na návrh obžalovaného **prečítaná jeho emailová komunikácia s vtedajšou obhajkyňou – email od valková & partners z 30.1.2022 adresovaný obžalovanému a prílohy, prípis pre pani Barčákovú a stanovisko o dobrovoľnom vydaní finančných prostriedkov datované 1.2.2022**, pričom obsah tejto komunikácie obžalovaný vysvetlil tým, že na vydanie 400.000 eur bol zmanipulovaný jeho vtedajšou obhajkyňou. Telefonicky od nej žiadal vysvetlenie, prečo má vydať finančné prostriedky a prečo v tejto sume. Bolo mu povedané, že aj Fero Imrecze vydal finančné prostriedky, konkrétne 200 tisíc eur a preto obžalovaný musí vydať viac. Keď to urobí, potom bude jeho vec vylúčená na samostatné konanie a následne bude trestné stíhanie podmienene zastavené. K naplneniu tejto dohody v celom rozsahu nakoniec nedošlo. Výpismi z účtu môže doložiť, že nešlo o jeho finančné prostriedky. Musel si ich požičať zo spoločnosti 911 Car Boutique, a. s. Na otázku, či má v tejto spoločnosti majetkovú účasť sa nevedel vyjadriť, ide o spoločnosť jeho manželky.

Zo zv. VIII boli prečítané výpisy z účtu spoločnosti Allexis s.r.o. vedený vo VÚB, a.s. IBAN SK65 0200 0000 0027 0691 3951, obžalovaného Ing. PhDr. Michala Suchobu vedený v Tatra banke, a.s. IBAN SK58 1100 0000 0029 3648 2982, spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s. za obdobie od 23.12.2014 (číslo výpisu 1/2014) do 01.02.2021 (číslo výpisu 1/2021) vedený v J&T banke Česká republika IBAN CZ14 5800 0000 0025 0005 1698 v mene EUR,

ALLEXIS GROUP a.s. vedený v J&T banka Česká republika IBAN CZ41 5800 0000 0000 0213 0298 v mene CZK za obdobie od 04.07.2013 (číslo výpisu 2/2013) do 01.02.2021 (číslo výpisu 1/2021), spoločnosti ALLEXIS ASSETS LIMITED vedený v PPF Banka Česká republika IBAN CZ93 6000 0000 0060 5682 0005 v mene EUR za obdobie od 30.06.2016 do 31.12.2016 a za obdobie od 03.02.2017 do 04.11.2020, a zo zv. 21 faktúry k prevodom peňažných prostriedkov z bankového účtu spoločnosti Allexis Assets Ltd. na bankový účet spoločnosti Allexis s.r.o. a dodacie listy.

Uvedené listiny preukazujú, že dňa 20.03.2014 obdržala spoločnosť Allexis s.r.o. v nadväznosti na zmluvné vzťahy s FR SR prvú platbu v sume 2.985.480 eur. Následne v prospech účtu spoločnosti Allexis s.r.o. boli od FR SR pripísané finančné prostriedky na základe zmlúv a dodatkov v roku 2014 v celkovej výške 7.548.332,76 eur, v roku 2015 v celkovej výške 14.596.133,64 eur, v roku 2016 v celkovej výške 11.692.036,80 eur, v roku 2017 v celkovej výške 9.652.960,00 eur, v roku 2018 v celkovej výške 10.597.911,60 eur, v roku 2019 v celkovej výške 5.321.606,80 eur, v roku 2020 v celkovej výške 5.669.635,35 eur.

Z účtu spoločnosti Allexis s.r.o. boli v prospech účtu spoločnosti ALLEXIS GROUP a. s. IBAN CZ14 5800 0000 0025 0005 1698 postupne zaslané platby v celkovej výške 19.887.439,30 eur, dňa 19.02.2015 suma vo výške 1.516.110,92 eur, dňa 19.02.2015 suma vo výške 250.000 eur, dňa 20.02.2015 suma vo výške 250.000 eur, dňa 16.06.2015 suma vo výške 250.000 eur, dňa 17.06.2015 suma vo výške 250.000 eur, dňa 25.01.2016 suma vo výške 3.800.000 eur, dňa 23.09.2016 suma vo výške 1.065.377,92 eur, dňa 27.12.2016 suma vo výške 4.208.577,60 eur, dňa 27.12.2017 suma vo výške 3.135.038,93 eur, dňa 28.12.2018 suma vo výške 3.304.019,60 eur, dňa 31.12.2019 suma vo výške 1.858.314,33 eur.

Z výpisu účtu spoločnosti ALLEXIS GROUP a. s. IBAN CZ14 5800 0000 0025 0005 1698 vyplýva, že okrem platieb od spoločnosti Allexis s.r.o. bolo na ňom realizovaných niekoľko pravidelných debetných platieb v rádo vo tisíckach v prospech maltských účtov. Na účet spoločnosti ALLEXIS ASSETS LIMITED IBAN CZ93 6000 0000 0060 5682 0005 boli vykonané platby v celkovej výške 16.477.004,26 eur.

Dňa 09.12.2020 bola v prospech účtu ALLEXIS GROUP a. s. IBAN CZ14 5800 0000 0025 0005 1698 pripísaná platba od spoločnosti BLOCK22INVEST za podiel Allexis s.r.o. v sume 500.000 eur.

Z účtu spoločnosti ALLEXIS ASSETS LIMITED, IBAN CZ93 6000 0000 0060 5682 0005 boli zrealizované platby v prospech účtu spoločnosti PRENMOR FINANCE LIMITED vedený v J&T banka ČR IBAN: CZ92 5800 0000 0025 0006 7948 dňa 29.11.2016 v sume 764.928 eur, dňa 29.11.2016 v sume 1.000.000 eur, dňa 18.01.2017 v sume 507.656 eur, dňa 09.07.2019 v sume 1.250.000 eur. Celkovo tak boli pripísané platby 4.777.584 eur. Platby s označením dividendy boli v celkovej výške 4.577.584 eur.

Na účet obžalovaného Ing. PhDr. Michal Suchoba vedený v Tatra banke, a.s. z účtu spoločnosti ALLEXIS ASSETS LIMITED, IBAN CZ93 6000 0000 0060 5682 0005 bola pripísaná dňa 30.08.2016 suma vo výške 764.928 eur, dňa 29.11.2016 suma vo výške 1.000.000 eur, dňa 16.01.2017 suma vo výške 507.656 eur, dňa 30.03.2017 suma vo výške 1.500.000 eur a dňa 08.02.2018 suma vo výške 1.200.000 eur. Dňa 17.06.2019 bola v prospech účtu Michala Suchobu v SAE realizovaná platba vo výške 200.000 eur, dňa 08.07.2019 platba vo výške

Michal Suchoba:

Aj na tomto mieste súd správne sumarizuje úhrady Finančného riaditeľstva SR na účet spoločnosti Allexis, ktorých súčet v období od roku 2014 do 2019 je 59.408.981,60 €.

Napriek tomu vo výroku rozsudku (viď str. 3) súd uvádza celkovú sumu úhrad Finančného riaditeľstva SR na účet spoločnosti Allexis do roku 2019 v nesprávnej výške 53.882.133,00 €.

800.000 eur, dňa 18.11.2019 platba vo výške 442.398 eur. Celková výška prijatých platieb tak predstavuje sumu 6.414.982 eur.

K tomu obžalovaný uviedol, že všetky platby boli evidované v účtovníctve, boli podané daňové priznania a taktiež boli auditované nezávislými auditorskými spoločnosťami. Spoločnosť ALLEXIS ASSETS získala certifikát, že jej činnosť je v súlade so zákonmi Malty. Platby medzi obžalovaným a ALLEXIS ASSETS boli kontrolované orgánmi Spojených Arabských Emirátov. Žiadny z orgánov tretích strán nikdy nevyhodnotil tieto prostriedky ako prostriedky, ktoré by pochádzali z trestnej činnosti, alebo z nejakej legalizačnej schémy.

Zo zv. IX bola prečítaná odpoveď ÚVO zo dňa 28.01.2021 na č. I. 3340 – 3342, z ktorej vyplýva, že predmetom kontroly boli okrem dodatkov č. 51 a 54 k zmluve o dielo so spoločnosťou Beset s.r.o. zmluva o dielo zo 17.09.2013 (KVDPH) so spoločnosťou LYNX s.r.o., a dodatky k nej, ako aj Rámcová zmluva o dielo, Rámcová licenčná zmluva, Rámcová licenčná zmluva o poskytovaní služieb z 27.12.2013 a nasledovné dodatky a čiastkové zmluvy so spoločnosťou Allexis s.r.o., na ktoré sa vzťahuje režim utajenia „Vyhraďené“. Výsledkom kontroly pre zmluvy a dodatky uzavreté do 17.04.2016 je Protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona č. 25/2006 Z. z. v znení Dodatku č. 1 k Protokolu č. 16861-6000/2017-OD/17. Predmetná kontrola bola právoplatne ukončená 15.11.2019 prerokovaním Protokolu v znení Dodatku č. 1. Výsledkom konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného pre zmluvy a dodatky uzavreté po 18.04.2016 je Rozhodnutie č. 12289-6000/2018-OD/11 z 10.12.2019, ktoré bolo potvrdené Rozhodnutím Rady úradu č. 2623-9000/2020 z 19.03.2020. Predmetné konanie bolo právoplatne skončené 19.03.2020. Protokol v znení dodatku č. 1, prvostupňové a druhostupňové rozhodnutia je potrebné vnímať vo vzájomnej súvislosti a nadväznosti, nakoľko úrad procesne rozdielne postupoval z dôvodu zmeny legislatívy. Konanie o uložení pokuty vo veci správneho deliktu voči FR pri uzatváraní Dodatkov č. 5 až 9 k Rámcovej zmluve o dielo, predmetom ktorej je plánovanie, riadenie a výkon kontroly, Dodatkov č. 4 až 7 k Čiastkovej zmluve o dielo zo dňa 29.10.2014, pri uzatváraní Dodatkov č. 5 až 8 k Čiastkovej licenčnej zmluve z 1.10.2014 bolo prerušené z dôvodu podania žaloby FR SR na KS Bratislava o preskúmanie zákonnosti druhostupňového rozhodnutia úradu, ktoré je podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní. Konanie je vedené na súde pod sp. zn. 6S 91/2020.

Súčasne OČTK boli predložené fotokópie listín vypracované spoločnosťami Allexis s.r.o. a IQUAP pred uzavretím Rámcovej zmluvy o dielo, ktoré ÚVO zaslalo v priebehu kontroly FR.

Pokiaľ ide o list podpredsedu ÚVO JUDr. Andreja Holáka úrad uviedol, že na základe otázky z ministerstva financií zistil, že tento list vo svojej evidencii neeviduje.

Protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 16861-6000/2017-OD/15 zo 14.10.2019, Dodatok č. 1 k Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní z 18.10.2019 a zápisnica o prerokovaní protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o VO z 15.11.2019 zo zv. IX preukazujú, že kontrola ÚVO dospela k záveru, že kontrolovaný FR svojím postupom porušil zákon o verejnom obstarávaní, resp. konal v rozpore s ním nakoľko o. i. v súvislosti s uzavretím Rámcovej zmluvy a dodatkov č. 2 až 4 postupoval v rozpore s § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní, konkrétne princípom transparentnosti, princípom rovnakého zaobchádzania uchádzačov alebo záujemcov a princípom hospodárnosti a efektívnosti, v dôsledku čoho postupoval v rozpore s § 9 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, keďže

Michal Suchoba:

ÚVO začal a následne prerušil konanie o uloženie pokuty v súvislosti s uzavretím dodatkov na poskytovanie služieb podpory prevádzky systémov, uvedených v rozhodnutí ÚVO. ÚVO vôbec nezačal konanie o uloženie pokuty v súvislosti s uzavretím samotných zmlúv na dodávku našich systémov, ktoré nie sú predmetom rozhodnutia ÚVO, ale len predmetom protokolu ÚVO. ÚVO vo veci zistení a vlastných záverov (resp. záverov dvojčlennej kontrolnej skupiny ÚVO), vyslovených v protokole ÚVO, jednoducho ďalej vôbec nekonal.

Michal Suchoba:

Skutočne nerozumiem, prečo súd poukazuje na protokol ÚVO. Protokol ÚVO nie je žiadnym administratívnym rozhodnutím. Je výsledkom vykonanej kontroly, názorom v tomto prípade dvojčlennej kontrolnej skupiny. Názory dvoch zamestnancov ÚVO nie sú a nemôžu byť pre trestný súd pri skúmaní viny relevantné. Trestný súd má sám skúmať otázku viny, naplnenie všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu, v tomto prípade vrátane znaku „v súvislosti s verejným obstarávaním“, teda či výnimka z verejného obstarávania bola Finančným riaditeľstvom SR uplatnená oprávnenne a či vôbec išlo o verejné obstarávanie.

neaplikoval žiaden z postupov uvedených v zákone o verejnom obstarávaní, pričom uvedené malo vplyv na výsledok verejného obstarávania.

Rozhodnutie ÚVO číslo 12289-6000/2018-OD/11 z 10.12.2019 s prílohou na č. I. 3406 – 3428 zv. IX konštatuje, že FR SR svojím konaním pri uzatváraní Dodatkov č. 5 až 8 k Rámcovej zmluve, Dodatkov č. 3 až 7 k čiastkovej zmluve o dielo z 29.10.2014, Dodatkov č. 5 až 8 k Čiastkovej licenčnej zmluve zo 16.12.2014 nepreukázal oprávnenosť využitia výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní podľa § 1 ods. 2 písm. a), ako aj § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, a to konkrétne princíp transparentnosti, rovnakého zaobchádzania hospodárskych subjektov a princíp hospodárnosti a efektívnosti, keďže neaplikoval žiaden z postupov uvedených v zákone o verejnom obstarávaní, čo malo vplyv na výsledok verejného obstarávania.

Z Rozhodnutia Rady ÚVO číslo spisu 2623-9000/2020 z 19.3.2020 a jeho prílohy na č.I. 3429 – 3460 zv. IX vyplýva, že odvolanie FR SR bolo zamietnuté a rozhodnutie ÚVO č. 12289-6000/2018-OD/11 z 10.12.2019 bolo potvrdené.

Ako súčasť spisu boli oboznámené ako doklady predložené kontrolovaným v konaní ÚVO aj z č. I. 3461 – 3511 z. IX **Záverečná správa IQUAP z 30.6.2013 nazvaná Využitie mobilných aplikácií pri realizácii colnej kontroly ochranných známk spolu s prezentáciou spoločnosti Allexis s.r.o., ako aj Záverečná správa IQUAP z 30.6.2013 Využitie mobilných aplikácií pri realizácii daňovej kontroly a kontroly elektronických registračných pokladníc s prílohou prezentáciou spol. Allexis s.r.o. na č. I. 3512 – 3599.**

Obžalovaný k uvedeným listinám uviedol, že on ako osoba nebol v postavení verejného obstarávateľa. Rovnako ak sa v nich spomína spoločnosť Allexis s.r.o., on nie je spoločnosť Allexis s.r.o. Podľa neho z protokolu a z rozhodnutia nevyplýva, že by výnimka z verejného obstarávania bola použitá v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní, ale iba to, že počas kontroly kontrolovaný oprávnenosť jej použitia nepreukázal.

Prečítaním **zoznamu utajovaných skutočností v pôsobnosti MF a pôsobnosti FS v roku 2013 zo zv. X na č. I. 3672 – 3673 a Interného riadiaceho aktu MF SR č. I. 3669 – 3671** súd zistil, že zoznam v pôsobnosti FR je širší a ako nutné považuje utajiť o. i. údaje a opatrenia na potláčanie daňových a iných trestných činov, vyhodnotenie informácií, poznatkov, analýzy a štatistiky, záznamy z poznatkov získaných vlastnou činnosťou, poznatkový fond, poznatky z daňových kontrol a z medzinárodnej výmeny informácií, informácie týkajúce sa používania informačno-technických prostriedkov, informačno-operatívnych prostriedkov a prostriedkov operatívno-pátracej činnosti a vzájomnej spolupráce ozbrojených síl, ozbrojených zborov, SIS, NBÚ, príprava bezpečnostných opatrení na ochranu informácií vo FS, dokumentácia ohľadne prípravy, zabezpečenia a vykonania koordinácie daňových kontrol, analytické, koncepčné a realizačné materiály v boji proti podvodom atď., so stupňom utajenia „V“, prípadne „VD“ s odôvodnením ku všetkým utajovaným skutočnostiam, že neoprávnenou manipuláciou by mohlo dôjsť k poškodeniu štátnych, verejných záujmov a právom chránených záujmov štátneho orgánu a tým by mohlo dôjsť k jednoduchej ujme na záujmoch SR, prípadne by to bolo nevýhodné pre záujmy SR.

Z odôvodnenia jednotlivých konkrétnych utajovaných skutočností v pôsobnosti FS je teda pre súd zrejmé, že FS nenakladá so skutočnosťami a informáciami, ktoré by mali byť utajené tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a) zákonov o verejnom

Michal Suchoba:

Rozhodnutie ÚVO vo výroku neuvádza, že by došlo k porušeniu § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní neoprávneným uplatnením výnimiek pri uzavretí zmlúv medzi Finančným riaditeľstvom SR a spoločnosťou Allexis na dodávku našich systémov.

Rozhodnutie ÚVO sa vo výroku venuje len konkrétnym dodatkom k zmluvám na poskytovanie služieb podpory prevádzky našich informačných systémov.

Navyše, rozhodnutie ÚVO vo výroku ani nekonštatuje, že výnimka pri uzatváraní dodatkov bola uplatnená neoprávnené, ale že Finančné riaditeľstvo SR podľa názoru ÚVO nepreukázalo oprávnenosť využitia výnimky.

Skutková podstata trestného činu machinácií pri verejnom obstarávaní podľa § 266 ods. 1 Trestného zákona znie: *„Kto v súvislosti s verejným obstarávaním alebo verejnou dražbou v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému prospech koná v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o verejnom obstarávaní alebo verejnej dražbe alebo dojedná niektorému súťažiteľovi alebo účastníkovi verejnej dražby prednosť alebo výhodnejšie podmienky na úkor iných súťažiteľov alebo účastníkov verejnej dražby ...“.*

Znak „v súvislosti s verejným obstarávaním“ je znakom skutkovej podstaty, posúdenie naplnenia tohto znaku je skúmaním viny. Skúmanie viny, všetkých znakov skutkovej podstaty, patrí výlučne trestnému súdu, ktorý pri tomto skúmaní nie je a nemôže byť viazaný rozhodnutím iného orgánu.

Je preto irelevantné, že ÚVO vo svojom rozhodnutí dospelo k záveru, že Finančné riaditeľstvo SR nepreukázalo oprávnenosť výnimky, oprávnenosť uplatnenia výnimky mal samostatne skúmať trestný súd bez ohľadu na záver ÚVO, že v konaní pred ním Finančné riaditeľstvo SR oprávnenosť výnimky nepreukázalo.

Špecializovaný trestný súd však takto nepostupoval, a pri hodnotení otázky viny neprípustne preberá závery ÚVO.

obstarávaní, teda že by išlo o ochranu základných bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky v súlade so Zmluvou o fungovaní Európskej únie, nakoľko v pôsobnosti FS ide o hrozbu jednoduchej ujmy na záujmoch SR.

Výpisy z obchodného registra spoločnosti Allexis s.r.o. vo zv. XIV na č. l. 5253 - 5254 v nadväznosti na výpis z Obchodného registra spoločnosti Miller invest a. s. na č. l. 5205 - 5207 preukazujú, že jediným akcionárom Miller invest bol v období od 8.2.2006 do 17.9.2020 obžalovaný. Spoločnosť ALLEXIS GROUP sa stala jediným spoločníkom spoločnosti Allexis s.r.o. až po tom, ako bola uzavretá rámcová zmluva medzi Finančným riaditeľstvom a spoločnosťou Allexis s.r.o. dňa 27.12.2013. V čase uzavretia tejto rámcovej zmluvy jediným spoločníkom Allexis s.r.o. bola spoločnosť Miller invest a. s., v ktorej bol obžalovaný jediným akcionárom.

Podľa obžalovaného je preto vylúčené, že by sa s Jozefom Brhelom st. v prvej polovici roka 2013 vôbec mohol dohodnúť na tom, aby spoločnosť Allexis s.r.o., v ktorej mali údajne obaja účasť, dodávala informačné systémy pre Finančnú správu, keď jeho ponuka pre Františka Imreczeho a aj následná prezentácia spoločnosti Allexis s.r.o. pre vedenie Finančnej správy sa uskutočnili ešte v roku 2012 a až do marca 2014 bola jediným spoločníkom Allexis s.r.o. spoločnosť Miller invest. Preto je podľa neho vylúčené, aby existovala akákoľvek organizovaná skupina za účasti jeho a Jozefa Brhela st., v rámci ktorej sa mali dohodnúť o dodaní informačných systémov spoločnosťou Allexis s.r.o. pre Finančnú správu, pričom v spoločnosti Allexis s.r.o. mali mať obaja podiel – priamy alebo nepriamy tak, ako to tvrdí podaná obžaloba.

Zo zv. XVIII bol na č. l. 6502-6569 ako listinný dôkaz prečítaný **znalecký posudok č. 2/2022 AAA Experts s.r.o. znaleckej organizácie vo veci posúdenia podnikateľskej štruktúry a jej ekonomickej opodstatnenosti z pohľadu daňovej optimalizácie** obstaraný AK Mandzák a spol., ktorého prečítanie navrhla obhajoba.

Účelom tohto posudku bolo posúdenie podnikateľskej štruktúry spoločnosti Allexis s.r.o. a jej ekonomickú opodstatnenosť z pohľadu daňovej štandardnosti a obvyklosti využívania obdobných štruktúr v praxi. Obstaraný bol v inej trestnej veci, konkrétne vo veci obžalovaného Ing. Jozefa Brhela a spol. za skutok obsahovo zhodný so skutkom pod bodom 2 obžaloby podanej v tejto veci na obžalovaného Ing. PhDr. Michala Suchobu.

Znalecká organizácia dospela k záveru, že podniky Allexis s.r.o., ALLEXIS GROUP a.s., Allexis Assets Limited a PRENMOR FINANCE LIMITED vytvorili podnikateľský model, v rámci ktorého vykonávali ekonomicky a personálne prepojené podnikateľské aktivity. Tento model vyjadruje v hodnotenom období ekonomickú opodstatnenosť na každom stupni. Tento záver vychádza z toho, že sídla spoločností sú v reálnych objektoch, peňažné toky neboli smerované mimo účelu podnikania, nakoľko platby súviseli s licenčnými poplatkami a úhradou nákladov spojených s marketingovými aktivitami. Peňažné toky boli transparentné, všetky išli cez banky v EÚ a vždy bol uvádzaný ako konečný užívateľ výhod Jozef Brhel MBA. Výnosy z transakcií boli riadne zdanené, pričom neboli aplikované fiktívne náklady, naopak, išlo o reálnu účasť na zahraničných konferenciách a veľtrhoch, kde sa prezentovala skupina podnikov Allexis. Spoločnosť Allexis s.r.o. fakturovala služby spoločnosti Allexis Assets Limited, kde smerovala finančné toky na Slovensko. Transparentnosť a legálnosť štruktúry potvrdil aj český Finanční úrad pro Hlavní město Praha listom zo 06.04.2016. Plnenia medzi spoločnosťami bolo podložené reálnymi zmluvnými vzťahmi, personálne spojenie bolo a je jednoliate, stále a transparentné. Založenie spoločnosti na Malte súviselo s dlhodobým

Michal Suchoba:

Trestný súd nesprávne aplikuje § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní, ktorý upravuje dva samostatné, navzájom nezávislé dôvody výnimky. Trestný súd tieto dôvody zamieňa.

Prvým dôvodom pre výnimku je, že ide o zákazku, pri plnení ktorej sa musia použiť osobitné bezpečnostné opatrenia.

Druhým dôvodom je, že ide o zákazku, pri ktorej je nevyhnutná ochrana základných bezpečnostných záujmov štátu v súlade so Zmluvou o fungovaní Európskej únie.

Ak prítomnosť utajovaných skutočností pri plnení zákazky vyžaduje použitie osobitných bezpečnostných opatrení, je daný prvý dôvod pre výnimku, bez ohľadu na to, či utajované skutočnosti boli definované z dôvodu ohrozenia základných bezpečnostných záujmov, alebo z dôvodu „hrozby jednoduchej ujmy na záujmoch Slovenskej republiky“.

V našom prípade zo zoznamov utajovaných skutočností v pôsobnosti Ministerstva financií SR a Finančnej správy vyplýva, že tak dokumentácia k našim informačným systémom bola utajovanými skutočnosťami, a že naše systémy zbierali, generovali, spracúvali a uchovávali údaje, ktoré predstavovali utajované skutočnosti.

Finančné riaditeľstvo SR v konaní pred ÚVO pripravilo dokument, ktorý sme aj predložili súdu, v ktorom Finančné riaditeľstvo SR podrobne popísalo osobitné bezpečnostné opatrenia, ktoré musí používať pri prevádzke našich systémov.

Tým je prvý dôvod pre uplatnenie výnimky (nutnosť použitia osobitných bezpečnostných opatrení) preukázaná bez akýchkoľvek pochybností. Nie je relevantné, či utajované skutočnosti boli alebo neboli definované s ohľadom na základné bezpečnostné záujmy štátu.

strategickým cieľom investorov vybudovať túto spoločnosť a následne ju predat', preto neboli získané zdroje na výplatu dividend. Zúčastnené spoločnosti nerealizovali odčerpávanie zdrojov z pohľadu ich krátkodobej perspektívy existencie. Jozef Brhel mal investičný zámer predat' svoj podiel v skupine Allexis s.r.o. po získaní medzinárodného povedomia fondu kvalifikovaných investorov tak, ako v minulosti predal DWC.

Obžalovaný uviedol, že tento posudok potvrdzuje to, čo tvrdí od začiatku, že tu nešlo o žiadnu legalizačnú schému, ale o reálny výkon podnikateľskej činnosti.

Zo správy obvodného štátneho zastupiteľstva Praha 1 zo zv. 19 č. I. 6700 vyplýva, že v Českej republike vo veci verejnej zákazky na informačný systém Elektronickej evidencie tržieb (EET), ktorá bola realizovaná mimo režim zákona o verejnom obstarávaní, nebolo zistené podozrenie zo spáchania trestného činu a trestné konanie nebolo vykonané.

K tejto listine obžalovaný na vysvetlenie uviedol, že spoločnosť Allexis s.r.o. sa uchádzala o dodanie informačných systémov (EET) pre Generálne riaditeľstvo daní Českej republiky, pričom nebola úspešná. Česká republika tiež obstarala informačné systémy na výnimku. Rovnako tomu bolo aj v Maďarskej republike.

Rozhodnutie Finančného úradu pre hlavné mesto Prahu o priznaní osvobození příjmu z licenčních poplatku vo zv. 21 č. I. 7273 – 7274 preukazuje, že poplatníkovi Allexis Asset Limited bolo priznané právo na oslobodenie príjmov z licenčných poplatkov od platcu ALLEXIS GROUP v troch zdaňovacích obdobiach od 01.2015 do 21.12.2017.

K tomu obžalovaný uviedol, že týmto rozhodnutím príslušný štátny orgán uznal ich argumentáciu, že ich kroky boli súladné so zákonom a nejde tu o žiadnu legalizačnú schému.

Súd má za to, že toto rozhodnutie preukazuje závery čítaného znaleckého posudku o platbách za licenčné poplatky v rámci vytvorenej štruktúry spoločností ako daňovú optimalizáciu.

Výpisy z výročných správ o činnosti Finančnej správy za roky 2019-2024 zo zv. XXI č. I. 7325 – 7340 preukazujú, že informačné systémy dodané spoločnosťou Allexis s.r.o. v uvedenom období boli FS využívané.

Z listu Finančného riaditeľstva SR z č. I. 7117 – 7134 zv. XX vyplýva, že prvá prezentácia spoločnosti Allexis s.r.o. na Finančnej správe (ktorú uvádza obžalovaný vo svojej výpovedi) sa konala dňa 5.10.2012.

Obžalovaný poukázal aj na to, že list obsahuje celú argumentáciu poškodeného v konaní pred ÚVO, že zastáva názor, že použil výnimku v súlade so zákonom. Má za to, že ak FS v konaní pred správnym súdom zastáva názor, že FR neporušilo pri obstarávaní informačných systémov zákon, nemôže potom súčasne v trestnom konaní tvrdiť, že je poškodený. Ak má skutočne za to, ako to komunikuje v správnom konaní, že zákon neporušilo, potom nemôže existovať škoda a nemohlo dôjsť k spáchaniu machinácií, ani porušovaniu povinností pri správe cudzieho majetku a následne ani k legalizácii výnosu z trestnej činnosti.

V nadväznosti na uvedenú interpretáciu obžalovaného bola prečítaná **odpoveď Finančného riaditeľstva SR pod č. 469114/2023 zo dňa 21.9.2023 s prílohami, dodatkom č. 10 k čiastkovej zmluve o dielo a čiastkovej licenčnej zmluve, dodatkom č. 3 k Zmluve o postúpení výkonu autorských majetkových práv zo dňa 23.12.2019 na č. I. 7429 – 7436**

Michal Suchoba:

Je skutočne zarážajúce, ako môže jedno a to isté Finančné riaditeľstvo SR v konaní pred správnym súdom argumentovať, že výnimku uplatnilo oprávnené, a zároveň pred trestným súdom z dôvodu údajného neoprávneného uplatnenia výnimky sa domáhať náhrady škody ako poškodený.

Michal Suchoba:

Súd v tejto súvislosti ignoroval (a) moju argumentáciu a predložené listinné dôkazy, že pôvodné riešenia pre naše systémy som vložil do spoločnosti Allexis Assets Limited a spoločnosť Allexis ich pri svojich plneniach pre Finančné riaditeľstvo SR používala na základe licenčných dojednaní, podľa ktorých platila spoločnosti ALLEXIS GROUP odmenu stanovenú výnosovou metódou 40% z tržieb od Finančného riaditeľstva SR, ako aj (b) napr. výpoveď Ing. Hrnka (k tomu viď na str. 36), z ktorej vyplýva, že subdodávateľ QBSW nevytvoril nové diela, ale customizoval pôvodné riešenia. Platba licenčných poplatkov od Allexis do ALLEXIS GROUP tak nebola daňovou optimalizáciou, išlo o nevyhnutné náklady, bez vynaloženia ktorých spoločnosť Allexis nebola oprávnená mnou vytvorené riešenia používať a vlastne by nič nemohla Finančnému riaditeľstvu SR dodať. Ignorovaním platieb licenčných poplatkov hradených spoločnosťou Allexis do spoločnosti ALLEXIS GROUP, súd vyčíslil prospech spoločnosti Allexis z transakcií s Finančným riaditeľstvom SR nesprávne.

na dožiadanie OČTK, v ktorej FR uviedlo, že používanie aplikácie VRP bolo ukončené k 01.07.2022. Bola nahradená vlastnou interne vyvinutou aplikáciou VRP 2 za sumu 30.855 eur bez DPH a jej podpora je realizovaná vo vlastnej réžii FS. Systém eKasa sa používa a podporu poskytuje spoločnosť Allexis s.r.o. Systém IS KZ sa používa v plnom rozsahu a podpora jeho prevádzky je vykonávaná vo vlastnej réžii FS. Systém Alladin je tvorený súborom 5 aplikácií, používa sa bez podpory na jeho prevádzku a nerealizujú sa ani jeho rozvojové aktivity. Súčasne sa FR vyjadrilo, že je vo viacerých súdnych sporoch so spoločnosťou Allexis s.r.o., ktorá sa domáha vyplatenia peňazí, resp. úrokov z omeškania. Spoločnosť Allexis s.r.o. tiež podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala vyslovenia povinnosti FR zdržať sa používania aplikácie VRP 2 a VRP rozšíreného na eKasa. Vo vzťahu k argumentácii FR v konaní pred Krajským súdom Bratislava č. k. 6S/912020 uviedlo, že žalobu proti rozhodnutiu ÚVO číslo 12289-6000/2018-OD/11 z 10.12.2019 podalo 06.04.2020 ešte bývalé vedenie FR. Nakoľko v danom prípade zo strany ÚVO hrozí FR uloženie pokuty vysokého rozsahu s odkazom na to, že orgán verejnej moci je povinný pri poskytovaní a použití verejných financií také podmienky, aby bolo zabezpečené hospodárne, efektívne, účinné a účelné hospodárenie s verejnými financiami, bolo rozhodnuté v tomto súdnom spore pokračovať s tým, aby o merite veci v konečnom dôsledku rozhodol súd, pričom ÚVO do skončenia súdneho konania prerušil správne konanie za účelom uloženia pokuty.

K tomu obžalovaný nesprávne uviedol, že bol prečítaný zápis zo stretnutia pána Žežulku, prokurátora ÚŠP a jeho obhajkyne, na ktorom mu bolo poškodeným vyhrázané, že ak nevyrieši autorské práva, tak skončí na 25 rokov vo väzení. Tento zápis totiž síce obžalovaný predložil, ale nenavrhol ho na hlavnom pojednávaní vykonať a nie je tak predmetom vykonaných dôkazov.

Obhajca uviedol, že FR v súdnom spore argumentuje svojim presvedčením, že ich postup bol správny, a nie ako bolo uvedené v prečítanom stanovisku, že sa v konečnom dôsledku rozhodli trvať na súdnom spore, aby súd rozhodol aj z hľadiska možnosti uloženia pokuty. V súčasnej dobe už uloženie pokuty FR nehrozí a napriek tomu spor pokračuje.

K tomu súd uvádza, že opäť ide o zavádzajúce vyjadrenie strany, pretože počas prerušenia konania lehoty spočívajú.

V nadväznosti na vyššie uvedené listiny na návrh obhajoby boli prečítané zo **zv. XX na č. I. 7172 – 7174 žaloba FR SR podaná na KS BA z 7.4.2020, č. I. 7175 odstúpenie registratúrnych záznamov z 18.1.2022 a žaloba FR SR podaná na KS BA z 15.4.2020 na č. I. 7177 – 7193** v podstate iba z hľadiska toho, aby bol vykonaný navrhnutý dôkaz, z ktorého vyplýva, že vo veci rozhodnutia ÚVO prebieha správne konanie, ktoré doteraz právoplatne skončené nie je a dokumentuje vedomosť súdu a strán o prebiehajúcom spore, na ktorý najmä obhajoba poukazuje.

Listiny zo **zv. XXI č. I. 7507 – 7514 Medzinárodný dohovor o potláčaní financovania terorizmu, č. I. 7515 – 7525 Rezolúcia 1373 (2001), č. I. 7526 – 7541 Oznámenie komisie európskemu parlamentu a rade o akčnom pláne na posilnenie boja proti financovaniu terorizmu, č. I. 7542 – 7557 Oznámenie komisie Európskemu parlamentu a rade – Akčný plán na posilnenie boja proti daňovým podvodom a daňovým únikom z 6.12.2012, č. I. 7558 – 7563 Rezolúcia CM/Res(2013)13 prijatá Výborom ministrov dňa 9.10.2013 na 1180. zasadnutí zástupcov ministerstiev, č. I. 7564 – 7573 FATF Odporúčania – Financovanie terorizmu a financovanie šírenia zbraní hromadného**

Michal Suchoba:

Uvedené listiny predložil a na hlavnom pojednávaní oboznámil prokurátor.

Súd však už neuviedol, že prokurátor zároveň predložil a na hlavnom pojednávaní oboznámil zmluvnú dokumentáciu medzi Finančným riaditeľstvom SR (konajúcim v tom čase už prezidentom Ing. Jiřím Žežulkom) a spoločnosťou Allexis, o prístupe podnikateľa k utajovaným skutočnostiam, ktorá nepochybne potvrdzuje, že pri plnení zákaziek od spoločnosti Allexis sú prítomné utajované skutočnosti, t.j. že naše informačné systémy zberajú, generujú, spracúvajú a uchovávajú údaje, tvoriace utajované skutočnosti.

Ide o významný dôkaz preukazujúci prítomnosť utajovaných skutočností. V spojení s predloženým dokumentom, ktorý spracovalo Finančné riaditeľstvo SR pre účely kontroly ÚVO, a v ktorom podrobne popisalo osobitné bezpečnostné opatrenia, ktoré muselo a musí používať pri prevádzke našich informačných systémov, potvrdzuje, že zákazky od spoločnosti Allexis boli zákazkami, pri plnení ktorých sa musia používať osobitné bezpečnostné opatrenia, čo zakladá dôvod pre uplatnenie výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní.

Michal Suchoba:

Súd nesprávne interpretuje našu námietku.

Namietali sme, Finančnému riaditeľstvu SR nehrozí uloženie pokuty na zistenia a závery kontrolnej skupiny ÚVO v protokole ÚVO – t.j. z dôvodu posúdenia, že Finančné riaditeľstvo SR malo porušiť § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní aj pri uzavretí samotných zmlúv na dodávku našich informačných systémov. Tu ÚVO vôbec nezačalo, a ani neprerušilo konanie o uložení pokuty (k tomu viď str. 43).

ničenia, č. I. 7574 – 7579 IX osobitných odporúčaní Finančnej akčnej skupiny (FATF). Október 2001 a č. I. 7580 – 7585 výročná správa z roku 2012 sú listiny, na ktoré odkazuje v rámci správneho konania FR ako na listiny, ktoré majú odôvodňovať správnu a zákonnú aplikáciu výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní. Ide o ex post argumentáciu, ktorá vznikla až dodatočne po tom, ako začala kontrolná činnosť ÚVO. Predmetné dokumenty neboli súčasťou dokumentácie pred uzavretím zmlúv, ktoré sú predmetom tohto konania.

K tomu obžalovaný uviedol, že informačný systém eKASA slúži ako nástroj boja proti legalizácii výnosu z trestnej činnosti a teda tým, boli splnené podmienky na aplikovanie výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní.

Z rozsudku ŠTS sp. zn. 6T/7/2022 z 22.6.2022 vo zv. XV na č. I. 5795 – 5796, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste s obvinenou Ing. Lenkou Wittenbergerovou, vyplýva jej odsúdenie za korupciu.

Rozsudok ŠTS sp. zn. 3T/13/2022 vo zv. XV na č. I. 5823 – 5827, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste s obvineným Ing. Františkom Imreczem, rovnako preukazuje jeho odsúdenie za korupciu.

Trestný rozkaz v trestnej veci ŠTS sp. zn. 16T/7/2024 zo dňa 13.1.2025 vo zv. XXI na č. I. 7309 - 7315 preukazuje, že Ing. František Imrecze bol právoplatne odsúdený za pokračovací zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 217 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona v súbehu so zločinom machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko považoval úhrnný trest odňatia slobody 3 (tri) roky s podmieneným odkladom s nariadením probačného dokladu a určením skúšobnej doby na 5 (päť) rokov a peňažný trest 202.000 eur uložený mu rozsudkom ŠTS sp. zn. 3T/13/2022 z 09.02.2023 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Ide o odsúdenie za skutok, ktorý je zhodný zo skutkom pod bodom 1/ obžaloby podanej na obžalovaného Ing. PhDr. Michala Suchobu, ktorá je predmetom tohto konania.

Rozsudok ŠTS sp. zn. 4T/3/2022 z 11.4.2022 vo zv. XXI na č. I. 7405 – 7408 preukazuje, že súdom bola schválená dohoda o vine a treste vo veci obv. Jany Rovčaninovej za zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že menovaná ako konateľka spoločnosti Allexis s.r.o. vo veci dodania informačných systémov FS, ktorá je predmetom aj tohto konania, poskytla potrebnú súčinnosť na základe informácie obžalovaného Ing. PhDr. Michala Suchobu zo septembra až októbra 2013 o tom, že má dohodnuté s Ing. Františkom Imreczem ich dodanie prostredníctvom spoločnosti Allexis s.r.o. tým, že ako konateľka menovanej spoločnosti následne uzavrela s FR 27.12.2013, 01.10.2014 a 29.10.2014 príslušné zmluvy, ako aj ich dodatky, čím spoločnosť Allexis s.r.o. dosiahla zisk na škodu iného potencionálneho súťažiteľa minimálne vo výške 8.073.319,95 eur bez DPH. Obvinenej bol aj s použitím § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého bol podmienene odložený a bol nariadený dohľad probačného a mediačného úradníka na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov, ako aj peňažný trest 20.000 eur.

Obžalovaný k týmto prečítaným rozhodnutiam uviedol, že Ing. Františkovi Imreczemu bolo upustené od uloženia trestu a ľudsky ho chápe, že nepodal odpor. Má za to, že predmetný

trestný rozkaz trpí množstvom chýb, pričom poukázal na výsledky dokazovania v tejto veci. V prípade Jany Rovčaninovej má za to, že sa žiadneho trestného činu nedopustila. Ostatné rozsudky podľa neho preukazujú, že všetko vymyslel, zorganizoval a riadil Ing. František Imrecze, pričom súčasne poukázal na to, že v prípade skutkov pod bodmi 2 a 3 rozsudku bol síce Ing. František Imrecze odsúdený, ale v prípade JUDr. Denisy Židovej a PaedDr. Kornélie Černej mu NS SR neuveril a tieto boli spod obžaloby oslobodené.

Toto konštatovanie obžalovaného súd hodnotí ako zavádzajúce, pretože dôvodom oslobodenia menovaných spod obžaloby bola skutočnosť dôkaznej núdze, resp. neunesenia dôkazného bremena, keď svedok Ing. František Imrecze bol osamelý, nie to, že mu súd neuveril.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vo zv. XXI na č. I. 7316 vyplýva, že za zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona bolo uznesením prokurátora ÚŠP GP SR zo 04.01.2024 podmienčne zastavené trestné stíhanie obžalovaného a bola mu určená skúšobná doba na 48 mesiacov do 15.01.2028 a rozsudkom ŠTS sp. zn. 1T/6/2024 zo 06.05.2024 bol odsúdený za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona k peňažnému trestu 90.000 eur, ktorý zaplatil 23.05.2024.

Za priestupok obžalovaný postihnutý nebol, vid' **výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vo zv. XXI na č. I. 5834a.**

Spolupracujúce osoby:

Podľa § 10 ods. 24 Trestného poriadku výhodou spolupracujúcej osoby (ďalej len „benefit“) je výhoda podľa § 205, § 215 ods. 3, § 218, § 228 ods. 3, mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona alebo akákoľvek iná výhoda spočívajúca v procesnom postupe, inom konaní alebo opomenutí orgánov alebo osôb konať podľa tohto zákona, ktorú poskytol, sprostredkoval, inak zabezpečil, navrhol alebo formálne alebo neformálne sľúbil spolupracujúcej osobe súd alebo orgán činný v trestnom konaní výmenou za jej účasť na objasňovaní trestných činov, zisťovaní alebo usvedčovaní ich páchatel'ov.

Podľa § 33a ods. 1 Trestného poriadku spolupracujúcej osobe v predsúdnom konaní môže poskytnúť benefit len prokurátor alebo so súhlasom prokurátora policajt. Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, môže prokurátor udeliť súhlas aj dodatočne, ak ho udelí bez zbytočného odkladu od doručenia záznamu spísaného policajtom podľa odseku 2. V súdnom konaní môže poskytnúť benefit len prokurátor alebo súd.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia o úkonoch policajta a prokurátora podľa odseku 1 sa bez zbytočného odkladu spíše záznam, ktorý obsahuje najmä

- a) označenie orgánov činných v trestnom konaní, prípadne prokurátora v súdnom konaní, ktoré sa na úkonoch zúčastnili, meno a priezvisko, dátum narodenia a bydlisko alebo sídlo spolupracujúcej osoby,
- b) miesto a čas úkonu,
- c) zoznam poskytnutých, či sľúbených benefitov, podmienky na ich priznanie,
- d) spôsob, akým sa spolupracujúca osoba podieľa alebo má podieľať na objasňovaní trestných činov, zisťovaní alebo usvedčovaní ich páchatel'ov so stručným opisom trestných činov tak, aby nemohlo dôjsť k ich zámene,
- e) podpisy orgánov činných v trestnom konaní alebo prokurátora v súdnom konaní a spolupracujúcej osoby.

Podľa § 33a ods. 8 Trestného poriadku ak prokurátor navrhuje na hlavnom pojednávaní vypočúť svedka, ktorý je spolupracujúcou osobou v prejednávanej alebo v inej trestnej veci, musí súdu oznámiť všetky benefity, ktoré mu boli poskytnuté alebo sľúbené, a to najneskôr spolu s oznámením svedka súdu. V rozsahu súvisiacom s týmto oznámením nemožno obmedziť právo strany nazrieť do záznamov o spolupráci; tie musia byť súčasťou spisu. Obdobne sa postupuje v prípade, ak je najmenej jeden z viacerých obžalovaných spolupracujúcou osobou v tejto alebo inej trestnej veci; v takom prípade musí prokurátor oznámiť súdu všetky jemu poskytnuté alebo sľúbené benefity súčasne s podaním obžaloby na súd. Ustanovenia tohto odseku sa primerane použijú aj v prípade, ak sa má zápisnica o výpovedi spoluobžalovaného alebo svedka na hlavnom pojednávaní čítať.

Podľa § 119 ods. 5 Trestného poriadku dôkaz získaný nezákonným donútením alebo hrozbou takého donútenia alebo prostredníctvom poskytnutia nezákonného benefitu alebo sľubu nezákonného benefitu spolupracujúcej osobe alebo benefitu, ktorý prokurátor v rozpore s týmto zákonom neoznámil súdu, sa nesmie použiť v konaní okrem prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila alebo takýto benefit spolupracujúcej osobe poskytla alebo sľúbila.

Podľa § 235 písm. e) Trestného poriadku obžaloba musí obsahovať aj dôkazy, ktoré prokurátor navrhuje vykonať na hlavnom pojednávaní, a zoznam vecných dôkazov, ktoré predkladá súdu s obžalobou, spismi a ich prílohami vrátane záznamov o spolupráci podľa § 33a, ak majú súvis so skutkom.

Prokurátor v obžalobe o. i. uviedol, že § 33a Trestného poriadku (ktoré sa v odseku 2 týka aj spisovania záznamov o poskytnutých, či sľúbených benefitoch) sa uplatňuje až za situácie vzniknutej po účinnosti novely zákona č. 40/2024 Z. z., teda od 15.03.2024. To znamená, že tieto záznamy sa nevyhotovujú spätne, ale až po účinnosti tohto procesného ustanovenia a odkázal na judikatúru k tejto otázke, pričom poukázal na to, že vyšetrovanie bolo ukončené v mesiaci január 2024. Súčasne k poskytnutým benefitom uviedol prehľad iných trestných vecí týkajúcich sa obžalovaného Michala Suchobu a svedkov Daniela Čecha a Jany Rovčaninovej, ktoré majú povahu „benefitu“, hoci nie všetky majú súvis so skutkom, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Konkrétne predložil zoznam evidovaných trestných vecí svedka Ing. Františka Imreczeho:

„1/ pod sp. zn. XX/2 Gv 121/24/1000 - ide o vec vedenú GP SR, ktorá bola pôvodne vedená na ÚŠP pod sp. zn. VII/3 Gv 142/21/1000 a na NAKA pod ČVS:PPZ-344/NKA-BA4-2021 (ide o skutky týkajúce sa kauzy „Mýtnik“), pričom v tejto veci bol dňa 23.01.2024 vyšetrovateľom predložený konečný návrh na rozhodnutie v zmysle § 209 Trestného poriadku (doposiaľ nebol vybavený). V tejto veci bola prokurátorom dňa 09.12.2024 podaná obžaloba (pozn. súdu: ide o vec prejednanú ŠTS č. k. sp. zn. 16T/7/2024).

V tomto trestnom stíhaní bolo Ing. Františkovi Imreczemu súčasne trestné stíhanie ohľadom tam uvedených 7 skutkov podmienčne zastavené podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku, a to uznesením prokurátora ÚŠP GP SR pod č. k. VII/3 Gv 142/21/1000-29 zo dňa 02.01.2024, právoplatné dňa 15.01.2024. Dozorovým prokurátorom bol JUDr. Ondrej Repa, PhD.

2/ vo veci vedenej na ÚŠP pod sp. zn. VII/2 Gv 41/23/1000 (ČVS:PPZ-15/NKA-BA4-2023) bolo trestné stíhanie Ing. Františka Imreczeho zastavené postupom podľa § 215 ods. 3 Trestného poriadku uznesením prokurátora ÚŠP pod č. k. VII/2 Gv 41/23/1000-10 z 12.02.2024, právoplatným 12.02.2024. Dozorovým prokurátorom bol JUDr. Matej Izakovič.

3/ vec pod XX/2 Gv 14/24/1000 - ide o vec vedenú na GP SR, ktorá bola pôvodne vedená na ÚŠP pod sp. zn. VII/3 Gv 147/20/1000 (na NAKA pod ČVS:PPZ-331/NKA-BA2-2020 - kauza „Očistec“), kde bola na Ing. Františka Imreczeho prokurátorom ÚŠP podaná obžaloba, a to ešte v mesiaci december 2021. Išlo o prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Vo veci doposiaľ rozhodnuté nebolo. Vec ma aktuálne pridelenú prokurátor JUDr. Bohdan Čelovský. To znamená, že v tomto konaní žiadny benefit poskytnutý nebol.

4/ vo veci vedenej pôvodne na ÚŠP pod sp. zn. VII 3 Gv 138/22/1000 (ČVS: PPZ-253/NKA-BA4-2022, korupčné skutky týkajúce sa kauzy „Mýtnik“) bol dňa 09.02.2023 vyhlásený rozsudok Špecializovaného trestného súdu pod sp. zn. 3T 13/2022, v rámci ktorého bol Ing. Imreczemu okrem iného uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní tri roky so skúšobnou dobou 5 rokov s probačným dohľadom. Ďalej mu bol uložený peňažný trest vo výmere 202.000 eur.

5/ vo veci pod sp. zn. VII/2 Gv 71/23/1000 (ČVS:PPZ-19/NKA-BA2-2023) bolo prokurátorom ÚŠP (JUDr. Peter Mikuláš) vydané uznesenie pod č. k. VII/2Gv 71/23/1000-6 zo dňa 30.10.2023, právoplatné dňa 30.10.2023, podľa § 215 ods. 3 Trestného poriadku, ktorým bolo trestné stíhanie voči Ing. Imreczemu pre tam uvedený korupčný skutok (podplácanie) zastavené.

Obmedzenie osobnej slobody u osoby Ing. Františka Imreczeho:

Ing. František Imrecze bol v trestnej veci vedenej pod sp. zn. VII/ 3 Gv 153/20/1000 (tzv. kmeňová kauza „Mýtnik“, z ktorej bol neskôr vylúčený na samostatné trestné konanie vedené pod sp. zn. VII/3 Gv 142/21/1000) vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu pod sp. zn. 6Tp/3/2021 zo dňa 01.02.2021, pričom z väzby bol dňa 30.07.2021 prepustený príkazom prokurátora, nakoľko pominul dôvod na ďalšie trvanie preventívnej väzby. Možno dodať, že z rovnakého dôvodu bol dňa 30.07.2021 príkazom prokurátora z väzby prepustený aj obvinený Ing. Milan Grega.

Zaistenie majetku obv. Ing. Františka Imreczeho:

Ing. Františkovi Imreczemu nebol v žiadnom trestnom konaní zaistený celý majetok postupom podľa § 425 Trestného poriadku. Možno ešte dodať, že v trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-7/NKA-BA4-2021 nebol zaistený majetok postupom podľa § 425 Trestného poriadku žiadnemu z obvinených.

Obv. Ing. František Imrecze vydal do trestného konania pod sp. zn. VII/3 Gv 142/21/1000 finančnú hotovosť vo výške 250.000 eur.

Ďalej je dôvodné doplniť, že v prípade Ing. Čecha nemá prokurátor žiadnu vedomosť o záznamoch, v rámci ktorých by mu boli sľúbené alebo poskytnuté nejaké zákonné benefity.“

Pokiaľ ide o svedka Ing. Daniela Čecha prokurátor uviedol:

„1/ vo veci pod sp. zn. VII/3 Gv 62/21/1000 (ČVS:PPZ-123/NKA-BA4-2021) bolo Ing. Čechovi trestné stíhanie podmiennečne zastavené podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku, a to uznesením prokurátora ÚŠP (JUDr. Repa) pod č. k. VII/3 Gv 62/21/1000-5 zo dňa 22.03.2023, právoplatné dňa 30.03.2023. Pre úplnosť uvádzam, že ide o vec, ktorá bola vylúčená z trestnej veci vedenej pod sp. zn. VII/3 Gv 153/20/1000 (ČVS:PPZ-7/NKA-BA4-2021), v ktorej mal obvinený Ing. Daniel Čech pôvodne priznaný aj procesný status podľa § 205 Trestného poriadku, avšak následne mu bolo vznesené obvinenie uznesením zo dňa 03.05.2021.

2/ vo veci pod sp. zn. VII/2 Gv 73/23/1000 (ČVS:PPZ-108/NKA-BA2-2023) bolo Ing. Čechovi trestné stíhanie podmiennečne zastavené podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku, a to uznesením prokurátora ÚŠP (JUDr. Peter Mikuláš) pod č. k. VII/2 Gv 73/23/1000-8 zo dňa 16.11.2023, právoplatné dňa 30.11.2023.

3/ vo veci pod sp. zn. VII/3 Gv 113/22/1000 (ČVS:PPZ-198/NKA-BA4-2022) bolo vyšetrovateľom PZ so súhlasom prokurátora vydané dňa 16.08.2023 uznesenie, ktorým bolo jeho trestné stíhanie podľa § 228 ods. 3 Trestného poriadku prerušené.

4/ vo veci pod sp. zn. VII/1 Gv 44/21/1000 (vec vylúčená z kauzy „Judáš“) bol Ing. Daniel Čech právoplatne uznaný vinným pre korupčnú trestnú činnosť, a to v zmysle rozsudku ŠTS pod sp. zn. 8T 5/2021 z 28.04.2021, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste medzi prokurátorom ÚŠP (JUDr. Kysel) a obvineným (aj za použitia ust. § 39 ods. 2 Trestného zákona) a to pre korupčnú trestnú činnosť.

Obmedzenie osobnej slobody u osoby Ing. Daniela Čecha

Ing. Daniel Čech bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie ŠTS pod sp. zn. 7Tp 6/2020 zo dňa 05.12.2021 v trestnej veci vedenej pod ČVS:PPZ-339/NKA-BA2-2021 (toho času sp. zn. VII/1 Gv 155/20/1000, neskôr pod sp. zn. VII/1 Gv 44/21/1000), pričom z väzby bol prepustený príkazom prokurátora pod č.k. VII/1 Gv 44/21/1000-9 zo dňa 19.04.2021.

Zaistenie majetku Ing. Daniela Čecha

Možno dodať, že na tunajšom úrade je evidovaná ešte vec pod sp. zn. VII/3 90/19/1000 (ČVS:PPZ-222/NKA-ZA4-2019, kauza „Daniari“), kde je obvinený i naďalej trestne stíhaný. V tomto trestnom konaní mal obvinený Ing. Čech uznesením prokurátora pod č.k. VII/3 90/19/1000-89 zo dňa 09.12.2021 v zmysle § 425 Trestného poriadku zaistený celý majetok. Zaistenie majetku bolo medzičasom zrušené uznesením prokurátora pod č. k. VII/3 Gv 90/19/1000 -201 zo dňa 02.11.2023, a to a to s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) pod č.k. PL. ÚS 1/2021 – 164 zo dňa 27.09.2023.

Možno dodať, že v rámci rozsudku pod 8T 5/2021 z 28.04.2021 bol obvinenému Ing. Čechovi okrem iného uložený peňažný trest vo výške 30.000 eur.

Ďalej je dôvodné doplniť, že v prípade Ing. Čecha nemá prokurátor žiadnu vedomosť o záznamoch, v rámci ktorých by mu boli sľúbené alebo poskytnuté nejaké zákonné benefity.“

V prípade svedkyne Jany Rovčaninovej uviedol:

„Jana Rovčaninová nie je aktuálne ako obvinená stíhaná v žiadnej trestnej veci vedenej na ÚSP. Menovaná bola však právoplatne uznaná vinou v trestnej veci pod sp. zn. VII/3 Gv

115/21/1000, a to rozsudkom Špecializovaného trestného súdu pod sp. zn. 4T 3/2022 zo dňa 11.04.2022 (rozsudok už bol súdu predložený) v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 5 To 5/2022 zo dňa 01.06.2022. Predmetom rozsudku bolo schválenie dohody o vine a treste uzatvorenej medzi prokurátorom ÚŠP a obvinenou, v zmysle ktorej jej bol okrem iného uložený podmienený trest odňatia slobody (aj za použitia ust. § 39 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona) a peňažný trest vo výmere 20.000 eur.

Obvinená bola väzobne stíhaná v kmeňovej trestnej veci, pričom prepustená z väzby bola v zmysle uznesenia sudcu pre prípravné konanie pod sp. zn. 6Tp 3/2021 zo dňa 04.06.2021.

Obvinenej nebol zaistený majetok postupom podľa § 425 Trestného poriadku.

Ďalej je dôvodné doplniť, že v prípade Jany Rovčaninovej nemá prokurátor žiadnu vedomosť o záznamoch, v rámci ktorých by jej boli sľúbené alebo poskytnuté nejaké zákonné benefity.“

Obhajoba na hlavnom pojednávaní po výsluchu svedka JUDr. Ľudovíta Makóa vzniesla námietky, že svedkovi mal byť poskytnutý benefit, ktorý sa v obžalobe neuvádza, konkrétne odkázala na záznam o dočasnom odložení vznesenia obvinenia z 29.01.2021 (zv. I č. 1. 28 – 30), ktorým vyšetrovateľka s predchádzajúcim súhlasom prokurátora z 28.01.2021 dočasne odložila vznesenie obvinenia o. i. Ing. Danielovi Čechovi za skutok spočívajúci v machináciách pri verejnom obstarávaní a porušovaním povinnosti pri správe cudzieho majetku, ktorý je predmetom tohto konania a za prijímanie úplatku, ktorý s týmto skutkom súvisí a JUDr. Ľudovítovi Makóovi za prijímanie úplatku, ktorý skutok nemá súvis s prejednávanou vecou.

K ozrejmieniu poskytnutých benefitov obhajoba súčasne navrhla vypočúť ako svedkov prokurátora JUDr. Ondreja Repu a vyšetrovateľku mjr. JUDr. Moniku Barčákovú.

Návrh na vypočutie uvedených osôb následne mimo hlavného pojednávania odôvodnila aj tým, že keď prokurátor v obžalobe navrhol vypočúť svedkov Ing. Františka Imreczeho a Ing. Daniela Čecha, a ďalej navrhol čítať zápisnicu o výsluchu svedkyne Jany Rovčaninovej z prípravného konania, preto podľa nej bol v súlade s § 33a ods. 8 Trestného povinný už v obžalobe oznámiť súdu všetky benefity, ktoré im boli poskytnuté alebo sľúbené bez ohľadu na to, či s týmito osobami boli alebo neboli spísané záznamy podľa § 33a ods. 2 Trestného poriadku.

Podľa obhajoby bol Ing. Františkovi Imreczemu poskytnutý benefit spočívajúci v tom, že prokurátor proti trestnému rozkazu ŠTS č. k. 16T/7/2024-7734 zo dňa 13.01.2024 nepodal odpor, čo považuje za inú výhodu spočívajúcu v procesnom postupe, inom konaní alebo opomenutí orgánov alebo osôb konať podľa Trestného poriadku.

V prípade Ing. Daniela Čecha odkázala na záznam o dočasnom odložení vznesenia obvinenia z 29.01.2021 (zv. I č. 1. 31 a nasl.) a v prípade Jany Rovčaninovej stíhanej za zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku v jednočinnom súbehu so zločinom machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe poukázala na to, že po tom, ako bola menovaná obvinená vylúčená na samostatné konanie, vyšetrovateľka bez vykonania akéhokoľvek ďalšieho dôkazu zmenila právnu kvalifikáciu skutku na machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe, pričom to bolo urobené preto, aby s Janou Rovčaninovou mohla

byť uzavretá dohoda o vine a treste s uložením trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom.

V tejto súvislosti obhajoba poukázala na procesné záruky definované v judikatúre ESĽP pre obvineného/obžalovaného. Napr. v rozhodnutí Xenofontos a iní proti Cypru zo dňa 25.10.2022, č. 68725/16, 74339/16 a 74359/16, ESĽP judikoval (bod 79.), že vplyv výpovede osoby, ktorej sa v rámci jej trestnej veci poskytli výhody, na spravodlivosť konania ako celku je dôvodné posudzovať taktiež s ohľadom na možnosť obhajoby vypočúvať aj členov prokuratúry, ktorí sa na dohode s takouto osobou poskytujúcou výpoveď podieľali, pričom ESĽP poukázal aj na svoje skoršie a túto otázku zhodne posudzujúce rozhodnutie vo veci Verhoek proti Holandsku zo dňa 27.01.2004, č. 54445/00. Možnosť obhajoby vypočúť či už vyšetrovateľa, príp. aj člena prokuratúry, ktorí sa podieľali na dohode so spolupracujúcou osobou, ktorou jej bola poskytnutá výhoda, a ktorej výpoveď je dôkazom vo vedenom trestnom stíhaní voči inej osobe (v tomto prípade obžalovaný na jednej strane, a svedkovia František Imrecze, Daniel Čech a Jana Rovčaninová na strane druhej), najmä v prípade okolností vyvolávajúcich pochybnosti o súladnosti postupu OČTK a prokurátora so zákonom, je základnou procesnou zárukou práva obhajoby, nevyhnutnou pre zachovanie spravodlivosti konania ako celku.

Súd k nastoleným otázkam prijal záver, že nebolo povinnosťou prokurátora spolu s obžalobou predložiť záznamy v zmysle ustanovenia § 33a ods. 2 Trestného poriadku, pretože z už ustálenej judikatúry (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Tost 14/2024 zo dňa 24.04.2024, sp. zn. 2Tost 14/2024 zo dňa 30.04.2024 a sp. zn. 3Tost/14/2024 zo dňa 29.05.2024) jednoznačne vyplýva, že ak benefity boli poskytnuté v čase účinnosti predchádzajúceho znenia Trestného poriadku, ktoré neobsahovalo ustanovenie § 33a, tak takéto záznamy sa spätne nevyhotovujú.

Pokiaľ prokurátor odkázal na to, že vyšetrovanie bolo skončené v januári 2024, teda pred účinnosťou novely Trestného poriadku účinnej od 15.03.2024, tak žiadnym spôsobom nereagoval na svoju povinnosť oznámiť všetky benefity, ktoré svedkom boli poskytnuté alebo sľúbené, ak ich na hlavnom pojednávaní navrhuje vypočúť, ktorá povinnosť je uvedená v § 33a ods. 8 Trestného poriadku, čo obhajoba správne namietla. Tvrdenie prokurátora o skončení vyšetrovania v januári 2024 pritom nie celkom zodpovedá skutočnému stavu vecí. Vyšetrovateľka síce skutočne spracovala návrh na postup podľa § 209 Trestného poriadku 23.01.2024, prokurátor však sám po tomto dátume vykonal doplnenie spisu obstaraním ďalších dôkazov a následne sám vykonal preštudovanie spisu až 16.01.2025 a 17.01.2025 podal obžalobu. Teda vyšetrovanie sa de facto skončilo nie pred účinnosťou zákona č. 40/2024 Z. z. pred 15.03.2024, ale dávno po tomto termíne, kedy povinnosť prokurátora podľa § 33a ods. 8 Trestného poriadku bola platná a účinná.

K tomu však súčasne súd považuje za potrebné uviesť, že prokurátor v obžalobe navrhol vypočúť ako svedkov Ing. Františka Imreczeho a Ing. Daniela Čecha. Pokiaľ ide o Janu Rovčaninovú, navrhol jej výpoveď z prípravného konania prečítať a v podanej obžalobe uviedol jasný prehľad trestných stíhaní menovaných osôb spolu s uvedením spôsobu vybavenia týchto vecí. Z tohto prehľadu je tak pre súd, ako aj pre strany v konaní, zrejmý rozsah benefitov ktoré menovaným svedkom boli poskytnuté v iných veciach v zmysle ustanovení § 215 ods. 3, § 218, § 228 ods. 3 Trestného poriadku.

Spolu s obžalobou prokurátor súčasne predložil aj príslušný vyšetrovací spis, z ktorého je zistiteľný rozsah benefitov v tejto veci poskytnutých Ing. Danielovi Čechovi a poskytnutých v inej veci svedkovi JUDr. Ľudovítovi Makóvi v zmysle § 205 Trestného poriadku, aj keď súd tu musí dodať, že benefity poskytnuté svedkovi JUDr. Ľudovítovi Makóovi prokurátor nebol povinný oznamovať, keď tohto nenavrhol vypočuť. Rovnaké konštatovanie súdu o neexistencii povinnosti prokurátora oznámiť poskytnuté benefity platí v prípade Jany Rovčaninovej s odkazom na skutočnosť, že ju prokurátor nenavrhol vypočuť, ale navrhol zápisnicu o jej výsluchu z prípravného konania na hlavnom pojednávaní prečítať. Ustanovenie § 33a ods. 8 Trestného poriadku totiž jasne stanovuje povinnosť prokurátora oznámiť benefit poskytnutý osobe, ktorú navrhuje vypočuť. Záver obhajoby o existencii takejto povinnosti aj v prípade návrhu na prečítanie výpovede z prípravného konania nemá oporu v texte Trestného poriadku, ktorý v iných ustanoveniach jasne rozlišuje výsluch svedka a prečítanie výpovede svedka.

Záverom k tejto otázke súd ešte dopĺňa, že má za to, že obhajoba mala možnosť námietky k benefitom a ich oznámeniu/neoznámeniu prokurátorom vzniesť po tom, ako súd vo veci prijal obžalobu, čo aj urobila, keď iba všeobecne bez konkretizácie namietla poskytnutie nezákonných benefitov svedkom Ing. Františkovi Imreczemu, Ing. Danielovi Čechovi a JUDr. Ľudovítovi Makóovi a neúplnosť spisu ohľadom poskytnutia benefitov, pričom sťažnosť proti prijatiu obžaloby bola NS SR zamietnutá a NS SR v uznesení sp. zn. 2 Tost 13/2025 k týmto námietkam uviedol, že v tejto fáze súdneho konania prislúcha výlučne Špecializovanému trestnému súdu hodnotiť, či spolupracujúcim osobám boli poskytnuté zákonné alebo nezákonné benefity.

Súd v rámci vykonávania dôkazov vykonal dokazovanie aj k poskytnutiu benefitov svedkyni Jane Rovčaninovej obstaraním a prečítaním rozsudku, ktorým jej bol mimoriadne znížený trest odňatia slobody za použitia § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Následne vo vzťahu k všetkým poskytnutým benefitom súd dospel záveru, že ide o poskytnutie zákonných benefitov, ktorých poskytnutie Trestný poriadok umožňuje.

Súd k výpovedi svedka JUDr. Ľudovíta Makóa považuje za potrebné dodať, že jeho osobný výsluch prokurátor v obžalobe ani na hlavnom pojednávaní nenavrhol. Dokonca nenavrhol ani to, aby výpoveď tohto svedka z prípravného konania bola prečítaná. Svedok bol na hlavné pojednávanie predvolaný na základe návrhu obhajoby a po jeho rozsiahlom výsluchu obhajoba vzniesla uvedené námietky a domáhala sa doplnenia dokazovania k otázke poskytnutých benefitov výsluchmi vyšetrovateľky JUDr. Moniky Barčákovej a prokurátora JUDr. Ondreja Repu.

K argumentácii obhajoby o poskytnutí benefitu svedkom Ing. Danielovi Čechovi a JUDr. Ľudovítovi Makóovi súd odkazuje na uznesenie o vznesení obvinenia (zv. I č.l. 51-60), z ktorého je zrejmé, že za skutky, za ktoré bolo svedkom dočasne odložené vznesenie obvinenia podľa § 205 Trestného poriadku, bolo následne 03.05.2021 obom vznesené obvinenie.

Pokiaľ obhajoba ako nezákonné benefity označila skutočnosť, že prokurátor proti trestnému rozkazu ŠTS č. k. 16T/7/2024-7734 zo dňa 13.01.2024 nepodal odpor, nejde o benefit v zmysle ustanovenia § 10 ods. 24 Trestného poriadku a súd tento postup prokurátora nemôže posudzovať ako inú výhodu spočívajúcu v procesnom postupe, inom konaní alebo opomenutí orgánov alebo osôb konať podľa Trestného zákona, pretože prokurátor má v súdnom konaní postavenie strany v konaní a v rámci celého Trestného poriadku sa nenachádza

ustanovenie, ktoré by mu prikazovalo, aby podal proti prvostupňovému rozhodnutiu opravný prostriedok.

Závery obhajoby o tom, že Jane Rovčaninovej bola zmenená právna kvalifikácia vypustením obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku preto, aby s ňou mohla byť uzavretá dohoda o vine a treste s uložením trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom je tvrdenie obhajoby založené výlučne na domnienke. Súd v tomto smere odkazuje, že samotná dohoda o vine a treste nemá charakter benefitu, že táto dohoda podlieha preskúmaniu a schváleniu súdom, k čomu aj došlo a súd nakoniec rozhodol o skutkových okolnostiach, právnej kvalifikácii a treste. Súčasne súdu nedá neupriať pozornosť obhajoby na jeho postup v rámci preskúmania obžaloby v tejto veci, keď strany v konaní upozornil na to, že pri správnom použití zákona nemôže byť konanie obžalovaného kvalifikované ako spáchanie zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku, ktorého trestného činu sa môže dopustiť iba špeciálny subjekt, ktorý je nositeľom buď zákonom určenej, alebo zmluvou ustanovenej povinnosti spravovať cudzí majetok, čo súd v prípade obžalovaného Ing. PhDr. Michala Suchobu nepovažoval za splnené. Rovnaký záver je možné pričítať aj Jane Rovčaninovej, ktoré nebola osobou, ktorá by mala zákonnú, resp. zmluvnú povinnosť riadne spravovať majetok FS, teda tiež nebola takýmto špeciálnym subjektom.

Z uvedených dôvodov potom súd dospel k záveru, že tu nejde o poskytnutie nezákonných benefitov svedkom.

Na všetky vyššie uvedené závery súdu k spolupracujúcim osobám, ktoré boli zistené či už z oznámenia prokurátora, prípadne zo spisu, resp. z dokazovania na hlavnom pojednávaní nadväzuje to, že súd odmietol návrh obhajoby na výsluchy svedkov JUDr. Moniky Barčákovej a prokurátora JUDr. Ondreja Repu ako nadbytočné. Súdu a stranám boli zrejmé benefity, ktoré boli svedkom poskytnuté, strany neidentifikovali žiadne nezákonné benefity a dokazovanie o tejto otázke by iba neúmerne predĺžilo trestné konanie.

Súd považoval výpovede svedkov Ing. Františka Imreczeho, Ing. Daniela Čecha, Jany Rovčaninovej a JUDr. Ľudovíta Makóa za dôkazy vykonané zákonným spôsobom a nič mu nebránilo v tom, aby aj na ich základe prijal závery o preukázaní podstatných skutkových okolností prípadu. Inštitút spolupracujúcich osôb je totiž plne legálny a legitímny procesný nástroj, čo opakovane skonštatoval vo svojich rozhodnutiach tak Najvyšší súd SR, ako aj Ústavný súd SR a ESLP.

Z rozsudku Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 2TdoV 7/2017 zo dňa 07.09.2017, vyplýva, že „trestný poriadok umožňuje spolupracujúcu osobu, ktorá získala legálny benefit v podobe nepostihnutia, resp. miernejšieho postihnutia za svoju trestnú činnosť, v trestnom konaní vypočuť a následne jej výpoveď použiť ako zákonný dôkaz, rovnocenný s inými dôkazmi. Výpoveď spolupracujúcej osoby ako svedka podlieha voľnému hodnoteniu dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., pričom nemá menšiu váhu ako ostatné dôkazy, ani nie je a priori vylúčená. V zásade teda neplatí ani téza, že na základe výpovede svedka „kajúcnika“ nemôže byť uznaná vina, resp. môže byť uznaná len vtedy, ak je ohľadom určitej okolnosti táto výpoveď potvrdená inými výpoveďami alebo inými dôkazmi.

Osobitné trestne - procesné inštitúty, tzv. „odklony“ (napr. dočasné odloženie vznesenia obvinenia, prerušenie trestného stíhania, podmienené zastavenie trestného stíhania spolupracujúceho obvineného, dohoda o vine a treste), umožňujú nepostihnúť alebo na základe

súčasnej osobitnej úpravy Trestného zákona miernejšie postihnúť dotknutého páchatel'a, a to aj v súvislosti s jeho výpoveďou proti iným páchatel'om. Podstatou takého legislatívneho riešenia je priorita záujmu spoločnosti na umožnení odhalenia a dokázania určitého druhu trestnej činnosti a jej najnebezpečnejších páchatel'ov. Taká výpoveď je zákonným dôkazom, čo neznamená, že výpoveď je pravdivá, neznamená to však ani opak. Výpoveď dotknutého svedka podlieha voľnému hodnoteniu dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, rovnako, ako každý iný dôkaz. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že nie je zákonom predpísané, akým spôsobom (akým dôkazom, resp. dôkazmi) musí byť určitá okolnosť dokázaná (pokiaľ ide o druh alebo počet potrebných dôkazov), rozhodujúca je konkrétna dokazná situácia. Žiadnym dôkazom teda nie je súd pri posudzovaní určitej skutkovej okolnosti viazaný, zároveň však žiaden zo zákonne súladných dôkazov nie je v tomto smere ako podklad pre rozhodnutie vylúčený. Na základe ktoréhokoľvek legálneho dôkazu môže byť uznaná vina v trestnom konaní (neplatí však, že na základe určitého dôkazu alebo dôkazov vina uznaná byť musí). V zásade teda neplatí ani téza, že na základe výpovede svedka „kajúcnika“ nemôže byť uznaná vina, resp. môže byť uznaná len vtedy, ak je ohľadom určitej okolnosti táto výpoveď potvrdená inými výpoveďami alebo inými dôkazmi. Výpoveď takého svedka (pri jej voľnom hodnotení) môže byť (potenciálne) ovplyvnená snahou dosiahnuť vlastnú antirepresívnu výhodu. Na druhej strane ale svedok v čase svojej výpovede (najmä keď je vypočutý už v prípravnom konaní) nevie, či a s akými dôkazmi bude táto výpoveď konfrontovaná. Jeho rozhodnutie „pomôcť si“ je teda realizovateľné práve v prípade, ak hovorí pravdu, a naopak, rizikové pre prípad, že sa svedkom uvádzané okolnosti ukážu ako fiktívne, čo by jeho osobnú pozíciu mohlo skomplikovať. Oba tieto faktory sa vo sfére hodnotenia dôkazov stretávajú a je potrebné sa s nimi vyrovnáť v konkrétnom prípade, vzhľadom na jeho okolnosti (bližšie viď k tomu odôvodnenie rozsudku najvyššieho súdu z 26. novembra 2014, sp. zn. 2 To 9/2014).“

Ústavný sud Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 25.06.2019 sp. zn. I. ÚS 275/2019 (publikované v Zbierke pod č. 45/2019) uviedol, že záver súdu o (väčšej) hodnovernosti niektorého z dôkazov, resp. niektorej výpovede, ktorý v prejednávacom prípade primerane vysvetlí, je prirodzeným výsledkom procesu voľného hodnotenia dôkazov a sám osebe neindikuje možnosť vysloviť porušenie označených práv len z dôvodu, že sťažovateľ sa domnieva, že niektoré dôkazy mali byť hodnotené rozdielne. Všeobecne k otázke dôveryhodnosti výpovede spolupracujúceho obvineného, resp. tzv. kajúcnika ústavný súd poukázal na judikatúru ESLP v otázke tzv. korunných svedkov poskytujúcich pomoc pri odhaľovaní trestnej činnosti výmenou za beztrestnosť alebo iné výhody.

Európsky súd pre ľudské práva upozornil na potrebu osobitnej obozretnosti pri použití takýchto výpovedí, súčasne však v tomto kontexte konštatoval, že skutočnosť použitia výpovede podozrivého, ktorý bol zbavený obvinenia, nie je ešte sama osebe dôvodom na vyslovenie porušenia práva na spravodlivé súdne konanie (rozhodnutie ESLP vo veci Atanasov proti Bulharsku z 3.3.2009, č. 20309/02), a to dokonca ani v takých prípadoch, keď je odsúdenie páchatel'a založené v určujúcej miere práve na výpovedi takéhoto svedka (napr. rozhodnutia ESLP vo veciach Comelis proti Holandsku z 25.5.2004 č. 994/03; Lorse proti Holandsku z 27.1.2004 č. 44484/98; Verhoek proti Holandsku z 27.1.2004 č. 54445/00). V záujme zaistenia spravodlivosti konania je však prirodzenou požiadavkou adresovanou konajúcemu súdu dôkladná analýza vierohodnosti týchto výpovedí (k inštitútu tzv. kajúcnikov porovnaj tiež III. ÚS 665/2016, III. ÚS 758/2016).

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd zhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich súhrne, v súlade so zásadou uvedenou v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku, dospel k odôvodnenému záveru, že skutky, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie sa stali, skutok uvedený v odsudzujúcej časti rozsudku vykazuje všetky zákonné znaky trestných činov, a že tento spáchal obžalovaný.

Na úvod je potrebné uviesť, že súd nepovažoval za podstatné riešiť otázky, či predmetné dodané informačné systémy boli, alebo v súčasnosti sú využívané FS, ani to, či boli predražené, alebo ich cena bola určená korektne, a nakoniec ani to, či boli pre činnosť FS prínosné, resp. či priniesli vo forme zníženia daňových podvodov a zvýšenia príjmu štátneho rozpočtu profit Slovenskej republiky. Samozrejme, že naznačené témy nebolo možné úplne obísť, nakoľko obhajoba, napriek opakujúcim upozorneniam súdu, mala snahu riešiť aj tieto otázky a týmto smerom opakovane viedla dokazovanie.

Zjednodušene možno v tejto súvislosti uviesť, že ak štát obstará napr. počítačovú techniku, nemôže jej dodanie realizovať tak, že sa obide celý proces súťaže (verejné obstarávanie), eliminuje sa konkurencia tak, že sa víťazný uchádzač vyberie vopred, vyplatia sa mu verejné zdroje, pričom v závere sa skonštatuje, že je to v poriadku, veď počítače fungujú a zlepšili prácu štátnych zamestnancov. Takýto postup nemožno tolerovať v prípade, že na nevykonanie procesu súťaže nie sú splnené zákonné podmienky.

Podstatným pre súd preto bolo posudzovanie otázky, za akých okolností boli predmetné zmluvy o dodaní informačných systémoch uzatvorené, či ide o postup predstaviteľov FS v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní a ak nie je súladný, či a aká bola spôsobená škoda a ako sa na tomto procese svojím konaním podieľal obžalovaný.

Z vykonaného dokazovania pre súd vyplynulo, že predmetné zmluvy boli uzatvorené so spoločnosťou Allexis, s.r.o. najmä preto, že osoba obžalovaného bola v priateľskom vzťahu s prezidentom FS a obžalovaný osobne vplýval tak na prezidenta FS, ako aj na svedka Ing. Daniela Čecha, aj poskytnutím bezdôvodných peňažných a vecných plnení, v dôsledku čoho títo na základe neformálnej dohody o tom, že dodávateľom bude spoločnosť Allexis s.r.o. následne vykonávali ďalšie úkony s cieľom predstierať, že ich postup je v súlade so zákonom a takto bol celý administratívny proces ohľadne uzavretia Zmluvy medzi FS a spoločnosťou Allexis s.r.o. doslova „ušíť na mieru.“

Skutkový záver súdu vychádza z dôkazov, ktoré boli zákonným spôsobom zabezpečené v prípravnom konaní ako aj súdnom konaní a boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Ide jednak o dôkazy priame, ktoré preukazujú konanie a zavinenie obžalovaného, ale rovnako tak aj o dôkazy nepriame, ktoré sa obsahovo a logicky vzájomne dopĺňajú, resp. na seba nadväzujú.

Michal Suchoba:

Tento príklad je nenáležitý.

Pri obstaraní počítačovej techniky zrejme nejde o zákazku, pri plnení ktorej sú potrebné osobitné bezpečnostné opatrenia, a pri ktorej je nevyhnutná ochrana základných bezpečnostných záujmov štátu, ako to bolo v prípade zákaziek na obstaranie našich systémov.

Michal Suchoba:

Ak súd neskúmal, či dodané informačné systémy boli predražené, ako mohol posúdiť naplnenie spôsobenia škody na cudzom majetku (na majetku Slovenskej republiky, zastúpenej Finančným riaditeľstvom SR), ako rozhodujúceho znaku skutkovej podstaty trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku (k tomu viď str. 79)?

Michal Suchoba:

Opakujem, ja môžem byť trestne zodpovedný len za moje konanie. To, či František Imrecze bol motivovaný naším priateľským vzťahom bez toho, aby som ja aktívne z tohto priateľského vzťahu ťažil, nie je pre moju trestnú zodpovednosť relevantné.

František Imrecze, ani žiaden iný svedok nepotvrdil, a nevyplýva to ani z iného dôkazu, že ja by som aktívne využil náš priateľský vzťah, aby som ovplyvnil rozhodnutie Františka Imreczeho obstaráť naše systémy, mimo procesu verejného obstarávania, alebo že by som Františka Imreczeho nahovoril na uplatnenie výnimky.

Aj keď obžalovaný tvrdil, že skutkové okolnosti nespochybňuje, odkazujúc na to, že vystupoval v tejto veci ako spolupracujúci obvinený a ako taký mal povinnosť hovoriť pravdu, z vyššie uvedeného obsahu výpovedí obžalovaného je zrejmé, že v podstatných okolnostiach na hlavnom pojednávaní svoje zavinenie buď priamo popieral (napr. ovplyvňovanie predstaviteľov FS, aby sa spoločnosť Allexis s.r.o. stala dodávateľom informačných systémov bez vykonania riadneho verejného obstarávania s tým, že už v tej dobe má k dispozícii funkčný systém), resp. ho zľahčoval (nemal žiadny dosah na konanie a rozhodnutie predstaviteľov FS, nebolo verejné obstarávanie a preto logicky nebolo možné ho machinovať, on ako osoba nebol obstarávateľ a predstaviteľ FS a nemal preto povinnosť spravovať majetok štátu). Súd vnímal zmenu rétoriky obžalovaného oproti prípravnému konaniu najmä pokiaľ ide o dôvody a okolnosti založenia spoločností ALLEXIS GROUP a. s. so sídlom v Prahe a ALLEXIS ASSETS so sídlom na Malte, keď v prípravnom konaní hovoril, že dostal úlohu, že prevedie všetky majetkové práva k informačným systémom na spoločnosť ALLEXIS ASSETS a Jozef Brhel vstúpi do majetkovej štruktúry, a potom Ing. Jozef Brhel zabezpečí zmenu neoficiálneho stanoviska ministra financií, aby spoločnosť Allexis s.r.o. sa mohla stať dodávateľom FS, keď túto skutočnosť na hlavnom pojednávaní už vysvetľoval najmä záujmom realizovať projekt EET - elektronická evidencia tržieb v Českej republike a Ing. Jozef Brhel mu „otvoril dvere k Babišovi“, pričom súčasne uznal, že sa nakoniec jeho spoločnosť realizátorom projektu nestala, pričom vstup Jozefa Brhela nakoniec v rámci záverečnej reči označil za svoje slobodné podnikateľské rozhodnutie, na ktoré mal právo. Súčasnne však paradoxne potvrdil pravdivosť svojich vyjadrení z prípravného konania, ktoré sú však v príkrom rozpore s jeho tvrdeniami na hlavnom pojednávaní.

Súd z tohto hľadiska netvrdí, že obžalovaný v tejto otázke vyslovene klame, pretože je možné rozumieť obžalovanému, že v rámci prípravného konania nemusel mať dôvod v celom rozsahu uviesť všetky skutočnosti, najmä v súvislosti s jeho slovami, že mal prisľúbené od prokurátora, že v konečnom dôsledku bude jeho trestné stíhanie podmienene zastavené, k čomu však nedošlo, zrejme aj vzhľadom na zmenu zákonného ustanovenia, ktoré túto právomoc prokurátora prenieslo na súd.

Už v rámci súdneho konania prokurátor, bezprostredne po podaní obžaloby podal súdu návrh, aby podmienene zastavil trestné stíhanie obžalovaného, ktorý odôvodnil jeho spoluprácou s OČTK a to bez toho, že by využil možnosť podať takýto návrh pred podaním obžaloby sudcovi pre prípravné konanie. Obžalovaný sa v tomto štádiu konania rovnako domáhal jeho podmienene zastavenia trestného stíhania poukazujúc na svoju spoluprácu s OČTK od samého začiatku jeho trestného stíhania. K zmene jeho rétoriky došlo až po tom, ako súd jeho trestné stíhanie podmienene nezastavil, ale vydal trestný rozkaz a obžalovaný následne nebol úspešný ani v rámci sťažnostného konania proti prijatiu obžaloby súdom. **Táto zmena rétoriky sa prejavila jeho vyhlásením na hlavnom pojednávaní, že je nevinný.** Následne sa snažil presvedčiť súd, že za rovnakých skutkových okolností, ako to opísal v prípravnom konaní, nie je možné po právnej stránke jeho konanie hodnotiť ako spáchanie žiadneho zo žalovaných trestných činov a po procesnej stránke sa snažil súčasne spochybniť tak, ako je to už uvedené výpovede ostatných spolupracujúcich osôb, najmä výpovede svedkov Ing. Františka Imreczeho a Ing. Daniela Čecha, dokonca označujúc svedka Ing. Františka Imreczeho za klamára.

Z chronológie postupov OČTK zistiteľnej zo spisu je pritom zrejmé, že obžalovaný bol tou osobou, ktorá sa prvá (v marci 2021) rozhodla pre spoluprácu s OČTK a z vykonaných

Michal Suchoba:

V prípravnom konaní som vypovedal ako spolupracujúci obvinený, ktorému bolo sľúbené podmienene zastavenie trestného stíhania. Nikdy som však žiadnu trestnú činnosť v kauze Mýtnik nepotvrdil.

Na hlavnom pojednávaní pred súdom som argumentoval, prečo dôvody pre moju trestnú činnosť nie sú naplnené. A tieto dôvody vyplývajú z vykonaného dokazovania.

Michal Suchoba:

Moje vyhlásenie v úvode hlavného pojednávania, že som nevinný, nie je žiadnou zmenou rétoriky.

Nikdy som nepriznal, že sa cítim vinný zo skutkov, ktoré sa mi kladú za vinu v kauze Mýtnik.

dôkazov – rozhodnutí súdov a prokurátora vyplýva, že mu za spoluprácu boli poskytnuté rozsiahle benefity, najmä vo vzťahu ku korupčnej trestnej činnosti. Následne vypočutí svedkovia vo veci, potom podľa názoru súdu tvrdenia obžalovaného vlastne verifikovali a to vrátane výpovede svedka Ing. Františka Imreczeho. Inými slovami, nie je to tak, že by si na obžalovaného niečo vymysleli svedkovia Ing. Imrecze a Ing. Čech a on sa prispôbil vo svojej obhajobe tomu, čo oni vypovedali, ale udalosti sa diali v opačnom poradí a svedkovia potvrdzovali tvrdenia obžalovaného.

Z výpovedí obžalovaného a svedkov Ing. Františka Imreczeho a Ing. Daniela Čecha vyplýva, že ich „rokovania“ o tom, že spoločnosť Allexis s.r.o. sa stane dodávateľom informačných systémov pre FS a následne, akým spôsobom je to možné zabezpečiť prebiehali najskôr neoficiálne, na rôznych súkromných miestach, najmä v nehnuteľnosti v Limbachu patriacej obžalovanému už od roku 2012. Konkrétne svedok Ing. Imrecze tvrdí, že sa konali v dome obžalovaného od jesene 2012 až do konca roka 2014. Ing. Daniel Čech, ktorý nastúpil na FS 01.10.2012 hovorí, že sa ich zúčastňoval od konca roku 2012.

Pokiaľ prokurátor uviedol, že existenciu týchto neformálnych stretnutí a rokovaní potvrdzuje okrem priamych aktérov týchto stretnutí aj výpoveď svedka JUDr. Ľudovíta Makóa, tak to nie je pravda. Toto v rámci výpovede svedka JUDr. Makóa na hlavnom pojednávaní neodznalo. Svedok sa vyjadril k rokovaniam na FR a k dvom stretnutiam Ing. Imreczeho s Ing. Brhelom, ktorých bol účastný bez toho, aby uviedol o čom títo rokovali.

Súd následne upravil skutkovú vetu rozsudku oproti zneniu obžaloby, ktorá uvádzala, že stretnutia mali prebiehať až od prvej polovice roku 2013 tak, že sa konali v priebehu rokov 2012 a 2013. Svedkovia, ale aj obžalovaný, totiž v podstate zhodne opísali časové termíny ich stretnutí a aj to, že následne, po existencii ich dohody, že dodávateľom bude Allexis s.r.o. bola zabezpečená prvá prezentácia na FR za účasti obžalovaného, pričom z vyjadrenia FR na č. l. 7117 – 7134 je zrejmé, že táto prvá oficiálna prezentácia sa uskutočnila už dňa 5.10.2012. Z výpovede Ing. Čecha pritom jednoznačne vyplýva, že na týchto stretnutiach sa dohodli, čo a ako sa bude v prospech štátu dodávať, a až následne sa pripravil úradný proces. Dohodli sa, že obstaranie prebehne v utajenom režime, po tom, ako zistili, že tento spôsob bol aplikovaný pri inom obstaraní a od tohto momentu to bol práve obžalovaný, ktorý chcel, aby sa to urobilo týmto spôsobom. Pokiaľ prokurátor v záverečnej reči uviedol, že je irelevantné na koho podnet sa tak stalo a za podstatné považuje záver, s ktorým bol všetci stotožnení, s tým súd nesúhlasí. Má totiž za to, že práve podnet, či presviedčanie na spôsob postupu obstarania zo strany obžalovaného je podstatnou skutočnosťou, od ktorej je možné odvodiť aj právnu kvalifikáciu jeho konania, čomu sa súd však bude venovať v ďalšej časti rozsudku.

Až po týchto neoficiálnych a súkromných rokovaníach, na ktorých sa o. i. dohodli, že dodávateľom bude Allexis s.r.o., začali prebiehať oficiálne, štandardné postupy rokovaní na FS. V tomto smere uvedení svedkovia potvrdili, že neoficiálnych stretnutí ubúdalo a pribúdalo oficiálnych rokovaní na FS a z výpovedí ďalších svedkov, zamestnancov FR vyplýva, že následne boli ich kroky prispôbované tak, aby sa skutočnosť, že spoločnosť Allexis s.r.o. bude dodávateľom systémov, javila ako zodpovedajúca zákonu o verejnom obstarávaní, či už ide o to, že spoločnosť Allexis s.r.o. mala v tom čase k dispozícii čiastočné riešenie, či už o vykonaný prieskum trhu, resp. štúdie uskutočniteľnosti a následne aplikáciu výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní, list podpredsedu ÚVO a následne použitie utajeného režimu, na použitie ktorého neboli splnené zákonné podmienky.

Michal Suchoba:

Z výpovedí Františka Imrecheho a Daniela Čecha nevyplýva, ako to hodnotí súd, že „prebiehali rokovania o tom, že spoločnosť Allexis sa stane dodávateľom informačných systémov pre FS a akým spôsobom je to možné zabezpečiť“. Odkazujem v tejto časti na moje poznámky k svedeckým výpovediam Františka Imreczeho a Daniela Čecha vyššie.

Michal Suchoba:

Výpoveď Daniela Čecha rozhodne podklad na takýto záver nedáva – odkazujem na moje poznámky k výpovedi Daniela Čecha vyššie.

Michal Suchoba:

Žiaden podnet, a už vôbec nie presviedčanie z mojej strany „na spôsob postupu obstarávania“ nevyplýva ani z výpovede Františka Imreczeho, ani z výpovede Daniela Čecha.

Michal Suchoba:

Ani František Imrecze, ani Daniel Čech nevypovedali, že sme sa dohodli, že obstaranie prebehne v utajenom režime. Čech len vypovedal, že som to chcel – ale nie, že sme sa na tom dohodli, a už vôbec nie, že by som Imreczeho alebo Čecha na to navádzal, nahováral alebo ich v tomto smere akokoľvek ovplyvňoval.

Michal Suchoba:

Aj k tomuto neodôvodnenému záveru platí, čo som uviedol v predchádzajúcich poznámkach.

Takýto dojem mal vyvolať aj podpísaný krycí list ku Zmluve gestormi jednotlivých odborov, či oddelení na FR. Z výpovedí svedkov je však možné zistiť, že ide iba o zdanie súhlasu so zvoleným postupom. Napr. PaedR. Kornélia Černá ako vedúca odboru verejného obstarávania a JUDr. Ľudmila Kmecová vedúca oddelenia verejného obstarávania uviedli, že ich podpis je iba formálny, nemôže znamenať súhlas na využitie výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní preto, lebo oni by sa k podstate veci mohli vyjadriť iba vtedy, keby sa verejné obstarávanie vykonalo, čo sa v tomto prípade nestalo. Ich podpis tak v podstate iba znamená, že informáciu vzali na vedomie. Obdobne z výpovede svedkyne Ing. Romany Mikovej vyplýva, že tým, že celý proces bol v utajovanom režime, tak oddeleniu rozpočtu nebol predložený návrh zmluvy pred schválením a následné plnenie zo zmluvy takisto podliehalo stupňu utajenia. JUDr. Denisa Židová za právne oddelenie potvrdila, že podpis na krycom liste nie je výsledkom posudzovania predmetu zmluvy - vecnej stránky zmluvy. To vykonáva vecne príslušný útvar. Tým útvarom bol odbor informatiky s generálnym riaditeľom Ing. Milanom Gregom, ktorý odmietol vypovedať, pričom v prípravnom konaní ako svedok vypočutý nebol, a tak nedal odpoveď na nastolené otázky.

Súd, na rozdiel od svedkov, má za to, že predmetné krycie listy po formálnej stránke majú plniť funkciu verifikácie správnosti postupu za jednotlivé odbory, prípadne oddelenia tak, ako to opísala Ing. Romana Miková. Z výpovedí svedkov je súčasne zrejmé, ako ľahko sa dá „ospravedlniť“ existencia ich podpisu. Súd má za to, že tieto vyhýbavé odpovede svedkov k tomu, že krycie listy po formálnej stránke neznamenali súhlas s postupom prezidenta FS pri obstaraní informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. s použitím výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní a v utajenom režime boli vedené aj obavami, aby voči nim za to nebola uplatnená zodpovednosť.

Pokiaľ obžalovaný v rámci svojej obhajoby poukazoval práve na to, že predmetné krycie listy boli zodpovednými zamestnancami FR podpísané a preto je možné mať za to, že postup, ktorý Ing. František Imrecze zvolil bol súladný so zákonom a tieto podpisy jeho správnosť osvedčujú, súd považuje za potrebné dodať, že vykonané dôkazy ani v jednom prípade vo vzťahu ku zamestnancom FS s výnimkou Ing. Františka Imreczeho a Ing. Daniela Čecha nepreukazujú, že by títo zamestnanci mali vedomosť o pokútnych stretnutiach obžalovaného s menovanými v rodinnom dome obžalovaného v Limbachu, o ich úmysloch, dohodách a motivácii a je možné mať za to, že krycie listy skutočne podpísali v dobrej viere, že ide o postup súladný so zákonom.

Súd považuje za potrebné osobitne poukázať aj na prieskum trhu pre štúdiu uskutočniteľnosti realizovaný na podnet FR SR na jeseň roku 2013 spoločnosťou IQUAP, a. s., ktorý sa vykonal s vopred dohodnutým scenárom, kde sa víťazom stala spoločnosť Allexis, ktoré okolnosti detailne popísal svedok Ing. Čech (najmä ako dostal od obžalovaného na lístočku názvy troch spoločností, ktoré majú byť oslovené), s čím koreluje aj výpoveď Imreczeho, ktorému sa nepáčilo, že tohto prieskumu sa zúčastnila aj spoločnosť Allexis, s.r.o., ktorá mala byť v konečnom dôsledku dodávateľom, o ktorom zmanipulovanom výbere tiež zrejme žiadny zo zodpovedných zamestnancov, ktorí podpisovali krycie listy, nevedel.

Skutočnosť, že obstaranie predmetných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. bolo vopred dohodnuté, potvrdzuje aj rad ďalších dôkazov. Napríklad svedkyňa Rovčaninová vypovedala, že o tom, že budú dodávať systémy pre FS sa dozvedela už niekedy v apríli až začiatkom mája 2013. Rovnako svedok Ing. Martin Hrnko vypovedal, že rokovania so spoločnosťou Allexis s.r.o. ohľadom spolupráce pri dodávke systémov pre FS trvali dlhšie

obdobie a k podpisu zmluvy o spolupráci medzi spoločnosťami Allexis s.r.o. a QBSW a. s. došlo 23.12.2013, teda ešte pred podpisom Zmluvy medzi Allexis s.r.o. a FR SR.

Nemožno opomenúť priateľský vzťah medzi Ing. Františkom Imreczem a Ing. PhDr. Michalom Suchobom, ktorý indikoval konflikt záujmu, pričom svedok sa úplne jednoznačne vyjadril v tom smere, že riešenia a dodanie informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. presadzoval z titulu ich priateľského vzťahu.

Ustanovenie § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní predstavuje národnú transpozíciu čl. 14 smernice 2004/18/ES ohľadom Tajných zákaziek a zákaziek, ktoré si vyžadujú osobitné bezpečnostné opatrenia. K tomu ÚVO uviedol, že ak verejný obstarávateľ má v úmysle uzatvoriť zmluvu na základe výnimky § 1 ods. 2 písm. a), je jeho povinnosťou nespochybniteľným spôsobom preukázať a náležite zdokumentovať, že existujú výnimočné okolnosti odôvodňujúce uplatnenie tejto výnimky. Rovnaké stanovisko je aj súčasťou listu podpredsedu ÚVO. Na uplatnenie výnimky nestačí len samotné odvolanie sa na bezpečnostné záujmy uvedené v predmetnom ustanovení, ale je potrebné preukázať reálnu potrebu ochrany týchto základných bezpečnostných záujmov, taktiež obstarávateľ musí preukázať, že takúto ochranu bolo možné dosiahnuť len nepoužitím postupov v zmysle zákona o verejnom obstarávaní a že potrebnú ochranu nebolo možné dosiahnuť v rámci vyhlásenia zadávacieho konania, ktoré stanovujú smernice týkajúce sa verejného obstarávania.

ÚVO vykonal na základe žiadosti Ing. Petra Kažimíra ako ministra financií kontrolu obstarania IS spoločnosťami Allexis s.r.o. a LYNX a dospel k záveru, že tvrdenia kontrolovaného (FR SR) týkajúce sa využitia osobitných bezpečnostných opatrení pri uzatváraní Zmluvy o dielo a Rámcovej zmluvy ako aj k nim prislúchajúcim dodatkom, nie je možné brať do úvahy, keďže na osobitné bezpečnostné opatrenia uvedené v § 1 ods. 2 písm. a) je možné sa odvolávať len pri zákazkách, ktoré majú vojenský charakter, pričom v oboch prípadoch ide o zákazky nevojenského charakteru. V danom prípade nie je preukázané, že nemohla byť použitá osobitná úprava zákaziek v oblasti obrany a bezpečnosti v rámci piatej hlavy zákona o verejnom obstarávaní, ktorá je práve určená na ochranu utajovaných skutočností v procese zadávania zákaziek a to vo všetkých stupňoch utajenia.

Súd dopĺňa, že stupňom utajenia „VYHRADENÉ“, o použití ktorého stupňa rozhodlo FR sa označuje v zmysle zákona č. 215/2004 Z. z. utajovaná skutočnosť vtedy, ak by neoprávnená manipulácia s ňou mohla zapríčiniť poškodenie právom chránených záujmov právnickej alebo fyzickej osoby, ktoré by mohlo byť nevýhodné pre záujmy SR a nie na ochranu základných bezpečnostných záujmov SR. Záver, že zmluvy boli utajené bez relevantného dôvodu, potvrdzuje aj fakt, že následne prezident FS 03.03.2021 zrušil stupeň utajenia na uvedené zmluvy ako aj na ich dodatky. Z uvedeného je možné dospieť k záveru, že samotná Zmluva a jej dodatky neobsahovali žiadne také zásadné informácie, ktoré by si skutočne vyžadovali ich utajenie.

Systém Alladin CDK mal v prvom rade uľahčiť a zjednodušiť výkon daňovej a colnej kontroly a súčasne mal poskytnúť možnosti kontroly samotných kontrolórov. Išlo o systém pre kontrolné dvojice pri miestnom zisťovaní. Základnou pomôckou na prácu mal byť tablet. Išlo o systém, ktorý spoločnosť Allexis modifikovala zo systému, ktorý spracovala pre potreby poisťovne Allianz pri ohliadkach ohľadne poisťných plnení. Išlo o projekt, ktorý bol ponúknutý ako potrebný pre FS obžalovaným a v rámci jednoduchej prezentácie v dome v Limbachu. O tom výslovne vypovedal svedok Ing. Čech. Z výpovedí svedkov pritom vyplýva evidentné

Michal Suchoba:

Uvedený záver ÚVO je nesprávny, § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní nehovorí nič o zákazke „s vojenským charakterom“.

Ak ide o zákazku, pri plnení ktorej sa musia použiť osobitné bezpečnostné opatrenia, a je irelevantné, či ide o zákazku s vojenským charakterom alebo o civilnú zákazku, je daný dôvod pre uplatnenie výnimky.

Michal Suchoba:

Opäť zdôrazňujem, že ani výpoveďou Františka Imreczeho, a ani iným dôkazom nebolo preukázané, že ja by som aktívne využil priateľský vzťah s Františkom Imredzem.

František Imrecze len uviedol, že sám presadzoval obstaranie našich informačných systémov z dôvodu nášho priateľského vzťahu, ale napr. k našim stretnutiam v mojom rodinnom dome v Limbachu uviedol, že ich predmetom boli rozhovory o funkcionalite našich riešení a ich potenciálnom prínose pre Finančnú správu. O tom, že by som ja akokoľvek využil náš priateľský vzťah, František Imrecze nevypovedal.

Trestnú zodpovednosť nemožno zakladať na domnienkach, ale len na hodnoverne preukázaných skutočnostiach.

Michal Suchoba:

To, že kontrolný výkaz DPH je významný nástroj na boj proti daňovým podvodom, pochopiteľne nevylučuje, že aj systém ALLADIN, na manažment daňových a colných kontrol, vrátane miestnych zisťovaní, je významný nástroj pre boj proti daňovým podvodom.

Každé z týchto riešení je určené pre plnenie iných úloh Finančnej správy.

To, že systém ALLADIN je významným nástrojom, potvrdzuje fakt, že podľa Výročných správ o činnosti Finančnej správy, ktoré sme aj predložili súdu, je využívaný do súčasnosti, s veľmi významným rozsahom použitia.

Tento záver súdu nevychádza zo žiadneho dôkazu, súd naopak ignoroval predložené výročné správy.

Michal Suchoba:

Tvrdenie súdu, že „pred súdom neobstálo ani rozšírené zdôvodnenie“, na ktoré nadväzujú listiny predložené mojím obhajcom, je rozhodne nedostatočné. Nemožno ho považovať za náležité vysporiadanie sa so znakom skutkovej podstaty trestného činu machinácie pri verejnom obstarávaní „v súvislosti s verejným obstarávaním“, či výnimka bola uplatnená v súlade so zákonom. Súd mal vysvetliť, prečo napriek predloženým listinám zákazky na obstaranie našich systémov a služieb ich prevádzkovej podpory nepovažoval za zákazky, pri ktorých bola nevyhnutná ochrana základných bezpečnostných záujmov štátu v súlade so Zmluvou o fungovaní Európskej únie.

nedomyslenie súvislostí, čo spôsobí použitie utajeného režimu, že obstarávané tablety museli spĺňať bezpečnostné špecifikácie, nemohli sa používať v online priestore, ani sa napojiť na systémy FS, čo spôsobilo, že s tabletmi kontrolóri nechceli pracovať a nedostatky sa museli odstraňovať až nakoniec, tento systém bežal na štandardných systémoch FS.

Označenie tohto produktu ako významného nástroja na boj proti daňovým podvodom nie je vôbec priliehavé, nakoľko takýmto skutočným nástrojom bol inštitút kontrolného výkazu k DHP, ktorý však spoločnosť Allexis nedodala. Keď obhajoba kládla svedkovi Ing. Kažimírovi otázky ohľadom prínosu IT systémov vo vzťahu k výberu daní, zahrnula tam aj kontrolný výkaz DHP. Svedok následne zistil svoj omyl a potvrdil, že si myslel, že aj systém KV DPH dodala spoločnosť Allexis, čo však nie je pravdou.

Pokiaľ by si nejaká časť dodaných informačných systémov skutočne vyžadovala utajenie, nič nebránilo obstarávateľovi ponechať v utajenom režime iba túto časť dokumentácie. Tu súd odkazuje najmä na listinu (bez dátumu a podpisov) označenú ako príloha č. 1 k č. p. FR-V-69/2013 nazvanú ako „zdôvodnenie výnimky z pravidiel a postupov vo verejnom obstarávaní vo vzťahu k uplatneniu mimoriadnych bezpečnostných opatrení“ (č. l. 5624), ktorú vypracoval svedok Ing. Daniel Čech. Už iba z jej rozsahu a všeobecného znenia textu nemôže takéto zdôvodnenie použitia utajeného režimu obstať, nehovoriac o tom, že žiadnym konkrétnym údajom neodkazuje na zoznam utajených skutočností vo FS. Súčasne súd opakuje, že z odôvodnenia jednotlivých konkrétnych utajovaných skutočností v pôsobnosti FS vyplýva, že FS nenakladá so skutočnosťami a informáciami, ktoré by mali byť utajené tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a) zákonov o verejnom obstarávaní, teda že by išlo o ochranu základných bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky v súlade so Zmluvou o fungovaní Európskej únie. V pôsobnosti FS ide o hrozbu jednoduchej ujmy na záujmoch SR.

Tu je potrebné uviesť, že pred ÚVO a ani súdom neobstálo ani rozšírené zdôvodnenie, ktoré dodatočne v mene FS počas kontroly ÚVO vyhotovila svedkyňa JUDr. Denisa Židová a na ktoré nadväzujú aj listiny prečítané na návrh obhajoby – konkrétne listiny zo zv. XXI Medzinárodný dohovor o potláčaní financovania terorizmu, Rezolúcia 1373 (2001, Oznámenie komisie európskemu parlamentu a rade o akčnom pláne na posilnenie boja proti financovaniu terorizmu, Oznámenie komisie Európskemu parlamentu a rade – Akčný plán na posilnenie boja proti daňovým podvodom a daňovým únikom z 6.12.2012, Rezolúcia CM/Res(2013)13 prijatá Výborom ministrov dňa 9.10.2013 na 1180. zasadnutí zástupcov ministerstiev, FATF Odporúčania – Financovanie terorizmu a financovanie šírenia zbraní hromadného ničenia, IX osobitných odporúčaní Finančnej akčnej skupiny (FATF). Október 2001 a výročná správa z roku 2012. Tak, ako to už bolo uvedené, ide o dodatočnú argumentáciu FR a žiadny z týchto dokumentov nebol súčasťou dokumentácie pred uzavretím Zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania.

Okrem toho aj svedok Ing. Peter Kažimír na hlavnom pojednávaní uviedol, že Ing. František Imrecze mu ako dôvod utajenia obstarania uvádzal predovšetkým časové hľadisko, ktoré však v žiadnom prípade nemôže byť zákonným dôvodom na použitie tohto postupu. Svedok pritom prezidenta FS jasne výslovne upozornil, že na utajenie kontraktu musí mať „jednoznačné dôvody“. Také však evidentne neexistovali.

Svedok Ing. Imrecze v tomto smere potvrdil, že uprednostnenie spoločnosti obžalovaného vyplývalo z ich priateľského vzťahu, a aj tento fakt sám o sebe naruša aspekt

Michal Suchoba:

Tento výklad súdu je jednoducho v rozpore s § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní.

Ten stanovuje, že ak ide o zákazku, pri plnení ktorej sa musia použiť bezpečnostné opatrenia, ide o zákazku, na ktorú sa postupy verejného obstarávania neuplatnia.

Nie je relevantné, či možno utajiť len časť dokumentácie, časť systému, zákon jednoznačne určuje, že ak sú potrebné osobitné bezpečnostné opatrenia, obstaranie zákazky ide mimo postupov verejného obstarávania.

Michal Suchoba:

Pochopiteľne nie je relevantné, aké dôvody uvádzal František Imrecze vtedajšiemu ministrovi financií, súd v rámci skúmania otázky viny sa mal zaoberať znakom „v súvislosti s verejným obstarávaním“, a na základe vykonaného dokazovania posúdiť, či išlo alebo nešlo o základný bezpečnostný záujem štátu.

transparentnosti a objektivity pri výbere dodávateľa, keďže štatutár štátneho orgánu by nemal pri verejných záležitostiach uprednostňovať osobné záujmy.

Z vykonaných dôkazov preto súd následne uzavrel, že zúčastnené osoby úmyselným, vzájomne koordinovaným a sofistikovaným konaním, zneužívajúc svoje odborné vedomosti aj osobné kontakty, cielene a premyslene obišli zákonné transparentné procesy upravené v zákone o verejnom obstarávaní, a to aj nedôvodným použitím výnimky uvedenej v ustanovení § 1 ods. 2 písm. a) predmetných zákonov o verejnom obstarávaní, konkrétne konali v rozpore s § 1 ods. 2 písm. a), § 9 ods. 1, ods. 3, § 10a ods. 1 písm. a) a písm. c) zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a § 1 ods. 2 písm. a), § 10 ods. 1, ods. 2 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní tým, že porušili povinnosť verejného obstarávateľa. Verejný obstarávateľ je povinný pri zadávaní zákaziek postupovať podľa zákona o verejnom obstarávaní a pri zadávaní zákaziek musí uplatňovať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princíp transparentnosti a princíp hospodárnosti a efektívnosti a pri dodatkoch zmluvy nesmie meniť podstatným spôsobom pôvodný predmet zákazky a pripustiť, aby sa zvyšovala cena plnenia alebo jeho časti alebo menila ekonomická rovnováha zmluvy v prospech úspešného uchádzača.

Je zrejmé, že postupom štátnych zamestnancov v súčinnosti s budúcim súkromným dodávateľom sa eliminovala akákoľvek súťaž pre dodanie predmetných IT systémov. Síce možno argumentovať, že systémy mali svoju jedinečnú povahu, alebo že v počiatku mal Allexis s.r.o. v produkte ALLADIN k dispozícii riešenie, ktoré ešte na trhu neexistovalo, ale aj takéto konštatovanie má svoje trhliny, najmä v kontexte obsahu výpovede svedka Ing. Oto Pšenáka.

V nadväznosti práve na výpoveď menovaného svedka súd doplnil oproti obžalobe skutkovú vetu rozsudku konštatovaním, že prezident FS Ing. František Imrecze uprednostnil dodanie riešenia informačného systému VRP od spoločnosti Allexis s.r.o. na základe Čiastkovej zmluvy o dielo a čiastkovej licenčnej zmluvy zaevidovanej ako utajovaná písomnosť pod číslom FR-V-85/2014, ktorá bola podpísaná dňa 29.10.2014 spolu s prílohami a k nej podpísaných dodatkov č. 1 až 7, hoci bol spoločnosťou Logica Slovakia s.r.o. už 29.01.2013 informovaný o ich prototyp informácie systému virtuálnej registračnej pokladnice.

Podstatným sa tu javí nie to, či bola spoločnosť Logica Slovakia s.r.o., ktorej zamestnancom bol Ing. Oto Pšenák, schopná dodať porovnateľný systém, ale fakt, že FR SR vopred vylúčilo akúkoľvek súťaž v danom segmente, a teda aj teoretickú možnosť zaoberať sa otázkou, či mohli byť systémy dodané niekým iným a lacnejšie.

Aj z protokolu Úradu pre verejné obstarávanie zo dňa 14.10.2019 je zrejmé, že v súvislosti s dodávkou predmetných IT systémov od spoločnosti Allexis, s.r.o. malo dôjsť k porušeniu princípu hospodárnosti a efektívnosti, čo nasvedčuje tomu, že v tomto procese hospodárskej súťaže nedodržaním zákonom stanovených postupov a nevytvorením podmienok pre viaceré súťažiacie subjekty, nastal následok uvedený vo výroku rozsudku.

Konkrétne z Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní zo 14. októbra 2019, č. 16861-6000/2017-OD/I5 (zväzok č. XIII, č. 1. 5027 a nasl.) a jeho Dodatku č. 1 z 18. októbra 2019, č. 16861-6000/2017-OD/17 (č. 1. 5054-5057), rozhodnutia Úradu pre verejné obstarávanie z 10. decembra 2019, č. 12289-6000/2018-OD/II a rozhodnutia Rady Úradu pre verejné obstarávanie z 19. marca 2020, č. 2623-9000/2020 vyplýva záver, že „Finančné riaditeľstvo SR ohľadom dotknutých zmlúv uzavretých so

Michal Suchoba:

S ohľadom na vyššie uvedené poznámky, z ktorých vyplýva, že na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, že by som Františka Imreczeho alebo Daniela Čecha naviedol na porušenie zákona o verejnom obstarávaní, ani na uplatnenie výnimky, a pri absencii vlastného skúmania, či podmienky pre uplatnenie výnimky boli alebo neboli splnené, je tento záver súdu neopodstatnený.

Michal Suchoba:

Nakoľko boli splnené podmienky pre uplatnenie výnimky, nešlo o verejné obstarávanie.

spoločnosťou Allexis, s. r. o., v dôsledku nepreukázania oprávnenosti aplikácie výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, resp. podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, postupovalo v rozpore s § 1 ods. 2 písm. a) a § 9 ods. 3 zákona č. 25/2006 Z. z., resp. v rozpore s § 1 ods. 2 písm. a) a § 10 ods. 2 zákona č. 343/2015 Z. z. ohľadom princípov transparentnosti, rovnakého zaobchádzania uchádzačov alebo záujemcov a hospodárnosti a efektívnosti, v dôsledku čoho postupovalo aj v rozpore s § 9 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z. z., resp. § 10 ods. 1 zákona č. 343/2015 Z. z., keďže neaplikovalo žiaden z postupov uvedených v týchto zákonoch, pričom uvedené malo aj vplyv na výsledok verejného obstarávania.“

Z uvedeného protokolu, v zhode so záverom súdu vyplýva, že aj v prípade obstarania veci utajeným režimom je potrebné dodržať princípy transparentnosti, rovnakého zaobchádzania uchádzačov alebo záujemcov, hospodárnosti a efektívnosti. V tomto dokumente sa konštatuje, že pre zákazky v oblasti obrany a bezpečnosti, ktoré majú nevojenský charakter, je určená osobitná úprava obsiahnutá v piatej časti zákona o VO (s názvom ZADÁVANIE ZÁKAZIEK V OBLASTI OBRANY A BEZPEČNOSTI), ktorá je určená pre zadávanie zákaziek v režime utajenia. Ide o najmä o ust. § 108c zákona č. 25/2006 Z. z. účinného v čase spáchania skutku. Avšak v tomto prípade nebola uplatnená ani táto metóda, a preto je nepochybné, že došlo k porušeniu ustanovení zákonov o verejnom obstarávaní.

Taktiež je namieste poukázať na závery vyplývajúce z tohto protokolu ohľadom podstatnej zmeny Zmluvy, keďže pôvodná zmluva z roku 2013 sa vzťahovala primárne na systém Alladin CDK a následne sa rozširovala o ďalšie systémy, ich servis, údržbu a správu len formou dodatkov, hoci išlo o odlišné služby (najmä v prípade eKasy). A tým sa súčasne navyšovalo plnenie pre pôvodne úspešného uchádzača Allexis s.r.o.

Tu je potrebné doplniť, že FR reprezentované odsúdeným Ing. Františkom Imreczem na jednej strane svoje postupy odôvodňovalo potrebou najvyššej miery dôvernosti a utajenia, ale na strane druhej, predtým ako pristúpilo k aplikácii výnimky, dal sám požiadavku na vyhotovenie dokumentov „Záverečná správa využitie mobilných aplikácií pri realizácii colnej kontroly ochranných známk“ a „Záverečná správa Využitie mobilných aplikácií pri realizácii daňovej kontroly a kontroly elektronických registračných pokladníc“ súkromnej spoločnosti IQUAP, a. s. Z predmetných dokumentov vyplýva, že výstupom týchto dokumentov mala byť štúdia zameraná na popis využitia mobilných aplikácií a návrh riešenia pre oblasť Plánovania a výkonu colnej kontroly, Výkonu kontroly kontrolných známk z liehu a tabaku a štúdia zameraná na popis využitia mobilných aplikácií a návrh riešenia pre oblasť Plánovania a výkonu daňovej kontroly, Výkonu kontroly elektronických registračných pokladníc. No a tieto dokumenty nepoživajú žiaden stupeň ochrany utajovaných informácií.

Vo vzťahu k listu podpísaného vtedajším podpredsedom Úradu pre verejné obstarávanie JUDr. Andrejom Holákom z 22. novembra 2013 nejde o právne záväzný dokument a tento sám o sebe nepreukazuje správnosť postupu zvoleného Ing. Františkom Imreczem. V liste sa uvádza podmieňujúci spôsob, konkrétne „za predpokladu, že verejný obstarávateľ v celom procese zadávania a realizácie Projektu bude musieť postupovať v zmysle ustanovení zákona o ochrane utajovaných skutočností a jeho vykonávacích predpisov, je oprávnený aplikovať výnimku z povinného použitia postupov verejného obstarávania v zmysle zákona o verejnom obstarávaní.“ Tento text nemôže odôvodňovať a ani neodôvodňuje uplatnenie výnimky podľa § 1 ods. 2 písm.

a) zákonov o verejnom obstarávaní, pretože odkazuje na prípadnú povinnosť obstarávateľa postupovať v zmysle ustanovení zákona o ochrane utajovaných skutočností. Súčasne je nutné poukázať aj na záver listu, ktorá v zhode so zákonom, konštatovaním súdu a závermi ÚVO, upozorňuje obstarávateľa, že dôvodnosť použitia výnimky v prípade jej aplikácie bude musieť preukázať.

Pri tomto slovnom spojení sa súd pozastaví, pretože vo vzťahu k záverom ÚVO najmä obžalovaný opakovane poukazoval na skutočnosť, že ÚVO nedospel k záveru o nedôvodnosti aplikácie výnimky, ale iba to, že FR jej dôvodnosť nepreukázalo. Zákonný text je pritom zrejмый a vyplýva aj z listu vtedajšieho podpredsedu ÚVO o povinnosti obstarávateľa preukázať dôvody na použitie výnimky.

Súčasne je potrebné uviesť, že obstaranie tohto listu zo dňa 22.11.2023 bolo minimálne neštandardné. Z odpovede ÚVO zo dňa 28.01.2021 (č. l. 5026) vyplynulo, že o existencii tohto listu sa dozvedelo až v rámci výkonu kontroly, keďže tento nebol na ÚVO evidovaný. Z výpovedí pracovníkov samotného ÚVO vyplýva, že štandardne sa takéto žiadosti, ako podalo FR SR, vybavovali formou metodického usmernenia, pričom žiadosti sa evidovali na podateľni, prideliť sa im číslo a podľa organizačného poriadku boli predložené príslušnému odboru metodiky na spracovanie. Svedkyne Ing. Zuzana Horváthová a Ing. Katarína Brtánová potvrdili, že žiadosť FR SR zo dňa 25.10.2013 nebola evidovaná v informačných systémoch. Rovnako ani odpoveď podpredsedu JUDr. Holáka zo dňa 22.11.2013 neobsahovala žiadnu registratúrnu značku, pričom uvedené stanovisko sa nenachádzalo v žiadnych interných záznamoch a nemalo ani štandardnú formu, ktorá sa používala pri metodických usmerneniach, aj keď text tohto stanoviska zodpovedal textu používanému v metodických usmerneniach. Doručený bol priamo Ing. Františkovi Imreczemu, ktorý ho nikde nezaevidoval a uložil do trezoru. Z výpovede svedkyne JUDr. Židovej vyplýva, že rovnako žiadosť FR adresovanú ÚVO nevidela a nenachádza sa v žiadnej evidencii, ani v elektronickej podobe. Z výpovede Ing. Františka Imreczeho zas vyplýva, že s podpredsedom ÚVO JUDr. Andrejom Holákom ho zoznámil práve obžalovaný.

Napokon možno doplniť v kontexte námietok obhajoby, keď poukázala na skutočnosť, že rozhodnutia ÚVO (zo dňa 10.12.2019 a 19.03.2020) a sa týkali len dodatkov č. 5 až 8 k Rámcovej zmluve a dodatkov č. 3 až č. 7 k čiastkovej zmluve o dielo z 29.10.2014 a dodatkov č. 5 až č. 8 k čiastkovej licenčnej zmluve zo dňa 16.12.2021, ktoré boli uzavreté po 18.04.2016, tak táto námietka nie je relevantná.

V tejto súvislosti možno poukázať na odpoveď ÚVO zo dňa 28.01.2021 (č. l. 5025), z ktorej rezultuje, že výsledkom kontroly po uzavretí zmluvy, teda kontroly podľa zákona č. 25/2006 pre dané zmluvy do 17.04.2016 je Protokol zo 14. októbra 2019, č. 16861-6000/2017-OD/I5 v znení Dodatku č. 1 z 18.10.2019. Výsledkom konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy, teda konania úradu podľa zákona č. 343/2015 Z. z., je pre vyššie uvedené zmluvy a dodatky uzavreté pod 18.04.2016 Rozhodnutie zo dňa 10.12.2019, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Rady ÚVO zo dňa 19.03.2020. V tejto súvislosti úrad dodáva, že uvedený Protokol v znení Dodatku č. 1, prvostupňové a druhostupňové rozhodnutie je potrebné vnímať vo vzájomnej súvislosti a nadväznosti. Úrad v týchto veciach postupoval procesne rozdielne z dôvodu zmeny legislatívy z pohľadu výkonu dohľadu nad verejným obstarávaním.

Michal Suchoba:

Finančné riaditeľstvo SR bolo povinné postupovať podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností, čo potvrdzujú všetky nasledovné skutočnosti:

- utajenie zmlúv a dodatkov,
- zoznamy utajovaných skutočností v pôsobnosti Ministerstva financií SR a Finančnej správy, z ktorých vyplýva, že dokumentácia k našim informačným systémom bola utajovanými skutočnosťami, a že naše systémy zberali, generovali, spracúvali a uchovávali údaje, ktoré boli utajovanými skutočnosťami,
- zmluvná dokumentácia podpísaná medzi Finančným riaditeľstvom SR (za prezidenta Ing. Jiřího Žežulku) a spoločnosťou Allexis o prístupe podnikateľa k utajovaným skutočnostiam, v súvislosti s poskytovaním služieb prevádzkovej podpory našich systémov,
- dokument vypracovaný Finančným riaditeľstvom SR a predložený v rámci kontroly ÚVO, v ktorom Finančné riaditeľstvo SR podrobne popísalo osobitné bezpečnostné opatrenia, nevyhnutné pri prevádzke našich systémov.

O možnom motíve konania spolčených osôb spočívajúcom v neoprávnenom profite jasne a zrozumiteľne vypovedal svedok Ing. Daniel Čech, keď uviedol, že za svoje konanie v prospech spoločnosti Allexis s.r.o. mu Suchoba v jeho rodinnom dome v Limbachu odovzdal úplatok 50.000 eur, okrem toho mu daroval hodinky a že nejakú nezistenú sumu mal u neho odloženú aj Ing. František Imrecze.

Celkovo konanie obžalovaného, ktorý konal za spoločnosť Allexis s.r.o. akoby bol on konateľom a nie Jana Rovčaninová, dotvára okolnosti spáchania činov. Obžalovaný žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo to bol on, kto v mene spoločnosti Allexis s.r.o. viedol rôzne rokovania s predstaviteľmi FS, prípadne QBSW, hoci podľa zákona nebol štatutárnym zástupcom spoločnosti a súčasne v rámci hlavných pojednávaní zvýrazňoval to, že on je inovátor.

Pokiaľ obhajoba opakovane a nástojčivo poukazovala na rôzny prístup FR spočívajúci v tom, že v trestnom konaní vystupuje ako poškodená strana, na druhej strane v konaní pred správnym súdom zastáva stanovisko, že postup FR pri uplatnení výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní bol správny a zákonný, súd považuje za potrebné odkázať na odpoveď FR SR pod č. 469114/2023 zo dňa 21.09.2023, v ktorej uviedlo, že žalobu proti Rozhodnutiu ÚVO č. 2623-9000/2020 zo dňa 19.03.2020 na Krajskom súde Bratislava podalo dňa 06.04.2020, t. j. ešte v čase za bývalého vedenia finančnej správy pod vedením Ing. Lenky Wittenbergerovej, ktorá bola právoplatne odsúdená pre korupčnú trestnú činnosť týkajúcu sa dodania a implementácie informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. Nakoľko v danom prípade hrozilo, že Finančnému riaditeľstvu SR môže byť Úradom pre verejne obstarávanie uložená pokuta vysokého rozsahu, bolo nevyhnutné danú situáciu v rozhodnom období vyhodnocovať okrem iného aj v kontexte toho, že FR SR je ako orgán štátnej správy povinné využiť všetky možné zákonné prostriedky, aby bola hrozba finančného dopadu pre FR SR eliminovaná v čo možno najväčšej miere a preto bolo rozhodnuté zotrvať pri tomto stave, nech o veci v konečnom dôsledku rozhodne súd.

Námietky obhajoby, že uloženie pokuty už nehrozí pre uplynutie lehôt neobstoja, pretože po podaní žaloby ÚVO prerušil konanie o uložení pokuty a počas prerušenia konania lehoty neplynú.

Pokiaľ ide konanie Ing. Jozefa Brhela, súd v prvom rade uvádza, že na jeho osobu v tomto konaní obžaloba podaná nebola. Obžaloba ho uvádza v úvode žalovaného skutku ako člena organizovanej skupiny, konkrétne: „obvinený ako člen organizovanej skupiny, ktorá po vzájomnej dohode a naplánovaní si úloh, s ich určitou deľbou medzi jednotlivými členmi tým, že Ing. Jozef Brhel (trestne stíhaný v samostatnom trestnom konaní, o vine ktorého doposiaľ rozhodnuté nebolo) po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným Michalom Suchobom, ktorú uzavreli (dohodli) v prvej polovici roku 2013 najmä v priestoroch hotela DoubleTree by Hilton Hotel, Trnavská cesta 27/A v Bratislave, aby spoločnosť Allexis s. r. o., so sídlom Staré Grunty 1/B, 841 04 Bratislava, IČO: 36 866 865 (ďalej v texte „Allexis s.r.o.“) v ktorej mali majetkovú účasť, ktorú si Ing. Jozef Brhel zabezpečil prostredníctvom ďalších fyzických a právnických osôb, dodávala informačné systémy pre Finančnú správu (ďalej „FS“), a to v úmysle zabezpečiť si takto majetkový prospech, následne za tým účelom vykonali sériu krokov a opatrení, aby Allexis s.r.o. dodávala informačné systémy pre FS bez riadnej súťaže, ako vopred dohodnutý a vybraný uchádzač, pričom aj za tým účelom Ing. František Imrecze....“ bez ďalšieho opisu konania menovaného Ing. Jozefa Brhela.

Michal Suchoba:

Ani Čech, ani Imrecze nevypovedali, že by som im pred obstaraním našich systémov čokoľvek sľúbil. Akýkoľvek neoprávnený profit nemohol byť preto motívom ich konania.

Pokiaľ prokurátor v záverečnej reči uzavrel, že v roku 2013 do celého procesu obstarania predmetných informačných systémov vstupuje zvrät v podobe Ministra financií SR Ing. Petra Kažimíra, ktorý sa vyjadril, že na FR SR Michal Suchoba dodávať nič nebude a odkázal na výpoveď svedka Ing. Františka Imreczeho a sčasti aj na výpoveď svedka Ing. Kažimíra, ktorý potvrdil, že Suchobu vnímal negatívne, tak úplne opomenul, že svedok Ing. Peter Kažimír vypovedal v rozpore s výpoveďou svedka Ing. Imreczeho tak, že na informáciu, že dodávateľom by mal byť obžalovaný, resp. jeho spoločnosť, reagoval s tým, že si myslí, že dodávateľom by mala byť nadnárodná spoločnosť s pozitívnymi odozvami, čo v prípade firmy Michala Suchobu nie je. Tieto dôkazy sú vo vzájomnom rozpore.

Aj keď prokurátor v ďalšej časti odôvodňuje svoj záver o spolčení sa aj s Ing. Jozefom Brhelom odkazom na fakt, že Jozef Brhel st. mal zásadný vplyv na činnosť FS, čo potvrdili viacerí svedkovia, okrem Ing. Imreczeho aj svedkovia JUDr. Makó a Ing. Čech, ako aj sám obžalovaný v prípravnom konaní, kde opäť opomína zmenu obsahu vyjadrení obžalovaného k tejto otázke na hlavnom pojednávaní. Následne potom uzavrel, že je zrejmé, že bez osobnej ingerencie Ing. Brhela by spoločnosť Allexis s.r.o. predmetný kontrakt na FR nezískala.

Súd dospel k záveru, že takýto jednoznačný záver, ako ho prezentoval prokurátor, z vykonaného dokazovania urobiť nevie.

V prvom rade sa tu úplne opomína fakt, že Ing. František Imrecze bol ako prezident FS oprávnený rozhodnúť o spôsobe obstarania informačných systémov a aj o jeho dodávateľovi v prípade priameho zadania, čo potvrdil aj svedok Ing. Peter Kažimír. Z výpovedí tohto svedka síce vyplýva, že ho Ing. Imrecze o všetkých svojich krokoch informoval, ale súčasne platilo, že zodpovednosť za rozhodnutie niesol on ako prezident FS. Problematickým, pre možnosť rovnakého záveru, ako ho uvádza prokurátor, sa javí aj zmena rétoriky zo strany obžalovaného oproti prípravnému konaniu, že to bolo jeho slobodné podnikateľské rozhodnutie urobené v záujme ďalšieho rozvoja aktivít spoločnosti Allexis s.r.o., najmä z hľadiska možnosti etablovať ju v rámci medzinárodného obchodu, čo potvrdzuje aj výpoveď svedka Jozefa Brhela.

V druhom rade treba uviesť, že dokazovanie na riešenie uvedenej otázky v konaní proti obžalovanému Ing. PhDr. Michalovi Suchobovi nie je možné považovať za komplexné. Absentuje najmä výsluch svedka Mgr. Martina Bahledu, koncového užívateľa výhod spoločnosti ALLEXIS GROUP.

Výsluch svedka Rybanského nedáva dostatočné informácie o dôvodoch vzniku spoločností ALLEXIS GROUP a ALLEXIS ASSETS LIMITED, ide o výpoveď, ktorá vyjadruje už iba skutočnosť, že následne vykonával kontroling pre Jozefa Brhela v Allexis s.r.o.

Riešenie otázky, či Ing. Jozef Brhel bol členom organizovanej skupiny, ktorú mali tvoriť osoby, ktoré sa mali spolčiť s cieľom zabezpečiť, aby spoločnosť Allexis s.r.o. sa stala v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní dodávateľom informačných systémov pre FS, súd v konaní proti Ing. PhDr. Michalovi Suchobovi nepovažoval za podstatné. Z vykonaných dôkazov mal za preukázané, že tu došlo k spolčeniu viac ako troch osôb, konkrétne obžalovaného, odsúdeného Ing. Františka Imreczeho, Ing. Daniela Čecha (stíhaného v samostatnom konaní) a odsúdenej Jany Rovčaninovej, u ktorých bol jednoznačne s absolútnou istotou spôsobilý uzavrieť spôsob ich konania, ktorým sa podieľali na dosiahnutí uvedeného cieľa a preto časť skutku, ktorý bol uvedený v obžalobe, v ktorom sa spomína členstvo Ing. Jozefa Brhela v tejto

organizovanej skupine bez toho, aby sa konkrétne uviedlo jeho konanie (subjektívna stránka trestného činu) vypustil.

Pri posudzovaní následku v podobe škody pri trestnom čine podľa § 266 Trestného zákona je potrebné zohľadniť najmä rozhodnutie dovolacieho senátu Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.03.2022 pod sp. zn. 1 TdoV 7/2019. V kontexte uvedeného rozhodnutia sa za škodu v zmysle § 124 ods. 1 veta druhá Trestného zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom, ktorým je vlastne zisk, ktorý získal víťazný uchádzač.

Z výrokovej časti rozsudku je zrejмый spôsob, že súd určil výšku škody tak, že zo sumy 53.882.133 eur vyplatennej spoločnosti Allexis s.r.o. FR SR na základe uvedených zmluvných vzťahov v rokoch 2013 až 2019 odpočítal režijné náklady spoločnosti Allexis s. r. o. vo výške 1 %, čo je 538.821,33 eur, výška ktorých režijných nákladov vyplýva z výpovede obžalovaného. Ďalej odpočítal sumu 32.413.538,40 eur, ktorá bola vyplatená subdodávateľovi spoločnosti QBSW, s. r. o. a ktorá vyplýva z prečítaných zmlúv a faktúr od Ing. Hrnka.

Týmto výpočtom súd dospel k záveru, že spoločnosť Allexis s.r.o. získala prospech vo výške 20 929 773,27 eur.

Na rozdiel od obžaloby súd už nerozširoval získanie prospechu ďalšími spoločnosťami, či už ALLEXIS ASSETS LIMITED, prípadne ALLEXIS GROUP a PRENMOR, pretože následné platby zo spoločnosti Allexis s.r.o. do uvedených spoločností vyplývali z iného zmluvného základu, konkrétne z držby licencií a tieto spoločnosti neboli v priamom zmluvnom vzťahu s FS.

Okrem už vyššieho vysporiadania sa súdu s argumentáciou obhajoby je potrebné uviesť ešte to, že počas celého konania obhajoba poukazovala na rozdielny prístup OČTK vo vzťahu k obstarávaniu informačných systémov Kontrolného výkazu dane z pridanej hodnoty od spoločnosti LYNX, ktoré bolo vykonané obdobným spôsobom, ako obstaranie od spoločnosti Allexis s.r.o. v tom, že nebolo riadne ukončené trestné stíhanie a nebola podaná obžaloba.

Súd tu odkazuje na obžalovaciu zásadu v tom, že mu neprislúcha hodnotiť a skúmať postup orgánov prípravného konania v inej veci a je povinný konať výlučne vo veci, v ktorej bola obžaloba podaná. Námietky v tomto smere nemajú žiadnu právnu relevanciu. Pokiaľ sa aj uznesenie o začatí trestného stíhania, ktoré bolo podkladom na vznesenie obvinenia o. i. aj obžalovanému týkalo viacerých spoločností, neznamená to, že ide o ďalší samostatný skutok, o ktorom by bolo potrebné vydať meritórne rozhodnutie. Aj keby tomu tak bolo, platí, že súd je v prvom rade viazaný obžalobou a nevykonáva prieskum postupu prokurátora vo vzťahu k iným osobám a spoločnostiam, či voči nim bolo prípravné konanie korektne ukončené.

Skutočnosť, že voči osobám konajúcim za spoločnosť LYNX nebola vyvedená trestná zodpovednosť sama o sebe nemá žiadny význam k posúdeniu konania obžalovaného Ing. PhDr. Michala Suchobu.

Súdu však nedá neodkázať na obsah výpovede svedka Ing. Františka Imreczeho, ktorý sa sám k rozdielom vyjadril o. i. v tom, že v prípade dodania od spoločnosti LYNX evidoval iba oficiálne rokovania jej predstaviteľov so zamestnancami FS.

Michal Suchoba:

K nesprávosti vyčíslenia prospechu spoločnosti Allexis vid' napr. poznámku na str. 3.

K návrhom na doplnenie dokazovania:

Súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku okrem odmietnutia výsluchov JUDr. Moniky Barčákovej a JUDr. Ondreja Repu, ku ktorému sa už vyjadril, odmietol vykonať aj osobné výsluchy ďalších svedkov.

K odmietnutiu výsluchu nasledovných svedkov, ale aj znaleckých posudkov a listín, ku každému z navrhnutých a odmietnutých dôkazov zvlášť platí, že súd dokazovanie v smere naznačenom obhajobou považoval za nadbytočné. Základné otázky, ktoré vyššie uviedol, bol spôsobilý ustáliť z dôkazov, ktoré boli na hlavných pojednávaniach vykonané. Súd má za to, že vykonal všetky potrebné dôkazy, z ktorých bol spôsobilý ustáliť skutkový stav veci dôležitý pre rozhodnutie. Opakuje, že v rámci dokazovania pripustil dôkazy, ktoré riešili podstatné otázky vo vzťahu k výrokom o vine a treste, teda tie, ktoré mali výpovednú hodnotu na posúdenie otázky, za akých okolností boli predmetné zmluvy o dodaní informačných systémoch uzatvorené, či ide o postup predstaviteľov FS v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní a ak nie je súladný, či a aká bola spôsobená škoda a ako sa na tomto procese svojím konaním podieľal obžalovaný.

Dôkazy, ktorých sa domáhala obhajoba a ktoré súd odmietol, odklášali dokazovanie na riešenie otázok, ktoré nie je možné považovať za podstatné pre rozhodnutie, prípadne boli v rozpore so zákonom vo vzťahu k ustanoveniam o hodnotení dôkazov. Súd už uviedol, že nepovažoval za podstatné riešiť otázky, či predmetné dodané informačné systémy boli, alebo v súčasnosti sú využívané FS, ani to, či boli predražené, alebo ich cena bola určená korektne, a nakoniec ani to, či boli pre činnosť FS prínosné, resp. či priniesli vo forme zníženia daňových podvodov a zvýšenia príjmu štátneho rozpočtu profit Slovenskej republiky.

Okrem tohto všeobecného princípu však súd dodáva, že výsluch svedka Igora Kmetíka odmietol vykonať, nakoľko menovaný nastúpil do zamestnania na FR až v čase, keď už boli informačné systémy od spoločnosti Allexis s.r.o. obstarané. Z rovnakého dôvodu bol odmietnutý aj výsluch svedka Ing. Petra Jakuba, ktorý sa okrem toho v prípravnom konaní jasne vyjadril, že nemal prístup k utajenej Zmluve a rozvoj informačných systémov ALLADIN, následne VRP a ISKZ prebiehal v projektovom režime, ktorý bol mimo jeho pôsobenia. Obidvoch týchto svedkov obhajoba pritom navrhovala vypočúť k okolnostiam obstarania informačných systémov a služieb, ich podpory a implementácie a k spolupráci so spoločnosťou Allexis s.r.o.

Výsluch svedka Ing. Pavla Ružu, ktorý sa v prípravnom konaní vyjadril k tomu, že od roku 2011 požadoval a predkladal na porady vedenia FR informácie spočívajúce a smerujúce k potrebe vybudovania informačného systému a vyjadroval sa k činnosti projektových tímov po podpise Zmluvy súd k ustáleniu skutkového deja nepovažoval za nutný. Potreba obstarania informačných systémov nebola sporná a v rámci dokazovania sa svedkovia vyjadrili, že boli obstarávané aj na základe akčného plánu na boj proti daňovým podvodom.

Za podstatné súd nepovažoval ani zisťovanie spôsobu a okolností financovania obstarania informačných systémov, zvlášť v prípade systémov, ktorých zavedenie si vyžadovalo legislatívne zmeny, k čomu sa v prípravnom konaní vyjadroval svedok Ing. Albín Kotian, vedúci služobného úradu ministerstva financií. Z rovnakého dôvodu bol odmietnutý výsluch Ing. Daniely Kľučkovej a Ing. Petra Pellegriniho ktorých obhajoba žiadala vypočúť

k okolnostiam prípravy a presadenia legislatívnych zmien v súvislosti so zámerom zaviesť eKasu, resp. VRP.

Obhajoba ďalej navrhla osobný výsluch prof. Ing. Gustáva Kasanického, CSc. MBA, riaditeľa Ústavu súdneho inžinierstva, k okolnostiam spracovania znaleckého posudku, ktorý nebol predmetom dokazovania. V tomto prípade navyše platí, že menovaný nebol osobou, ktorá by bola v znaleckom posudku označená ako osoba, ktorá k nemu môže podávať odborné vysvetlenie. Rovnako tak súd pre nevykonanie dôkazu znaleckým posudkom ako takým odmietol vypočúť znalca Jozefa Ivaniča.

Vo svetle vyššie uvedených skutočností súd považoval za nadbytočný aj výsluch svedka Ing. Jiřího Žežulku, ktorého obhajoba chcela vypočúť k preskúmaniu zákonnosti rozhodnutia ÚVO, k okolnostiam rokovaní medzi FR SR a Allexis s.r.o. o „odkúpení“ autorských práv k niektorým z dodaných informačných systémov, ako aj k získaniu ich zdrojových kódov, vrátane porušenia autorských práv k informačným systémom VRP a eKasa a okolnostiam, ktoré ho ako prezidenta FR viedli k tomu, že odtajnil zmluvnú dokumentáciu so spoločnosťou Allexis s.r.o., ktoré dokazovanie súd považoval už za zisťovanie skôr skutočného stavu veci vôbec nesúvisiace s podanou obžalobou tak, ako táto bola koncipovaná.

Obhajoba ďalej navrhla prečítať rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I č. k. 15Ca 2/2017 z 23.11.2021 a Krajského súdu v Bratislave 15Co 142/2022 z 27.11.2024, ktoré sa týkajú súdneho konania o vlastníctve autorských práv, o čom vypovedal svedok Ing. Oto Pšenák, kde opäť platí, že nie je úlohou súdu v rámci posúdenia, či došlo k machináciám pri verejnom obstarávaní, resp. či došlo k porušeniu povinnosti spravovať cudzí majetok, resp. či došlo k legalizácii výnosu z trestnej činnosti zisťovať, kto je nositeľom, či vlastníkom autorských práv. Inak povedané, súd neriešil, či obžalovaný porušil autorské práva iného. Ďalším dôvodom je to, že tieto rozsudky nemajú žiadnu výpovednú hodnotu, nakoľko z nich vyplýva jediné, že súdne konanie o žalobe Ing. Pšenáka doteraz právoplatne skončené nie je.

Rovnako tak za nadbytočné je možné považovať návrhy obhajoby na zabezpečenie súdnych spisov zo súdnych konaní týkajúcich sa rozhodnutí ÚVO napadnutých žalobami FR SR zo správneho súdu Bratislava sp. zn. BA-1S/83/2020, BA-2S/54/2021, BA-5S/78/2020, BA-5S/84/2021 a BA-6S/91/2020, či prečítanie listu právneho zástupcu spoločnosti All Soft Corp s.r.o. ako zúčastnenej osoby v konaní pred Správnym súdom v BA pod sp. zn. BA-6S/91/2020 a podanie spoločnosti All Soft Corp s.r.o. ktorým ako zúčastnená osoba v súdnom konaní žalobcu FR SR proti žalovanému ÚVO, vedenom pred Správnym súdom v BA pod sp. zn. BA-6S/91/2020 predložila znalecké posudky.

Pokiaľ sa týka návrhov obhajoby na prečítanie znaleckých posudkov č. 66/2024 Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, ktorý riešil otázku posúdenia vplyvu dodaných informačných systémov na celkový výber daní v SR, č. 13/2022 ku stanoveniu všeobecnej hodnoty dodaných informačných systémov, č. 45/2022 vo veci posúdenia všeobecnej hodnoty novej aplikácie virtuálnej elektronickej pokladnice (VRP2) rovnako tak ide o nadbytočné dokazovanie. Súd už uviedol, akým spôsobom ustálil výšku škody, že výška škody sa v prípade machinácií pri verejnom obstarávaní určuje iným spôsobom, nie porovnaním znalecky určenej všeobecnej hodnoty informačných systémov s dojednanou zmluvnou cenou.

Návrhom na prečítanie znaleckých posudkov č. 10/2022 vo veci posúdenia správnosti transpozície čl. 14 Smernice 2004/18/ES o zlučiteľnosti podmienok uplatnenia výnimky podľa

Michal Suchoba:

Je absurdné, že súdu stačili rozhodnutia ÚVO a protokol ÚVO, pričom práve rozhodnutia ÚVO sú predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnictve.

Súd sa nezaoberal otázkou naplnenia znaku „v súvislosti s verejným obstarávaním“, skúmanie ktorého bolo jeho úlohou – v rámci posudzovania otázky viny. Súd len mechanicky a nekriticky prevzal závery z rozhodnutí ÚVO, pričom zároveň ignoroval, že rozhodnutia ÚVO sú predmetom súdneho prieskumu.

Michal Suchoba:

Samozrejme pre toto konanie nie je relevantné, či došlo alebo nedošlo k porušeniu autorského práva Ota Pšenáka, príp. kto je nositeľ autorských práv.

Výpoveď Ota Pšenáka na hlavnom pojednávaní však nepreukazuje existenciu žiadneho hotového alebo funkčného „prototypu“ VRP.

Rozsudky civilných súdov v spore Ota Pšenáka sme predložili, nakoľko z nich vyplýva, že „riešenie“ Ota Pšenáka nemožno považovať za hotový, funkčný a implementovateľný produkt, resp. prototyp v technologickom zmysle.

Závery, ktoré súd vyvodil z výpovede Ota Pšenáka, tak nemajú opodstatnenie.

Michal Suchoba:

Znalecký posudok STU č. 66/2022 je relevantný dôkaz na posúdenie, či dodané informačné systémy boli náležitým riešením katastrofálneho stavu verejných financií v čase nástupu Františka Imreczeho na post prezidenta Finančnej správy, ktorého riešenie bolo základným bezpečnostným záujmom štátu.

Znalecký posudok č. 13/2022 je relevantný dôkaz na posúdenie, či v súvislosti s dodaním našich riešení bola štátu spôsobená škoda (z dôvodu predraženia), čo je – ako aj sám súd uviedol – rozhodujúce kritérium pre posúdenie trestnej zodpovednosti za trestný čin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku.

§ 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 25/2006), č. 46/2022 vo veci posúdenia technických aspektov oprávnenosti udelenia výnimky pri pridelení zákazky a č. 7/2025 vo veci posúdenia zlučiteľnosti článku 14 Smernice 2004/18/ES a vypočutie znalcov prof. JUDr. PhDr. Miroslava Slašťana, PhD. a prof. JUDr. PhDr. Ing. Michala Simana, PhD., D.E.A. súd vyhovieť nemohol, už len z toho dôvodu, že v trestnom konaní podľa § 145 ods. 1 Trestného poriadku znalec nie je oprávnený riešiť právne otázky, ani hodnotiť vykonané dôkazy, nehovoriac o tom, že v súhrne ide o znalecké posudky obstarané v inom konaní.

Návrh na prečítanie uznesenia o začatí trestného stíhania zo dňa 4.3.2024 o začatí trestného stíhania vo vzťahu k znaleckému posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilina nie je návrhom na vykonanie dôkazu, pretože takéto procesné uznesenie v trestnom konaní nie je samo osebe dôkazom.

Okrem toho platí, že znalecký posudok tohto ústavu nebol v tomto konaní žiadnou zo strán navrhnutý na jeho vykonanie a preto už vôbec nie je namieste riešiť skutočnosť, či za jeho vyhotovenie je vedené trestné stíhanie, prípadne či bola ústavu uložená Ministerstvom spravodlivosti SR pokuta, ktoré rozhodnutie obhajoba rovnako navrhovala prečítať.

Súd v súvislosti s odmietnutím dôkazov považuje za potrebné uviesť aj to, že obhajoba v rámci výsluchu obžalovaného predložila zviazané dokumenty označené ako „Záverečná správa spoločnosti Centire pre MF SR datované 15.11.2007“, ku ktorým obžalovaný na otázku samosudcu uviedol, že ide o dokumenty, ktorý spracovávala spoločnosť Centire, predchodca spoločnosti Allexis pre MF SR, o ktorý mal pán Ing. Imrecze záujem, pretože mu ich spomínal, že s nimi pracovali, nevedel ich však dohľadať v archívoch Finančnej správy a je to jeden z dokumentov, ktorý na ich priateľských stretnutiach v Limbachu odovzdal. Ďalej predložila „Strategický materiál – národná koncepcia informatizácie verejnej správy, materiál Top level „Procesná mapa Daňového riaditeľstva SR“, „Návrh systému riadenia a organizovania Daňovej správy so zohľadnením záverov z diskusií v pracovných skupinách, zámerom reformy, ďalších východísk, podmienok a najlepších skúseností (podprojekt DR SR)“ datovaný 31.10.2007, „Optimalizovaný počet pracovníkov Colnej správy so zohľadnením všetkých navrhovaných zmien v colnej a daňovej správe“ datovaný 29.2.2008, „Organizačný model súčasného stavu colnej správy“ datovaný 20.9.2007, „Zefektívnenie kontroly elektronických registračných pokladní – štúdia uskutočniteľnosti“ z novembra 2012“, ktoré listiny samosudca odmietol založiť do spisu s tým, že nepovažuje za spornú skutočnosť, že na stretnutiach v rodinnom dome obžalovaného v Limbachu sa preberali aj odborné a technické záležitosti predpokladanej zákazky a vykonávanie dokazovania v naznačenom smere zo strany obhajoby považuje za nadbytočný. Listiny boli obhajcovi krátkou cestou vrátené, pričom následne ich obhajoba už vykonať nenavrhl.

Pokiaľ obhajoba do spisu predložila v rámci súdneho konania úradný záznam spísaný na ÚŠP GP SR 17.3.2012 sp. zn. VII/3 Gv 143/21/1000 – 9, z ktorého vyplýva, že došlo k stretnutiu vyšetrovateľky, prezidenta FS, právneho zástupcu FR SR a v tom čase obhajkyne obžalovaného JUDr. Valkovej, na ktorom sa riešila otázka platieb za licencie v nadväznosti na platnú zmluvu systému eKasa, e-mailovú komunikáciu medzi právnymi zástupcami finančného riaditeľstva SR a zástupcami spoločnosti Allexis riešiacu problematiku zdrojových kódov a licencií vo forme ich odkúpenia v ďalšom konaní tieto dôkazy vykonať nenavrhl a preto sa s nimi súd v rámci odmietnutia dôkazov ani nevysporiadaval.

Okrem toho sa obhajca obžalovaného po prečítaní zápisníc o výsluchu svedka Ing. Františka Imreczeho domáhal odstraňovania rozporov s výpoveďami svedka – v tom čase obvineného na č. l. 499 – 521, č. l. 480-492 a č. l. 522 – 541, čo súd pre zmenu procesného postavenia Ing. Františka Imreczeho, ktorý je v súčasnej dobe svedok, nepripustil.

K právnej kvalifikácii skutkov:

Podľa § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona zločinu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe sa dopustí ten, kto v súvislosti s verejným obstarávaním alebo verejnou dražbou v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému prospech koná v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o verejnom obstarávaní alebo verejnej dražbe alebo dojedná niektorému súťažiteľovi alebo účastníkovi verejnej dražby prednosť alebo výhodnejšie podmienky na úkor iných súťažiteľov alebo účastníkov verejnej dražby spôsobí ním škodu veľkého rozsahu.

Podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona zločinu porušovanie povinností pri správe cudzieho majetku sa dopustí ten, kto inému spôsobí škodu veľkého rozsahu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok.

Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobuje ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 138 písm. i) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie činu organizovanou skupinou.

Podľa § 129 ods. 2 Trestného zákona organizovanou skupinou sa na účely tohto zákona rozumie spolčenie najmenej troch osôb na účel spáchania trestného činu, s určitou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu.

Podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona účastník na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto úmyselne naviedol iného na spáchanie trestného činu (návodca).

Podľa § 21 ods. 2 Trestného zákona na trestnú zodpovednosť účastníka sa použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti páchatel'a, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa čl. 4 ods. 1 ústavného zákona č. o 357/2004 Z. z. ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov je verejný funkcionár povinný pri výkone svojej funkcie presadzovať a chrániť verejný záujem. Pri výkone svojej funkcie verejný funkcionár nesmie uprednostniť osobný záujem pred verejným záujmom.

Podľa čl. 4 ods. 2 ústavného zákona č. o 357/2004 Z. z. ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov sa verejný funkcionár musí pri výkone svojej funkcie zdržať všetkého, čo môže byť v rozpore s týmto ústavným zákonom. Na tento účel verejný funkcionár nesmie

- a) využívať svoju funkciu, právomoci z nej vyplývajúce a informácie nadobudnuté pri jej výkone alebo v súvislosti s jej výkonom na získavanie výhod vo svoj prospech, v prospech jemu blízkych osôb ani iných fyzických osôb alebo právnických osôb; to sa nevzťahuje na činnosť alebo úlohu, ktorá vyplýva verejnému funkcionárovi z výkonu jeho funkcie,
- c) bod 1. sprostredkovať pre seba, blízku osobu, pre inú fyzickú osobu alebo právnickú osobu okrem prípadu, ak to pre verejného funkcionára vyplýva z výkonu jeho verejnej funkcie, obchodný styk so štátom.

Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní účinného do 17.04.2016 sa tento zákon sa nevzťahuje na zákazku, pri ktorej plnení sa musia použiť osobitné bezpečnostné opatrenia alebo pri ktorej je nevyhnutná ochrana základných bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky v súlade so Zmluvou o fungovaní Európskej únie.

Podľa § 1 ods. 7 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní verejný obstarávateľ a obstarávateľ nesmie zadať zákazku podľa odsekov 2 až 5 s cieľom vyhnúť sa použitiu postupov zadávania zákaziek podľa tohto zákona.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 3 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní sú verejný obstarávateľ a obstarávateľ povinní pri zadávaní zákaziek postupovať podľa tohto zákona. Pri zadávaní zákaziek sa musí uplatňovať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princíp transparentnosti a princíp hospodárnosti a efektívnosti.

Podľa § 10a ods. 1 písm. a) a písm. c) zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní je zakázané uzatvoriť dodatok k zmluve, ktorá je výsledkom postupu verejného obstarávania, ak by sa jeho obsahom menil podstatným spôsobom pôvodný predmet zákazky, zvyšovala cena plnenia alebo jeho časti alebo menila ekonomická rovnováha zmluvy v prospech úspešného uchádzača, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní sa tento zákon nevzťahuje na zákazku, súťaž návrhov alebo koncesiu, pri ktorej plnení sa musia použiť osobitné bezpečnostné opatrenia alebo pri ktorej je nevyhnutná ochrana základných bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky v súlade so Zmluvou o fungovaní Európskej únie, ak ochranu týchto bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky nie je možné zabezpečiť menej rušivými opatreniami.

Podľa § 10 ods. 1, 2 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní verejný obstarávateľ a obstarávateľ sú povinní pri zadávaní zákaziek, koncesií a pri súťaži návrhov postupovať podľa tohto zákona. Musia dodržať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie hospodárskych subjektov, princíp transparentnosti, princíp proporcionality a princíp hospodárnosti a efektívnosti.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 357/2015 Z. z. o finančnej kontrole a audite subjektmi verejnej správy sú právnické osoby zapísané v registri organizácií vedenom Štatistickým úradom Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu a zaradené vo verejnej správe v súlade s jednotnou metodikou platnou pre Európsku úniu, a to a) v ústrednej správe, b) v územnej samospráve, c) vo fondoch sociálneho poistenia a fondoch zdravotného poistenia.

Podľa § 19 ods. 6 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy. je subjekt verejnej správy povinný pri používaní verejných prostriedkov zachovávať hospodárnosť, efektívnosť a účinnosť ich použitia.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 357/2015 Z. z. o finančnej kontrole a audite sa na účely tohto zákona finančným riadením rozumie súhrn postupov orgánu verejnej správy pri riadení rizík, zodpovednom plánovaní, rozpočtovaní, použití, poskytovaní, účtovaní, výkazníctve verejných financií, finančnej kontrole a audite, ktorého cieľom je hospodárne, efektívne, účinné a účelné využívanie verejných financií.

Podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona č. 357/2015 Z. z. o finančnej kontrole a audite orgán verejnej správy je povinný vytvoriť, zachovávať a rozvíjať finančné riadenie, v rámci ktorého zabezpečuje hospodárnu, efektívnu, účinnú a účelnú realizáciu finančnej operácie alebo jej časti.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 357/2015 Z. z. o finančnej kontrole a audite je orgán verejnej správy povinný určiť pri poskytovaní a použití verejných financií také podmienky, aby bolo zabezpečené hospodárne, efektívne, účinné a účelné hospodárenie s verejnými financiami.

Ustanovenie § 2 zákona č. 357/2015 Z. z. o finančnej kontrole a audite legislatívne definuje aj nasledovné pojmy:

- hospodárnosť ako vynaloženie verejných financií na vykonanie činnosti alebo obstaranie tovarov, prác a služieb v správnom čase, vo vhodnom množstve a kvalite za najlepšiu cenu,
- efektívnosť ako najvýhodnejší vzájomný pomer medzi použitými verejnými financiami a dosiahnutými výsledkami,
- účinnosť ako plnenie určených cieľov a dosahovanie plánovaných výsledkov vzhľadom na použité verejné financie,
- účelnosť ako vzťah medzi určeným účelom použitia verejných financií a skutočným účelom ich použitia.

Právnymi predpismi upravujúcimi FS, ako aj postavenie prezidenta FS v relevantnom čase, upravovali zákon č. 333/2011 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva (ďalej „zákon č. 333/2011 Z. z.“) a zákon č. 479/2009 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní a poplatkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon č. 479/2009 Z. z.“).

Štatutárnym orgánom finančného riaditeľstva je prezident. Prezidenta vymenúva a odvoláva minister financií Slovenskej republiky. Prezident riadi FS a zodpovedá za činnosť FS ministrovi (§ 4 ods. 4 zákon č. 333/2011 Z. z.).

V zmysle § 4 ods. 3 písm. d) zákona č. 333/2011 Z. z. Finančné riaditeľstvo vytvára, rozvíja a prevádzkuje informačné systémy FS, zámer vykonať činnosti týkajúce sa vytvárania a rozvoja informačných systémov FS predkladá ministerstvu.

Objektom trestného činu machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 Trestného zákona je záujem na riadnom a zákonnom procese verejného obstarávania a verejnej dražby. Tým sú ale zároveň chránené aj ďalšie čiastkové záujmy, ktoré vyplývajú (v okolnostiach posudzovanej veci) zo zákonom stanovených princípov verejného obstarávania, konkrétne princípu rovnakého zaobchádzania, nediskriminácie, transparentnosti, hospodárnosti a efektívnosti, teda aj majetkové záujmy všetkých na verejnom obstarávaní (a verejnej dražbe) zúčastnených subjektov, včítane verejného obstarávateľa (a dražiteľa), čo potvrdzuje, že znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 266 Trestného zákona je aj spôsobenie škody, ide teda o trestný čin s viacerými objektmi, pričom z pohľadu jeho systematického zaradenia je rozhodujúci jeho hlavný objekt.

Za prednosť treba považovať akékoľvek zvýhodnenie niektorého súťažiteľa alebo účastníka verejnej dražby, pokiaľ ide o časový predstih. Môže ísť napríklad o skoršie oznámenie termínu verejnej súťaže alebo verejnej dražby niektorému účastníkovi, než je termín verejne vyhlásený a pod.

Výhodnejšími podmienkami sú akékoľvek iné podmienky, ktoré zvýhodňujú niektorého súťažiteľa alebo účastníka pred ďalšími. Pri verejnej súťaži môže ísť napríklad o oznámenie bližších podrobností o predpokladanom investičnom celku iba niektorým účastníkom súťaže. Pri verejnej dražbe môže ísť napríklad o nepripustenie niektorého z účastníkov na verejnú dražbu, hoci splnil všetky predpísané podmienky a pod.

Prednosť a výhodnejšie podmienky sa v tomto posudzovanom prípade navzájom prelínali a súd ich v prípade spoločnosti obžalovaného videl najmä v tom, že po tom, ako obžalovaný prezentoval možné riešenie slúžiace na zavedenie nových postupov v rámci daňovej a colnej kontroly na FS, z titulu priateľského vzťahu s prezidentom FS, ale aj prostredníctvom nedôvodných peňažných a vecných plnení docielil, že jeho spoločnosť Allexis s.r.o. bola uprednostnená a zvýhodnená tým, že nedošlo k vyhláseniu verejného obstarávania, hoci toto vyhlásené malo byť. Naopak, všetko sa robilo tak, aby sa postup bez verejného obstarávania obhájil a javil ako v súlade so zákonom, hoci tomu tak nebolo. Ide najmä o všeobecné zdôvodnenie na vykonanie obstarávania v utajenom režime, hoci zákonné dôvody na jeho utajenie neexistovali. Prednosť a výhodnejšie podmienky súd videl aj v tom, že následne sa na už protiprávnom obstaraní prvého systému objednávali ďalšie vo forme rozšírenia predmetu dodania, vrátane navýšenia plnenia.

Ide o úmyselný trestný čin. Zároveň musí byť preukázaná tzv. osobitná pohnútká (motív), ktorou je úmysel páchatel'a spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému prospech, ktorý je na strane obžalovaného v motíve získať prospech pre spoločnosť Alexis jasne definovaný.

Páchateľom tohto trestného činu môže byť nielen osoba, ktorá má určité povinnosti pri organizovaní verejného obstarávania alebo verejnej dražby, ale aj akákoľvek iná osoba. Tento princíp je zároveň odpoveďou na obhajobu obžalovaného v tom smere, že ako on mohol manipulovať verejné obstarávanie, keď toto sa nekonalo, a nebol obstarávateľ.

Súčasne platí, že pri trestnom čine machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1 Trestného zákona sa vyžaduje určitá úroveň organizovanosti páchatel'ov. Z týchto dôvodov je dôležité posúdiť mieru tejto organizovanosti, či sa jedná o prosté spolupáchateľstvo alebo ide o konanie členov organizovanej skupiny. Teda či ide o spolupáchateľov alebo členov organizovanej skupiny. O spolupáchateľov podľa § 20 Trestného zákona ide vtedy, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Naproti tomu podľa § 129 ods. 2 Trestného zákona organizovanou skupinou sa na účely tohto zákona rozumie spolčenie najmenej troch osôb na účel spáchania trestného činu, s určitou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu.

Podľa názoru súdu zločin machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1 Trestného zákona nemožno spáchať bez súčinnosti minimálne s ďalšími dvomi osobami, bez dohovoru s nimi, rozdelenia úloh, bez plánovania týchto úloh a postupov a súčinnosti páchatel'ov. Z pohľadu súdu možno potom páchatel'ovi tohto trestného činu pričítať závažnejší spôsob konania (na rozdiel od spolupáchateľstva, ktoré vyžaduje na spáchanie trestného činu prvý odsek) uvedený v § 266 ods. 2, písm. e) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. i) Trestného zákona až vtedy, ak bude preukázané, že takáto organizovaná skupina, na rozdiel od spolupáchateľov, konala nielen v zoskupení viac ako troch osôb, ktoré si spolu delili úlohy, plánovali vzájomnú činnosť, ale že sa určitým spôsobom špecializovali na určité činnosti pri páchaní trestnej činnosti, túto páchali po dlhší čas - nešlo o ojedinelé konanie. Zjednodušene by sa dalo povedať, že spolupáchatelia sú spravidla laici, ktorí sa vopred na páchanie trestnej činnosti detailne a cielene nepripravujú a k jej páchaniu pristupujú viac-menej náhodne (nevylučujúc určité špeciálne znalosti toho ktorého spolupáchateľa), kdežto organizovaná skupina je stála a sformovaná skupina osôb, ktorá dlhší čas cielene pácha určitý druh trestnej činnosti, ťažiac zo špecializácie jednotlivých jej členov, čo súd v tomto prípade považoval za preukázané. Z vykonaných dôkazov totiž dospel k záveru, že osoba obžalovaného bola osobou, ktorá mala nápad o použiteľnosti systémov, ktoré vyvinula pre inú spoločnosť (Allianz), že tieto po primeranej úprave môžu byť použité aj v rámci kontroly vo finančnej správe. Preto využila svoje vedomosti o FS, ako aj priateľský vzťah s novovymenovaným prezidentom FS a nahovorila ho, že tieto systému môžu byť riešením pre výkon daňovej a colnej kontroly. Prezident FS po zorganizovaní prezentácie tohto systému na FS, keď zrejme neodznegli žiadne podstatné negatívne reakcie, urobil práve z titulu ich priateľského vzťahu všetko pre to, aby sa spoločnosť obžalovaného mohla stať dodávateľom systémov pre FS a za tým účelom organizoval a riadil ďalšie osoby, aby zabezpečili potrebné podklady, z ktorých malo

rezultovať, že jediný možný spôsob obstarania týchto systémov je nie verejné obstarávanie, ale priame zadanie. Takto usmernil svojho podriadeného Ing. Čecha pripraviť odôvodnenie použitia utajeného režimu po tom, ako tento zistil, že iná spoločnosť takýmto spôsobom už informačné systémy dodala štátnej správe. Ing. Čech pritom vedel, že na použitie takéhoto spôsobu nie sú splnené zákonné podmienky, napriek tomu toto stanovisko vypracoval. Následne sa dohodli na získaní štúdie uskutočniteľnosti a prieskumu trhu tak, aby ako možný dodávateľ bola určená spoločnosť Allexis s.r.o. Obžalovaný súčasne vykonával kroky do vnútra spoločnosti, keď usmerňoval konateľku a súčasne spolu s ňou už pripravoval subdodávateľa dokonca až tak, že istý si výsledkom podpísal zmluvu na subdodávku ešte pred podpisom zmluvy. Z týchto hľadísk tu nemôže ísť a nejde o konanie spolupáchateľov, ale o konanie spoločenstva viac ako troch osôb, ktoré konali na základe rozdelenia úloh, koordinovane za určeným cieľom.

Pri posudzovaní trestného činu podľa § 266 Trestného zákona je potrebné odkázať najmä na rozhodnutie dovolacieho senátu Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.03.2022 pod sp. zn. 1 TdoV 7/2019, v ktorom sú vyjadrené zásadné závery, ktoré sa týkajú určovania škody pri tomto trestnom čine. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že škoda na účely trestného činu podľa § 266 Trestného zákona sa má určovať podľa § 124 ods. 1 druhá veta Trestného zákona. Škoda má byť teda určená ako prospech (zisk), ktorý získal víťazný uchádzač. Získanie prospechu v príčinnej súvislosti s dotknutým trestným činom je vlastne čistý zisk.

Ďalej z tohto rozhodnutia vyplýva, že „vo vzťahu k posudzovanému trestnému činu z toho vo všeobecnej rovine plyní, že ak napr. dojednanie výhody niektorému zo súťažiteľov má zároveň za následok, že zákazka bola verejne obstaraná drahšie, škodou bude nielen ujma na zisku iného súťažiteľa (§ 124 ods. 2 Trestného zákona), ale aj prospech zvýhodneného súťažiteľa (§ 124 ods. 1 veta druhá Trestného zákona) a reálny úbytok na majetku verejného obstarávateľa, ku ktorému predražením zákazky došlo.

Práve s prihliadnutím na tento judikát súd ustálil výšku spôsobenej škody vo výške prospechu – zisku spoločnosti Allexis s.r.o.

Súd sa v rámci posúdenia škody nezaoberal ďalšími prevodmi finančných prostriedkov zo spoločnosti Allexis s.r.o. na ALLEXIS GROUP, z ALLEXIS GROUP na ALLEXIS ASSETS a z nej na obžalovaného a PRENMOR, pretože výnos z trestnej činnosti bol v celku prijatý spoločnosťou Allexis s.r.o. a ďalšie opísané prevody finančných prostriedkov boli už vykonávané na inom právnom základe (programové licencie a zisk z podpory), ktorý nesúvisí ani s machináciami ani s porušovaním povinností pri správe cudzieho majetku. Výšku finančných prostriedkov, ktorých sa tieto prevody týkali, nebolo možné zaradiť medzi nákladové položky spoločnosti Allexis s.r.o. pri ustálení výšky škody v zmysle už uvádzaného dovolacieho rozhodnutia NS SR, pretože výnosom spoločnosti Allexis s.r.o. boli platby FS za dodané produkty. Zo strany FS nešlo o platby za licencie, či podporu spoločnosti Allexis s.r.o. od materských spoločností, ale o zverenie vlastníctva licencií inému subjektu, čo môže byť po účtovnej stránke vnímané ako krok vedúci k daňovej optimalizácii, teda k plánovaniu daní v medziach zákona z hľadiska výberu vhodnej právnej formy, režimov, odpočtov a zmluvných nastavení tak, aby sa z titulu daní platilo len to, čo je povinné. Nebol potom žiadny dôvod vnímať platby za licencie ako ďalšiu nákladovú položku spoločnosti Allexis s.r.o. v súvislosti s dodaním informačných systémov FS. Je zrejmé, že štruktúra materských a dcérskej spoločnosti bola ustálená až po podpise Zmluvy a za logický záver je potom možné považovať záver, že išlo o optimalizáciu zisku a daňového zaťaženia spriaznených spoločností.

Michal Suchoba:

Súd sa týmito prevodmi zaoberať mal, pretože spoločnosťou Allexis platené licenčné poplatky spoločnosti ALLEXIS GROUP boli legitímnymi nákladmi, nevyhnutnými na poskytovanie plnení spoločnosti Allexis pre Finančné riaditeľstvo SR, a bez ich vynaloženia by spoločnosť Allexis nemohla dodať Finančnému riaditeľstvu SR informačné systémy, ani následne poskytovať služby ich prevádzkovej podpory.

Objektom trestného činu podľa § 237 Trestného zákona je ochrana cudzieho majetku. Za cudzí majetok možno považovať vec v zmysle § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorá ani čiastočne nepatrí páchatel'ovi, v danom prípade ide o majetok štátu.

Na naplnenie objektívnej stránky sa vyžaduje aktívne konanie (prípadne opomenutie konania), ktoré spočíva v porušení povinnosti uloženej všeobecne záväzným predpisom, rozhodnutím súdu alebo platnou a účinnou zmluvou, ktorá určuje spôsob a rozsah disponovania s cudzím majetkom, pričom v príčinnej súvislosti s týmto porušením vznikne na predmetnom cudzom majetku škoda.

Pod legálnym pojmom opatrovať alebo spravovať cudzí majetok trestnoprávna teória konštantne rozumie súhrn povinností, vzťahujúcich sa na konanie osôb, ktoré spravujú záležitosti inej osoby, ak je toto spravovanie nejakým spôsobom spojené so starostlivosťou o jej majetok alebo nakladanie s jej majetkom, resp. ak výkon týchto povinností má dopad na jej majetok.

Takáto povinnosť nemusí byť spojená so zverením majetku do starostlivosti páchatel'a zvláštnym aktom, nemusí byť ani vyslovene nazvaná povinnosťou o starostlivosť (napr. v pracovnej zmluve, menovacím dekrétom a pod.), podstatné je, aby vyplývala z obsahu povinností viazaných k danému postaveniu, pracovnej alebo služobnej funkcii či už zo zákona, alebo iného aktu.

Porušovanie uloženej povinností spravovať alebo opatrovať cudzí majetok môže spočívať predovšetkým v nedôslednom uplatňovaní dispozičných práv, právnych nárokov, sankčných oprávnení vyplývajúcich zo správy daného majetku, ďalej napr. nevymáhanie zmluvných povinností, uzatváranie nevýhodných zmlúv na škodu tohto majetku, právne zaťaženie - zadlženie majetku atď.

Rozhodujúcim kritériom pri danom trestnom čine je skutočnosť, že škoda na cudzom majetku ako následok vyššie opísaného konania (nekonania) páchatel'a reálne vznikla.

Z hľadiska subjektívnej stránky označeného trestného činu sa vyžaduje úmyselné zavinenie, pričom postačí aj nepriamy úmysel. Úmyselným zavinením musia byť pokryté všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. To znamená, že úmysel sa musí vzťahovať nielen na konanie páchatel'a, ale aj na spôsobenie následku - škody. Páchatel' teda musí vedieť, že svojím konaním poruší chránený objekt skutkovej podstaty trestného činu a musí byť minimálne uzrozumený s tým, že jeho konanie je spôsobilé objekt narušiť (nepriamy úmysel) a zároveň páchatel' musí vedieť a byť minimálne uzrozumený (nepriamy úmysel) s tým, že jeho konaním bude následok spôsobený - vznikne škoda na cudzom majetku.

V prípade trestného činu podľa § 237 Trestného zákona je v danom prípade nevyhnutné poukázať na netrestnú právnu úpravu, z ktorej rezultovali konkrétnym osobám povinnosti ako nakladať s verejnými financiami, ktoré na dodanie informačných systémov od spoločnosti Alexis s.r.o. zo štátneho rozpočtu použili, mysliac tým najmä osobu prezidenta FS, ktorý bol za toto konanie právoplatne odsúdený. Predovšetkým bol povinný so zverenými financiami nakladať hospodárne, efektívne, účinne a účelne, čo vyplýva z vyššie uvedených zákonných ustanovení.

Páchatel'om tohto trestného činu môže byť ktokoľvek, kto má v správe cudzí majetok, napríklad konateľ spoločnosti, štatutárny orgán alebo zástupca, správca majetku, zástupca alebo

Michal Suchoba:

František Imrecze ako prezident Finančnej správy nakladal so zverenými finančnými prostriedkami „hospodárne, efektívne, účinne a účelne“, keďže naše systémy a služby ich prevádzkovej podpory obstaral za cenu, ktorá bola o takmer 500.000 eur nižšia, ako obvyklá trhovú cenu.

Michal Suchoba:

Súd síce uvádza, že „rozhodujúcim kritériom pri trestnom čine porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku je skutočnosť, že škoda na cudzom majetku ... reálne vznikla“, žiadna škoda na majetku Slovenskej republiky, zastúpenej Finančným riaditeľstvom SR však preukázaná nebola. Nebolo preukázané, že by naše informačné systémy, alebo služby ich prevádzkovej podpory boli predražené. Naopak, predložili sme znalecký posudok znaleckého ústavu STU v Bratislave, z ktorého vyplýva, že naše systémy a služby ich prevádzkovej podpory boli spoločnosťou Alexis dodané za cenu o takmer 500.000 eur nižšiu, ako bola v danom čase a mieste obvyklá trhovú cenu. Ako potom mohol súd dospieť k záveru, že toto rozhodujúce kritérium bolo naplnené?

iná osoba poverená správou. Teda špeciálny subjekt. Páchateľ nemusí byť obohatený. Stačí, že jeho konanie alebo opomenutie viedlo k škode na majetku a musí existovať priama súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody (kauzálny nexus).

Vo vzťahu ku špeciálnemu subjektu súd už reagoval svojím upozornením na správne použitie zákona po podaní obžaloby, nakoľko mal za to, že obžalovaný nie je takýmto špeciálnym subjektom. Na jeho osobu nebola prenesená zákonom, ani zmluvou, ani iným aktom povinnosť spravovať cudzí majetok. Z tohto dôvodu sa tohto trestného činu ako páchatel' dopustiť nemohol. Iná situácia ale je, že súd dospel k záveru, že je osobou, ktorá naviedla prezidenta FS na porušenie jeho povinností spravovať cudzí majetkom tým, že on, ako držiteľ takejto povinnosti ju porušil a podpísal Zmluvu.

V prípade predmetných trestných činov má súd za to, že boli spáchané jedným konaním obžalovaného, ktorým došlo k naplneniu skutkových podstat oboch trestných činov, teda sú spáchané v jednočinnom súbehu.

K uloženému trestu:

Všeobecne, pokiaľ ide o ukladanie sankcií v trestnom konaní platí, že podľa § 33a Trestného zákona páchatel'ovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť. Sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Pri ukladaní sankcií sa dbá aj na to, aby uložené sankcie viedli k odňatiu výnosov z trestnej činnosti. Tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citel'ne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citel'nejšie. Páchateľovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a. Pri ukladaní sankcií sa prihliada aj k právom chráneným záujmom poškodeného.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu za takto zistené zavinenie súd vychádzal z ustanovení § 34 Trestného zákona.

Podľa § 34 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako

samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväži najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu. Súčasne je povinnosťou súdu pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadnuť u návodcu aj na význam a povahu jeho účasti na spáchanom trestnom čine.

Obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdom trestaný. Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu pod sp. zn. 1T/6/2024 zo dňa 06.05.2024 mu bol za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona uložený peňažný trest 90.000 eur . Trest zaplatil dňa 23.05.2024, a preto je jeho odsúdenie zahladené. Pred spáchaním žalovaných trestných činov nebol postihnutý za priestupok.

Súčasne je potrebné uviesť, že obžalovaný bol vo viacerých trestných veciach spolupracujúcou osobou s OČTK, o. i. aj vo veci odsúdenia Ing. Františka Imreczeho, prípadne Ing. Lenky Wittenbergerovej. Aj v tejto veci od začiatku konania sa podieľal na objasňovaní svojej veci a to až do momentu, ako súd nevyhovel jeho a prokurátorovmu návrhu na jeho podmienené zastavenie.

Pri zvažovaní, či je namieste obžalovanému priznať poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a n) Trestného zákona, teda priznanie obžalovaného a jeho úprimná ľútosť a napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, súd dospel k záveru, že vzhľadom na jeho zmenu postoja na hlavnom pojednávaní mu ich nie je možné v jeho prospech pričítať. Postoj obžalovaného, na to, aby mu mohli byť tieto poľahčujúce okolnosti priznané, by musel existovať počas celého trestného stíhania. Nestačí jeho spolupráca v prípravnom konaní. V prípade priznania tu musí zároveň objektívne existovať aj ľútosť na strane obžalovaného, čo súd v postoji obžalovaného nezisťuje nielen na hlavnom pojednávaní, ale ani v konaní prípravnom. Zo strany obžalovaného išlo o kalkul, keď sa rozhodol pre spoluprácu s OČTK, aby sa jednak vyhol možnosti jeho väzobného stíhania a rovnako tak je zistiteľná výrazná kalkulácia, že predmetná vec nebude predmetom podania obžaloby, ale jeho trestné stíhanie bude podmienené zastavené, k čomu prokurátor po zmene trestných kódexov už pristúpiť nemohol, nakoľko táto právomoc bola zverená súdu, resp. sudcovi pre prípravné konanie. Obžalovaný síce formálne odkazoval na obsah svojich výpovedí z prípravného konania, ale na druhej strane ich obsah svojimi obhajobnými tvrdeniami negoval až do takej miery, že svedka Ing. Františka Imreczeho, ktorého výpoveď z prípravného konania nebola v rozpore s výpoveďou obžalovaného, označoval za klamára. Súčasne súd vnímal na strane obžalovaného vnútornú bagatelizáciu jeho korupčného konania k viacerým osobám s tým, že žije v zahraničí a tam nie je vnímané ako problém obdarovanie obchodného partnera, čomu teda súd neuveril, nakoľko z vyšetrených okolností prípadu vyplýva, že podstatná časť podnikania obžalovaného v čase spáchania skutkov bola v krajinách Európskej únie, v ktorých sú korupcia a machinácie pri obstarávaní vnímané veľmi citlivo.

Platí však, že obžalovaný pred spáchaním trestných činov viedol riadny život a súd mu preto priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona.

Naproti tomu obžalovanému pŕit'ážovalo v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov.

Za zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 do 17.12.2024 je ustanovený trest odňatia slobody na tri až osem rokov.

Za zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 2 písm. e) ods. 3 písm. a) Trestného zákona je ustanovený trest odňatia slobody na tri až desať rokov.

Súd pri posudzovaní trestnosti a ukladaní trestu postupoval podľa ustanovení Trestného zákona účinného od 06.08.2024 do 17.12.2024, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší. Ak by bol jeho čin posudzovaný podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania činu, išlo by v prípade porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku o obzvlášť závažný zločin s ustanoveným trestom odňatia slobody na desať až pätnásť rokov a hrozilo by mu uloženie trestu odňatia slobody na sedem až dvanásť rokov.

S prihliadnutím na vyššie uvedené východiská pri ukladaní sankcií a trestu, zohľadňujúc záujem spoločnosti najmä na odčerpaní výnosu z trestnej činnosti, rešpektujúc, že trest odňatia slobody je možné uložiť až v prípade, že neprichádza do úvahy uloženie trestu nespojeného s odňatím slobody a s prihliadnutím na výšku majetkového prospechu, súd prihliadajúc na majetkové pomery obžalovaného konštatoval, že sú splnené všetky zákonné podmienky na uloženie peňažného trestu. Obžalovaný sa trestnou činnosťou totiž snažil získať a aj získal majetkový prospech.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 3 000 000 eur páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ak súd ukladá peňažný trest, ustanoví pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody až na päť rokov. Náhradný trest nesmie spolu s uloženým trestom odňatia slobody presahovať zákonom dovolenú hranicu trestnej sadzby.

S prihliadnutím na výšku spôsobenej škody, vyššie uvedený postoj obžalovaného, jeho pomery a doterajší riadny život, súd považoval za primerané a spravodlivé uloženie úhrnného peňažného trestu (úhrnného preto, lebo ide o trest uložený za dva trestné činy) 500.000 eur. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 5 (päť) rokov.

Súčasne súd obžalovanému uložil podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona trest prepadnutia vecí: 400.000,- eur, ktoré sa nachádzajú v úschove na depozitnom účte Špecializovaného trestného súdu vedenom v Štátnej pokladnici číslo IBAN SK82 8180 0000 0070 0033 9225 pod VS 9500920625, ktoré obžalovaný vydal v prípravnom konaní ako výnos z trestnej činnosti a súčasne rozhodol, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Poškodené FR prostredníctvom splnomocnenca na hlavnom pojednávaní prednieslo návrh, aby bol obžalovaný zaviazaný nahradiť škodu vo výške 21.468.594,60 eur ako rozdiel medzi príjmami a nákladmi spoločnosti Allexis s.r.o., ktorý výpočet bol evidentne inšpirovaný určením výšky škody v trestnom rozkaze. Prečítaním uplatnení nároku na náhradu škody do skončenia vyšetrovania súd zistil, že poškodený uplatnil nárok na náhradu škody 16.02.2022 vo výške 45.193.846,- eur.

Výška škody v trestnom konaní v prípade trestného činu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe sa určuje iným spôsobom než je tomu pri určení výšky škody podľa ustanovení Obchodného zákonníka. V trestnom konaní uplatnený nárok smeruje voči osobe obžalovaného, hoci poškodená strana bola v zmluvnom vzťahu s obchodnou spoločnosťou a je zrejmé, že konaním jej zástupcov sa vo významnej miere na vzniku škody sama podieľala. Okrem toho, predmetný trestný čin bol spáchaný konaním viacerých osôb, z čoho vyplýva, že by malo ísť o solidárnu zodpovednosť, ale iné osoby doposiaľ neboli zaviazané k náhrade škody, nehovoriac o tom, že škoda je evidentne v odsudzujúcich rozhodnutiach ustálená rozlišne.

O náhrade škody sa v trestnom konaní rozhoduje v tzv. adhéznom konaní, a obžalovaný by spravidla mal byť k náhrade škody, ak je táto vo výroku rozsudku ustálená, zaviazaný.

Prvoradým cieľom trestného konania je rozhodnutie o vine a treste páchatel'a trestného činu. Rozhodnutie o náhrade škody by si vzhľadom na vyššie načrtnuté skutočnosti vyžadovalo vykonanie ďalšieho dokazovania, čo by neprimerane predĺžilo trestné konanie a preto súd poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

K výroku o oslobodení spod obžaloby:

Stanovisko prokurátora

Pokiaľ ide o oslobodzujúci výrok tohto rozsudku súd uvádza, že obžalobou bolo obžalovanému kladené za vinu spáchanie pokračovacieho zločinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 4 písm. c), ods. 5 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, ktorý mal spáchať tým, že

ako člen organizovanej skupiny, po vzájomnej dohode a naplánovaní si úloh, s ich určitou deľbou medzi jednotlivými členmi, v úmysle zatajiť príjem z trestnej činnosti a zakryť jeho pôvod v pokračovacom zločine porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i) Trestného zákona v súbehu so zločinom machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť v súvislosti s trestnou činnosťou popísanou v bode 1/ obžaloby,

v presne nezistený deň v prvej polovici roku 2013 na 10. poschodí DoubleTree by Hilton Hotel, Trnavská cesta 27/A v Bratislave, obvinení vedomí si tohto, že Allexis s.r.o. získa zákazku na dodanie informačných systémov pre FS bez riadneho verejného obstarávania, v úmysle zabezpečiť si takto neoprávnený majetkový prospech a jeho rozdelenie vo vopred dohodnutom pomere v zmysle dohody, ktorú medzi sebou mali obv. Michal Suchoba a Ing. Jozef Brhel (*stíhaný v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorého doposiaľ rozhodnuté nebolo*), kde spoločnosť sa medzi nimi mala rozdeliť v pomere 50:50, na základe ktorej Ing. Jozef Brhel nakontaktoval Michala Suchobu na Jozefa Brhela ml. (*stíhaný v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorého doposiaľ rozhodnuté nebolo*) a následne Jozef Brhel ml., Michal Suchoba a Mgr. Martin Bahleda (*stíhaný v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorého doposiaľ rozhodnuté nebolo*) dohodli vytvorenie štruktúry obchodných spoločností za účelom ovládania spoločnosti Allexis s.r.o., a to tým spôsobom, že Mgr. Martin Bahleda na základe pokynu od Jozefa Brhela ml. najprv dňa 26.07.2013 založil spoločnosť

ALLEXIS GROUP a.s., IČO: 019 26 390, so sídlom Na strži 1702/65, Praha v Českej republike (ďalej aj len „ALLEXIS GROUP“), v ktorej predsedom predstavenstva sa stal Michal Suchoba a podpredsedom predstavenstva Mgr. Martin Bahleda,

následne dňa 07.02.2014 Martin Bahleda zabezpečil založenie spoločnosti ALLEXIS ASSETS LIMITED , ID: C 63805, so sídlom 17, MACERATA STREET, FLORIANA, Malta (ďalej v texte „ALLEXIS ASSETS“), v ktorej sa stali riaditeľmi Mgr. Martin Bahleda a Michal Suchoba,

a dňa 29.09.2014 Mgr. Martin Bahleda zabezpečil založenie spoločnosti PRENMOR FINANCE LIMITED, reg. č. HE336330, so sídlom Poseidonos 1, LEDRA BUSINESS CENTRE, 2406 Egkomi, Nicosia, Cyprus (ďalej v texte „PRENMOR“), ktorej je riaditeľom a jediným akcionárom, pričom túto spoločnosť spravoval pre Jozefa Brhela ml. a fakticky ju ovládal Ing. Jozef Brhel,

pričom Martin Bahleda deklaroval bankám, v ktorých mali vyššie uvedené obchodné spoločnosti vedené účty, a to v J&T banka a PPF banka v Českej republike ako konečného užívateľa výhod Jozefa Brhela ml.

následne bolo Michalom Suchobom na pokyn Martina Bahledu zabezpečené vypracovanie a uzavretie distribučných / licenčných zmlúv medzi spoločnosťou ALLEXIS ASSETES a ALLEXIS GROUP a medzi ALLEXIS GROUP a Allexis s.r.o. o distribúcii týchto licencií s odmenou 40% zo všetkých výnosov a fakturácií medzi Allexis s.r.o. a Finančným riaditeľstvom SR,

dňa 27.12.2013 bola medzi spoločnosťou Allexis s.r.o. a FR SR uzatvorená Rámcová zmluva o dielo, Rámcová licenčná zmluva a Rámcová zmluva o poskytnutí služieb (ďalej len „Zmluva“) na dodanie informačného systému ALLADIN, ku ktorej boli postupne uzatvárané aj ďalšie dodatky a na základe Zmluvy uzatvorené

- dňa 01.10.2014 Čiastková licenčná zmluva a Čiastková licenčná zmluva a čiastková zmluva o poskytovaní služieb podpísaná dňa 16.12.2014, spolu s ďalšími dodatkami na dodanie informačného systému kontrolných známok,
- dňa 29.10.2014 Čiastková zmluva o dielo a čiastková licenčná zmluva na dodanie informačného systému Virtuálna registračná pokladnica,
- dňa 01.02.2018 Dodatku č. 6 k Čiastkovej zmluve o dielo a čiastkovej licenčnej zmluve zo dňa 29.10.2014 zaevidovaný pod č. FR V-9/2018, ktorej predmetom bolo rozšírenie informačného systému Virtuálna registračná pokladnica na eKasa systém, za čo takto

dňa 20.03.2014 FR SR uhradilo na účet spoločnosti Allexis s. r. o. vedený vo Všeobecnej úverovej banke, a. s. (ďalej „VÚB, a. s.“) IBAN SK65 0200 0000 0027 0691 3951, v nadväznosti na zmluvné vzťahy, prvú platbu v sume 2.985.480 eur, pričom takto boli Finančným riaditeľstvom SR postupne uhrádzané platby v roku 2014 v celkovej výške 7.548.332,76 eur, v roku 2015 v celkovej výške 14.596.133,64 eur, v roku 2016 v celkovej výške 11.692.036,80 eur, v roku 2017 v celkovej výške 9.652.960,00 eur, v roku 2018 v celkovej výške 10.597.911,60 eur, v roku 2019 v celkovej výške 5.321.606,80 eur a v roku 2020 v celkovej výške 5.669.635,35 eur, čo predstavuje spolu celkovú sumu 65.078.616,95 eur, pričom v období od roku 2014 do 2019 boli zrealizované úhrady v celkovej výške 59.408.981,60 eur,

následne boli z účtu spoločnosti Allexis s.r.o. boli postupne vykonané transakcie v prospech účtu spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s. IBAN CZ14 5800 0000 0025 0005 1698 vedený v J&T banka Česká republika v celkovej výške 19.887.439,30 eur v zmysle Prílohy A k Distribučnej zmluve zo dňa 26.07.2013 a to konkrétne dňa 19.02.2015 suma vo výške 1.516.110,92 eur, dňa 19.02.2015 suma vo výške 250.000 eur, dňa 20.02.2015 suma vo výške 250.000 eur, dňa 16.06.2015 suma vo výške 250.000 eur, dňa 17.06.2015 suma vo výške 250.000 eur, dňa 25.01.2016 suma vo výške 3.800.000 eur, dňa 23.09.2016 suma vo výške 1.065.377,92 eur, dňa 27.12.2016 suma vo výške 4.208.577,60 eur, dňa 27.12.2017 suma vo výške 3.135.038,93 eur, dňa 28.12.2018 suma vo výške 3.304.019,60 eur, dňa 31.12.2019 suma vo výške 1.858.314,33 eur,

v nadväznosti na vyššie uvedené platby boli z účtu spoločnosti ALLEXIS GROUP a. s. IBAN CZ14 5800 0000 0025 0005 1698 vedený v J&T banka Česká republika v prospech účtu ALLEXIS ASSETS vedený v PPF Banka Česká republika IBAN CZ93 6000 0000 0060 5682 0005 v mene zrealizované platby na základe distribučnej/licenčnej zmluvy dňa 24.08.2016 vo výške 1.000.000 eur, dňa 25.11.2016 vo výške 4.320.260,21 eur, dňa 03.02.2017 vo výške 4.124.406,05 eur, dňa 23.04.2018 vo výške 3.072.338 eur a dňa 03.07.2019 vo výške 2.000.000 eur, dňa 08.11.2019 vo výške 180.000 eur a dňa 11.11.2019 dve platby každá vo výške 195.000 eur, dňa 30.12.2019 vo výške 195.000 eur, dňa 04.02.2020 vo výške 195.000 eur, dňa 24.06.2020 vo výške 1.000.000 eur, ktoré predstavujú celkovú sumu 16.477.004,26 eur,

z účtu spoločnosti ALLEXIS ASSETS vedený v PPF Banka Česká republika IBAN CZ93 6000 0000 0060 5682 0005 boli vo forme dividend a refundácie dane:

- v prospech účtov Michala Suchobu zrealizované platby, a to na účet vedený v Tatra banka, a.s. IBAN SK58 1100 0000 0029 3648 2982 dňa 30.08.2016 suma vo výške 764.928 eur, dňa 29.11.2016 suma vo výške 1.000.000 eur, dňa 16.01.2017 suma vo výške 507.656 eur, dňa 30.03.2017 suma vo výške 1.500.000 eur a dňa 08.02.2018 suma vo výške 1.200.000 eur a v prospech účtu vedeného v banke v Abu Dhabi Spojené arabské emiráty (ďalej „SAE“) IBAN: AE51 0030 0113 5201 3930001 dňa 17.06.2019 platba vo výške 200.000 eur, dňa 08.07.2019 platba vo výške 800.000 eur a dňa 18.11.2019 platba vo výške 442.398 eur, ktoré predstavujú celkovú sumu 6.414.982 eur a

- v prospech účtu spoločnosti PRENMOR vedený v J&T banka Česká republika IBAN: CZ92 5800 0000 0025 0006 7948 dňa 29.11.2016 v sume 764.928 eur, dňa 29.11.2016 v sume 1.000.000 eur, dňa 18.01.2017 v sume 507.656 eur, dňa 09.05.2018 v sume 200.000 eur, dňa 09.07.2019 v sume 1.250.000 eur, čo predstavuje celkovú sumu 3.722.584 eur, kde po vrátení 6/7 korporátnej dane akcionárom v zmysle maltských daňových zákonov tak obdržal Michal Suchoba sumu v celkovej výške 7.726.915 eur a spoločnosť PRENMOR 5.854.445 eur,

pričom z účtu spoločnosti PRENMOR boli v prospech účtu IBAN: CZ61 5800 0000 0025 0005 5023 vedený v J&T banka Česká republika, ktorého disponantom je Martin Bahleda postupne prevedené dňa 22.12.2016 suma vo výške 20.100 eur, dňa 27.09.2018 suma vo výške 13.903,69 eur, dňa 30.03.2020 suma vo výške 144.100 eur, dňa 13.01.2021 suma vo výške 180.000 eur, dňa 14.01.2021 suma vo výške 180.000 eur, dňa 15.01.2021 suma vo výške 180.000 eur, dňa 18.01.2021 suma vo výške 180.000 eur, dňa 19.01.2021 suma vo výške 30.000 eur, dňa 27.01.2021 suma vo výške 190.000 eur, dňa 28.01.2021 suma vo výške

190.000 eur a dňa 29.01.2021 suma vo výške 462.323,52 eur a v prospech účtu 2500065360/5800 vedeného v J&T banka Česká republika s názvom PIL PATRIA INVESTMENTS LIMITED, z ktorého boli napokon dňa 04.03.2019 realizované platby v sume 39.024,39 eur a v sume 727.863,61 eur, pričom akcionármi spoločnosti PIL PATRIA INVESTMENTS LIMITED so sídlom Poseidonos 1, LEDRA BUSINESS CENTRE, Egkomi 2406, Nikosia, Cyprus sú Jozef Brhel, ml. a Ing. Jozef Brhel,

čím obvinený s ďalšími osobami po vzájomnej dohode účelovým vytvorením reťazca nimi ovládaných obchodných spoločností ALLEXIS GROUP, ALLEXIS ASSETS a PRENMOR, uzatvorením zmlúv medzi nimi a realizáciou prevodov medzi bankovými účtami vyššie menovaných spoločností vytvorili mechanizmus, ktorým mali takto zakryť pôvod finančných prostriedkov pochádzajúcich z trestnej činnosti popísanou v bode 1/ obžaloby, ako aj zakryť ich konečného užívateľa, a získali ním tak Michal Suchoba prospech v rozsahu 7.726.915 eur a Ing. Jozef Brhel a Jozef Brhel ml. prostredníctvom Martina Bahledu prospech v rozsahu 5.854.445 eur.

Podľa § 233 ods. 2 písm. a), písm. c) ods. 4 písm. c), ods. 5 písm. a) Trestného zákona zločinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti sa dopustí ten, kto na seba alebo iného prevedie vec, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej iným skutkom na území Slovenskej republiky, zatají existenciu veci, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej iným skutkom na území Slovenskej republiky, najmä tým, že zatají jej pôvod v trestnej činnosti, jej umiestnenie a vlastnícke právo k nej, a čin spácha závažnejším spôsobom konania a vo veľkom rozsahu.

Trestný čin podľa § 233 Trestného zákona premieta do vnútroštátneho práva článok 6 Konvencie o praní, vyhľadávaní, zadržiavaní a konfiškácii výnosov zo zločinu, ktorá bola prijatá Radou Európy v novembri 1990, ako aj Dohovor o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti (pozri oznámenie č. 109/2002 Z. z.). Objektívna stránka trestného činu spočíva v legalizácii príjmov z trestnej činnosti. Ide o dispozíciu príjmami alebo iným majetkom z trestnej činnosti akejkoľvek hodnoty, alebo o dispozíciu vecou, ktorá je príjmom z trestného činu, ak je motivovaná úsilím:

- a) zakryť ich pôvod v trestnom čine, alebo
- b) zakryť ich určenie či použitie na spáchanie trestného činu, alebo
- c) zmať ich zaistenie na účely trestného konania, alebo
- d) zmať ich prepadnutie alebo zhabanie.

Konanie za týchto okolností musí spočívať v prevedení takých príjmov alebo vecí na seba alebo iného, alebo v ich držbe.

Príjmom z trestného činu je príjem vo finančnom vyjadrení alebo vec, ktorá je príjmom z trestnej činnosti, ak boli získané trestným činom alebo za vec získanú trestným činom alebo ako odmena za spáchanie trestného činu (§ 2 zákona č. 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu).

Zákon č. 297/2008 Z.z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 297/2008“) definuje v ustanovení § 2 legalizáciu ako úmyselné konanie, ktoré spočíva v

- a) zmene povahy majetku alebo prevode majetku s vedomím, že tento majetok pochádza z trestnej činnosti alebo z účasti na trestnej činnosti, s cieľom utajenia alebo zakrytia nezákonného pôvodu majetku alebo s cieľom napomáhania osobe, ktorá sa podieľa na páchaní takejto trestnej činnosti, aby sa vyhla právnym dôsledkom svojho konania,
- b) utajení alebo zakrytí pôvodu alebo povahy majetku, umiestnenia alebo premiestnenia majetku, vlastníckeho práva alebo iného práva k majetku s vedomím, že tento majetok pochádza z trestnej činnosti alebo z účasti na trestnej činnosti,
- c) nadobudnutí, držbe, užívání a požívaní majetku s vedomím, že tento majetok pochádza z trestnej činnosti alebo z účasti na trestnej činnosti,
- d) účasti na konaní podľa písmen a) až c), a to aj vo forme spolčenia, napomáhania, podnecovania a navádzania, ako aj v pokuse o takéto konanie.

Majetkom sa v zmysle ustanovenia § 9 písm. a) zákona č. 297/2008 rozumie akékoľvek aktívum bez rozdielu na jeho povahu, a to najmä hnutel'né veci, nehnuteľné veci, byty, nebytové priestory, cenné papiere, pohľadávky, práva k výsledkom duševnej tvorivej činnosti vrátane práv k priemyselným právam, ako aj právne dokumenty a listiny, ktoré preukazujú právny vzťah k majetku alebo podiel na ňom.

Podľa § 6a ods. 1 zákona č. 297/2008 konečným užívateľom výhod je každá fyzická osoba, ktorá skutočne ovláda alebo kontroluje právnickú osobu, fyzickú osobu - podnikateľa alebo združenie majetku, a každá fyzická osoba, v prospech ktorej tieto subjekty vykonávajú svoju činnosť alebo obchod; medzi konečných užívateľov výhod patrí najmä,

a) ak ide o právnickú osobu, ktorá nie je združením majetku ani emitentom cenných papierov prijatých na obchodovanie na regulovanom trhu, ktorý podlieha požiadavkám na uverejňovanie informácií podľa osobitného predpisu rovnocenného právneho predpisu členského štátu Európskej únie alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „členský štát“ alebo rovnocenných medzinárodných noriem, fyzická osoba, ktorá

1. má priamy alebo nepriamy podiel alebo ich súčet najmenej 25 % na hlasovacích právach v právnickej osobe alebo na jej základnom imaní vrátane akcií na doručiteľa,
2. má právo vymenovať, inak ustanoviť alebo odvolať štatutárny orgán, riadiaci orgán, dozorný orgán alebo kontrolný orgán v právnickej osobe alebo akéhokoľvek ich člena,
3. ovláda právnickú osobu iným spôsobom, ako je uvedené v prvom a druhom bode,
4. má právo na hospodársky prospech najmenej 25 % z podnikania právnickej osoby alebo z inej jej činnosti,

b) ak ide o fyzickú osobu - podnikateľa, fyzická osoba, ktorá má právo na hospodársky prospech najmenej 25 % z podnikania fyzickej osoby - podnikateľa alebo z inej jej činnosti,

Konečným užívateľom výhod v zmysle ustanovenia § 6a ods. 3 zákona č. 297/2008 je aj fyzická osoba, ktorá sama nespĺňa kritériá podľa odseku 1 písm. a), b) druhého a štvrtého bodu (fyzická osoba, ktorá skutočne ovláda alebo kontroluje právnickú osobu, fyzickú osobu – podnikateľa alebo združenie majetku, a každá fyzická osoba, v prospech ktorej tieto subjekty vykonávajú svoju činnosť alebo obchod), avšak spoločne s inou osobou konajúcou s ňou v zhode alebo spoločným postupom spĺňa aspoň niektoré z týchto kritérií.

Vo vzťahu k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti je potrebné tiež poukázať na skutočnosť, že trestnosť skutku legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Trestného zákona nie je závislá od odsúdenia za

predikatívny trestný čin (rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 2Tdo 74/2018 zo dňa 25.02.2020). Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že v prípade predikatívneho trestného činu, ktorý predpokladá úprava skutkovej podstaty trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Trestného zákona je však potrebné uviesť, že vedenie trestného konania pre predikatívny trestný čin má vo vzťahu k danému skutku len procesnoprávne a nie aj hmotnoprávne dôsledky a tým aj v prípade zániku trestnosti predikatívneho trestného činu nemá za následok aj zánik trestnosti podľa § 84 a nasl. Trestného zákona v prípade trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Trestného zákona. Na základe uvedeného tak možno konštatovať, že spáchanie predikatívneho trestného činu vo vzťahu k následnému spáchaníu legalizácie príjmu z trestnej činnosti je predbežnou (prejudiciálnou) otázkou, ktorú v zmysle § 7 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní posudzujú samostatne, ak sa v konaní vyskytnú.

Z hľadiska formy zavinenia ide o trestný čin, ktorý musí byť spáchaný úmyselným konaním páchatel'a.

K dôvodnosti trestného stíhania obžalovaného za zločin legalizácie výnosu z trestnej činnosti prokurátor odkázal na časové a vecné súvislosti. Konkrétne, že už v apríli v roku 2013 zavolať Jozef Brhel obžalovaného na stretnutie do Hiltonu, kde mu predstavil pána Lysinu a pána Bahledu, ktorí mali zabezpečiť celú štruktúru firiem a ovládanie spoločnosti Allexis s.r.o. Tam ho aj informoval, že vlastníkom a tým aj konečným užívateľom výhod bude Bahleda. Pán Bahleda mu poslal dňa 28.05.2013 mail, kde mu napísal, že zakladá spoločnosť ALLEXIS GROUP a.s. so sídlom v Prahe, Česká republika. Po založení tejto firmy previedol vlastníctvo spoločnosti Allexis s.r.o. na spoločnosť ALLEXIS GROUP, a.s. za 700.000 eur, čo bola hodnota vlastného imania, t.j. hodnota čistého majetku spoločnosti Allexis s.r.o.. Jozef Brhel st. mu za podiel vo firme Allexis s.r.o. nikdy nezaplatil z vlastných peňazí, ale tých 700.000 eur prišlo (spoločnosti Miller invest) až o rok neskôr, a to až z výnosov zo samotného podnikania Allexis s.r.o.

Prokurátor pripomenul, že Zmluva bola podpísaná až dňa 27.12.2013, pričom z výpovede obžalovaného vyplýva, že až po dohode s Ing. Jozefom Brhelom bolo možné, aby spoločnosť Allexis s.r.o. mohla začať dodávať na finančnú správu informačné systémy.

Odkázal na výpoveď svedkyne Jany Rovčaninovej, z ktorej má vyplývať, že pre obe firmy (ALLEXIS GROUP a ALLEXIS ASSETS) bol pre ňu kontaktnou osobu Mgr. Martin Bahleda. Dodala, že čo sa týka Rybanskeho, keď niekde v roku 2018 - 2019, pripravovali mesačný report, tak jej raz povedal, že ide prezentovať výsledky do hotela Hilton. Taktiež raz Bahleda telefonoval, aby povedala, že či nevie, kde je Michal Suchoba, lebo sa mu nevie dovolať a že v Hiltone sú všetci nahnevaní. Ďalej poukázal na to, že svedok Ing. Roman Rybanský vo výpovedi okrem iného uviedol, že ako dôvod stretnutia mu Jozef Brhel uviedol, že bude robiť pre spoločnosť Allexis controlling a pre neho reportovanie tých nákladov. Podľa prokurátora práve nasadenie svedka Rybanského do spoločnosti Allexis, s.r.o. náležite dokumentuje, ako si Brhelovci zabezpečili kontrolu na výdavkami spol. Allexis, s.r.o., pričom je jasné, že jeho pracovný výkon nemal pre spoločnosť Allexis s.r.o. žiadny význam. Výsledky svojho kontroľingu zhruba na mesačnej báze reportoval Brhelovi mladšiemu.

Súčasne prokurátor odkázal, že k spoločnostiam ALLEXIS GROUP, ALLEXIS ASSETS LIMITED a PRENMOR obžalovaný Ing. PhDr. Suchoba uviedol, že ALLEXIS ASSETS LIMITED so sídlom na Malte bola držiteľom licencií na ALLADIN CDK, ktoré

následne predávala cez ALLEXIS GROUP na Allexis s.r.o. ALLEXIS GROUP bola 100 % akcionárom spoločnosti Allexis s.r.o. a celá táto štruktúra týchto firiem, bola vymyslená pánom Mgr. Martinom Bahledom a pánom Lysinom s cieľom schovať vlastníctvo Allexis s.r.o. S odkazom opäť na výpoveď Jany Rovčaninovej, že Allexis s.r.o. mala zriadenú spol. Allexis Consulting, so sídlom v ČR uzavrel, že neexistoval dôvod zakladať novú právnu entitu.

Uvedené prokurátor uzavrel s tým, že Ing. PhDr. Michal Suchoba v roku 2013 nemal absolútne žiadny logický dôvod prevádzať časť úspešnej firmy na ďalšiu spoločnosť, keďže v tom čase financovanie na rozvoj firmy celkom zjavne nepotreboval.

PRENMOR bola podľa výpovede obžalovaného firma Jozefa Brhela, ktorú spravoval Mgr. Bahleda. Spoločnosť Allexis s.r.o. mala podpísanú licenčnú zmluvu so spoločnosťou ALLEXIS GROUP. Spoločnosť ALLEXIS GROUP mala podpísanú zrkadlovú distribučnú zmluvu so spoločnosťou ALLEXIS ASSETS LIMITED. Distribučná zmluva medzi ASSETS a GROUP zabezpečovala zaplatenie 40 % zo všetkých výnosov a fakturácií medzi Allexis s.r.o. a FS z Allexis s.r.o. do ALLEXIS GROUP, a.s.. Táto povinnosť bola vždy k 31.12. za daný kalendárny rok.

Týmto tvrdeniam obžalovaného zodpovedajú aj listinné dôkazy, zmluvná dokumentácia, ale i výpisy z účtov a mailová komunikácia.

V zmysle Distribučnej zmluvy medzi spoločnosťou ALLEXIS GROUP a ALLEXIS, podpísanou dňa 26.07.2013 za ALLEXIS GROUP Michalom Suchobom a Martinom Bahledom a za spoločnosť Allexis s.r.o. Janou Rovčaninovou, ktorej prílohou je Príloha A - rozpis poplatkov je v časti I špecifikovaná výška sublicenčného poplatku, ktorý sa rovná 40 % sumy získanej za programové licencie a zisk z podpory.

Podľa prokurátora spoločnosť Allexis, s.r.o. nemala žiadny racionálny, ale predovšetkým hospodársky dôvod, ktorý ju v podstate ukrátil o 40 % príjmu z daných kontraktov, ktorý skončil v zahraničných spoločnostiach, ktoré reálne žiadne práce a služby na daných projektoch nevykonávali. Je samozrejmé, že zohľadniť je možné aj daňovú optimalizáciu, ktorá je samozrejme na Malte priaznivejšia, avšak podľa prokurátora je zrejmé, že v záujme Allexisu, ale ani obžalovaného, nemohol byť fakt, že dividendy sa vyplácajú aj spoločnosti PRENMOR, ktorá s danými IT produktami nemala nič spoločné.

To v súhrne potom znamená, že dotknuté osoby pripravovali štruktúru firiem, cez ktoré bude následne prebiehať finančný tok, ešte výrazne skôr, než došlo k samotnému podpisu predmetných zmlúv, ktoré mali byť uzatvorené v rozpore so zákonom a výsledky dokazovania preto umožňujú vysloviť záver, že cieľom vytvorenia predmetnej štruktúry firiem nebolo ovládanie spoločnosti Allexis, s.r.o., ale vytvorenie finančných tokov, ktoré by zakryli ich skutočný pôvod.

Predmetné licenčné poplatky boli preto udelené cielene, aby vytvorili „legálny“ dôvod na prevod predmetných súm do zahraničia, najprv do Českej republiky a následne na Maltu. Motívom týchto prevodov bolo nepochybne aj získanie lepšieho (priaznivejšieho daňového prostredia), avšak v prvom rade bolo ich účelom zakrytie skutočných vlastníckych štruktúr. Skutočným účelom týchto prevodov bolo potom evidentne zakrytie reálneho konečného užívateľa týchto finančných zdrojov a spôsob ich použitia.

To znamená, že pokiaľ sa trestnou činnosťou dosiahlo uzatvorenie nejakej zmluvy, na základe ktorej bol produkován (generovaný) príjem, ide o príjem z trestnej činnosti, ktorý sa následne mal stať predmetom opakovaných účelových prevodov do zahraničia, aby sa skryl a zatajil ich skutočný príjemca a užívateľ. Takýmto konaním malo preto dôjsť k naplneniu zákonných znakov zločinu podľa § 233 Trestného zákona v znení účinného od 06.08.2024.

Stanovisko obhajoby

Naproti tomu obhajoba celkom správne namietla, že prokurátor v obžalobe a v podstate aj v záverečnej reči stále prekrýva predikatívny trestný čin v kvalifikovanej skutkovej podstate a trestný čin legalizácie tým, že peňažné toky od FS pri posúdení výšky škody pri machináciách pri verejnom obstarávaní a pri porušovaní povinnosti pri správe cudzieho majetku posudzuje ako získanie prospechu spoločnosti Allexis s.r.o. minimálne vo výške 8.082.319,95 eur (ktorá predstavuje 15 % prospech spoločnosti z vyplatenej sumy 53.882.133 eur), Michala Suchobu v rozsahu 7.726.915 eur a spoločnosti PRENMOR v rozsahu 5.854.445 eur a súčasne s týmito prevodmi finančných prostriedkov nakladá ako s legalizačnou schémou. V prípade súm vyplatených obžalovanému a spoločnosti PRENMOR ide o výsledné sumy, ktoré im boli vyplatené na základe prevodov finančných prostriedkov detailne opísaných v skutku legalizácie výnosu z trestnej činnosti, konkrétne ide o prevody od Allexis s.r.o. na bankový účet spoločnosti ALLEXIS GROUP, následne prevedených z bankového účtu spoločnosti ALLEXIS GROUP na bankový účet spoločnosti ALLEXIS ASSETS a následne vo forme dividend a refundácie dane prevedených na bankové účty obžalovaného Ing. PhDr. Michala Suchobu a na účet spoločnosti PRENMOR.

Pritom podľa obžaloby by mal byť skutok pod bodom 1) pokračovací zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona v súbehu so zločinom machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona predikatívnym trestným činom k zločinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti pod bodom 2).

Pokiaľ ide o vzájomný vzťah predikatívneho (zdrojového) trestného činu a trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti malo by platiť:

- a) vždy ide o dva samostatné skutky – predikatívny (zdrojový) trestný čin je samostatným skutkom a trestný čin legalizácie výnosu z trestnej činnosti je iný (ďalší) samostatný skutok, t. j. vždy a za každých okolností musí ísť o viacčinný súbeh,
- b) predikatívny (zdrojový) trestný čin a trestný čin legalizácie výnosu z trestnej činnosti nikdy nemôžu byť spáchané v jednočinnom súbehu.

Ak je vylúčený jednočinný súbeh predikatívneho (zdrojového) trestného činu a trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti, potom konkrétny prevod peňažných prostriedkov v prospech konkrétnej osoby nemôže byť zároveň znakom základnej skutkovej podstaty a súčasne kvalifikovanej skutkovej podstaty predikatívneho (zdrojového) trestného činu – ako spôsobenie škody, vo forme prospechu, a súčasne znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti – ako legalizačné konanie (dispozičný úkon s výnosom z trestnej činnosti – „pranie špinavých peňazí“).

Je preto vylúčené, aby obžalovaný, pri vymedzení skutku podľa bodu 1/ a podľa bodu 2/ obžaloby, mohol byť trestne zodpovedný:

- a) za trestný čin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku a zároveň za zločin legalizácie výnosu z trestnej činnosti;
- b) za zločin machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe v kvalifikovanej skutkovej podstate podľa § 266 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, a zároveň za zločin legalizácie výnosu z trestnej činnosti.

Obhajoba k vyplateniu finančných prostriedkov obžalovanému a spoločnosti PRENMOR uviedla, že má za to, že obžalovaný žiadny trestný čin nespáchal. Vychádzajúc z právnej teórie má za to, že toto vyplatenie by bolo možné nanajvýš kvalifikovať ako dokonanie zločinu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe ku kvalifikovanej skutkovej podstate podľa § 266 ods. 3 písm. a) Trestného zákona. V žiadnom prípade ho však nie je možné považovať za výnos z trestného činu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe a dispozíciu s ním za naplnenie objektívnej stránky zločinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti.

Ďalej obhajoba uviedla, že je absurdné uvažovať s akoukoľvek legalizačnou schémou, ako aj s akýmkoľvek úmyslom „zatajiť existenciu príjmu z trestnej činnosti, zakryť pôvod príjmu v trestnej činnosti a/alebo zmariť ich zaistenie na účely trestného konania alebo ich prepadnutia alebo zhabania“, t. j. zjednodušene povedané s úmyslom „prať špinavé peniaze“, pokiaľ údajná legalizačná schéma mala spočívať v transparentných, bez ďalšieho dohľadateľných, prevodoch finančných prostriedkov medzi bankami výlučne v rámci členských štátov EÚ, bez použitia akýchkoľvek hotovostných operácií. Finančné prostriedky boli prevádzané z údajného zdroja (Allexis s.r.o.) cez spoločnosť ALLEXIS GROUP na bankový účet spoločnosti ALLEXIS ASSETS, odkiaľ boli ďalej prevádzané na bankové účty obžalovaného a spoločnosti PRENMOR. V rozpore s údajným zámerom zatajiť existenciu príjmov z trestnej činnosti, zakryť pôvod príjmu z trestnej činnosti, spoločnosť Allexis s.r.o. fakturovala spoločnosti ALLEXIS ASSETS za poskytované reklamné, marketingové a konzultačné služby sumy v rozsahu presahujúcom 850.000,00 €, a spoločnosť ALLEXIS ASSETS tieto sumy uhradila, čím sa (údajne „očistené“) finančné prostriedky, v žiadnom prípade nie v zanedbateľnej výške, ale naopak, vo veľkom rozsahu, „vrátili späť“ do údajného zdroja – na bankový účet spoločnosti Allexis s.r.o..

Obhajoba súčasne namietla, že je vylúčené naplnenie znakov skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti. Odkázala na tú skutočnosť, že skutok uvedený v obžalobe je, pokiaľ ide o čas jeho spáchania, vymedzený v období od roku 2013 s tým, že k dokonaniu malo dôjsť v roku 2020. Pokiaľ obžaloba uvádza aj úhrady z bankového účtu spoločnosti PRENMOR v rokoch 2020 a 2021 v prospech bankového účtu vedeného v J&T Banke, ktorého disponentom bol Martin Bahleda, a v prospech bankového účtu PIL PATRIA INVESTMENTS LIMITED, nešlo o konanie obžalovaného, ktorý nebol disponentom na predmetných účtoch.

Skutková podstata zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2020 vyžadovala na spáchanie trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti kvalifikovaný úmysel s osobitným cieľom „zatajiť existenciu príjmu z trestnej činnosti, zakryť pôvod príjmu v trestnej činnosti a zmariť zaistenie príjmu z trestnej činnosti na účely trestného konania alebo jeho prepadnutie alebo zhabanie“, ktoré znenie je pre obžalovaného rozhodne priaznivejšie. Tu obhajoba zdôraznila, že v prípade obžalovaného nešlo a nemohlo ísť o konanie v úmysle predpokladanom ustanovením Trestného zákona účinného do 31.12.2020.

Obhajoba v tejto súvislosti poukazuje na to, že spoločnosť ALLEXIS ASSETS konkrétne v Českej republike žiadala Finanční úřad pro hlavní město Prahu o priznanie oslobodenia príjmov z licenčných poplatkov, pričom v žiadosti jasne a transparentne uviedla, že (i) ako príjemca licenčných poplatkov je daňovým rezidentom Malty, (ii) ako príjemca licenčných poplatkov je ich skutočným vlastníkom, (iii) ako príjemca licenčných poplatkov podlieha dani v EÚ právnom priestore, (iv) ako príjemca licenčných poplatkov má právnu formu podľa príslušného rámca EÚ právneho priestoru, (v) príjemca licenčných poplatkov a platiteľ licenčných poplatkov sú osobami priamo kapitálovo prepojenými, (vi) právnym titulom pre výplatu licenčných poplatkov je Distribučná zmluva na softvérové programy medzi ALLEXIS ASSETS a ALLEXIS GROUP.

Žiadne bankové transakcie neboli vykonávané na podklade akejkoľvek fiktívnej dokumentácie, nezodpovedajúcej skutočnosti, žiadne bankové transakcie neboli vykonávané s bankami v tzv. nespolupracujúcich jurisdikciách, žiadne transakcie neboli vykonávané v hotovosti, nebol a nemohol byť daný úmysel zatajiť existenciu príjmov a tým zakryť pôvod príjmov ich postupným prevodom na bankový účet spoločnosti ALLEXIS ASSETS, odkiaľ boli následne „vo forme výplaty dividend a refundácie dane“ distribuované obžalovanému a spoločnosti PRENMOR, išlo o odôvodnené prevody, čo sa prejavilo aj v rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Praha, ktorý rozhodnutím č.: 1777262/16/2001-53521-107837 zo dňa 06.04.2016 priznal spoločnosti ALLEXIS ASSETS po preskúmaní predmetných prevodov oslobodenie z príjmu z licenčných poplatkov pre zdaňovacie obdobia rokov 2015, 2016 a 2017.

K vytvoreniu štruktúry skupiny Allexis, vo forme materskej spoločnosti ALLEXIS GROUP a. s. v Českej republike a materskej spoločnosti ALLEXIS ASSETS LIMITED na Malte uviedla, že rozhodne nešlo o žiaden úmysel schovávať vlastníctvo. To, kto je vlastníkom ktorej spoločnosti vyplýva z obchodného registra. Obžalovaný vložil takzvané pre-existentčné diela k informačným systémom ALLADIN a jeho nadstavbám, to znamená VRP a ISKZ do spoločnosti ALLEXIS ASSETS. On ako autor vytvoril tieto informačné systémy alebo softvérové riešenia pre tieto informačné systémy, alebo zárodoky pre tieto informačné systémy, ktoré samozrejme následne boli dopracované, dodané, implementované, customizované a tak ďalej spoločnosťou Allexis s.r.o. a jej subdodávateľom QBSV. Na začiatku však stojí obžalovaný ako autor a pôvodný nositeľ majetkových práv a je v jeho dispozícii, ako s týmito majetkovými právami naloží. Ich vloženie do spoločnosti ALLEXIS ASSETS nebolo motivované snahou zakrývať peňažné toky. Nakoniec OČTK nemali absolútne žiadny problém zistiť, ako išli peňažné toky, platby licenčných a sublicenčných poplatkov od Allexis s.r.o. do ALLEXIS GROUP a následne z ALLEXIS GROUP do ALLEXIS ASSETS. Dôvodom na taký postup bola daňová optimalizácia, s ktorou nemali príslušné orgány Českej republiky žiadny problém.

Obžalovaný ešte doplnil, že sa radil s viacerými trestnými právnikmi k definícii legalizácie výnosu z trestnej činnosti a nikto z nich mu nepovedal, že by sa stretol s obvinením z legalizácie človeka, ktorý dodal všetky bankové údaje, ktorý bol majiteľom všetkých spoločností, cez ktoré viedli finančné toky a prípadne bol majiteľom aj účtov. Nikdy sa nepoužívali pofidérne nástroje ako sú hotovostné platby, zmenky, vymyslené zápočty a pod.

Odôvodnenie súdu

Obhajoba správne poukázala na nedostatky obžaloby, že jednotlivé prevody finančných prostriedkov medzi spoločnosťami a ich následné vyplatenie osobám tvorí súčasť tak skutku pod bodom 1/ obžaloby ako ustálenie výšky spôsobenej škody z hľadiska prospechu, ale aj skutku pod bodom 2/ obžaloby, ako opisu legalizačnej schémy, čím by išlo o jednočinný súbeh spáchania dvoch trestných činov, čo nie je možné, lebo by sa tým popierala podmienka skutkovej podstaty trestného činu legalizácie výnosu trestnej činnosti o existencii iného skutku, z ktorého mal výnos pochádzať.

Súd úpravou skutkovej vety v odsudzujúcej časti tohto rozsudku tento nedostatok, či chybu obžaloby odstránil tým, že ustálil výšku prospechu získaného výlučne spoločnosťou Allexis s.r.o.

Túto úpravu skutku súd už vysvetlil v odôvodnení odsudzujúcej časti tohto rozsudku a v celom rozsahu na toto odôvodnenie odkazuje.

Tým, že súd ustálil výlučne prospech – zisk spoločnosti Allexis s.r.o. z platieb od FR za dodanie informačných systémov, bez toho, že by sa zaoberal dodatočnými prevodmi peňazí na účty ďalších spoločností, došlo k zániku konfliktu rovnakých následkov pri predikatívnom trestnom čine a pri trestnom čine legalizácie výnosu z trestnej činnosti. Vzhľadom na vykonanú úpravu skutkových okolností prípadu a rozlíšení následkov vo výroku rozsudku, námietky obhajoby v tomto smere nie je možné považovať za dôvodné.

Prokurátor v obžalobe v právnej vete uvádza, že trestnosť konania obžalovaného má spočívať v tom, že obžalovaný na seba a iného previedol vec, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej iným skutkom na území Slovenskej republiky, súčasne zatajil existenciu veci, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej iným skutkom na území Slovenskej republiky, tým, že zatajil jej pôvod v trestnej činnosti, jej vlastnícke právo k nej.

Pokiaľ prokurátor vo vzťahu k zavineniu poukázal na časové súvislosti, že spoločnosti ALLEXIS GROUP a ALLEXIS ASSETS boli na základe dohody obžalovaného a Jozefa Brhela založené ešte predtým, ako došlo k podpísaniu Zmluvy s FR, a v skutku 2/ v obžalobe dokonca uvádza, že „obvinení (pozn. súdu: v množnom čísle, hoci podal obžalobu na jednu osobu Ing. PhDr. Michala Suchobu) vedomí si tohto, že Allexis s.r.o. získa zákazku na dodanie informačných systémov pre FS bez riadneho verejného obstarávania, v úmysle zabezpečiť si takto neoprávnený majetkový prospech a jeho rozdelenie vo vopred dohodnutom pomere v zmysle dohody, ktorú medzi sebou mali obv. Michal Suchoba a Ing. Jozef Brhel“ samé o sebe nič nepreukazujú. Navyše ide o závery, ktoré nemajú žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, či už v prípravnom konaní, alebo v konaní pred súdom.

Žiadny vykonaný dôkaz nepreukazuje, že 26.07.2013, keď bola založená spoločnosť ALLEXIS GROUP bolo jasné, isté a nemenné, že zákazku na dodanie informačných systémov dostane Allexis s.r.o.. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v tom čase ešte stále Ing. František Imrecze vykonával kroky, ktoré len mali potvrdiť súladnosť so zákonom a správnosť jeho predsavzatia, či cieľa, zadať zákazku na dodanie informačných systémov FS spoločnosti Allexis s.r.o. Ved' napr. stanovisko podpredsedu ÚVO bolo obstarané až 22.11.2013 a bezprostredne po jeho obstaraní nakoniec 27.12.2013 k podpisu Zmluvy došlo. V čase medzi 26.07.2013 a 27.12.2013 sa mohlo stať hocičo, čo mohlo uzavretie zmluvy zmariť.

Uvedený záver obžaloby preto nemá žiadny podklad vo vykonanom dokazovaní a ide o špekuláciu.

Ďalším problematickým konštatovaním v skutku 2/ obžaloby sa javí záver prokurátora, že obvinení predmetné spoločnosti zakladali v úmysle zabezpečiť si takto neoprávnený majetkový prospech a jeho rozdelenie vo vopred dohodnutom pomere.

Obžaloba teda v úvode skutku 2/ konštatuje ako úmysel zúčastnených osôb nie získanie výnosu z trestnej činnosti spáchaného iným skutkom, alebo zatajenie existencie veci, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej iným skutkom tým, že sa zatají jej pôvod v trestnej činnosti, jej vlastnícke právo k nej, ale ich úmysel zabezpečiť si neoprávneného majetkový prospechu plynúci z dohody obžalovaného a Ing. Jozefa Brhela.

Obžaloba v závere skutku 2/ po opise časových súvislostí založenia jednotlivých spoločností a opise prevodov finančných prostriedkov medzi nimi konštatuje, že „vytvorili mechanizmus, ktorým mali takto zakryť pôvod finančných prostriedkov pochádzajúcich z trestnej činnosti popísanou v bode 1/ obžaloby, ako aj zakryť ich konečného užívateľa, a získali ním tak Michal Suchoba prospech v rozsahu 7.726.915 eur a Ing. Jozef Brhel a Jozef Brhel ml. prostredníctvom Martina Bahledu prospech v rozsahu 5.854.445 eur“. To by mohlo byť vyhodnotené, ako naplnenie právnej vety, že týmto konaním došlo k prevodu veci, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej iným skutkom na seba a iného. Z uvedeného opisu skutkových okolností však v žiadnom prípade nie je možné mať za to, že by tu došlo k naplneniu druhej časti právnej vety obžaloby, že obžalovaný súčasne zatajil existenciu veci, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej iným skutkom na území Slovenskej republiky, tým, že zatajil jej pôvod v trestnej činnosti, jej vlastnícke právo k nej.

Inak povedané, zo skutku 2/ obžaloby nevyplýva žiadne konanie obžalovaného, ktorým by došlo k zatajeniu existencie veci, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej iným skutkom na území Slovenskej republiky, tým, že by obžalovaný zatajil jej pôvod v trestnej činnosti, či vlastnícke právo k nej.

Súd v zhode s obžalovaným uvádza, že v prípade opísaných platieb medzi jednotlivými spoločnosťami nemôže ísť a nejde o zatajenie výnosu z trestnej činnosti vo forme zatajenia jej pôvodu či vlastníckeho práva k nej.

Všetky prevody finančných prostriedkov boli vykonané výlučne bezhotovostnými prevodmi medzi účtami spoločností v rôznych bankách. Nepoužívali sa hotovostné platby, prípadne zmenky, alebo zápočty. Všetky bankové transakcie boli vykonané medzi spoločnosťami sídlacimi v krajinách Európskej únie, nešlo o nekontaktné spoločnosti. V rámci vyšetrovania nevznikli žiadne problémy pri zisťovaní, kde skončili, na ktorých účtoch, ktorých spoločností. všetky prostriedky vyplatené za dodanie informačných systémov FS a to vrátane zistenia či už spoločníkov spoločností, prípadne konečných užívateľov výhod. Samotná obžaloba v časti opisu skutku uvádza, že Martin Bahleda deklaroval bankám, v ktorých mali vyššie uvedené obchodné spoločnosti vedené účty, a to v J&T banka a PPF banka v Českej republike ako konečného užívateľa výhod Jozefa Brhela.

Tu je potrebné ešte doplniť, že pokiaľ ide o prevody finančných prostriedkov zo spoločnosti PRENMOR na PIL PATRIA INVESTMENTS LIMITED, na tieto prevody nemal žiadny vplyv obžalovaný Ing. PhDr. Michal Suchoba, ktorý nemal v spoločnosti PRENMOR žiadnu účasť a nebol ani oprávneným disponentom na jej účte.

Záver prokurátora, že Ing. PhDr. Michal Suchoba v roku 2013 nemal absolútne žiadny logický dôvod prevádzať časť úspešnej firmy na ďalšiu spoločnosť, keďže v tom čase financovanie na rozvoj firmy celkom zjavne nepotreboval, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a ide o ničím nepodložený úsudok.

Rovnako tak ďalší záver prokurátora, že spoločnosť Allexis, s.r.o. nemala žiadny racionálny, ale predovšetkým hospodársky dôvod, ktorý ju v podstate ukrátil o 40 % príjmu z daných kontraktov, ktorý skončil v zahraničných spoločnostiach, ktoré reálne žiadne práce a služby na daných projektoch nevykonávali, úplne ignoruje výsledky dokazovania, najmä výpoveď obžalovaného Ing. PhDr. Michala Suchobu, ako aj výpoveď svedka Jozefa Brhela najmä v situácii, keď nebol produkován žiadny dôkaz, ktorý by ich tvrdenia o dôvodnosti vstupu Jozefa Brhela do vlastníckych štruktúr ALLEXIS GROUP a ALLEXIS ASSETS vyvracal. Naopak, prečítaný znalecký posudok potvrdzuje, že podniky Allexis s.r.o., ALLEXIS GROUP a.s., ALLEXIS ASSETS a PRENMOR FINANCE LIMITED, vytvorili podnikateľský model, v rámci ktorého vykonávali ekonomicky a personálne prepojené podnikateľské aktivity. Tento model vyjadruje v hodnotenom období ekonomickú opodstatnenosť na každom stupni. Tento záver vychádza z toho, že sídla spoločností sú v reálnych objektoch, peňažné toky neboli smerované mimo účelu podnikania, nakoľko platby súviseli s licenčnými poplatkami a úhradou nákladov spojených s marketingovými aktivitami. Peňažné toky boli transparentné, všetky išli cez banky v EÚ a vždy bol uvádzaný ako konečný užívateľ výhod Jozef Brhel MBA. Výnosy z transakcií boli riadne zdanené, pričom neboli aplikované fiktívne náklady, naopak, išlo o reálnu účasť na zahraničných konferenciách a veľtrhoch, kde sa prezentovala skupina podnikov Allexis. Spoločnosť Allexis s.r.o. fakturovala služby spoločnosti ALLEXIS ASSETS, kde smerovala finančné toky na Slovensko. Transparentnosť a legálnosť štruktúry potvrdil aj český Finanční úrad pro Hlavní město Praha.

Vytvorenie systému viacerých spoločností je podľa súdu možné považovať za daňovú optimalizáciu, čo potom dáva aj vysvetlenie, prečo spoločnosť Allexis s.r.o. nebola spoločnosťou určenou na platenie daní. Súd opakuje, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že štruktúra materských a dcérskej spoločnosti bola ustálená až po podpise Zmluvy a za logický je potom možné považovať záver, že išlo o optimalizáciu zisku a daňového zaťaženia spriaznených spoločností, pričom tak obžalovaný, ako aj svedok Jozef Brhel, uviedli dôvody na tento ich postup.

Je pravdou, že obžalovaný pôvodne uvádzal výlučne to, že ak chcel dodávať informačné systémy FS, musel odovzdať časť svojich ziskov tak, ako mal byť usmernený Ing. Jozefom Brhelom, ktorý mal odstrániť prekážku pred týmto cieľom vo forme zmeny stanoviska ministra financií. Na hlavnom pojednávaní však svoje tvrdenia rozšíril aj o ďalšie skutočnosti s tým, že spolupracovať s Jozefom Brhelom bolo jeho slobodné podnikateľské rozhodnutie.

Súd tu neprejednáva obžalobu za trestný čin vydierania, ale rieši otázku ohľadne legalizácie výnosu z trestnej činnosti.

Prokurátor zrejme vnímal dôkaznú núdzu ohľadne opisu konania Ing. Jozefa Brhela, pretože k vzniku skupiny spoločností Allexis uviedol, že mala byť naplnením dohody obžalovaného s Ing. Jozefom Brhelom. Teda aj prokurátor tento akt nazýva dohodou. A ak teda išlo o dohodu, ako to zhodne tvrdia obžalovaný a svedok Jozef Brhel, potom nemôže obstať záver, že obžalovaný nemal dôvod pripustiť, aby časť platieb za dodanie informačných systémov FS skončila v spoločnosti PRENMOR, ktorá s danými IT produktami nemala nič

spoločné. Je pritom zrejmé, že mala podiel v spoločnosti ALLEXIS ASSETS a keď táto vykázala zisk, tak samozrejme že mala nárok na výplatu dividend.

Záverom súd v celom rozsahu prisvedčil obhajobe, že skutok, ktorý je obžalovanému Ing. PhDr. Michalovi Suchobovi kladený za vinu v bode 2/ obžaloby, kvalifikovaný ako spáchanie zločinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 4 písm. c), ods. 5 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 by mal byť správne kvalifikovaný ako spáchanie trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa 233 ods. 1 a nasl. Trestného zákona účinného do 31.12.2020.

Súd má za to, že obžalovaný čin uvedený v bode 2/ obžaloby dokonil 24.06.2020 posledným prevodom finančných prostriedkov vo výške 1.000.000 eur z účtu spoločnosti ALLEXIS GROUP a. s. v J&T banka Česká republika v prospech účtu ALLEXIS ASSETS vedený v PPF Banka Česká republika ako platbu na základe distribučnej/licenčnej zmluvy.

K prevodom finančných prostriedkov z PRENMOR na PIL PATRIA INVESTMENTS LIMITED, ktoré boli vykonávané aj v roku 2021 nebol produkován žiadny dôkaz o tom, že by ich vykonal obžalovaný a že by o nich vôbec vedel. Nebol ani disponentom na účte spoločnosti PRENMOR a nemal v nej žiadnu majetkovú účasť.

V čase spáchania činu (jeho dokonania) obžalovaným skutková podstata trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 Trestného zákona vyžadovala preukázanie úmyslu páchatel'a zatajiť existenciu príjmu z trestnej činnosti alebo vecí, zakrytia ich pôvodu v trestnej činnosti, ich určenia či použitia na spáchanie trestného činu, zmarenia ich zaistenia na účely trestného konania alebo ich prepadnutia alebo zhabania.

Rozdiel súčasnej právnej úpravy oproti tej pôvodnej je aj v tom, že v súčasnosti zatajovanie existencie vecí, jej pôvodu a pod. je súčasťou úmyslu páchatel'a v zmysle § 233 ods. 1 Trestného zákona, ktorý s touto vecou ďalej určitým spôsobom nakladá. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti teda v súčasnosti už nie je potrebné preukázať tento úmysel páchatel'a. Novelizovaná právna úprava sankcionuje samotné zatajovanie existencie vecí, či jej pôvodu, umiestnenia.

Pokiaľ ide o posudzovanie trestnosti činu, platí ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

V danom prípade je vzhľadom na ustanovenú povinnosť preukázať úmysel obžalovaného zatajiť existenciu príjmu z trestnej činnosti alebo vecí, zakrytia ich pôvodu v trestnej činnosti, ich určenia či použitia na spáchanie trestného činu, zmarenia ich zaistenia na účely trestného konania alebo ich prepadnutia alebo zhabania možné považovať za priaznivejší zákon účinný do 31.12.2020.

Z uvedených dôvodov potom súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia, prostredníctvom podpísaného súdu na Najvyšší súd SR v Bratislave. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)
- osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V Banskej Bystrici, 22. októbra 2025

JUDr. Peter Pulman, LL.M.
samosudca

Za správnosť:
Mgr. Monika Vladyková